

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love

(Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed, krav til egnethed og hæderlighed for nøglepersoner i SIFI'er, aflønningsregler for finansielle virksomheder m.v.)

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 18. februar 2015, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 308 af 25. marts 2015, § 2 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 1 i lov nr. 1563 af 15. december 2015 og senest ved § 2 i lov nr. 632 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »§§ 77 a-77 d,«: »§ 79 a,«, og »§§ 344-348 og 357, § 361, stk. 1, nr. 4, og stk. 2, § 368, stk. 2, og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, og §§ 369 og 370« ændres til: »§§ 344, 345, 346, 347, 347 a, 347 b, 348 og 348 a, § 350, stk. 4, §§ 355 og 357, § 361, stk. 1, nr. 4 og 9, og stk. 2, § 368, stk. 2 og 3, stk. 4, nr. 1, og stk. 5, §§ 369, 370, 372, 373, 373 a og 374«.
2. I § 1, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 170, 171-175 og« til: »§§ 170-175,«, og efter »176-178« indsættes: », § 266, stk. 2, § 274, stk. 3, og §§ 310, 312, 312 a, 313, 313 a og 313 b«.
3. I § 1, stk. 2, indsættes som 4. og 5. pkt.:
»For finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder finder §§ 71 b, 177 a og 182 b-182 f, § 245 a, stk. 3, §§ 245 b, 260 og 271, § 274, stk. 4, og § 344 d desuden anvendelse. For blandede holdingvirksomheder finder § 264, stk. 3, nr. 11, §§ 344 og 345, § 347, stk. 1, og §§ 355, 372 og 373 desuden anvendelse.«
4. Overskriften til § 1 a ophæves, og § 1 a ophæves.
5. I § 1, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »348, «: »§ 352, stk. 2,«.
6. I § 14 indsættes som stk. 7:
»Stk. 7. For et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I er tilladelse endvidere betinget af, at medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid, jf. § 64 a, og at ansøgerens bestyrelse opfylder kravene til tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, jf. § 70, stk. 4.«
7. I § 30, stk. 3, nr. 1, ændres »UCITS,« til: »UCITS og«, og § 30, stk. 3, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

- 8.** I § 30, stk. 6, 2. pkt., udgår »jf. bilag 6, nr. 7,«.
- 9.** I § 31, stk. 1, 5. pkt., udgår »jf. bilag 6, nr. 7,«.
- 10.** I § 31, stk. 3, nr. 1, ændres »UCITS,« til: »UCITS og«, og § 31, stk. 3, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 bliver herefter nr. 2.
- 11.** I § 71, stk. 1, nr. 8, ændres »it-området,« til: »it-området og«, og § 71, stk. 1, nr. 9, udgår.
Nr. 10 bliver herefter nr. 9.
- 12.** I § 77 a, stk. 1, ændres »finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders« til: »pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders«.
- 13.** I § 77 a, stk. 1, nr. 4, 4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes: »Med forbehold for investeringsforvaltningsselskabets retlige struktur og dets fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på investeringsforvaltningsselskabets risikoprofil eller på risikoprofilen af de forvaltede danske UCITS, bestå af andele, kapitalandele eller instrumenter knyttet til kapitalandele i investeringsforvaltningsselskabet eller de forvaltede danske UCITS. Minimumskravet på 50 pct. i 4. pkt. finder ikke anvendelse, hvis forvaltningen af danske UCITS udgør mindre end 50 pct. af den samlede portefølje, som forvaltes af investeringsforvaltningsselskabet«.
- 14.** I § 77 a, stk. 1, nr. 6, udgår »kravet til minimumsbasiskapitalen i § 126, stk. 2 og 3, solvenskapitalkravet i § 126 c, stk. 1-4, eller solvenskapitalkravet for koncernen i § 175 b, stk. 1, 3 og 4,«.
- 15.** I § 77 a, stk. 1, nr. 7, udgår », eller Finanstilsynet i medfør af § 248, stk. 1, kræver, at virksomheden udarbejder en plan for genoprettelse af virksomhedens økonomiske stilling«.
- 16.** I § 77 a, stk. 2, og § 77 b, stk. 1, ændres »finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder« til: »pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmægler-selskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder«.
- 17.** I § 77 a, stk. 3-6, ændres »Den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden« til: »Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet, investeringsforvaltningsselskabet eller den finansielle holdingvirksomhed«.
- 18.** § 77 a, stk. 7-9, ophæves.
Stk. 10 bliver herefter stk. 7.
- 19.** I § 77 c, stk. 1, og § 77 d, stk. 3, ændres »Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder« til: »Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmægler-selskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder«.
- 20.** I § 77 c, stk. 2, 2. pkt., udgår »eller en forsikringsholdingvirksomhed«.
- 21.** I § 77 c, stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »medlemmerne«: »har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og praksis, risi-

kostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og«, og »§ 71, stk.1, nr. 9, og §§ 77 a og 77 b« ændres til: »§§ 77 a og 77 b og § 77 d, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 77 h«.

22. I § 77 c, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »virksomhedens risikostyring«: », og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Rådgive bestyrelsen om udformning af virksomhedens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af virksomhedens lønpolitik i praksis, og løbende vurdere, om virksomhedens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Gennemgå udnævnelse af eksterne aflønningskonsulenter, som bestyrelsen måtte beslutte at inddrage i rådgivningsøjemed.
- 3) Sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om virksomhedens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 4) Løbende vurdere, om virksomhedens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for samtlige af virksomhedens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til virksomhedens aflønningsstruktur samt sikre, at virksomhedens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 5) Vurdere virksomhedens, forretningsenhedernes og medarbejdernes resultater samt evaluere om de resultatkræterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til virksomhedens ansatte, herunder til medlemmer af direktionen og andre væsentlige risikotagere, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 77 a, stk. 4, samt gennemgå en række scenarier for at teste, hvordan virksomhedens lønpolitik og praksis fungerer i forhold til eksterne og interne begivenheder, og teste samtlige resultatkræterier forbundet med variabel løn, herunder teste procedurer for tildeling af variabel løn baseret på virksomhedens faktiske risici.
- 6) Påse aflønningen af den risikoansvarlige, den complianceansvarlige og den interne revisionschef, herunder komme med anbefalinger til bestyrelsen om størrelsen på samt sammensætningen af deres aflønning.
- 7) Sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-6, og i det omfang, det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.«, og 2. og 3. pkt. ophæves.

23. I § 77 c, stk. 4, indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer samt offentlighedens interesse.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

24. I § 77 d indsættes før stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 1. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.«

Stk. 1-4 bliver herefter til stk. 2-5.

25. I § 77 d, stk. 1, der bliver stk. 2, ændres »§ 71, stk. 1, nr. 9« til: »stk. 1«.

26. I § 77 d, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed« til: »et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab eller en finansiel holdingvirksomhed«.

27. § 77 d, stk. 4, der bliver stk. 5, ophæves.

28. I § 77 f, stk. 1, ændres »§ 43, stk. 1 og 2« til: »§ 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 43, stk. 2«.

29. § 77 f, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

30. I § 77 f, stk. 3, der bliver stk. 2, ændres »og« til: »herunder«.

31. Efter § 77 f indsættes:

»§ 77 g. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at virksomhedens lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1, de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6, § 77 b, stk. 3 og § 77 d, stk. 2, og regler udstedt i medfør af § 77 h efterleves af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, inden for samme koncern.

Stk. 2. For et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26 i forordning (EU) nr. 575/2013, der ikke er beliggende i Danmark, gælder, at de variable løndelev til disse ledelsesmedlemmer højst må udgøre 100 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.

Stk. 3. Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at de ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil udpeges i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014 i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i forordning (EU) nr. 575/2013, inden for samme koncern.

§ 77 h. Erhvervs- og vækstministeren kan for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder fastsætte definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og fastsætte nærmere regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og de i § 77 a, stk. 1-6, og § 77 d, stk. 1, nævnte forhold.

§ 77 i. Erhvervs- og vækstministeren kan for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fastsætte definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og fastsætte nærmere regler om lønpolitik og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om forsikringselskabers og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af besty-

relsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.«

32. I § 80 c, stk. 1, ændres »§ 71, stk. 1, nr. 10, § 77 a, stk. 1-7,« til: »§ 71, stk. 1, nr. 9, § 77 a, stk. 1-6,«.

33. I § 152, stk. 5, der bliver stk. 2 i medfør af § 1, nr. 24, af lov nr. 1563 af 15. december 2015, ændres »de i stk. 1-4 nævnte forhold« til: »pengeinstitutters strategier og systemer for måling og styring af likviditetsrisici samt pengeinstitutternes udarbejdelse af stresstest og beredskabsplaner i forhold til likviditetsrisici«.

34. I § 157 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskaber I, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2, besidder disse instrumenter for egen regning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Positionerne skyldes udelukkende, at selskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre.
- 2) Den samlede markedsværdi af positionerne overstiger ikke 15 pct. af selskabets startkapital, jf. § 9, stk. 8.
- 3) Selskabet opfylder de krav, der er fastsat i artikel 92-95 og fjerde del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 4) Positionerne er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den periode, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion.«

35. I § 174, stk. 1, 4. pkt., ændres »basiskapital« til: »kapitalgrundlag«.

36. § 195, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Den godkendte årsrapport skal indsendes til Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold efter endelig godkendelse og senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Ligeledes skal den af virksomheden udarbejdede halvårsrapport indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter halvårsperiodens afslutning. Efter modtagelsen sender Erhvervsstyrelsen en kopi af årsrapporten og halvårsrapporten til Finanstilsynet.

Stk. 2. Investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer værdipapirfonde, skal uanset stk. 1 indsende den af virksomheden udarbejdede halvårsrapport til Erhvervsstyrelsen senest 2 måneder efter halvårsperiodens afslutning.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

37. § 195, stk. 3 og 4, der bliver stk. 4 og 5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen og regler om offentliggørelse af årsrapporter. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at årsrapporter og halvårsrapporter skal indsendes digitalt til Erhvervsstyrelsen, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt.«

38. I § 308, stk. 1, 1. pkt., ændres »en gang årligt« til: »senest den 30. juni hvert år«.

39. § 308, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

40. Efter § 312 indsættes:

»§ 312 a. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere instituttets nøglepersoner.

Stk. 2. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) skal underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner i medfør af stk. 1, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager.

§ 312 b. Udskydelse af variabel løn efter § 77 a, stk. 1, nr. 5, skal for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ske over en periode på mindst 5 år med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

Stk. 2. En væsentlig del af den udskudte variable løn del efter § 77 a, stk. 1, nr. 4, skal for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) bestå af aktier, tilsvarende ejerandele afhængig af virksomhedens juridiske struktur, aktiebaserede instrumenter, eller, hvis der er tale om en virksomhed, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked, af tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed.«

41. Efter § 313 indsættes før overskriften før § 314:

»Særlige regler for nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

§ 313 a. § 64, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse for ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a.

§ 313 b. Uden direktionens godkendelse må et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra

1) ansatte i instituttet, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, eller

2) virksomheder, hvor personkredsen nævnt i nr. 1 er direkte eller indirekte besidder af en kvalificeret andel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte eksponeringer skal bevilges i henhold til instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Instituttets eksterne revisor skal i revisionsprotokollet vedrørende årsrapporten afgive erklæring om, hvorvidt kravene i 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 3. Direktionen skal overvåge forsvarligheden og forløbet af de i stk. 1 nævnte eksponeringer.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også eksponeringer mod personer, der er knyttet til ansatte, som er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, ved ægteskab, samliv i mindst 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører.«

42. I § 333 a, stk. 2, nr. 4, ændres »InvesteringsForeningsRådet«: til »Investeringsfondsbranchen«.

43. I § 343 a, stk. 2, nr. 2, ændres »reguleret af« til: », der er meddelt tilladelse efter« og efter »lov om investeringsforeninger m.v.« indsættes: »eller lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«.

44. I § 347, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »forsikringsholdingvirksomheder,«: »blandede holdingvirksomheder,«.

45. I § 351 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Finanstilsynet kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis denne efter § 64, stk. 2 og 3, jf. § 313 a, ikke kan bestride stillingen.«

Stk. 4-9 bliver herefter stk. 5-10.

46. I § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 71, stk. 3,« til: »en ansat, der er nøgleperson i medfør af § 71, stk. 3, eller § 312 a, stk. 1,«, og »at vedkommende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1« ændres til: »at direktøren ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, at nøglepersonen i et gruppe 1-forsikringsselskab ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 64, stk. 8, eller nøglepersonen i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, jf. § 313 a«.

47. I § 351, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 1-3 og 5« til: »stk. 1-6«.

48. I § 351, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., ændres »stk. 5, 3. pkt.« til: »stk. 6, 3. pkt.«

49. I § 351, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., indsættes efter »direktøren«: », eller har det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI) ikke afsat en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a,«, og i 2. pkt. ændres »stk. 2, 3 og 5« til: »stk. 2, 3 og 6«.

50. I § 354, stk. 1, 1. pkt., ændres »tilsynsvirksomheden« til: »tilsyns- og afviklingsvirksomheden«.

51. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) Beskæftigelsesministeren.«

Nr. 6-40 bliver herefter nr. 7-41.

52. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 21, som bliver nr. 22, som nyt nummer:

»23) Den Internationale Valutafond (IMF)«

Nr. 23-41 bliver herefter nr. 24-42.

53. I § 354, stk. 6, indsættes efter nr. 27, som bliver nr. 29, som nyt nummer:

»30) Europa-Kommissionen.«

Nr. 31-42 bliver herefter nr. 32-43.

54. I § 354, stk. 6, nr. 31, som bliver nr. 34, ændres »Organer i lande« til: »Afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, samt organer i lande«.

55. I § 354, stk. 10, ændres »tilsynshvervet« til: »tilsynshvervet, i forbindelse med afviklingshvervet«.

56. Efter § 354, stk. 13, indsættes som nyt stykke:

»Stk. 14. Videregivelse af fortrolige oplysninger til afviklingsmyndigheder i medfør af stk. 6, nr. 31, kan alene ske, såfremt afviklingsmyndighedernes afviklingsfunktioner svarer til de funktioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012.«

Stk. 14 og 15 bliver herefter stk. 15 og 16.

57. I § 354 a indsættes som stk. 6 og 7:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. stk. 1, 8. pkt., fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 3, 1. pkt., kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

58. I § 354 e, stk. 2, indsættes efter »§ 71 a, stk. 1,«: »§ 77 d, stk. 1,«.

59. I § 355, stk. 1, indsættes efter »forsikringsholdingvirksomheden,«: »den blandede holdingvirksomhed,«.

60. § 355, stk. 2, nr. 4, ophæves.

Nr. 5-16 bliver herefter til nr. 4-15.

61. I § 355, stk. 3, 1. pkt., udgår »og ansatte i gruppe 1-forsikringselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3«.

62. I § 355 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Som part i forhold til Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed anses både den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som afgørelsen omhandler. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter § 64 a, § 313 og § 351.«

Stk. 4-6 bliver herefter til stk. 5-7.

63. I § 361, stk. 1, nr. 9, udgår »og specialforeninger«, og »værdipapirer« ændres til: »andele«.

64. I § 367, stk. 1, indsættes efter »tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde«: »efter § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

65. § 367, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften fordeles mellem virksomhederne med 10.000 kr. pr. danske UCITS og med 10.000 kr. pr. alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1. Endvidere skal danske UCITS betale 3.000 kr. pr. afdeling i hver UCITS, og forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af stk. 1 skal betale 2.000 kr. pr. afdeling i hver alternativ investeringsfond. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.«

66. I § 373, stk. 2, ændres »§ 77 a, stk. 1-7« til: »§ 77 a, stk. 1-6«, »§ 77 d, stk. 1-3« ændres til: »§ 77 d, stk. 1-4, § 77 f, stk.1-2, § 77 g, stk. 1 og 3,«, og »§ 312,« ændres til: »§§ 312 - 312 b,«.

67. I § 373, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 5, 3. pkt.« til: »stk. 6, 3. pkt.«

68. I § 373 ophæves stk. 9, og efter stk. 10, der bliver stk. 9, indsættes:

»Stk. 10. Ved udmåling af bøder efter stk. 1-7 og 9 lægges vægt på overtrædelsens grovhed og gerningsmandens økonomiske forhold. For overtrædelser begået af juridiske personer lægges i den forbindelse vægt på virksomhedens nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. For overtrædelser begået af fysiske personer lægges vægt på den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Stk. 11. Der udmåles en skærpet bøde for overtrædelser efter stk. 1-7 og 9, der indebærer:

- 1) Risiko for en finansiel virksomheds fortsatte drift.
- 2) Drift af en finansiel virksomhed uden lovpligtig tilladelse.
- 3) Grov eller gentagen tilsidesættelse af finansielle virksomheders oplysningspligter i forhold til Finanstilsynet under skærpene omstændigheder.

Stk. 12. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde.«

69. I § 374, stk. 3, ændres »stk. 1 og stk. 5, 1. pkt.« til: »stk. 1, 4 og 5, og stk. 6, 1. pkt.«

70. I bilag 5, nr. 3, ændres: »lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. og andele i andre institutter for kollektiv investering« til: »regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)«.

§ 2

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1051 af 25. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 532 af 29. april 2015, § 2 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 10 i lov nr. 262 af 16. marts 2016 og § 10 i lov nr. 631 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* §§ 48 a-48 c finder alene anvendelse på investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab.«

2. I § 2, *stk. 1*, indsættes som *nr. 25*:

»25) Variable lønde: Aflønningsordninger, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd, herunder bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og andre lignende ordninger, der ikke er en del af den faste løndel.«

3. I § 32 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at årsrapporten udarbejdes og aflægges på engelsk. Generalforsamlingens beslutning herom skal optages i vedtægterne.«

Stk. 6 bliver herefter *stk. 7*.

4. I § 35 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* En vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om aflæggelse af årsrapporter på engelsk, jf. § 32, *stk. 6*, træder uanset *stk. 2* i kraft på beslutningstidspunktet.«

5. I § 41 indsættes efter *stk. 5* som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at årsrapporten udarbejdes og aflægges på engelsk. Generalforsamlingens beslutning herom skal optages i vedtægterne.«

Stk. 6 bliver herefter *stk. 7*.

6. I § 44 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* En vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om aflæggelse af årsrapporter på engelsk, jf. § 41, *stk. 6*, træder uanset *stk. 2* i kraft på beslutningstidspunktet.«

7. Efter § 48 indsættes før overskriften før § 49:

»Aflønning i investeringsforeninger

§ 48 a. Ved en investeringsforenings aflønning af medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, skal bestyrelsen sikre sig, at følgende er opfyldt:

1) De variable lønde til et medlem af bestyrelsen eller direktionen må højst udgøre 50 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.

2) De variable lønde til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, må højst udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension.

3) En investeringsforenings generalforsamling kan dog beslutte, at de variable løndele til andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, jf. nr. 2, kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension, forudsat at følgende krav opfyldes:

a) Investeringsforeningen skal senest ved indkaldelse til generalforsamling orientere generalforsamlingen om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft.

b) Generalforsamlingen skal tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra investeringsforeningen, der begrundes indstillingen herom, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft og den forventede indvirkning på investeringsforeningens formue. Medlemmerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til generalforsamling.

c) Investeringsforeningen skal senest samtidig med formidling af anbefalingen til medlemmerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til medlemmerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelsen for indstillingen. Investeringsforeningen skal på anmodning fra Finanstilsynet godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i strid med investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9.

d) Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft skal tiltrædes af investeringsforeningens generalforsamling med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede andele er repræsenteret på generalforsamlingen. Er mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede andele repræsenteret på generalforsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer. En ansat, som er medlem af investeringsforeningen, må ikke deltage i afstemningen herom på generalforsamlingen, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod investeringsforeningens interesse.

e) Investeringsforeningen skal senest 8 dage efter generalforsamlingen informere Finanstilsynet om generalforsamlingens beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft.

4) Med forbehold for investeringsforeningens fondsregler og vedtægter skal en væsentlig del og mindst 50 pct. af en variabel løndel til et medlem af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, på tidspunktet for beregningen heraf bestå af en balance af andele eller tilsvarende instrumenter i den pågældende investeringsforening, der afspejler de pågældende afdelingers værdi.

5) Investeringsforeningens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel, ved større beløb mindst 60 pct., skal ske over en periode på mindst 3 år med påbegyndelse 1 år efter beregningstidspunktet, dog for et medlem af bestyrelsen og direktionen mindst 4 år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

6) Investeringsforeningen kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist, såfremt udbetaling af den variable løndel ikke giver investeringsforeningen mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

Stk. 2. For et medlem af bestyrelsen og direktionen i investeringsforeningen må optioner vedrørende andele eller lignende instrumenter højst udgøre 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregningen heraf.

Stk. 3. Investeringsforeningen skal sikre sig, at andele og instrumenter m.v., der overdrages til et medlem af bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, som en del af den variable løn, som er nævnt i stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode. Investeringsforeningen skal ligeledes

sikre sig, at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse andele og instrumenter m.v.

Stk. 4. Investeringsforeningen skal sikre sig, at udbetaling eller overdragelse af den efter stk. 1, nr. 5, udskudte variable løndel til et medlem af bestyrelsen og direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en afdeling af investeringsforeningens risikoprofil, er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løndel, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet betinget af, at den pågældende har efterlevet passende krav til egthed og hæderlighed, og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen.

Stk. 5. Investeringsforeningen skal sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, som modtager variabel løn, skal tilbagebetale den variable løn helt eller delvist, hvis den variable løn er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og hvis modtageren var i ond tro.

Stk. 6. Tildeles et medlem af bestyrelsen, direktionen eller andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, en pensionsydelse, som helt eller delvis kan sidestilles med variable løndele, skal investeringsforeningen, hvis modtageren forlader investeringsforeningen inden pensionstidspunktet, beholde sådan pensionsydelse i 5 år i form af andele eller instrumenter som nævnt i stk. 1, nr. 4. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 1. pkt. nævnte tilfælde. Hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat hos investeringsforeningen ved pensionsalderen, skal investeringsforeningen udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i stk. 1, nr. 4, nævnte andele eller instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på de i 3. pkt. nævnte tilfælde.

Stk. 7. For personer i ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektiv overenskomst, finder stk. 1-6 kun anvendelse på aftaler om variable løndele, hvis aftalerne om variabel løn ikke er fastsat i overenskomsten.

§ 48 b. En investeringsforening, der har en formue som sammenlagt overstiger 1,25 mia. euro og som samtidig har mere end 50 ansatte skal nedsætte et aflønningsudvalg.

Stk. 2. Formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlem af bestyrelsen i den investeringsforening, som nedsætter aflønningsudvalget. Aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge investeringsforeningens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af investeringsforeningens aflønningsstruktur til investeringsforeningens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om investeringsforeningens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med stk. 1.

Stk. 3. Aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde for bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom, som kan have indflydelse på investeringsforeningens risikostyring, og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Rådgive bestyrelsen om udformning af investeringsforeningens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af investeringsforeningens lønpolitik i praksis, og løbende vurdere, om investeringsforeningens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Gennemgå udnævnelse af eksterne aflønningskonsulenter, som bestyrelsen måtte beslutte at inddrage i rådgivningsøjemed.

- 3) Sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om investeringsforeningens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 48 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 4) Løbende vurdere, om investeringsforeningens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for samtlige af investeringsforeningens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til investeringsforeningens aflønningsstruktur samt sikre, at investeringsforeningens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med investeringsforeningens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 5) Vurdere investeringsforeningens, afdelingernes og medarbejdernes resultater samt evaluere om de resultatkræterier, der har dannet grundlag for beregningen af variabel løn til investeringsforeningens ansatte, herunder til medlemmer af direktionen og andre væsentlige risikotagere, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 48 a, stk. 4, samt gennemgå en række scenarier for at teste, hvordan investeringsforeningens lønpolitik og praksis fungerer i forhold til eksterne og interne begivenheder, og teste samtlige resultatkræterier forbundet med variabel løn, herunder teste procedurer for tildeling af variabel løn baseret på investeringsforeningens faktiske risici.
- 6) Påse aflønningen af den risikoansvarlige, den complianceansvarlige og den interne revisionschef, herunder komme med anbefalinger til bestyrelsen om størrelsen på samt sammensætningen af deres aflønning.
- 7) Sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, at det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-6 og i det omfang, at det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning.

Stk. 4. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage investeringsforeningens langsigtede interesser, herunder også i forhold til medlemmerne samt offentlighedens interesse.

§ 48 c. En investeringsforening skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Stk. 2. Generalforsamlingen i investeringsforeningen skal godkende investeringsforeningens lønpolitik, jf. stk. 1, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Stk. 3. I en investeringsforening skal formanden for bestyrelsen i sin beretning for investeringsforeningens generalforsamling redegøre for aflønningen af investeringsforeningens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i det indeværende og det kommende regnskabsår.

Stk. 4. Investeringsforeningen skal i årsrapporten offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra investeringsforeningen i det pågældende regnskabsår.

§ 48 d. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om investeringsforeningers pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en investeringsforenings risikoprofil, om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og de i § 48 a, stk. 1-6, og § 48 c, stk. 1, nævnte forhold.«

8. I § 87 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Erhvervs- og vækstministeren kan uanset stk. 1, nr. 8, fastsætte regler om pligt til modregning.«

9. I § 95, stk. 1-4, ændres »Finanstilsynet« til: »Erhvervs- og vækstministeren«.

10. I § 170, stk. 1, indsættes efter »§ 27, stk. 1,«: »§ 27 a,«.

11. I § 175, stk. 3, indsættes som nr. 11:

»11) Oplysninger til investorerne om central investorinformation i henhold til § 103 og regler udstedt i medfør af § 103, stk. 6.«

12. I § 176 indsættes som stk. 6 og 7:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den danske UCITS, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Den danske UCITS skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. stk. 1, 7. pkt., fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 3, 1. pkt., kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

13. I § 190, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »46,«: »§ 48 a, stk. 1-6, § 48 b, § 48 c, stk. 1-4,«.

§ 3

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1530 af 2. december 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 1563 af 15. december 2015, § 11 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 og § 1 i lov nr. 632 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 83, stk. 2, 1. pkt., ændres »§§ 63 og 64 i lov om investeringsforeninger mv.« til: »§§ 82 og 83 i lov om investeringsforeninger m.v.«, og »i regler udstedt i medfør« udgår.

2. I § 83, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 76 i lov om investeringsforeninger m.v.« til: »§ 95 i lov om investeringsforeninger m.v. og § 131 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«, og »Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder« ændres til: »Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder«.

3. § 83, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ved Finanstilsynets kontrol efter stk. 2-4 udøver Finanstilsynet de beføjelser, der følger af § 87, stk. 1-3, 6 og 10.«

4. § 83 b ophæves.

5. I § 84 c indsættes som *stk. 6* og *7*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2, 1. pkt.*, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. *stk. 1, 8. pkt.*, og *stk. 2, 1. pkt.*, fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af *stk. 3, 1. pkt.*, kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

6. I § 84 l indsættes som *stk. 6* og *7*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 2. pkt.*, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. *stk. 1, 2. pkt.*, fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra den virksomhed eller person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Virksomheden eller personen skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af *stk. 4, 3. pkt.*, kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

7. I § 84 m indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 2. pkt.*, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed eller fysiske person, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden eller den fysiske person skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. *stk. 1, 2. pkt.*, fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 6. Finanstilsynet skal efter anmodning fra den virksomhed eller fysiske person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Virksomheden eller personen skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end

resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 3, 3. pkt., kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

8. I § 87 indsættes som *stk. 10*:

»*Stk. 10.* Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse for Finanstilsynets kontrol med udstedere af værdipapirer i forbindelse med Finanstilsynets kontrol efter § 83, stk. 2-8.«

§ 4

I lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som senest ændret ved § 3 i lov nr. 632 af 8. juni 2016, foretages følgende ændringer:

1. § 20, *stk. 8*, ophæves.

Stk. 9-11 bliver herefter stk. 8-10.

2. I § 21, *stk. 3, 2. pkt.*, indsættes efter »medlemmerne«: »har den fornødne viden og de fornødne kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge forvalterens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter, navnlig for så vidt angår tilpasning af forvalterens aflønningsstruktur til forvalterens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet, og«.

3. I § 21, *stk. 4, 1. pkt.*, indsættes efter »forvalterens risikostyring«: », og i den forbindelse forestå følgende:

- 1) Rådgive bestyrelsen om udformning af forvalterens lønpolitik, bistå bestyrelsen med at påse overholdelsen af forvalterens lønpolitik i praksis og løbende vurdere, om forvalterens lønpolitik er opdateret, herunder hvis nødvendigt komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken.
- 2) Gennemgå udnævnelse af eksterne aflønningskonsulenter, som bestyrelsen måtte beslutte at inddrage i rådgivningsøjemed.
- 3) Sikre, at oplysningerne forelagt for generalforsamlingen om forvalterens aflønningspolitik og praksis samt oplysningerne efter § 20, stk. 2, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige.
- 4) Løbende vurdere, om forvalterens processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for samtlige af forvalterens risici, herunder risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet, i forhold til forvalterens aflønningsstruktur samt sikre, at forvalterens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og er i overensstemmelse med forvalterens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.
- 5) Vurdere forvalterens, investeringsfondenes og medarbejdernes resultater samt evaluere om de resultatkræfter, der har dannet grundlag for beregningen af variable løndelev til forvalterens ansatte, herunder til medlemmer af direktionen og andre væsentlige risikotagere, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet, jf. § 20, stk. 5, samt gennemgå en række scenarier for at teste, hvordan forvalterens lønpolitik og praksis fungerer i forhold til eksterne og interne begivenheder, og teste samtlige resultatkræfter forbundet med variabel løn, herunder teste procedurer for tildeling af variabel løn baseret på forvalterens faktiske risici.
- 6) Påse aflønningen af den risikoansvarlige, den complianceansvarlige og den interne revisionschef, herunder komme med anbefalinger til bestyrelsen om størrelsen på samt sammensætningen af deres aflønning.

7) Sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner inddrages i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne i nr. 1-6 og i det omfang, det er nødvendigt, søge ekstern rådgivning. «, og 2. pkt. udgår.

4. I § 21 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning. Udvalget skal i det forberedende arbejde varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til kapitalejere og andre investorer.

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

5. I § 30, stk. 1, ændres »indre værdi« til: »beregnete indre værdi«, og efter »pr. andel« indsættes: »», jf. § 29,«.

6. I § 63 indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder, hvis den alternative investeringsfond har udarbejdet lignende dokumenter, der udleveres til investorerne.«

7. I § 63, 2. pkt., der bliver 3. pkt., indsættes efter »prospektet«: »eller det lignende dokument, der er udleveret til investorerne«.

8. I § 162 ændres »forvaltere af alternative investeringsfondes pligt« til: »en pligt for forvaltere af alternative investeringsfonde og depositarer omfattet af § 46«, og to steder indsættes efter »forvalteren«: »eller depositaren«.

9. I § 170, stk. 3, nr. 4, ændres »§§ 62-66 og regler udstedt i medfør af § 66« til: »§§ 62-65 og regler udstedt i medfør af § 62, stk. 3, og § 66«.

10. I § 171 indsættes som stk. 6 og 7:

»Stk. 6. I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den forvalter, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Forvalteren skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. stk. 1, 7. pkt., fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 3, 1. pkt., kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 5

I lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere, som ændret ved § 12 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 13 i lov nr. 403 af 28. april 2014 og § 4 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 12 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Tilsynsmyndighederne i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan efter forudgående meddelelse herom til Finanstilsynet foretage inspektion i de her i landet beliggende filialer af udenlandske boligkreditformidlere med hjemsted i det pågældende land. Endvidere kan Finanstilsynet selvstændigt foretage inspektioner i filialer af udenlandske boligkreditformidlere, der er beliggende her i landet.«

2. I § 18 indsættes som *stk. 6 og 7*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 8. pkt., og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den finansielle rådgiver, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Den finansielle rådgiver skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. stk. 1, 8. pkt., fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 3, 1. pkt., kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 6

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, som ændret ved § 10 i lov nr. 268 af 25. marts 2014, § 11 i lov nr. 403 af 28. april 2014 og § 10 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 49 a indsættes som *stk. 6 og 7*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. stk. 1, 7. pkt., fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 3, 1. pkt., kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 7

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015, som ændret ved lov nr. 1410 af 4. december 2015 og § 27 i lov nr. 375 af 27. april 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 93 indsættes som *stk. 6* og *7*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 7. pkt.*, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Virksomheden skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. *stk. 1, 7. pkt.*, fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af *stk. 3, 1. pkt.*, kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 8

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 953 af 14. august 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 262 af 16. marts 2016, § 8 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 og § 2 i lov nr. 638 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 66 c indsættes som *stk. 6* og *7*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 8. pkt.*, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra den firmapensionskasse, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Firmapensionskassen skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. *stk. 1, 8. pkt.*, fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af *stk. 3, 1. pkt.*, kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 9

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om ejendomskreditselskaber, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 532 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 15 indsættes som *stk. 7* og 8:

»*Stk. 7.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 2, 8. pkt., og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra det pantebrevsselskab, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Pantebrevsselskabet skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. stk. 2, 8. pkt., fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 8. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske eller juridiske person skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 4, 1. pkt., kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 10

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1110 af 10. oktober 2014, som ændret ved § 9 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, § 1 i lov nr. 1569 af 15. december 2015, § 11 i lov nr. 395 af 2. maj 2016 og § 3 i lov nr. 626 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 27 g indsættes som *stk. 6* og 7:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter stk. 1, 7. pkt., og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Arbejdsmarkedets Tillægspension, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Arbejdsmarkedets Tillægspension skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. stk. 1, 7. pkt., fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk person eller Arbejdsmarkedets Tillægspension, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske person eller Arbejdsmarkedets Tillægspension skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af stk. 2, 1. pkt., kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 11

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, § 16 i lov nr. 268 af 25. marts 2014 og senest ved § 1 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 76 b indsættes som *stk. 7* og *8*:

»*Stk. 7.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 7. pkt.*, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. *stk. 1, 7. pkt.*, fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 8. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk person eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske person eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af *stk. 2, 1. pkt.*, kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 12

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 9. oktober 2014, som ændret ved § 7 i lov nr. 1490 af 23. december 2014, § 3 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, § 2 i lov nr. 1569 af 15. december 2015 og § 12 i lov nr. 395 af 2. maj 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 10 g indsættes som *stk. 6* og *7*:

»*Stk. 6.* I sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning efter *stk. 1, 7. pkt.*, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal Finanstilsynet efter anmodning fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som sagen vedrører, offentliggøre oplysninger herom. Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal indsende en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald eller en kopi af dommen til Finanstilsynet samtidig med anmodning om offentliggørelse. Finanstilsynet kan fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning, jf. *stk. 1, 7. pkt.*, fra Finanstilsynets hjemmeside.

Stk. 7. Finanstilsynet skal efter anmodning fra en fysisk person eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som en frifindende dom retter sig mod, offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Den fysiske person eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal samtidig med anmodningen om offentliggørelse indsende kopi af dommen, resultatet af anken eller genoptagelsen. Er resultatet af anken eller den genoptagede sag et andet end resultatet af dommen offentliggjort i medfør af *stk. 2, 1. pkt.*, kan Finanstilsynet beslutte at fjerne dommen fra Finanstilsynets hjemmeside.«

§ 13

I lov nr. 1563 af 15. december 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 24, ophæves.
2. I § 10, stk. 3, ændres »§ 1, nr. 22-26 og 31« til: »§ 1, nr. 22, 23, 25, 26 og 31«.

§ 14

I lov nr. 532 af 29. april 2015 om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om kreditaftaler, lov om finansielle rådgivere, lov om pantebrevsselskaber, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v. og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

1. § 2, nr. 9 og 10, ophæves.
2. I § 16, stk. 9, ændres »9-11« til: »11«.

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017, jf. dog stk. 2-7.

Stk. 2. For ansatte, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. stk. 1, varetager en stilling i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), som indebærer, at den ansatte skal identificeres som nøgleperson i medfør af § 312 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 40, indgår forhold indtruffet før lovens ikrafttræden ikke ved vurderingen efter § 313 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 41.

Stk. 3. § 312 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 40, finder anvendelse på aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. § 313 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 41, finder ikke anvendelse for eksponering mod eller sikkerhedsstillelse fra ansatte i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), der identificeres som nøglepersoner i medfør af § 312 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 40, hvis eksponeringen eller sikkerhedsstillelsen er bevilget før lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 36 og 37. Erhvervs- og vækstministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 6. § 48 a, stk. 1-6, i lov om investeringsforeninger m.v., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, finder anvendelse på aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7. § 48 c, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, har først virkning fra den førstkommende generalforsamling, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

§ 16

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1-14 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Udvalg om bødesanktioner på det finansielle område
 - 2.1.3. Udvalgets overvejelser
 - 2.1.4. Udvalgets foreslåede ordning
 - 2.1.5. Erhvervs- og Vækstministeriets bemærkninger
 - 2.2. Krav til systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Lovforslagets indhold
 - 2.3. Regler om aflønning
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Lovforslagets indhold
 - 2.4. Offentliggørelsesregler
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Lovforslagets indhold
 - 2.5. Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens beføjelser ved udførelsen af regnskabskontrol
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Lovforslagets indhold
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Ligestillingsmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Høring
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre en række ændringer, der skal medvirke til at sikre en stærk og robust finansiel sektor og samtidig sikre et effektivt håndhævelsessystem for tilsynsmyndighederne. Lovforslaget har også til formål at underbygge den finansielle stabilitet, hvilket bl.a. sker gennem skærpede krav om god selskabsledelse til systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Lovforslaget har endvidere til formål at sikre, at Finanstilsynets offentliggørelse i sager overgivet til politimæssig efterforskning i videst mulig omfang bibringer offentligheden et retvisende billede af gældende ret på området, og offentliggørelsesreglerne foreslås i den forbindelse udvidet, således at Finanstilsynet fremover kan offentliggøre frifindende domme m.v.

Med lovforslaget sikres en større sammenhæng mellem strafudmålingen i sager om overtrædelse af lov om finansiel virksomhed og dels grovheden af overtrædelsen, dels størrelsen af den finansielle virksomhed, som har begået overtrædelsen. Der foreslås således indført en ny bødemodel, som indebærer en forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede bødemodel bygger på betænkning nr. 1561 afgivet den 10. maj 2016 af Udvalget om bødesanktioner på det finansielle område.

Det foreslås med lovforslaget at indføre skærpede krav til god selskabsledelse i SIFI'er. Det foreslås på den baggrund, at et SIFI skal identificere dets nøglepersoner, og at disse nøglepersoner bliver omfattet af de krav til egnethed og hæderlighed, som allerede i dag gælder for bestyrelsen og direktionen. Forslaget skal medvirke til at sikre, at ansatte, der er nøglepersoner i et SIFI enten som en del af den daglige ledelse eller som ansvarlig for en nøglefunktion, er tilstrækkeligt kvalificerede til at varetage deres stilling. SIFI'er har en sådan størrelse, at det kan have vidtrækkende negative konsekvenser for husholdninger, virksomheder og samfundsøkonomien generelt, hvis instituttet bliver nødlidende. De skærpede krav til god selskabsledelse i SIFI'er skal bidrage til at sikre en ansvarlig og effektiv drift af SIFI'er og dermed være med til at mindske risikoen for, at et SIFI bliver nødlidende. Forslaget bygger på forslag fra arbejdsgruppen vedrørende god selskabsledelse i SIFI'er, der blev nedsat som led i opfølgningen på Bankpakke 6. Kravene til god selskabsledelse foreslås endvidere indført for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).

Lovforslaget har derudover til formål at sikre, at finansielle virksomheder fører en forsvarlig aflønningspolitik, og at der fortsat gælder ensartede aflønningsregler for hele den finansielle sektor. Det er centralt for den finansielle stabilitet, at de finansielle virksomheders lønpraksis ikke fører til overdreven risikotagning, og aflønningsreglernes overordnede formål er således at hindre, at virksomhedernes aflønningsstrukturer belønner kortsigtede gevinster, som kan tilskynde ansatte til risikofyldte aktiviteter, og som på længere sigt gør virksomhederne sårbare for store tab.

Det følger således af de brede politiske aftaler af 31. august 2010 om "forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor" og af 10. oktober 2013 om "regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet" (Bankpakke 6), at der skal gælde ensartede aflønningsregler for virksomheder inden for

den finansielle sektor baseret på aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV). Det følger endvidere heraf, at også de danske særregler på aflønningsområdet skal gælde for hele den finansielle sektor.

På den baggrund foreslås ændringer af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Disse ændringer har bl.a. til formål at gennemføre dele af CRD IV, herunder Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer (EBA/GL/2015/22) af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker.

Ændringerne indebærer bl.a., at der indføres skærpede krav til SIFI'ers tildeling og udbetaling af variabel løn til bestyrelsen og direktionen, og ændringerne indebærer en præcisering af kravene til aflønningsudvalgets kompetencer og opgaver.

Det foreslås endvidere, at der indføres aflønningsregler for selvforvaltende investeringsforeninger i lov om investeringsforeninger mv., så selvforvaltende investeringsforeninger forpligtes til at føre en forsvarlig aflønningspolitik på lige fod med investeringsforvaltningsselskaber. De foreslåede aflønningsregler for selvforvaltende investeringsforeninger skal både gennemføre aflønningsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS V-direktivet) og de nationale særregler på aflønningsområdet.

Visse forsikringselskaber har siden den 1. januar 2016 været omfattet af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (herefter solvens II-forordningen), der også indeholder regler om aflønning. En stor andel af forsikringselskaber (gruppe 1-forsikringselskaberne) er således på nuværende tidspunkt underlagt dobbeltregulering på aflønningsområdet, og forslaget har til formål at ophæve denne dobbeltregulering. Det foreslås, at forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder udskilles fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, og at aflønningsreglerne for disse selskaber fremover fremgår af Solvens II-forordningen og en ny bekendtgørelse om aflønning.

Lovforslaget har endvidere til formål at sikre, at Finanstilsynets offentliggørelse i sager overgivet til politimæssig efterforskning i videst mulig omfang bibringer offentligheden et retvisende billede af gældende ret på området. Forslaget indeholder derfor regler om, at Finanstilsynet også får mulighed for at offentliggøre oplysninger om, at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er sluttet, eller at der er afsagt frifindende dom i forbindelse med en ankesag. I dag har Finanstilsynet kun mulighed for at offentliggøre, når en sag overgives til politimæssig efterforskning, eller når der afsiges en fældende dom. Det foreslås endvidere indført i offentliggørelsesreglerne, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne offentliggørelsen af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning eller en dom fra Finanstilsynets hjemmeside.

Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet) og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds retningslinjer om håndhævelse af finansiel information (regnskabskontrol) af 28. oktober 2014 (ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol), at den nationale kompetente myndighed skal have adgang til at foretage kontrolundersøgelser hos udstedere. Det har Finanstilsynet i dag. Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen får samme mulighed for uden retskendelse at foretage kontrolbesøg i forbindelse med regnskabskontrol hos udstedere, når Erhvervsstyrelsen i forbindelse med denne kontrol træder i Finanstilsynets sted. Med henblik på gennemførelse af gennemsigtighedsdirektivet og ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol foreslås det endvidere at ophæve begrænsningen om, at regnskabskontrol alene må foretages i op til 20 pct. af udstedere, og det foreslås, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at opstarte en regnskabskontROLSAG, uden at der er en begrundet formodning om fejl i den finansielle information. Ændringerne er med til at sikre en ensartet anvendelse af de internationale regnskabsstandarder i EU, hvilket er med til at sikre tilliden til de finansielle markeder.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed

2.1.1. Gældende ret

Det følger af de gældende regler i lov om finansiel virksomhed, at der ved strafudmålingen for overtrædelse af loven skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, samt hvor længe overtrædelsen har fundet sted. Af de almindelige bemærkninger til loven (lovforslag L 49 af 9 november 2010, pkt. 2.15.2) fremgår, at der med bestemmelsen søges skabt en større sammenhæng mellem strafudmålingen og grovheden af overtrædelsen. I de specielle bemærkninger (lovforslagets § 1, nr. 65) er der angivet retningslinjer for bødeniveauet for overtrædelse af nærmere angivne bestemmelser.

Retningslinjerne tager bl.a. udgangspunkt i de bødeforelæg, som Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet har udstedt på lignende bestemmelser.

De angivne bødeniveauer i bemærkninger ligger på mellem 10.000 kr. – 30.000 kr. for en førstegangsovertrædelse.

Videre fremgår det af bemærkningerne, at det ved andengangstilfælde forudsættes, at bøderne som udgangspunkt beregnes på grundlag af en forhøjelse på 50 pct., med 100 pct. i tredjegangstilfælde, med 200 pct. i fjerdegangstilfælde og så videre ved senere gentagelsestilfælde.

2.1.2. Udvalg om bødesanktioner på det finansielle område

På baggrund af den brede politiske aftale bag Bankpakke 6, hvoraf det bl.a. fremgår, at der skal ses nærmere på, hvordan rammerne for udmåling af administrative bøder i CRD IV kan afspejles i den

danske finansielle lovgivning, nedsatte Erhvervs- og Vækstministeriet den 12. september 2014 Udvalg om bødesanktioner på det finansielle område, som fik til opgave at afdække, hvorvidt der var et behov for at skærpe bødeniveauet på det finansielle område i Danmark.

Udvalget har afgivet betænkning nr. 1561 af 10. maj 2016 om bødesanktioner på det finansielle område til erhvervs- og vækstministeren.

2.1.3 Udvalgets overvejelser

Udvalget har i sin vurdering af, om det nuværende bødeniveau har en tilstrækkelig præventiv og pønål karakter, lagt vægt på, at den finansielle krise i årene 2008-2013 har vist, at der er et stort samfundsmæssigt behov for en velreguleret, sund og robust finansiell sektor, der er underlagt et effektivt tilsyn. I lyset af erfaringerne fra den finansielle krise er der i de seneste år sket en betydelig stramning af reglerne for det finansielle område, hvilket bl.a. er afspejlet i vedtagelsen og gennemførelsen af CRD IV og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR). Udvalget finder derfor, at overtrædelser af lov om finansiell virksomhed i dag må betragtes med større alvor end tidligere.

På baggrund af udvalgets undersøgelser af bødeniveauet i praksis for overtrædelser af lov om finansiell virksomhed, finder udvalget, at det nuværende bødeniveau som udgangspunkt ligger relativt ensartet på mellem 25.000 kr. – 30.000 kr. for en enkelt førstegangsovertrædelse. Dette uanset overtrædelsernes grovhed, der spænder fra bagatelagtige overtrædelser uden nogen reel risiko for virksomhedernes kunder eller det omgivende samfund over til overtrædelser med betydelige direkte skadevirkninger for den eller de berørte personer og virksomheder samt efter omstændighederne med væsentlige samfundsmæssige skadevirkninger.

Udvalget finder på denne baggrund, at der bør ske en forhøjelse af bøderne for overtrædelse af lov om finansiell virksomhed med henblik på at skabe en større sammenhæng mellem grovheden af overtrædelsen og størrelsen af den finansielle virksomhed, der har begået overtrædelsen.

Derudover er udvalget af den holdning, at bøderne også bør have en størrelse, der gør, at de virker præventivt, således, at de afskrækker personer og virksomheder fra at overtræde den finansielle lovgivning. Bødestørrelserne bør ligeledes i højere grad tage højde for, hvis virksomhederne eller en fysisk person har opnået en økonomisk gevinst ved den konstaterede overtrædelse.

Endvidere finder udvalget, at der bør være større forskel på bøderne for finansielle virksomheder og fysiske personer, og bøderne bør, i sammenhæng med de almindelige regler om konfiskation, i det mindste sikre fratagelse af en eventuel økonomisk fordel ved overtrædelsen.

Der er ikke med udvalgets forslag tilsigtet ændringer i Finanstilsynets praksis med hensyn til, hvilke tilfælde der søges afgjort administrativt ved et påbud eller påtale, og hvilke tilfælde søges afgjort ved en strafferetlig sanktion.

2.1.4. Udvalgets foreslåede ordning

Til brug for en forhøjelse af bødeniveauet for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed med henblik på at skabe en større sammenhæng mellem strafudmålingen og dels grovheden af overtrædelser og dels størrelsen af den finansielle virksomhed, der har begået overtrædelser, foreslår udvalget, at bødeniveauet for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed fastsættes efter en model, hvor de finansielle virksomheder opdeles i 5 kategorier efter deres økonomiske størrelse, og hvor der for hver kategori fastsættes følgende tre overordnede bødeniveauer:

- Et særligt lavt bødeniveau for bagatelagte overtrædelser.
- Et skærpet bødeniveau for særligt grove overtrædelser.
- Et generelt bødeniveau, som favner de resterende overtrædelser.

For fysiske personer foreslår udvalget en tilsvarende tredeling af bødeniveauet.

Udvalget har afgrænset bagatelagte overtrædelser til at være overtrædelser, hvor den konkrete overtrædelse alene har haft en formel karakter, idet der i det konkrete tilfælde ikke i nævneværdigt omfang har været tale om tilsidesættelse af de beskyttelseshensyn til kunder og investorer samt Finanstilsynets kontrol m.v., som den overtrådte regel har til formål at beskytte. I den henseende er det afgørende, om den konkrete overtrædelse er af bagatelagtig karakter, mens det ikke er afgørende, om overtrædelser af den generelle regel i andre sammenhænge vil kunne få stor betydning for virksomhedens kunder, investorer m.v. Eksempler på bagatelagte overtrædelser kan efter omstændighederne være fejl i formalia, samt fejl i eller manglende interne procedurer og forretningsgange, modeller for beregning af kapital m.v.

For så vidt angår særligt grove overtrædelser finder udvalget, at dette drejer sig om overtrædelser af lov om finansiel virksomhed eller CRR, der har medført en risiko for den finansielle virksomheds fortsatte drift. Det forudsættes i den forbindelse, at der er tale om en overtrædelse, der efter sin karakter generelt er egnet til at skabe en risiko for virksomhedens fortsatte drift. Om dette er tilfældet afhænger i første omgang af, om virksomheden som led i overtrædelser (ulovligt) påtager sig en økonomisk risiko af en sådan størrelse, at virksomheden, hvis risikoen bliver realiseret, ikke længe kan overholde de gældende kapitalkrav. Afgørelsen heraf vil bero på en konkret vurdering af de enkelte overtrædelser og af de nærmere omstændigheder, som virksomheden befandt sig i, da overtrædelser fandt sted. I denne forbindelse er spørgsmålet om, hvor nærliggende den ulovligt påtagne risiko er, uden betydning for, om overtrædelser omfattes af bestemmelsen.

Udvalget finder også, at særlig grove overtrædelser kan være overtrædelser, der ikke direkte berører en så stor andel af den samlede virksomhed, men derimod alene eller sammen med andre overtrædelser udgør en risiko for den fortsatte drift. Det forudsættes, at dette er tilfældet, hvis virksomheden befandt sig i en objektiv konstaterbar økonomisk sårbar situation, og der samtidig er tale om en grov overtrædelse af regler, der har til formål at skærme finansielle virksomheder mod betydelige, generelle økonomiske risici.

Derudover kan særligt grove overtrædelser efter udvalgets vurdering være drift af finansiel virksomhed uden lovpligtig tilladelse, hvormed en virksomhed helt unddrager sig Finanstilsynets kontrol, der er en væsentlig forudsætning for kundernes og investorernes generelle tillid til det finansielle system. Det kan også være det tilfælde, hvor en finansiel virksomhed i grove eller gentagne tilfælde tilsidesætter sine oplysningspligter, herunder ved at undlade at give pligtige oplysninger eller ved at give direkte urigtige eller vildledende oplysninger, således, at virksomheden reelt unddrager sig tilsynets kontrol.

Bødeniveauet for bagatelagtige overtrædelser foreslår udvalget fastlagt til et bestemt beløb, dog således at de for virksomhedsbøder gradueres i forhold til, hvilken størrelseskategori virksomheden befinder sig i.

De to øvrige overordnede bødeniveauer foreslår udvalget fastsat som et interval, som bøden i de konkrete sager fastlægges inden for. Herved bliver det bl.a. muligt at tage hensyn til, hvor grov den konkrete lovovertrædelse er, og størrelsesmæssige udsving inden for de enkelte kategorier.

Ved vurderingen af overtrædelsens grovhed inden for hvert interval vil det være de almindelige regler i straffeloven, herunder særligt lovens §§ 51 og 80-82, der finder anvendelse.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Forslaget, som har til formål at gennemføre en markant skærpelse af det gældende bødeniveau, kan skematisk fremstilles som anført nedenfor:

Bøder til juridiske personer

	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 1</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 2</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 3</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 4</i>	<i>Bødeniveau for virksomheder i omsætningskategori 5</i>
<i>Netto-omsætning</i>	<i>- 50. mio. kr.</i>	<i>+ 50 mio. kr. – 100 mio. kr.</i>	<i>+ 100 mio. kr. – 1 mia. kr.</i>	<i>+ 1 mia. kr. – 10 mia. kr.</i>	<i>+ 10 mia. kr.-100 mia. kr.</i>
<i>Bøde for bagatel-overtrædelser for virksomheder</i>	<i>10.000 kr.</i>	<i>20.000 kr.</i>	<i>30.000 kr.</i>	<i>40.000 kr.</i>	<i>50.000 kr.</i>
<i>Generelt niveau for virksomheder</i>	<i>25.000 kr. – 100.000 kr.</i>	<i>50.000 kr. – 200.000 kr.</i>	<i>150.000 kr. – 600.000 kr.</i>	<i>500.000 kr. – 2 mio. kr.</i>	<i>1,5 mio. kr. – 5 mio. kr.</i>

<i>somhedsbøder</i>					
<i>Skærpet niveau for virksomhedsbøde</i>	<i>500.000 kr. – 1 mio. kr.</i>	<i>750.000 kr. – 2 mio. kr.</i>	<i>1,5 mio. kr. – 5 mio. kr.</i>	<i>4 mio. kr. – 15 mio. kr.</i>	<i>9 mio.kr. – 50 mio. kr.</i>

Hertil kommer et tillæg i form af en forhøjet bøde mhp. fratagelse af evt. fortjeneste/sparede udgifter som følge af overtrædelsen, hvis dette ikke kan ske efter reglerne om konfiskation i straffeloven.

Bøder til fysiske personer

<i>Bøde for bagatel-overtrædelser for fysiske personer</i>	<i>5.000 kr.</i>
<i>Generelt bødeniveau for fysiske personer</i>	<i>10.000 kr. - 1 nettomånedsløn.</i>
<i>Skærpet bøde for fysiske personer</i>	<i>1 - 2 nettomånedslønninger.</i>

Hertil kommer et tillæg i form af en forhøjet bøde mhp. fratagelse af evt. fortjeneste/sparede udgifter som følge af overtrædelsen, hvis dette ikke kan ske efter reglerne om konfiskation i straffeloven.

Til brug for fastlæggelsen af det foreslåede nye bødeniveau i forhold til virksomhedernes størrelse anbefaler udvalget, at virksomhedernes størrelse på tværs af virksomhedstyper opgøres på baggrund af deres nettoomsætning.

2.1.5. Erhvervs- og Vækstministeriets bemærkninger

Den finansielle krise har understreget et stort samfundsmæssigt behov for en velreguleret, sund og robust finansiell sektor, der er underlagt et effektivt tilsyn. I et effektivt tilsyn indgår et sanktionssystem, som føleligt og proportionalt kan anvendes over for overtrædelser af lovgivningen, således at det sikres, at de grundlæggende regler for finansiell virksomhed overholdes. I tilknytning hertil har den generelle samfundsmæssige opfattelse af overtrædelser af den finansielle lovgivning ændret sig i forlængelse af den finansielle krise. Det har medført, at overtrædelser af lov om finansiell virksomhed i dag må betragtes med større alvor end tidligere, og derfor bør kunne sanktioneres med højere bøder end som praksis er i dag, hvor bødeniveauet ligger på omkring 25.000 - 30.000 kr. for en enkelt førstegangsovertrædelse af lov om finansiell virksomhed.

Sådanne overtrædelser kan imidlertid være af meget forskellig grovhed, der spænder fra helt bagatelagtige overtrædelser uden nogen reel risiko for virksomhedernes kunder eller det omgivende samfund over til overtrædelser med betydelige direkte skadevirkninger for den eller de berørte personer og virksomheder samt – efter omstændighederne – med væsentlige samfundsmæssige skadevirkninger. I særligt alvorlige tilfælde vil overtrædelser kunne indebære en risiko for underminering af den finansielle stabilitet, en svækket tillid til det finansielle system eller følgeskade på realøkonomien.

Det gældende bødeniveau må anses for at være for lavt i sager, hvor der opstår risiko for sådanne skader. Endvidere bør bødestørrelsen i højere grad tage højde for, om virksomhederne har opnået en økonomisk gevinst ved den konstaterede overtrædelse. Samtidig bør sanktionsniveauet for overtrædelser af den finansielle lovgivning kunne tage højde for, at de finansielle virksomheder varierer meget i størrelse, således at det sikres, at en bøde også er følelig for store finansielle virksomheder og ikke fremstår som økonomisk uvæsentlig i lyset af virksomhedens størrelse. Derved vil bøden have tilstrækkelig præventiv og pønalt karakter. Udvalgets model sikrer, at der kan ske en differentiering af bødeniveauet i opadgående retning. En forhøjelse af bødeniveauet vil dermed på bedre måde kunne markere samfundets afstandtagen fra denne forbrydelsestype og samtidig gøre det strafferetlige værn mere effektivt.

2.2. Krav til systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

2.2.1. Gældende ret

Den finansielle lovgivning indeholder ikke krav til nøglepersoner i finansielle virksomheder, bortset fra gruppe 1-forsikringsselskaber. Dog indeholder den finansielle lovgivning krav til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell virksomhed om egnethed og hæderlighed.

Efter de gældende regler skal medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiell virksomhed til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at bestride stillingen eller hvervet. Et medlem af bestyrelsen eller direktionen skal derudover til enhver tid have et tilstrækkeligt godt omdømme og udvise hæderlighed, integritet og uafhængighed i forbindelse med udførelsen af sit arbejde. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at stillingen eller hvervet ikke kan varetages på betryggende vis. Medlemmer af bestyrelsen og direktionen må heller ikke have indgivet begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gælds-sanering eller være under rekonstruktionsbehandling, konkursbehandling eller gælds-sanering. Endvidere må medlemmer af bestyrelsen og direktionen ikke have påført virksomheden tab eller risiko for tab eller have udvist en adfærd, der giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke kan varetage hvervet eller stillingen på betryggende vis.

Finanstilsynet kan påbyde en finansiell virksomhed at afsætte en direktør eller et bestyrelsesmedlem at nedlægge sit hverv i en finansiell virksomhed, hvis den pågældende ikke længere lever op til hæderlighedskravene. En direktør eller et bestyrelsesmedlem og virksomheden kan få en sådan afgørelse indbragt for domstolene ved anmodning til Finanstilsynet herom.

Med vedtagelsen af lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiell virksomhed (gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet) er nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber per 1. januar 2016 blevet underlagt reglerne om egnethed og hæderlighed. Nøglepersoner i et gruppe 1-forsikringsselskab er dels ansatte, der er en del af den faktiske ledelse af selskabet, dels ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i selskabet. Finanstilsynet kan på tilsvarende måde som

ved direktører påbyde et gruppe 1-forsikringssselskab at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende ikke længere lever op til hæderlighedskravene.

Efter de gældende regler er det således alene medlemmer af bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder samt nøglepersoner i gruppe 1-forsikringssselskaber, der er omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed i lov om finansiell virksomhed. Tilsvarende kan Finanstilsynet alene gribe ind, når sådanne personer ikke længere lever op til kravene og på den måde medvirker til at forringe tilliden til den finansielle sektor.

Lov om finansiell virksomhed indeholder endvidere regler om en finansiell virksomheds eksponering mod og modtagelse af sikkerhedsstillelse fra bestyrelsesmedlemmer og direktører i virksomheden. Efter § 78 i lov om finansiell virksomhed kræver bevilling af eksponering mod eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra bestyrelses- og direktionsmedlemmer i finansielle virksomheder bestyrelsens godkendelse. Kravet om godkendelse af eksponeringer eller sikkerhedsstillelse gælder tillige for virksomheder, hvori bestyrelses- og direktionsmedlemmet direkte eller indirekte besidder en kvalificeret ejerandel eller er bestyrelsesmedlem eller direktør. Det er endvidere et krav, at eksponeringer bevilges på den finansielle virksomheds sædvanlige forretningsbetingelser og markedsbaserede vilkår, og at den eksterne revisor erklærer, at dette er opfyldt. Den finansielle virksomheds direktion og bestyrelse skal overvåge forsvarligheden og forløbet af de bevilgede eksponeringer. § 78 finder også anvendelse i forhold til eksponeringer mod personer, som er knyttet til direktører ved ægte-skab, samliv i mindst 2 år eller i slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, hvor sådanne personer er direktører. Efter § 78 må en finansiell virksomhed eller en virksomhed inden for samme koncern endvidere ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor eller den interne revisions- eller vicerevisionschef.

2.2.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Udvalget om Systemisk Vigtige Finansielle Institutter i Danmark offentliggjorde den 11. marts 2013 sin rapport ”Systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark: Identifikation, krav og krisehåndtering”. I rapporten anbefalede udvalget en række øgede krav til god selskabsledelse i SIFI, herunder at de eksisterende egnethedskrav også skal gælde for ledende medarbejdere og ikke kun for bestyrelse og direktion. Det blev vurderet, at et sådant krav ville bidrage til at sikre en ansvarlig og effektiv drift af SIFI’er, ligesom en udvidelse af personkredsen, der skal leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene, vil gøre det muligt for Finanstilsynet at påbyde ledende medarbejdere i SIFI’er, der bliver drevet på en uansvarlig måde, afsat.

Ved den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om ”Regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet” (Bankpakke 6) blev det aftalt, at de eksisterende egnethedskrav også skal gælde for ledende medarbejdere i SIFI’er og ikke kun for bestyrelse og direktion.

På baggrund af den politiske aftale nedsattes arbejdsgruppen vedrørende god selskabsledelse i SIFI'er, som er kommet med forslag til, hvordan de gældende egnetheds- og hæderlighedskrav kan udbredes til at omfatte ledende medarbejdere i SIFI'er. Arbejdsgruppen har foreslået, at der indsættes en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, som medfører, at nøglepersoner i SIFI'er bliver omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed. Finanstilsynet fører tilsyn med, at reglerne om egnethed og hæderlighed er overholdt i forbindelse med, at en nøgleperson tiltræder stillingen. Arbejdsgruppen har derudover foreslået, at samme nøglepersoner omfattes af kravet om godkendelse af bevilling af eksponeringer i lov om finansiel virksomhed, dog således at det er direktionen i SIFI'er, som skal godkende eksponeringer mod eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra nøglepersoner.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at egnetheds- og hæderlighedsreglerne i lov om finansiel virksomhed udbredes til også at omfatte nøglepersoner i SIFI'er. Nøglepersoner vil være dels de af instituttets ansatte, der er en del af den faktiske ledelse af instituttet, dels de af instituttets ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i instituttet. En ansat vil være en del af den faktiske ledelse, hvis den ansatte indgår i instituttets øverste ledelse. Dette gælder, uanset om den ansatte er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktør i SIFI'et. Eksempelvis vil en ansat, der på direktionsniveau medvirker til at træffe beslutninger om instituttets daglige ledelse på baggrund af bestyrelsens strategiske mål eller medvirker til at sikre, at de af bestyrelsen vedtagne politikker og retningslinjer implementeres i instituttets daglige drift, skulle identificeres som en nøgleperson. Nøglefunktioner vil være funktioner, som er vigtige og afgørende for instituttets drift. Risikostyringsfunktionen, compliance-funktionen, kreditområdet og den interne revision vil altid anses for nøglefunktioner i et SIFI, men også andre funktioner vil kunne anses for nøglefunktioner.

Det foreslås på den baggrund, at SIFI'er som led i instituttets virksomhedsstyring skal identificere sine nøglepersoner og underrette Finanstilsynet herom. Videre foreslås, at Finanstilsynet skal have mulighed for at påbyde et SIFI at afsætte en nøgleperson, hvis personen ikke længere lever op til kravene til egnethed og hæderlighed. Derudover foreslås det, at bevilling af eksponering mod og modtagelse af sikkerhedsstillelse fra ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, skal godkendes af direktionen i SIFI'et.

Kravene til SIFI'er har generelt til formål at reducere risikoen for, at et SIFI bliver nødlidende, da dette kan have vidtrækkende negative konsekvenser for bl.a. samfundsøkonomien generelt. Det samme gør sig gældende for globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI). Der er aktuelt ingen G-SIFI'er i Danmark, og der forventes ikke i den kommende tid at blive udpeget G-SIFI'er i Danmark. Med henblik på at sikre, at G-SIFI'er fortsat omfattes af samme krav til god selskabsledelse som SIFI'er, foreslås det, at de foreslåede skærpede krav til god selskabsledelse for SIFI'er også indføres for G-SIFI'er.

2.3. Regler om aflønning

2.3.1. Gældende ret

Det følger af lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer sund og effektiv risikostyring. Herudover gælder der en række begrænsninger for brug af variabel løn til ledelsesmedlemmer i finansielle virksomheder og for aflønning i finansielle virksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte, ligesom der er krav om nedsættelse af aflønningsudvalg i større finansielle virksomheder. Endelig er der krav om det øverste ledelsesorgans godkendelse af lønpolitikken, om bestyrelsesformandens redegørelse for aflønning af virksomhedens ledelse og om offentliggørelse af ledelsesmedlemmers individuelle lønninger.

Aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, forsikringsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Der gælder tilsvarende aflønningsregler for forvaltere af alternative investeringsfonde i medfør af §§ 20-22 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., herunder krav om nedsættelse af aflønningsudvalg i større forvaltere af alternative investeringsfonde.

Investeringsforeninger er reguleret i lov om investeringsforeninger m.v. Der gælder ikke i dag regler om aflønning i investeringsforeninger, der er selvforvaltende.

2.3.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

De gældende regler om aflønning i lov om finansiel virksomhed har deres oprindelse fra gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker (CRD III), samt aftalen mellem den daværende regering (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor.

Den politiske aftale af 31. august 2010 indeholder en række nationale aflønningsregler, herunder bl.a. et loft på 50 pct. af honoraret eller grundlønnen for variabel løn til medlemmer af bestyrelse og direktion og krav om offentliggørelse af den samlede løn til hvert enkelt medlem af bestyrelse og direktion. Som en del af aftalen blev bestemmelserne fra CRD III og de nationale aflønningsregler gennemført på tværs af den finansielle sektor, så de udover virksomheder omfattet af CRD III (pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber) finder anvendelse på forsikringsselskaber og investeringsforvaltningsselskaber. Som et led i aftalen blev der endvidere indført tilsvarende aflønningsregler for Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagerne Dyrtdisfond i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagerne Dyrtdisfond, ligesom reglerne blev indført for forvaltere af alternative investerings-

fonde m.v. i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Reglerne om aflønning i lov om finansiel virksomhed er ændret ved implementeringen af CRD IV. I forbindelse med de politiske overvejelser om implementeringen af CRD IV blev der den 10. oktober 2013 indgået aftale mellem den daværende regering (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Danske Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6). Aftalen fastholder det gældende loft på 50 pct. af honoraret eller grundlønnen for variabel løn til medlemmer af bestyrelse og direktion. Det blev endvidere aftalt, at loftet på 100 pct. af grundlønnen for variabel løn til væsentlige risikotagere, som indførtes med gennemførelsen af CRD IV, skulle udbredes til hele den finansielle sektor.

Ved implementeringen af aflønningsreglerne i CRD IV videreførtes princippet om ensartede aflønningsregler, hvilket betyder, at de gældende regler om aflønning i lov om finansiel virksomhed og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er baseret på CRD IV og de politiske aftaler på området.

Det overordnede formål med aflønningsreglerne er at sikre, at finansielle virksomheder fører en forsvarlig lønpolitik. De ensartede aflønningsregler har til formål at sikre et ensartet beskyttelsesniveau for kunder, indskydere og investorer på tværs af den finansielle sektor.

Som konsekvens af EU-regulering på aflønningsområdet foreslås både en række ændringer og nye bestemmelser om aflønning i den finansielle sektor. Forslagene skal samlet bidrage til, at der fortsat føres en forsvarlig lønpolitik i virksomheder inden for den finansielle sektor.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har udstedt nye retningslinjer om forsvarlige lønpolitikker af den 21. december 2015. Retningslinjerne er udstedt på baggrund af CRD IV. Retningslinjerne giver anledning til at justere og præcisere enkelte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed med henblik på at sikre, at finansielle virksomheder fører en forsvarlig lønpolitik. EBA's retningslinjer om forsvarlige lønpolitikker indeholder bl.a. krav til aflønningsudvalgets kompetencer og opgaver og skærpede krav til aflønningsregler for bestyrelsen og direktionen i SIFI'er. Med henblik på fortsat at opretholde ensartede aflønningsregler for hele den finansielle sektor vurderes det, at præciseringen af kravene til aflønningsudvalgets kompetencer og opgaver i lov om finansiel virksomhed bør overføres til lov om forvaltere af alternative investeringsforeninger. Endvidere er det i medfør af bestemmelser herom i CRD IV nødvendigt at implementere en koncernregel på aflønningsområdet for penge- og realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber. Koncernreglen har til formål at sikre, at der føres en forsvarlig lønpolitik på tværs af koncernen.

UCITS V-direktivet indeholder aflønningsregler for dels investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer den daglige ledelse for en investeringsforening, dels for investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse (selvforvaltende investeringsforeninger).

Investeringsforvaltningsselskaber er omfattet af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Implementeringen af UCITS V-direktivets aflønningsregler for investeringsforvaltningsselskaber kræver alene en enkelt justering af de eksisterende regler for at tilpasse aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed til investeringsforvaltningsselskabernes struktur.

Aflønningsreglerne for selvforvaltende investeringsforeninger skal implementeres i lov om investeringsforeninger m.v. Da investeringsforeninger udgør en del af den finansielle sektor, bør implementeringen i videst muligt omfang tilpasses aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed med henblik på fortsat at opretholde et ensartet beskyttelsesniveau for den finansielle sektors kunder, indskydere og investorer. Det vil betyde, at selvforvaltende investeringsforeninger underlægges samme krav til aflønning af ledelsen som andre virksomheder inden for den finansielle sektor. På den måde sikres det, at kravene til aflønning af ledelsen ikke varierer afhængigt af, om investeringsforeningen har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller er selvforvaltende, og at der i begge tilfælde er krav om, at der føres en forsvarlig lønpolitik.

Solvens II-forordningen indeholder overordnede krav til gruppe 1-forsikringsselskabers lønpolitik, herunder begrænsninger for brug af variabel løn til ledelsesmedlemmer. Da bestemmelserne er umiddelbart gældende i Danmark, er en stor andel af forsikringsselskaberne på nuværende tidspunkt underlagt dobbeltregulering på aflønningsområdet.

Det vurderes mest hensigtsmæssigt at ophæve samtlige aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder for i stedet at samle aflønningsreglerne på forsikringsområdet i en bekendtgørelse. Forsikringsselskaberne vil herefter kun behøve at orientere sig i henholdsvis solvens II-forordningen og bekendtgørelsen for at få overblik over hvilke aflønningsregler, de er underlagt.

2.3.3. Lovforslagets indhold

En lønpolitik, der ansporer til overdreven risikoadfærd, kan underminere en forsvarlig og effektiv risikostyring i finansielle virksomheder, og u hensigtsmæssigt udformede aflønningsstrukturer kan potentielt have negative indvirkninger på forsvarlig risikostyring og kontrol med enkeltpersoners risikoadfærd. Med henblik på at fremme finansiel stabilitet og sikre, at finansielle virksomheder har forsvarlige lønpolitikker, er det hensigtsmæssigt at opstille klare regler for aflønningsstrukturer. En lønpolitik bør navnlig være afstemt med virksomhedernes risikovillighed, værdier og langsigtede interesser. U hensigtsmæssig aflønning i finansielle virksomheder kan bringe virksomhedernes risikoeksponering op på et uacceptabelt niveau, og muligheden for at justere variabel løn er et vigtigt element i virksomhedernes overordnede risikostyring. Finansielle virksomheder er allerede underlagt aflønningskrav for at sikre, at aflønningen er bæredygtig set i lyset af virksomhedens finansielle situation.

Det foreslås, at der indføres en koncernregel på aflønningsområdet for penge- og realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber. Forslaget indebærer, at penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I skal sikre, at aflønningsreglerne efterleves på koncernniveau. Det er alene de aflønningsregler, som er indført på baggrund af CRD IV, der er omfattet af koncernreglen.

Det foreslås endvidere at skærpe kravene til SIFI'ers tildeling og udbetaling af variabel løn til bestyrelsen og direktionen. Skærpelsen indebærer, at variabel løn til bestyrelsen eller direktionen skal udskydes i 5 år frem for 4 år, og at ikke kun 50 pct., men en væsentlig del af den variable løn skal tildeles i instrumenter.

Det foreslås endvidere at præcisere aflønningsudvalgets opgaver og kompetencer i lov om finansiel virksomhed og lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslås endvidere, at der indføres aflønningsregler for selvforvaltende investeringsforeninger i lov om investeringsforeninger m.v. Forslaget indebærer, at disse investeringsforeninger skal have en skriftlig lønpolitik, som skal omfatte alle ansatte i investeringsforeningen, men som særligt skal behandle forhold vedrørende bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på investeringsforeningens risikoprofil (såkaldte væsentlige risikotagere). Lønpolitikken skal godkendes af investeringsforeningens generalforsamling.

Forslaget indebærer endvidere, at der indføres begrænsninger for brugen af variabel løn for selvforvaltende investeringsforeninger. Investeringsforeninger kan derfor maksimalt tildele variabel løn til bestyrelsen og direktionen svarende til 50 pct. af honoraret henholdsvis den faste løn og til væsentlige risikotagere svarende til 100 pct. af den faste grundløn. Investeringsforeningens generalforsamling kan forhøje loftet for variabel løn til væsentlige risikotagere op til 200 pct. af den faste løn. Forslaget indebærer yderligere restriktioner for investeringsforeningers brug af variabel løn, herunder krav om delvis udbetaling i andele eller instrumenter og krav om udskydelse af udbetalingen af variabel løn. Forslaget indebærer også, at større investeringsforeninger skal nedsætte et aflønningsudvalg, og forslaget indeholder krav til udvalgets opgaver.

Der foreslås en enkelt tilpasning af instrumentkravet for investeringsforvaltningsselskaber i lov om finansiel virksomhed. Mindst 50 pct. af den variable løn til et medlem af ledelsen i et investeringsforvaltningsselskab skal udbetales i aktier eller andre instrumenter. Tilpasningen betyder, at selskaberne kan opfylde dette krav ved at anvende instrumenter knyttet til kapitalandele i dels investeringsforvaltningsselskabet og dels de forvaltede investeringsforeninger.

Endelig foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for bl.a. investeringsforeningers oplysningsforpligtelser i forhold til aflønning.

I lov om finansiel virksomhed foreslås anvendelsesområdet for aflønningsreglerne ændret, således at forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder ikke længere er omfattet af disse regler.

Det foreslås i den forbindelse, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om aflønning for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder i en bekendtgørelse. De aflønningsregler, der fastsættes i medfør af den foreslåede bemyndigelse, skal supplere aflønningsreglerne i solvens II-forordningen og videreføre de gældende aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt forsikringsholdingvirksomheder på en sådan måde, at der fortsat gælder materielt ensartede aflønningsregler inden for den finansielle sektor, jf. de politiske aftaler på aflønningsområdet som beskrevet ovenfor under pkt. 2.3.2.

2.4. Offentliggørelsesregler

2.4.1. Gældende ret

Lovgivningen på det finansielle område indeholder i dag en pligt for Finanstilsynet til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside. Finanstilsynet har ikke efter de gældende regler mulighed for hverken at offentliggøre resultatet af en anke eller genoptaget sag eller oplysninger om en sags gang, herunder oplysninger om at en sag overgivet til politimæssig efterforskning er sluttet, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen, hvis disse oplysninger er omfattet af Finanstilsynets særlige tavshedspligt. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler om offentliggørelse, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en offentliggørelse af en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning eller en dom fra Finanstilsynets hjemmeside.

2.4.2. Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Finanstilsynets offentliggørelser i sager overgivet til politimæssig efterforskning skal bibringe offentligheden et retvisende billede af gældende ret på området. Lovforslaget har til formål at sikre, at Finanstilsynets muligheder for offentliggørelse i videst mulig omfang underbygger, at offentligheden får et sådant retvisende billede af gældende ret. Derudover vurderes det hensigtsmæssigt, at de foreslåede supplerende regler om offentliggørelse udbredes til alle hovedlove på det finansielle område, således at der er ensartethed i Finanstilsynets offentliggørelse i disse sager.

2.4.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at Finanstilsynet i de sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag vedrørende en juridisk person og i visse tilfælde en fysisk person til politimæssig efterforskning, og sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, ved tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom, skal offentliggøre oplysninger herom, hvis den berørte person anmoder herom. Det foreslås endvidere indført i offentliggørelsesreglerne, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne offentliggørelsen af beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Derudover foreslås det, at Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, som en frifindende dom retter sig mod, skal offentliggøre resultatet af anken eller genoptagelsen. Endvidere foreslås det indført i offentliggørelsesreglerne, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne offentliggørelsen af en dom fra Finanstilsynets hjemmeside i de tilfælde, hvor dommen er anket eller sagen genoptaget, og hvor resultatet af anken eller genoptagelsen er et andet end resultatet af den offentliggjorte dom.

Forslaget er begrundet i hensynet til den person, som sagen vedrører, og hensynet til at bibringe offentligheden et mere retvisende billede af gældende ret.

2.5. Finanstilsynets og Erhvervsstyrelsens beføjelser ved udførelsen af regnskabskontrol

2.5.1. Gældende ret

Efter § 83 b i lov om værdipapirhandel må Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen ved udførelsen af regnskabskontrollen udtage op til 20 pct. af udstederne. Herudover fremgår det af bestemmelsen, at Erhvervsstyrelsen alene kan iværksætte en kontrol ved åbenbare overtrædelser af regnskabsreglerne. Hvis Erhvervsstyrelsen ved en formel kontrol af åbenbare overtrædelser har en begrundet formodning om, at den finansielle information indeholder fejl og mangler af betydning for investorernes beslutningstagen, kan Erhvervsstyrelsen indhente en redegørelse fra virksomheden.

Af § 87, stk. 5, i lov om værdipapirhandel fremgår det, at Finanstilsynet til enhver tid uden behørig legitimation og uden retskendelse kan aflægge kontrolbesøg på forretningsstedet for en værdipapirhandler, en operatør af et reguleret marked, et selskab, der driver en multilateral handelsfacilitet, en clearingscentral, en værdipapircentral, et kontrollørende institut og et registreret betalingssystem.

2.5.2 Erhvervs- og Vækstministeriets overvejelser

Gennemførelsen af gennemsigtighedsdirektivet og ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol giver anledning til ændringer i lov om værdipapirhandel.

ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol er med til at sikre en ensartet anvendelse af de internationale regnskabsstandarder i EU, hvilket er med til at sikre tilliden til de finansielle markeder.

Det foreslås derfor, at der ikke længere skal gælde en begrænsning for, hvor mange udstedere der udtages til regnskabskontrol. Det foreslås endvidere, at der ikke længere skal gælde en begrænsning om, at Erhvervsstyrelsen skal have en begrundet formodning om fejl i den finansielle information for at kunne opstarte en regnskabskontrol. Det forventes dog som udgangspunkt ikke, at regnskabskontrollen vil omfatte mere end 20 pct. af udstederne.

I henhold til gennemsigtighedsdirektivet og ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol skal de kompetente myndigheder endvidere have mulighed for at foretage kontrolbesøg hos udstedere af værdipapirer i forbindelse med udførelsen af regnskabskontrollen. Denne mulighed har Finanstilsy-

net i dag som led i sin tilsynsvirksomhed, men denne beføjelse har Erhvervsstyrelsen ikke i relation til regnskabskontrollen af de virksomheder, der aflægger regnskab efter årsregnskabsloven.

Ved gennemførelse af de foreslåede ændringer følger Danmark ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol.

2.5.3 Lovforslagets indhold

Formålet med regnskabskontrollen af årsrapporter og delårsrapporter er at bidrage til en konsekvent anvendelse af de relevante regnskabsregler og derved til gennemsigtigheden af den finansielle information, der er relevant for de beslutninger, som træffes af investorer og andre brugere af års- og delårsrapporter. Regnskabskontrollen bidrager til at beskytte investorer og styrke markedstilliden.

For at investorer og andre brugere af års- og delårsrapporter er i stand til at sammenligne de finansielle oplysninger fra forskellige udstedere, er det vigtigt, at disse oplysninger er baseret på en korrekt og konsekvent anvendelse af regnskabsreglerne, således at ensartede forhold indregnes, præsenteres og måles på en ensartet måde.

Det foreslås, at § 83 b i værdipapirhandelsloven ophæves, så der ikke gælder en begrænsning om, at regnskabskontrollen alene må foretages på op til 20 pct. af ustederne. Herudover medfører lovforslaget, at Erhvervsstyrelsen vil kunne opstarte en regnskabskontrolsag, uanset om der er en begrundet formodning om, at der er fejl i den finansielle information.

Det foreslås endvidere, at det indsættes i § 87 i værdipapirhandelsloven, at Erhvervsstyrelsen, når denne træder i Finanstilsynets sted, fremadrettet får mulighed for at foretage kontrolbesøg uden retskendelse i forbindelse med udførelsen af regnskabskontrol i henhold til § 83, stk. 2, hvor Erhvervsstyrelsen for udstedere omfattet af årsregnskabsloven træder i Finanstilsynets sted.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer et vist merarbejde for Finanstilsynet i forbindelse med egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner i SIFI'er og tilsynet med efterlevelsen af de nye krav til disse nøglepersoner. På tidspunktet for lovforslagets fremsættelse er 6 institutter udpeget som SIFI, og det anslås, at antallet af udpegede nøglepersoner vil udgøre 3-10 ansatte pr. institut. Kravene vil alene gælde for nye nøglepersoner, dvs. personer, der tiltræder en stilling eller funktion, der fører til, at de pågældende bliver nøglepersoner i instituttet, efter lovens ikrafttræden. Opgaverne forbundet med forslaget om krav til nøglepersoner i SIFI'er vurderes ikke at medføre behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal herudover med forslaget føre tilsyn med penge- og realkreditinstitutters samt visse fondsmæglerselskabers efterlevelse af aflønningsreglerne på koncernniveau. Opgaverne forbundet hermed vurderes ikke at medføre behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal endvidere med forslaget føre tilsyn med investeringsforeningers lønspolitik og overholdelse af begrænsningerne for tildeling af variabel løn til medlemmer af ledelsen. På tidspunktet for forslagens fremsættelse forventes der alene at være en enkelt investeringsforening, som bliver omfattet af forslaget om indsættelse af aflønningsregler i lov om investeringsforeninger m.v. Opgaverne forbundet hermed vurderes ikke at medføre behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.

Lovforslaget vil ikke medføre øgede økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

[Forslaget om, at ansatte, der udpeges som nøglepersoner i SIFI, omfattes af reglerne om egnethed og hæderlighed, vurderes at have administrative konsekvenser for de omfattede virksomheder. Forslaget indebærer, at et SIFI ved lovens ikrafttræden og herefter løbende, herunder i forbindelse med organisationsændringer og fratrædelser, skal udpege instituttets nøglepersoner. SIFI'er skal endvidere underrette Finanstilsynet om de til enhver tid værende nøglepersoner, ligesom der skal indsendes anmodning til Finanstilsynet om egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner ved de pågældendes ansættelse. De administrative konsekvenser vil i den forbindelse være udfyldelse af oplysningsskema og indsendelse af skemaet til Finanstilsynet bilagt nøglepersonens CV, straffeattest og eventuelle supplerende oplysninger. Pligten til at indsende udfyldt oplysningsskema til Finanstilsynet med henblik på anmodning om Finanstilsynets egnetheds- og hæderlighedsvurdering påhviler de identificerede nøglepersoner, jf. den foreslåede § 313 a, jf. § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. I praksis vurderes det dog, at det vil være SIFI'et, der vil forestå udfyldelse og indsendelse af oplysningsskemaet til Finanstilsynet.

På tidspunktet for lovforslagets fremsættelse er 6 virksomheder udpeget som SIFI i medfør af § 308 i lov om finansiel virksomhed. Det anslås, at det enkelte institut skal anvende ca. 20 timer til identificering af instituttets nøglepersoner og underretning til Finanstilsynet ved lovens ikrafttræden og herefter ca. 5 timer årligt til løbende identificering af nøglepersoner og underretning til Finanstilsynet om ændringer i kredsen af nøglepersoner.

Det forventes, at antallet af nøglepersoner vil udgøre 3-10 ansatte pr. institut. De af instituttets ansatte, der identificeres som nøglepersoner ved lovens ikrafttræden, vil ikke skulle egnetheds- og hæderlighedsvurderes. De administrative konsekvenser af forslaget om egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner vil således afhænge af, hvor ofte der sker ændringer i kredsen af de identificerede nøglepersoner. Det anslås, at forslaget vil medføre ca. 6 anmodninger om egnetheds- og hæderlighedsvurderinger årligt, og at institutterne vil skulle anvende ca. 7 timer pr. anmodning.

Derudover indeholder forslaget krav om direktionens godkendelse af bevilling af eksponering mod og modtagelse af sikkerhedsstillelse fra samme kreds af nøglepersoner. Forslaget vurderes at have administrative konsekvenser i form af instituttets forelæggelse af bevillinger vedrørende nøglepersoner for direktionen. De administrative konsekvenser for det enkelte institut vil afhænge dels af

antallet af identificerede nøglepersoner, dels af frekvensen for disse nøglepersoners anmodning om bevilling af eksponering eller sikkerhedsstillelse. Forslaget berører ikke eksponeringer, der er bevillet før lovens ikrafttræden. Det anslås, at der samlet identificeres ca. 45 nøglepersoner, og at de pågældende anmoder om bevilling af eksponering hvert 3. år. Det årlige antal bevillinger, som skal forelægges for direktionen, vurderes på den baggrund at udgøre ca. 15 svarende til 2-3 bevillinger pr. institut. Det forventes, at institutterne vil skulle anvende ca. 3 timer i forbindelse med forelæggelsen for direktionen pr. bevilling.

Forslaget om at indføre aflønningsregler for visse investeringsforeninger vurderes at have administrative konsekvenser, idet investeringsforeningerne skal udarbejde en lønpolitik samt indrette deres aflønning af de berørte medarbejdere i overensstemmelse med lovforslaget. Lønpolitikken skal udarbejdes af bestyrelsen og forelægges generalforsamlingen til endelig godkendelse. På tidspunktet for forslagets fremsættelse er der kun en investeringsforening, der vil være omfattet af de nye regler. De administrative konsekvenser forventes at udgøre maksimalt 50 timer pr. forening i forbindelse med udarbejdelse af lønpolitikken og indretning af aflønningen af berørte medarbejdere.

Derudover får de omfattede investeringsforeninger øgede oplysningsforpligtelser vedrørende aflønning. Oplysningerne skal både sendes til Finanstilsynet og offentliggøres på foreningens hjemmeside eller årsrapport. Det forventes, at de administrative omkostninger forbundet hermed vil udgøre ca. 30 timer pr. forening.

Forslaget om at indføre krav om aflønning i koncernforbundne virksomheder vurderes at have administrative konsekvenser for penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I, såfremt de indgår i koncern med et eller flere pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, idet virksomhederne skal påse overholdelsen af aflønningsreglerne i disse selskaber. Karakteren af denne forpligtelse afhænger i høj grad af, om de koncernforbundne selskaber allerede efterlever aflønningsregler qua andre medlemsstaters nationale aflønningslovgivning eller qua anden dansk sektorspecifik lovgivning om aflønning samt af antallet af koncernforbundne virksomheder. Der forventes at være administrative konsekvenser forbundet med udarbejdelse og tilpasning af lønpolitikker samt indretning af aflønningen af berørte medarbejdere.

Den foreslåede præcisering af § 30 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indebærer en præcisering af, at den indre værdi pr. andel, der efter § 30 skal oplyses til investorerne, er den indre værdi pr. andel, som allerede er beregnet i medfør af § 29 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Forslaget vurderes at have positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Efter § 30 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal forvaltere af alternative investeringsfonde sikre, at de forvaltede alternative investeringsfonde regelmæssigt og mindst én gang årligt oplyser fondens investorer om den indre værdi pr. andel i overensstemmelse med gældende ret og fondens fondsbestemmelser eller vedtægter.

Ved indførelsen af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. blev det anslået, at en forvalter, som tidligere havde været under tilsyn, skulle anvende 66,6 timer til at stille de nødvendi-

ge oplysninger til rådighed, og at en forvalter, som ikke tidligere har været under tilsyn, skulle anvende 100 timer til at stille de nødvendige oplysninger til rådighed for at leve op til forpligtelsen. Med lovforslaget præciseres det, at den indre værdi pr. andel, der skal oplyses til investorerne, er den allerede beregnede værdi, og at der således ikke skal foretages nye beregninger. Forvalterens forpligtelse er således at stille den allerede beregnede indre værdi pr. andel til rådighed for de alternative investeringsfonde og sikre, at fondene oplyser denne til investorerne regelmæssigt og mindst én gang årligt. På den baggrund anslås, at forvaltere for fremtiden vil skulle anvende 5 timer til at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed.

Forslaget om at udvide undtagelsesbestemmelsen i § 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. til oplysningspligten for forvaltere af alternative investeringsfonde over for investorerne, jf. § 62 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., vurderes at have positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. § 62 og § 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer, hvilke oplysninger en forvalter af alternative investeringsfonde skal stille til rådighed for investorerne forud for investeringer i fonden. § 62, stk. 1 og 2, indeholder en opstilling af de relevante oplysninger, mens § 63 fastslår, at en forvalter af alternative investeringsfonde i nogle tilfælde kan undlade at offentliggøre oplysninger i medfør af § 62. Det gælder i de tilfælde, hvor fonden er omfattet af en pligt til at offentliggøre et prospekt og oplysningerne derfor allerede fremgår heraf. Kun de oplysninger, som ikke allerede fremgår af prospektet, skal herefter oplyses efter § 62. Med lovforslaget foreslås undtagelsen i § 63 udvidet til også at omfatte oplysninger, som fremgår af lignende dokumenter, som udleveres til investorerne. Dette vil f.eks. være et privat placement memorandum (PPM).

Ved indførelsen af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. blev det anslået, at en forvalter, som tidligere havde været under tilsyn, skulle anvende 139 timer, og at en forvalter, som ikke tidligere har været under tilsyn, skulle anvende 210 timer til at stille de nødvendige oplysninger til rådighed for at kunne leve op til oplysningsforpligtelsen i § 62. Det blev videre lagt til grund, at oplysningerne skulle gives 9 gange årligt. Efter den gældende undtagelsesbestemmelse i § 63 skal forvalteren ikke offentliggøre oplysningerne i medfør af § 62, såfremt den alternative investeringsfond efter regler om prospekter skal offentliggøre et prospekt og oplysningerne allerede fremgår heraf.

Med den foreslåede ændring af § 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvorefter en forvalter heller ikke skal offentliggøre oplysninger i medfør af § 62, stk. 1 og 2, såfremt disse allerede fremgår af et PPM eller lignende dokument, der er udleveret til investorerne, forventes tidsforbruget for forvalteren at blive formindsket væsentligt. Det anslås, at forvaltere for fremtiden vil skulle anvende 15 timer til at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der vurderer, at forslaget samlet kan medføre administrative lettelser på over 4 mio. kr. årligt. Lettelserne medføres af ændringerne til § 30 samt § 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. I rela-

tion til de øvrige efterlevelsessomkostninger er det Finanstilsynets skøn, at lovforslaget i sig selv ikke vil medføre konsekvenser på samfundsplan på over 10 mio. kr.]

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have ligestillingsmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV).

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS V-direktivet).

Lovforslaget gennemfører også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD).

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet).

Lovforslaget gennemfører derudover dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet).

Lovforslaget gennemfører en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker. Artikel 74 og 75 i CRD IV bemyndiger EBA til at udstede retningslinjer om bl.a. en forsvarlig aflønningspolitik, og EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker er udstedt i medfør af denne bemyndigelse.

Lovforslaget gennemfører også en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) retningslinjer nr. 2014/1293 af 28. oktober 2014 om håndhævelse af finansiel information (regnskabskontrol).

Med lovforslaget foretages en direktivnær implementering af både dele af CRD IV, UCITS V-direktivet, BRRD, gennemsigtighedsdirektivet og boligkreditdirektivet, der med de nedenfor beskrevne undtagelser ikke fastsætter strengere regulering end direktivet foreskriver.

De foreslåede ændringer som følge af EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker går ikke videre end dem, der er nødvendige for at bringe den finansielle lovgivning i overensstemmelse med retningslinjerne.

Med lovforslagets § 3 foreslås der indført aflønningsregler i lov om investeringsforeninger m.v. i forbindelse med implementeringen af UCITS V-direktivet. Disse foreslåede regler går videre end påkrævet efter UCITS V-direktivet. Endvidere foreslås der i § 48 a samt § 48 c i lov om investeringsforeninger m.v. indført de danske særregler på aflønningsområdet, som er indført med den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor.

De foreslåede aflønningsregler går videre end påkrævet efter EU-regulering som følge af de politiske aftaler på området. Det følger af både den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor og den politiske aftale af 10. oktober 2013 om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6), at der skal gælde ens aflønningsregler for hele den finansielle sektor baseret på aflønningsreglerne i CRD IV. Det følger endvidere heraf, at også de danske særregler på aflønningsområdet skal gælde for hele den finansielle sektor.

Der henvises til pkt. 2.3.2 i de almindelige bemærkninger for nærmere om de politiske aftaler.

Lovforslaget ophæver endvidere dobbeltregulering på aflønningsområdet for forsikringsselskaber som følge af artikel 258, stk. 1, litra l, og artikel 275 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II).

9. Høring

Et udkast til lovforslaget har været sendt i høring hos følgende organisationer og myndigheder m.v. i perioden fra den 6. juli 2016 til den 10. august 2016:

3. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Lovforslaget indebærer et vist merarbejde for Finanstilsynet i forbindelse med egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner i SIFI'er og tilsynet med efterlevelsen af de nye krav til disse nøglepersoner.</p> <p>Finanstilsynet skal herudover med forslaget føre tilsyn med penge- og realkreditinstitutters samt visse fondsmæglerselskabers efterlevelse af aflønningsreglerne på koncernniveau.</p> <p>Finanstilsynet skal endvidere med forslaget føre tilsyn med investeringsforeningers lønpolitik og overholdelse af begrænsningerne for tildeling af variabel løn til medlemmer af ledelsen.</p> <p>Opgaverne forbundet hermed vurderes ikke at medføre behov for øgede ressourcer til Finanstilsynet.</p> <p>Lovforslaget vil ikke medføre øgede administrative konsekvenser for regioner og kommuner.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om præciseringen af en forvalter af alternative investeringsfondes pligt til at sikre, at de alternative investeringsfonde oplyser investorerne om indre værdi pr. andel, vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for de omfattede forvalte-	Ingen

	<p>re.</p> <p>Forslaget om at udvide undtagelsen til den oplysningspligt, som forvaltere af alternative investeringsfonde har over for investorerne, vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for de omfattede forvaltere.</p>	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget om præciseringen af en forvalters pligt til at sikre, at de alternative investeringsfonde oplyser investorerne om indre værdi pr. andel, vurderes at have positive administrative konsekvenser for de omfattede forvaltere.</p> <p>Forslaget om at udvide undtagelsen til den oplysningspligt, som forvaltere af alternative investeringsfonde har over for investorerne, vurderes at have positive administrative konsekvenser for de omfattede forvaltere.</p>	<p>Forslaget om, at SIFI'er skal identificere nøglepersoner, og at disse nøglepersoner bliver omfattet af reglerne om hæderlighed og egnethed, indebærer administrative konsekvenser for SIFI'er.</p> <p>Forslaget om krav til direktionens godkendelse af bevillinger mod og modtagelse af sikkerhedsstillelse fra nøglepersoner forventes at medføre administrative konsekvenser for SIFI'er.</p> <p>Forslaget om indførelse af aflønningsregler for selvforvaltende investeringsforeninger indebærer administrative konsekvenser for disse virksomheder.</p> <p>Forslaget om at indføre krav til aflønning i koncernforbundne virksomheder forventes at ville kunne indebære administrative konsekvenser for de omfattede virksomheder, dvs. pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I.</p>
Administrative konsekvenser for Borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2013/36 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF (CRD IV).</p> <p>Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/91 af 23. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS V-direktivet).</p> <p>Lovforslaget gennemfører også dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (BRRD).</p> <p>Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtsdirektivet).</p> <p>Lovforslaget gennemfører derudover dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet).</p> <p>Lovforslaget gennemfører derudover en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) retningslinjer om forsvarlige aflønningspolitikker af 21. december 2015.</p> <p>Lovforslaget gennemfører også en række ændringer med henblik på at sikre, at den finansielle lovgivning er i overensstemmelse med Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndigheds (ESMA) retningslinjer nr. 2014/1293 af 28. oktober 2014 om håndhævelse af finansiel information (regnskabskontrol).</p>
--------------------------------	---

	Dele af de foreslåede aflønningsregler, herunder aflønningsregler indført i forbindelse med implementeringen af UCITS V-direktivet, går videre end påkrævet efter EU-regulering som følge af de politiske aftaler på aflønningsområdet, som indebærer, at der skal gælde ens aflønningsregler for hele den finansielle sektor baseret på aflønningsreglerne i CRD IV, og som endvidere indebærer, at de danske særregler på aflønningsområdet også skal gælde for hele den finansielle sektor.
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-3 (§ 1, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 1, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed angiver, hvilke bestemmelser i loven, der finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

De foreslåede ændringer af § 1, stk. 2, er hovedsageligt ændringer som følge af lov nr. 334 af 31. marts 2015, hvor begrebet blandet holdingvirksomhed blev indført. Der er således tale om konsekvensrettelser, som ikke blev foretaget ved denne lov.

Desuden er der tale om en opdatering af bestemmelsen for at sikre, at alle de bestemmelser, som finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder er underlagt, også fremgår af § 1, stk. 2. Finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder bliver ikke underlagt nye krav som følge af den foreslåede ændring.

Til nr. 4 (§ 1 a og overskriften til § 1 a i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 1 a i lov om finansiel virksomhed finder §§ 38 og 39 ikke anvendelse på investeringsforvaltningsselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de i bilag 6, nr. 2-6, nævnte aktiviteter.

Bilag 6 blev nyaffattet ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v., hvor bl.a. bilagets nr. 2-6 udgik som en konsekvens af, at investeringsforvaltningsselskaber fremover alene kan administrere UCITS (investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde). Forslaget er en følge heraf.

Det foreslås derfor, at den gældende § 1 a ophæves.

Overskriften til § 1 a i lov om finansiel virksomhed har følgende ordlyd: »Særlige regler om anvendelsesområdet for investeringsforvaltningsselskaber«.

Overskriften relaterer sig alene til § 1 a, der med dette lovforslags § 1, nr. 4, foreslås ophævet, hvorfor overskriften som følge heraf også foreslås ophævet.

Til nr. 5 (§ 1, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 1, stk. 4, angiver de bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, som finder anvendelse på filialer af udenlandske virksomheder her i landet.

Finanstilsynet kan i medfør af § 352, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indsamle prisoplysninger på boliglån fra penge- og realkreditinstitutter og offentliggøre disse med henblik på at fremme gennemsigtigheden og priskonkurrencen på det finansielle marked.

Denne hjemmel til Finanstilsynet blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1563 af 15. december 2015. Finanstilsynet fik herved mulighed for at oprette og drive et offentligt prissammenligningsværktøj for boliglån, sådan som det blev aftalt i forbindelse med den politiske aftale om håndtering af refinansieringsrisiko af 6. februar 2014. Prisportalens indhold er efterfølgende blevet fastlagt i ”Forståelse mellem regeringen (Venstre), Socialdemokraterne, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om etablering af en prisportal for boliglån” af 22. december 2015.

Det er hensigten, at Finanstilsynet som opfølgning på disse politiske aftaler inden udgangen af 2016 skal have etableret en prisportal for boliglån, der rummer oplysninger om de faktiske priser på boliglån, som banker og realkreditinstitutter udbyder. Portalen skal give forbrugere, der ønsker at optage boliglån, lettilgængelig og dækkende information om priserne på de boliglån, der udbydes på det danske marked. Prisoplysningerne i portalen vil blive tilvejebragt ved, at penge- og realkreditinstitutter, der udbyder boliglån, løbende indberetter en række prisdata om ydede boliglån via Finanstilsynets og Nationalbankens fælles indberetningssystem. Disse data vil danne grundlag for de prisinformationer, der skal vises i prisportalen.

Da filialer af udenlandske kreditinstitutter også udbyder boliglån på det danske marked, bør disse institutter også indberette prisoplysninger til Finanstilsynet, så prisportalen kan give forbrugerne et fuldstændigt overblik over priserne på boliglån i Danmark.

Med det foreslåede udvides bemyndigelsen til Finanstilsynet i § 352, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed til også at omfatte filialer af kreditinstitutter, således at Finanstilsynet kan indsamle prisoplysninger på boliglån fra filialer af udenlandske kreditinstitutter og offentliggøre disse.

Til nr. 6 (§ 14, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

§ 14, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed angiver betingelserne for, at Finanstilsynet kan meddele tilladelse til pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Det foreslås at indsætte et nyt § 14, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter tilladelse til et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I endvidere er betinget af, at medlemmer af ansøgerens bestyrelse og direktion på tilladelsestidspunktet opfylder kravet om afsættelse af tilstrækkelig tid i § 64 a i lov om finansiel virksomhed, og at ansøgerens bestyrelse opfylder det kollektive kompetencekrav i § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 13, stk. 1, jf. artikel 91, stk. 1, i CRD IV.

§ 64 a indeholder et generelt krav for alle ledelsesmedlemmer i finansielle virksomheder om, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem. Ledelsesmedlemmet skal således vurdere, om den pågældende har afsat tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem, og vurderingen skal inddrage virksomhedens størrelse, organisation og kompleksitet.

§ 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed pålægger bestyrelsen i finansielle virksomheder at sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Den foreslåede ændring indebærer, at § 64 a og § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed skal være opfyldt, førend Finanstilsynet kan give tilladelse til et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I. Hidtil har disse virksomheder skulle opfylde kravene fra det tidspunkt, hvor de blev meddelt tilladelse.

Den foreslåede ændring medfører således, at Finanstilsynet fremover skal vurdere, om medlemmerne af ansøgerens bestyrelse og direktion opfylder § 64 a, og om bestyrelsen opfylder § 70, stk. 4, når et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I ansøger om tilladelse til at drive den pågældende virksomhed.

§ 64 a og § 70, stk. 4, blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 268 af 25. marts 2014. § 64 a gennemfører artikel 91, stk. 2, i CRD IV, og § 70, stk. 4, gennemfører artikel 91, stk. 7, i CRD V. Det fremgår af tilladelsesbestemmelsen i artikel 13, stk. 1, i CRD IV, at det er en betingelse for meddelelse af tilladelse til at drive virksomhed som kreditinstitut, at medlemmerne af ledelsesorganet opfylder kravene i artikel 91, stk. 1. Artikel 91, stk. 1, henviser bl.a. til artikel 91, stk. 2 og 7, hvoraf følger kravet om, at ledelsesmedlemmer skal afsætte tilstrækkelig tid, og det kollektive kompetencekrav for bestyrelsen.

Den foreslåede ændring implementerer således artikel 13, stk. 1, jf. 91, stk. 1, i CRD IV.

Såfremt Finanstilsynet efter en konkret vurdering finder, at medlemmerne af en ansøgers bestyrelse eller direktion ikke kan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sit hverv som direktør eller bestyrelsesmedlem, eller at medlemmerne af en ansøgers bestyrelse ikke har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå ansøgerens forventede aktiviteter og de hermed forbundne risici, vil Finanstilsynet afslå virksomhedens anmodning om tilladelse. Et afslag på an-

søgning om tilladelse skal begrundes, jf. § 14, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed og kan indbringes for domstolene af virksomheden.

Til nr. 7 (§ 30, stk. 3, nr. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 30 i lov om finansiel virksomhed regulerer udenlandske virksomheder i Danmark.

Efter § 30, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed kan en filial af et udenlandsk administrations-selskab, jf. § 5, stk. 1, nr. 5, administrere investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender, der er godkendt i hjemlandet.

Som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, som gælder for forvaltere, der forvalter alle typer fonde, som ikke er UCITS, udgik investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender af lov om investeringsforeninger m.v. og blev i stedet omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Filialer af administrationselskaber kan herefter alene administrere UCITS, og forslaget er en følge heraf.

Det foreslås derfor, at den gældende § 30, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed ophæves.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning, da filialer af administrationselskaber alene kan administrere UCITS.

Til nr. 8 (§ 30, stk. 6, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 30 i lov om finansiel virksomhed regulerer udenlandske virksomheder i Danmark.

Det følger af § 30, stk. 6, 2. pkt., at når et administrationselskab ønsker at tilbyde administration her i landet, jf. bilag 6, nr. 7, skal Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed modtage en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EU af 8. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)), en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke investeringsinstitutter selskabet har tilladelse til at administrere samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

§ 30, stk. 6, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed henviser til bilag 6, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Bilag 6 blev nyaffattet ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v., hvor bl.a. bilagets nr. 7 udgik. Efter dagældende bilag 6, nr. 7, kunne et investeringsforvaltningsselskab eller administrationselskab få tilladelse til at administrere andre UCITS. Det følger af § 10, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at investeringsforvaltningsselskaber og administrationselskaber, der op-

fylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til at udøve den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen til bilag 6, nr. 7, i § 30, stk. 6, 2. pkt., udgår.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning, da Finanstilsynet stadig i de tilfælde, hvor en filial af et udenlandsk administrationsselskab ønsker at tilbyde administration i Danmark, som hidtil skal modtage det i bestemmelsen angivne materiale fra hjemlandets kompetente myndigheder.

Til nr. 9 (§ 31, stk. 1, 5. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 31 i lov om finansiel virksomhed regulerer, hvornår udenlandske virksomheders kan yde tjenesteydelser i Danmark.

Det følger af § 31, stk. 1, 5. pkt., at når et administrationsselskab ønsker at tilbyde administration her i landet, jf. bilag 6, nr. 7, efter den gældende § 30, stk. 6, 2. pkt., skal Finanstilsynet fra hjemlandets kompetente myndighed modtage en bekræftelse på, at selskabet er godkendt efter UCITS-direktivet, en beskrivelse af omfanget af selskabets tilladelse og eventuelle begrænsninger i, hvilke investeringsinstitutter selskabet har tilladelse til at administrere samt en beskrivelse af selskabets risikostyringsproces og procedurer for behandling af klager fra investorer.

§ 31, stk. 1, 5. pkt., i lov om finansiel virksomhed henviser til lovens bilag 6, nr. 7.

Bilag 6 blev nyaffattet ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v., hvor bl.a. bilaget nr. 7 udgik. Efter dagældende bilag 6, nr. 7, kunne et investeringsforvaltningsselskab eller administrationsselskab få tilladelse til at administrere andre UCITS. Det følger af § 10, stk. 5 i lov om finansiel virksomhed, at investeringsforvaltningsselskaber og administrationsselskaber, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, og §§ 30 eller 31, har eneret til at udøve den daglige ledelse af investeringsforeninger og administrere andre UCITS.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen til bilag 6, nr. 7, i § 31, stk. 1, 5. pkt., udgår.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning, da Finanstilsynet i de tilfælde, hvor et udenlandsk administrationsselskab ønsker at tilbyde administration i Danmark som hidtil skal modtage det i bestemmelsen angivne materiale fra hjemlandets kompetente myndighed.

Til nr. 10 (§ 31, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 31, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed kan et administrationsselskab som grænseoverskridende tjenesteydelse administrere investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender, der er godkendt i hjemlandet.

Som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, som gælder for forvaltere, der forvalter alle typer fonde, som ikke er

UCITS, udgik investeringsinstitutter og andre kollektive investeringsforetagender af lov om investeringsforeninger m.v. og blev i stedet omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde. Administrationsselskaber kan herefter alene som grænseoverskridende tjenesteydelse administrere UCITS, og forslaget er en følge heraf.

Det foreslås derfor, at § 31, stk. 3, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed ophæves.

Ændringen har ikke indholdsmæssig betydning, da filialer af administrationsselskaber alene kan administrere UCITS.

Til nr. 11 (§ 71, stk. 1, nr. 8-10, i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed og en forsikringsholdingvirksomhed have effektive former for virksomhedsstyring. Virksomhederne har i medfør af § 71, stk. 1, nr. 9, pligt til at udarbejde en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Med dette lovforslags § 1, nr. 24, foreslås det at flytte virksomhedernes pligt til at udarbejde en skriftlig lønpolitik fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed til § 77 d, stk. 1. Dette foreslås med henblik på at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, herunder kravet om udarbejdelse af en skriftlig lønpolitik. § 71 i lov om finansiel virksomhed gælder for alle finansielle virksomheder, hvorimod det foreslåede § 77 d, stk. 1, kun finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Der henvises til pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger om udsondring af aflønningsregler for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder.

Forslaget er uden indholdsmæssige ændringer til selve bestemmelsen om udarbejdelse af en skriftlig lønpolitik. De specielle bemærkninger til det foreslåede § 77 d, stk. 1, opdateres dog på baggrund af praksis og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer om forsvarlige lønpolitikker af 21. december 2015. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 24.

Da kravet om udarbejdelse af en skriftlig lønpolitik for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder foreslås indført i § 77 d, stk. 1, jf. § 1, nr. 24, i dette lovforslag, foreslås det, at § 71, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed udgår.

Til nr. 12 (§ 77 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav for finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders variable aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for § 77 a, så det fremgår, at bestemmelsen finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Ved den foreslåede ændring udgår forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelsen. Der er tale om en ændring som følge af forslaget om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3 samt lovforslagets § 1, nr. 31, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 13 (§ 77 a, stk. 1, nr. 4, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fastsætter et instrumentkrav til finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingsvirksomheders variable aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Som konsekvens af, at det foreslås at ændre anvendelsesområdet for § 77 a-d i lov om finansiel virksomhed, således at bestemmelserne ikke længere finder anvendelse på forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås det at ophæve det særlige krav i § 77 a, stk. 1, nr. 4, 4. pkt., om, at mindst 50 pct. af variable løndelev skal bestå af efterstillet gæld i forsikringsselskabet.

Endvidere implementerer forslaget UCITS V-direktivets artikel 14 b, stk. 1, litra m) om instrumentkrav for investeringsforvaltningsselskaber. § 77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag instrumentkrav for investeringsforvaltningsselskaber, som er indført på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor. Instrumentkravet for investeringsforvaltningsselskaber i § 77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed er oprindeligt indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 1125 af 23. september 2011 (lovforslag L 49 af 9. november 2010, § 1, nr. 24). Instrumentkravet præciseres på baggrund af implementeringen af CRD IV i lov nr. 183 af 18. februar 2015 (lovforslag L 133 af 7. februar 2014, § 1, nr. 38), således at kategorierne af instrumenter svarer til CRD IV's opremsning.

Det foreslås at indsætte et nyt § 77 a, stk. 1, nr. 4, 4. pkt., som indebærer, at investeringsforvaltningsselskabet med forbehold for dets retlige struktur, dets fondsregler og vedtægter skal sikre sig, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere på beregningstidspunktet skal bestå af andele, kapitalandele eller instrumenter knyttet til kapitalandele i de forvaltede danske UCITS eller investeringsforvaltningsselskabet. Det eksisterende instrumentkrav for investeringsforvaltningsselskaber tilpasses hermed i henhold til UCITS V-direktivet til selskabernes struktur, og forslaget har til formål at lempe selskabernes muligheder for at udstede instrumenter som variabel løn.

Hvis en væsentlig risikotager kun er væsentlig risikotager i forhold til én eller en del af de forvaltede danske UCITS (dvs. kun kan påvirke risikoprofilen for én eller en del af de forvaltede UCITS), udstedes der kun kapitalandele og instrumenter m.v. i den eller de foreninger, som den pågældende er udpeget som væsentlig risikotager i forhold til. Hvis et investeringsforvaltningsselskab f.eks. forvalter UCITS x, y og z, og medarbejderen kun er væsentlig risikotager i forhold til både UCITS x og UCITS y, udstedes halvdelen af de krævede kapitalandele og instrumenter m.v. i hver af foreningerne. Andelen af kapitalandele og instrumenter m.v. fordeles således forholdsmæssigt i de foreninger, som den pågældende er væsentlig risikotager i forhold til.

UCITS V-direktivet angiver ikke en nærmere definition af instrumenter knyttet til kapitalandele.

Ved instrumenter knyttet til kapitalandele må forstås f.eks. aktiebaserede instrumenter, som fantomaktier, der baserer sig på markedsværdien af aktierne i investeringsforvaltningsselskabet uden at udgøre en egentlig aktie med en tilhørende ejerandel i investeringsforvaltningsselskabet, samt andre instrumenter, der på tilsvarende vis baserer sig på værdien af kapitalandele i investeringsforvaltningsselskabet uden at udgøre en egentlig aktie med en tilhørende ejerandel i investeringsforvaltningsselskabet. Begrebet omfatter eksempelvis aktieoptioner og optioner vedrørende andre kapitalandele end aktier.

Det bemærkes, at aflønning med optioner for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og direktionen er begrænset til at udgøre maksimalt 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension, jf. § 77 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

For så vidt angår instrumenter, der afspejler de forvaltede investeringsforeningers værdi, må disse instrumenter have en tabsabsorberingskapacitet, der er sammenlignelig med andele, kapitalandele og instrumenter baseret på værdien af kapitalandele. Hvis der benyttes instrumenter, der baseres på værdiansættelse fra en tredjepart, er det afgørende, at denne tredjepart er uvildig og uafhængig.

Kravet om, at mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af kapitalandele og instrumenter m.v., skal opfyldes på tidspunktet for beregningen af den variable løndel (beregningstidspunktet). Ved beregningstidspunktet forstås det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforvaltningsselskabet og den pågældende modtager (ledelsesmedlem og væsentlig risikotager), foretages.

Ved fordelingen af den beregnede variable løndel på henholdsvis kontanter og kapitalandele og instrumenter m.v. skal værdiansættelsen af de pågældende kapitalandele og instrumenter m.v. ske efter anerkendte værdiansættelsesmetoder.

Det foreslås på baggrund af artikel 14 b, stk. 1, litra m, i UCITS V-direktivet, at minimumskravet om, at mindst 50 pct. af den variable løn skal bestå af kapitalandele og instrumenter m.v., ikke finder anvendelse, hvis forvaltningen af danske UCITS udgør mindre end 50 pct. af den samlede

portefølje, som forvaltes af investeringsforvaltningsselskabet. En væsentlig del af den variable løn skal således stadig bestå af kapitalandele og instrumenter m.v., men en væsentlig del udgør i disse situationer ikke nødvendigvis 50 pct. Det må vurderes i den konkrete situation, hvad der forstås ved en væsentlig del. Der kan bl.a. lægges vægt på, hvor stor en andel af den forvaltede portefølje, der udgøres af danske UCITS. Hvis forvaltning af UCITS udgør mindre end 50 pct. af en investeringsforvalters balance, og investeringsforvalteren samtidig har tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde, vil investeringsforvaltningsselskabet være omfattet af aflønningsreglerne i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., såfremt forvaltning af AIF'er udgør en større del af balancen end forvaltning af UCITS. Herudover kan forvalteren have tilladelse til skønsmæssig porteføljepleje.

Det foreslåede § 77 a, stk. 1, nr. 4, 4. pkt., finder anvendelse på aftaler om variabel løn, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Finanstilsynet vil i forbindelse med sit tilsyn lægge vægt på ESMA's retningslinjer for forsvarlige aflønningspolitikker i henhold til direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (2013/232) og "Guidelines on sound remuneration policies under the UCITS Directive and AIFMD" (2016/411).

Til nr. 14-15 (§ 77 a, stk. 1, nr. 6, og § 77 a, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav til finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders variable aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Som konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås det, at alle henvisninger i § 77 a, der udelukkende relaterer sig til forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, ophæves eller udgår.

Det foreslås på den baggrund, at henvisningerne til kravet til minimumsbasiskapitalen for gruppe 2-forsikringsselskaber i § 126, stk. 2 og 3, solvenskapitalkravet for gruppe 1-forsikringsselskaber i § 126 c, stk. 1-4, og solvenskapitalkravet for forsikringskoncerner i § 175 b, stk. 1, 3 og 4, udgår af *stk. 1, nr. 6*. Tilsvarende udgår henvisningen til § 248, stk. 1, af *stk. 1, nr. 7*, da denne bestemmelse vedrører genoprettelse af forsikringsselskaber.

Gruppe 1-forsikringsselskaber er omfattet af aflønningsreglerne i Solvens II-forordningen og vil ligeledes blive omfattet af aflønningsbekendtgørelsen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, som vil supplere aflønningsreglerne i Solvens II-forordningen. Aflønningsbekendtgørelsen for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder vil ligeledes omfatte gruppe-2 forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. Der vil dels blive indført aflønningsregler i henhold til de politiske aftaler om aflønning, og for så vidt angår gruppe 2-forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder vil der blive indført aflønningsregler i bekendtgørelsen, som er sammenlignelige med aflønningsreglerne i Solvens II-forordningen.

Til nr. 16 (§ 77 a, stk. 2, og § 77 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed angiver et loft for, hvor stor en del af den faste løn til bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingsvirksomheder, der må bestå af aktieoptioner.

§ 77 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed angiver et loft for, hvor stor den variable løndel må være til bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingsvirksomheder, der modtager eller har fået tilsagn om statsstøtte.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for disse bestemmelser, så det fremgår, at de pågældende bestemmelser finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Ved de foreslåede ændringer udgår forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelserne. Der er tale om ændringer som følger af forslaget om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3 samt til lovforslaget § 1, nr. 31, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 17 (§ 77 a, stk. 3-6, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a, stk. 3-6, i lov om finansiel virksomhed fastsætter krav til den variable aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingsvirksomheder.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for bestemmelserne, så det fremgår, at bestemmelserne finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Ved de foreslåede ændringer udgår forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelserne. Der er tale om ændringer som følge af forslaget om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3 samt lovforslaget § 1, nr. 31, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 18 (§ 77 a, stk. 7-9, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at en lønpolitik skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af henholdsvis de faste og variable lønde.

§ 77 a, stk. 8, indeholder en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om de i § 77 a, stk. 1-7, nævnte forhold om aflønning. Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse til fastsættelse af regler om aflønning i finansielle virksomheder for bestyrelse og ansatte. Bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsholdingvirksomheder m.fl. er udstedt med hjemmel i § 77 a, stk. 8.

§ 77 a, stk. 9, indeholder en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Det foreslås at ophæve § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed med henblik på indførelse af tilsvarende krav i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder m.v.

Som konsekvens af udsondringen af aflønningsreglerne for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder samles hjemmelsbestemmelserne i de foreslåede § 77 i og h, idet der skal laves særskilte hjemmelsbestemmelser dels for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder og dels for forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. Det foreslås på den baggrund at slette hjemmelsbestemmelserne i § 77 a, stk. 8-9. Bemyndigelsen til at udstede aflønningsregler for finansielle virksomheder vil blive tildelt erhvervs- og vækstministeren.

Til nr. 19 (§ 77 c, stk. 1, og § 77 d, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed regulerer nedsættelse af et aflønningsudvalg i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for disse bestemmelser, så det fremgår, at de pågældende bestemmelser finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Ved de foreslåede ændringer udgår forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelserne. Der er tale om ændringer som følge af forslaget om at undtage forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelserne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3 samt til lovforslaget § 1, nr. 31, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 20 (§ 77 c, stk. 2, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 c, stk. 2, regulerer nedsættelsen af aflønningsudvalg i koncerner.

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for bestemmelsen, således at henvisningen til forsikringsholdingvirksomheder udgår. Der er tale om ændringer som følge af forslaget om at undtage

forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelserne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3 samt til lovforslaget § 1, nr. 31, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger.

Til nr. 21 (§ 77 c, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 c, stk. 3, fastsætter krav til sammensætningen af aflønningsudvalget.

Det foreslås, at § 77 c, stk. 3, 2.pkt., præciserer de kollektive kompetencekrav til aflønningsudvalget, således at formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter. Ved nedsættelse af aflønningsudvalget skal det således sikres, at de bestyrelsesmedlemmer, som bliver medlem af aflønningsudvalget, samlet set har den viden og de kompetencer, som er nødvendige navnlig i forhold til tilpasning af virksomhedens aflønningsstruktur til virksomhedens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet. Dette er en implementering af artikel 95, stk. 1, i CRD IV, som præciseret af EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker.

Den foreslåede præcisering forventes at sætte større fokus på, at medlemmerne i aflønningsudvalget besidder de nødvendige kollektive kompetencer til at varetage udvalgets opgaver. § 77 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag krav om, at aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne hver især er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med § 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a og 77 b. Forslaget har ikke til formål at stille yderligere krav til de enkelte udvalgsmedlemmers kompetencer, men skal sikre, at bestyrelsen ved nedsættelsen af aflønningsudvalget tager højde for, at udvalgsmedlemmerne kollektivt besidder de rette kompetencer til at varetage udvalgets opgaver.

§ 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed indeholder et generelt krav om, at bestyrelsen skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Da medlemmerne af aflønningsudvalget skal være bestyrelsesmedlemmer, har forslaget ikke til formål at stille yderligere krav til bestyrelsens kollektive kompetencer end dem, som allerede følger af § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås herudover at ændre henvisningerne i sidste led i bestemmelsen. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at pligten til at udarbejde en lønpolitik der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring foreslås flyttet fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, til § 77 d, stk. 1, i samme lov. Dette sker som led i forslaget om, at undtage forsikringselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 31, vedrørende den foreslåede § 77 i og tilhørende bemærkninger.

I medfør af § 372, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er § 77 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed allerede straffebelagt med bøde. De foreslåede ændringer af § 77 c ændrer ikke herpå.

Til nr. 22 (§ 77 c, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 c, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed regulerer aflønningsudvalgets overordnede opgaver.

Med forslaget til § 77 c, stk. 4, 1. pkt., fastlægges de konkrete opgaver, som aflønningsudvalget har ansvaret for at varetage efter § 77 c, stk. 4. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et samlet overblik over virksomhedens faktiske aflønningsstruktur, og som derved skal sikre, at bestyrelsen er bevidst om de risici, der er forbundet hermed. Det skal understreges, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for virksomhedens aflønningspolitik og praksis, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde. § 77 c, stk. 4, er implementering af artikel 95, stk. 1, i CRD IV, og forslaget er blot en beskrivelse af opgaver, som udvalget allerede varetager i praksis, og som præciseret af EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker i henhold til artikel 74(3) og 75(2) i CRD IV og CRR artikel 450, kapitel 4, afsnit I, underafsnit 2.4.2 og 2.4.3, retningslinjenummer 50-52 og 53c.

Det er væsentligt, at bestyrelsen løbende har fokus på virksomhedens lønpolitik og praksis både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger for virksomheden. Aflønningsudvalget skal derfor løbende danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til virksomhedens aflønningspolitik og praksis, hvilket fastslås med den foreslåede bestemmelse nr. 1-7.

Aflønningsudvalget skal i forbindelse med sine opgaver efter stk. 4, nr. 1-7, have adgang til alle data og informationer i forhold til bestyrelsens beslutningsproces for så vidt angår udformning, implementering, kontrol og revision af virksomhedens aflønningspolitik og praksis. Aflønningsudvalget skal ligeledes have tilstrækkelige økonomiske ressourcer og uhindret adgang til alle oplysninger og data fra de uafhængige kontrolfunktioner samt risikostyringsfunktionen til at udføre sine arbejdsopgaver. Aflønningsudvalget skal endvidere samarbejde med andre bestyrelsesudvalg, f.eks. nominerings-, risiko- og revisionsudvalget, såfremt deres aktiviteter kan have en betydning for udformningen og efterlevelsen af virksomhedens lønpolitik og praksis.

Det foreslås i nr. 1, at udvalget skal rådgive bestyrelsen om udformningen af virksomhedens lønpolitik. I rådgivningen skal udvalget iagttage kravene til lønpolitikken efter det foreslåede § 77 d, stk. 1.

Aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 ligeledes bistå bestyrelsen med at påse, at virksomheden i praksis overholder sin lønpolitik. Til brug herfor skal aflønningsudvalget have de fornødne ressourcer, som beskrevet i de indledende bemærkninger til det foreslåede § 77 c, stk. 4, 1. pkt.

Det er vigtigt, at virksomhedens lønpolitik er i overensstemmelse med den faktiske situation, som virksomheden befinder sig i, og aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 også løbende vurdere, om virksomhedens lønpolitik er passende og opdateret på baggrund heraf, og i det omfang, at det er nødvendigt, komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken. Eksempelvis i tilfælde, hvor virksomhedens lønpolitik ikke giver mulighed for tildeling af variabel løn til direktionen, og hvor virksomheden ønsker at tildele variabel løn til direktionen, skal udvalget således foreslå, at lønpolitikken opdateres, så den giver mulighed herfor. Opdateres lønpolitikken, skal udvalget endvidere påse, at bestyrelsen forelægger den opdaterede lønpolitik for generalforsamlingen til godkendelse.

Hvis bestyrelsen beslutter at inddrage eksterne aflønningskonsulenter i rådgivningsøjemed, foreslås det i nr. 2, at udvalget skal gennemgå udnævnelsen af disse konsulenter for bl.a. at sikre, at konsulenterne besidder de fornødne kvalifikationer og viden om aflønning efter virksomhedens behov. Dette kan eksempelvis være advokater med speciale inden for aflønning i den finansielle sektor i relation til en konkret aflønningssag i virksomheden eller håndtering af aflønningssager ved de offentlige myndigheder. Aflønningsudvalget kan endvidere gennemgå konsulenternes honorar m.v.

Det foreslås i nr. 3, at udvalget skal sikre, at oplysningerne om virksomhedens lønpolitik og praksis, som forelægges for virksomhedens generalforsamling til orientering og godkendelse, er tilstrækkelige. Dette kan både være oplysninger, som forelægges skriftligt for generalforsamlingen, eksempelvis virksomhedens lønpolitik, lønnoter til årsrapporten samt aflønningsrapporter, som oplysninger, der forelægges mundtligt for generalforsamlingen, som eksempelvis indgår i formandens beretning. Efter nr. 3 skal udvalget ligeledes sikre, at oplysningerne, som forelægges for generalforsamlingen efter § 77 a, stk. 1, nr. 3, litra a og b, er tilstrækkelige til, at generalforsamlingen kan tage en velinformeret beslutning.

Det foreslås i nr. 4, at udvalget i forhold til virksomhedens overordnede aflønningsstruktur løbende skal vurdere, om virksomhedens interne processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for samtlige af virksomhedens risici, navnlig risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet. Udvalget skal i denne forbindelse inddrage relevante afdelinger og forretningsenheder og i øvrigt have de fornødne ressourcer til rådighed, som beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Udvalget skal endvidere sikre, at virksomhedens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, herunder sikre, at disse er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser efter den foreslåede bestemmelse nr. 4. Det er vigtigt, at udvalget i denne forbindelse har de fornødne ressourcer til rådighed, som er nærmere beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Det foreslås i nr. 5, at udvalget skal vurdere virksomhedens, forretningsenhedernes og medarbejdernes opnåede resultater samt på baggrund af en evaluering af de resultatkræfter, som ligger til

grund for beregningen af variable løndelev til virksomhedens ansatte, vurdere, om der fortsat er grundlag for udbetaling af variable løndelev.

For at teste, hvordan virksomhedens lønpolitik fungerer i praksis i forhold til eksterne og interne begivenheder, skal aflønningsudvalget også efter nr. 5 gennemgå en række scenarier, og teste samtlige resultatkræterier forbundet med virksomhedens variable aflønning af sine ansatte, herunder teste procedurer for tildeling af variabel løn baseret på virksomhedens faktiske risici. Aflønningsudvalget kan i forbindelse med sin opgave gennemføre stikprøver af virksomhedens lønpraksis. Stikprøverne kan både gennemføres for en forretningsenhed i virksomheden samt for udvalgte medarbejderkategorier og kan eksempelvis tage udgangspunkt i udvalgte medarbejders aftaler om variabel løn, hvormed det undersøges, om aflønningsreglerne er overholdt i sin helhed i forbindelse med tildeling og udbetaling af variabel løn til medarbejderne, herunder kan der foretages en kontrol af backtestingmekanismer, f.eks. programmer til kontrol af resultatkræterier, udskydelsesmekanismerne m.v.

Det foreslås i nr. 6, at udvalget skal påse aflønningen af den risikoansvarlige, den complianceansvarlige og den interne revisionschef. Aflønningsudvalget skal lave en anbefaling af sammensætningen af og størrelsen på deres lønninger til bestyrelsen. Anbefalingerne kan være baseret på markedsstandarder for medarbejderkategorierne. Anbefalingerne skal iagttage kravene i bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt forsikringsholdingvirksomheder om aflønning af ansatte i særlige funktioner, i det omfang, at dette er relevant.

Det foreslås i nr. 7, at aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner, f.eks. compliancefunktionen, inddrages i det omfang, det er nødvendigt for, at udvalget kan udføre sine opgaver efter de foreslåede bestemmelsers nr. 1-6. I det omfang at det er nødvendigt, skal udvalget ligeledes søge ekstern rådgivning, som eksempelvis har erfaring med aflønningsreglerne for den finansielle sektor. Efter forslagets indledende bemærkninger skal aflønningsudvalget have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løse sine arbejdsopgaver, herunder til ekstern rådgivning, såfremt dette er nødvendigt.

I medfør af § 372, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed er § 77 c, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed allerede straffelagt med bøde. De foreslåede ændringer af § 77 c ændrer ikke herpå.

Til nr. 23 (§ 77 c, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed)

Det følger af den gældende § 77 c, stk. 4, 2. og 3. pkt., i lov om finansiell virksomhed, at aflønningsudvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning, og at udvalget i det forberedende arbejde skal varetage virksomhedens langsigtede interesser, herunder også i forhold til investorer, samt offentlighedens interesse.

Som følge af, at der med lovforslagets § 1, nr. 22, indsættes et nyt pkt. 2 i § 77 c, stk. 4, foreslås det at flytte den gældende § 77 c, stk. 4, 2. og 3. pkt., til et nyt stk. 5.

Den gældende § 77 c, stk. 4, 2. og 3. pkt., videreføres således uændret for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder i det foreslåede § 77 c, stk. 5. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelsen.

Til nr. 24 (§ 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af det gældende § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder har pligt til at udarbejde en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

Det følger af artikel 258, stk. 1, litra l, i solvens II-forordningen, at forsikringsselskaber skal vedtage en skriftlig aflønningspolitik. Det følger endvidere af artikel 275, stk. 1, litra b, i solvens II-forordningen, at aflønningspolitikken skal fremme god og effektiv risikostyring og ikke tilskynde til risikotagning, som overstiger selskabets risikotolerancegrænser. Da solvens II-forordningen således stiller krav om udarbejdelse af en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, er det nødvendigt at undtage forsikringsselskaber fra pligten til udarbejdelse af en lønpolitik i medfør af § 71, stk. 1, nr. 9.

Da de øvrige bestemmelser i § 71, stk. 1, fortsat skal gælde for de øvrige finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, foreslås det, at flytte pligten til udarbejdelse af lønpolitikken til § 77 d, som et nyt stk. 1, der finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, jf. også dette lovforslags § 1, nr. 11, hvorefter det gældende § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed udgår.

Det gældende § 71, stk. 1, nr. 9, videreføres således uændret for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, og finansielle holdingvirksomheder i det foreslåede § 77 d, stk. 1.

§ 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed implementerer CRD III-direktivets bilag V, pkt. 23, litra e, som er videreført i artikel 92, stk. 2, i CRD IV. Implementeringen videreføres i den foreslåede § 77 d, stk. 1.

Bemærkninger til § 71, stk. 1, nr. 9, videreføres i disse bemærkninger, som opdateres på baggrund af praksis og EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker.

Som beskrevet under de almindelige bemærkninger pkt. 2.3 foreslås det, at reguleringen af forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere fremadrettet sker i bekendtgørelsesform for så vidt angår forhold, der ikke er direkte reguleret i solvens II-forordningen.

Som konsekvens heraf foreslås det, at § 77 d fremover alene regulerer aflønning i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder, jf. de foreslåede ændringer til § 77 d i dette lovforslags § 1, nr. 24-27.

Da aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed ophæves for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, er det nødvendigt at lave en særskilt hjemmel til fastsættelse af aflønningsreglerne på bekendtgørelsesniveau for disse selskaber. Dette nødvendiggør ophævelse af § 77 a, stk. 8-9, samt § 77 d, stk. 4, idet bestemmelserne regulerer finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder inklusive forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. For at bevare hjemlen til ved bekendtgørelse at fastsætte regler for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder indsættes ligeledes en særskilt hjemmel for disse virksomheder.

Der indsættes som en ny § 77 i, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 31, den fornødne hjemmel til ved bekendtgørelse at fastsætte regler for forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere.

Der indsættes ligeledes som ny § 77 h, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 31, den fornødne hjemmel til ved bekendtgørelse at fastsætte regler for finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere.

Bemyndigelsen til fastsættelse af regler om aflønning for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder samles, således at det konsekvent er erhvervs- og vækstministeren, som har den samlede bemyndigelse til at udstede regler om aflønning for den finansielle sektor. Der tilsigtes ikke materielle ændringer til de gældende hjemmelsbestemmelser i § 77 a, stk. 8-9, og § 77 d, stk. 4.

§ 77 f, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed foreslås ophævet med dette lovforslags § 1, nr. 29. § 77 f, stk. 2, fastsætter en pligt for penge og realkreditinstitutter til at sikre, at lønpolitikken ikke tilskynder til risikotagning, som er i strid med instituttets risikoprofil, og at lønpolitikken er i overensstemmelse med instituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser. Den foreslåede ophævelse af § 77 f, stk. 2, jf. dette lovforslags § 1, nr. 29, skyldes, at pligten allerede følger af den gældende § 71, nr. 9, der videreføres i den foreslåede § 77 d, stk. 1. Bemærkningerne til den foreslåede § 77 d, stk. 1, opdateres på baggrund heraf. § 77 f, stk. 2, implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (boligkreditdirektivet) artikel 7, stk. 3. Efter ophævelsen af § 77 f, stk. 2, med dette lovforslags § 1, nr. 29, er artikel 7, stk. 3, i boligkreditdirektivet fortsat implementeret i den foreslåede § 77 d, stk. 1.

Præciseringerne og opdateringerne af disse bemærkninger er ydermere en udmøntning af gældende praksis samt de europæiske retningslinjer og har til formål at vejlede de omfattede virksomheder om udformningen af deres lønpolitikker.

En lønpolitik er et risikostyringsværktøj. Virksomheden skal omsætte lovgivningens krav til en reel politik for virksomheden baseret på sin forretningsmodel- og risikostrategi. Den reelle aflønning af

virksomhedens bestyrelse og ansatte skal således forankres i en lønpolitik. En lønpolitik bør forholde sig til de risici, der er forbundet med den af virksomheden valgte aflønningsmodel, herunder forholde sig til incitamenterne for risikotagning som den valgte aflønningsmodel kan medføre i praksis.

En lønpolitik skal være i overensstemmelse med en sund og effektiv risikostyring og iagttagelse af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed § 77 a-f, i lov om finansiel virksomhed samt § 77 g om krav til aflønning i koncernforbundne virksomheder, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 31, i det omfang det er relevant. En lønpolitik skal tage afsæt i virksomhedens størrelse, organisation samt omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter. Eksempelvis bør en lønpolitik for et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) være mere omfattende og detaljeret end en lønpolitik for et gruppe 3-pengeinstitut. Ved vurdering af virksomhedens størrelse kan der bl.a. lægges vægt på værdien af virksomhedens aktiver og passiver, værdien af virksomhedens risikovægtede aktiver, summen af store engagementer, kapitaldækning samt antallet af ansatte. Ved vurdering af virksomhedens organisation kan der bl.a. lægges vægt på virksomhedens organisering af passende risikostyringsfunktioner. Ved vurdering af omfanget og kompleksiteten af virksomhedens aktiviteter kan der bl.a. lægges vægt på typen af finansiel virksomhed samt kompleksiteten og karakteren af virksomhedens forretningsmodel, produkter, distributionskanaler og kontrakter samt underliggende aktiver og passiver.

En lønpolitik skal være i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel og risikostrategi, værdier, langsigtede interesser, organisatoriske struktur samt iagttagelse af forbruger- og investorbekymringshensyn. En lønpolitik må ikke tilskynde til overdreven risikotagning og bør indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter. En lønpolitik bør angive fremgangsmåden for udpegning af væsentlige risikotagere.

En lønpolitik skal bidrage til opnåelse og opretholdelse af et sundt kapitalgrundlag og tage højde for eventuelle restriktioner for udlodninger. En lønpolitik bør således tage højde for, at udbetaling af variabel løn ikke svækker virksomhedens mulighed for at styrke sit kapitalgrundlag.

En lønpolitik skal omfatte bestyrelsen og alle ansatte i virksomheden og fastlægge rammerne for deres aflønning, navnlig aflønning af direktionen, andre væsentlige risikotagere og andre personer, der handler på virksomhedens vegne. En lønpolitik bør endvidere fastlægge rammerne for personer, som handler på virksomhedens vegne, eksempelvis tilknyttede agenter, således at betaling af disse personer ikke tilskynder til uforholdsmæssig risikotagning eller uhensigtsmæssigt salg af produkter. Hvor relevant bør en lønpolitik endvidere tage højde for personsammenfald mellem virksomhedens hovedaktionærer samt ansatte og adressere potentielle interessekonflikter i denne henseende. En lønpolitik skal ligeledes sikre, at der ikke opstår væsentlige interessekonflikter for medarbejdere i kontrolfunktioner.

En lønpolitik fastlægger de overordnede rammer for virksomhedens aflønning af bestyrelsen og ansatte i virksomheden, herunder retningslinjer for fast og variabel løn, retningslinjer for fratrædel-

sesgodtgørelser samt retningslinjer for virksomhedens pensionspolitik. En lønpolitik fastlægger således virksomhedens aflønningsstruktur. En lønpolitik gælder derfor for alle ansatte i virksomheden.

Da der gælder særlige begrænsninger for brugen af variabel løn til bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere, er det naturligt, at en lønpolitik særligt fokuserer på aflønningen af denne personkreds, uanset at den gælder for alle ansatte. Virksomhedens lønpolitik bør angive, hvilke former for variabel løn, f.eks. resultatkontrakter, nyansættelsesgodtgørelser, fastholdelsesbonuser m.v., der kan tildeles, herunder tage stilling til de begrænsninger for brugen af variabel løn, som følger af lov om finansiel virksomheds § 77 a og § 77 b. En lønpolitik skal eksempelvis fastlægge loftet for variabel løn for bestyrelsen, direktionen samt virksomhedens andre væsentlige risikotagere, hvis virksomheden anvender variabel løn. Loftets størrelse kan variere for bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, så længe disse er fastsat inden for rammerne af § 77 a, stk. 1, nr. 1-3 og § 77 b, stk. 1 og 3, i lov om finansiel virksomhed. Bestyrelsen kan med generalforsamlingens godkendelse eksempelvis fastsætte et loft, som er lavere end det, der følger af lov om finansiel virksomhed, jf. § 77 a, stk. 1, nr. 1-3 og § 77 b, stk. 1. Såfremt virksomheden tildeler variabel løn til bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere, skal lønpolitikken sikre en passende balance mellem den faste og den variable løndel. Den passende balance kan variere afhængig af modtagerens funktion og virksomhedens forhold i øvrigt. Anvender virksomheden instrumenter som variabel løn, bør en lønpolitik oplyse, hvilke former for instrumenter, en virksomhed kan tildele, eksempelvis aktier, aktielignende instrumenter, hybrid kernekapital, efterstillet gæld med flere. Såfremt en virksomhed anvender eller gerne vil have mulighed for at anvende nyansættelsesgodtgørelser, som per definition er variabel løn, bør den maksimale størrelse af heraf fremgå af lønpolitikken.

Retningslinjer i en lønpolitik om fratrædelsesgodtgørelser skal fastlægge et maksimalt beløb, som kan tildeles i fratrædelsesgodtgørelse, og retningslinjerne bør også fastlægge kriterierne for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse. Et kriterium for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse kan eksempelvis være opsigelse fra virksomhedens side.

En lønpolitik skal indeholde de overordnede mål for virksomhedens, forretningsenhedernes og medarbejdernes resultater og metoderne for måling af resultaterne samt de overordnede resultatkriterier. Virksomhedens lønpolitik bør skelne mellem de forskellige forretningsenheder, ledelsesfunktioner samt kontrolfunktioner for så vidt angår variabel aflønning og de overordnede resultatkriterier.

En lønpolitik skal sikre, at der ved beslutninger om tildeling af variabel løn tages højde for de risici, som er forbundet med de resultatkrav, der kan udløse en variabel løn. Resultatkravene skal afspejle både medarbejdernes, forretningsenhedernes og virksomhedens samlede resultater.

En lønpolitik skal afspejle, om der er forskel på muligheden for at optjene variabel løn mellem de forskellige forretningsenheder, herunder hvilke risici der er forbundet hermed i de forskellige for-

retningsenheder samt hvordan dette afspejles i muligheden for variabel løn. Det skal således være muligt at udlede af virksomhedens lønpolitik om, og hvordan virksomheden anvender variabel løn, herunder hvilke kriterier der gælder for, at en medarbejder kan få tildelt variabel løn. Virksomheden kan have fastsat kriterier som eksempelvis omkostningsudviklingen i virksomheden, kundetilfredshed og selskabets resultat før skat.

Såfremt en virksomhed, som er et aktieselskab, navnlig hvis det er børsnoteret, kræver, at bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere skal være i besiddelse af et af virksomheden nærmere fastsat antal kapitalandele i form af eksempelvis aktier for herved at tilpasse bestyrelsen og de ansattes incitament med virksomhedens langsigtede interesser, skal dette fremgå af en lønpolitik, herunder er krav til antallet og beløbet specificeret i politikken.

Hvis det er relevant, skal en lønpolitik endvidere indeholde virksomhedens krav til udskydelse af variable løndelev samt begrundelse herfor, og en lønpolitik indeholder ligeledes en beskrivelse af, hvordan virksomheden forholder sig til kravene om forudgående og efterfølgende risikojustering af tildeling og udbetaling af variabel løn. I praksis medfører en effektiv lønpolitik, at variable løndelev kan nedjusteres som følge af forudgående eller efterfølgende risikojusteringer. Eksempelvis kan det fremgå af en lønpolitik, at variable løndelev nedjusteres på udbetalingstidspunktet som følge af at virksomhedens økonomiske situation er væsentligt forringet siden tildelingstidspunktet. En lønpolitik anfører således hvordan variable løndelev justeres i forhold til ændringer i resultater for de enkelte medarbejdere, afdelingerne samt virksomheden. Endvidere kan det eksempelvis fremgå af lønpolitikken, at variable løndelev kan nedjusteres eller kræves tilbagebetalt som følge af, at modtageren har været i ond tro.

En virksomhed skal have en lønpolitik uanset om dennes aflønningsmodel udelukkende er baseret på fast løn, og uanset om virksomheden udbetaler løn i det hele taget. Da bør dette fremgå af lønpolitikken. Anvender virksomheden alene variabel løn i ekstraordinære tilfælde, eksempelvis i tilfælde af at ansatte har ydet en ekstraordinær indsats, skal det fremgå af lønpolitikken, at virksomheden anvender variabel løn, herunder hvilke former for variabel løn virksomheden anvender i sådanne tilfælde samt kriterierne for tildeling af løndelen.

Har virksomheden nedsat et aflønningsudvalg, bør dette fremgå af lønpolitikken.

For virksomheder, som modtager statsstøtte eller har fået tilsagn om statsstøtte, herunder statsligt kapitalindskud, jf. lov om statsligt kapitalindskud, eller individuel statsgaranti, jf. kapitel 4 a i lov om finansiel stabilitet, eller datterselskaber af Finansiell Stabilitet A/S, skal en lønpolitik ydermere adressere de særlige begrænsninger for brugen af variabel løn, som følger af § 77 b i lov om finansiel virksomhed, når virksomheden anvender variabel løn.

Et investeringsforvaltningsselskabs lønpolitik skal tage højde for investeringspolitikken i foreningen, som de forvalter, herunder sikre, at lønpolitikken tager højde for at de risici, som investeringsforvaltningsselskabet påtager sig, er i overensstemmelse med de forvaltede foreningers risici.

Hvor en virksomhed i henhold til det foreslåede § 77 g, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 19, har udarbejdet en lønpolitik for koncernen, har bemærkningerne ligeledes til formål at vejlede institutterne og virksomhederne om udformningen af sådanne politikker. En koncernlønpolitik adskiller sig ikke materielt i indhold fra virksomhedens lønpolitik. En koncernlønpolitik har blot et bredere anvendelsesområde, og der gælder således ikke yderligere krav til sådanne lønpolitikker end de, som allerede finder anvendelse efter den gældende § 71, stk. 1, nr. 9, som med dette lovforslag foreslås flyttet til § 77 d, stk. 1.

Ifølge det foreslåede § 77 g, stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 31, omfatter en koncernlønpolitik bestyrelsen og alle ansatte i penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til institutter og investeringsselskaber inden for samme koncern - både i virksomhederne samt i filialerne. I tilfælde hvor virksomhederne og filialerne er beliggende i mere end ét land, beskriver en koncernlønpolitik forskelle mellem virksomhedernes aflønningsstruktur, navnlig med hensyn til loftet for variabel løn for bestyrelse, direktion samt andre væsentlige risikotagere, eventuelle begrænsninger for brugen af visse typer af instrumenter, eksempelvis aktieoptioner og eventuelle muligheder for anvendelse af en diskonteringsrate ved beregning af variable lønde.

§ 77 f, stk. 1 og 3, i lov om finansiell virksomhed fastsætter yderligere krav for penge- og realkreditinstitutters lønpolitikker for aflønning af ansatte, der rådgiver om eller bevilger kredit mod pant eller anden sikkerhedsstillelse i fast ejendom til forbrugere. Der henvises således også til de specielle bemærkninger til § 77 f, stk. 1 og 3, som indført ved lov nr. 532 af 21. april 2015.

I medfør af § 372, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed, er § 77 d, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed allerede strafbelagt med bøde. Det foreslås, at § 77 d, stk. 1, fortsat skal være strafbelagt med bøde.

Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 77 d, stk. 1, er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et fondsmæglerselskab og en finansiell holdingvirksomhed.

Hvis eksempelvis et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et investeringsforvaltningsselskab, et fondsmæglerselskab eller en finansiell holdingvirksomhed helt undlader at udarbejde en lønpolitik, eller har en lønpolitik, der åbenlyst er i strid med aflønningsreglerne, vil det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, investeringsforvaltningsselskab, fondsmæglerselskab eller finansielle holdingvirksomhed kunne straffes med bøde.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiell virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksom-

hed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Til nr. 25 (§ 77 d, stk. 1, der bliver stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed foreslås med lovforslagets § 1, nr. 24, flyttet til § 77 d, stk. 1.

Som konsekvens heraf foreslås det at ændre henvisningen til den gældende § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed til § 77 d, stk. 2. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 24.

Til nr. 26 (§ 77 d, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre anvendelsesområdet for bestemmelsen, så det fremgår, at bestemmelsen finder anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Ved de foreslåede ændringer udgår forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder af opremsningen af virksomheder, som omfattes af bestemmelserne. Der er tale om en ændring som følge af forslaget om at undtage forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomhederne fra aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3 samt lovforslaget § 1, nr. 31, vedrørende den foreslåede § 77 i med tilhørende bemærkninger. Der er ikke yderligere ændringer til bestemmelsen.

Til nr. 27 (§ 77 d, stk. 4, der bliver stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Med dette forslag bliver § 77 d, stk. 4, til stk. 5. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at pligten til at udarbejde en lønpolitik flyttes til § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 24. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 24.

Til nr. 28 (§ 77 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at penge- og realkreditinstitutter skal sikre, at aflønning af instituttets ansatte ikke er i strid med instituttets forpligtelser efter god skik-reglerne i lov om finansiel virksomheds § 43, stk. 1 og 2. Bestemmelsen er indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 532 af 21. april 2015 (lovforslag L 154 af 25. februar 2015, § 2, nr. 5) og implementerer artikel 7 i boligkreditdirektivet.

§ 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er en hjemmelsbestemmelse, som bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at udstede regler om redelig forretningsskik og god praksis for de finansielle virksomheder.

Forslaget er alene en præcisering af, at penge og realkreditinstitutter skal sikre, at aflønning af instituttets ansatte ikke er i strid med instituttets forpligtelser i medfør af § 43, stk. 1, og regler udstedt i medfør af stk. 2. Lovforslaget indeholder ikke indholdsmæssige ændringer til § 77 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og der er ikke yderligere ændringer til bestemmelsen.

Til nr. 29 (§ 77 f, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 f i lov om finansiel virksomhed indeholder krav til penge- og realkreditinstitutters aflønning af ansatte, der rådgiver om eller bevilger kredit mod pant eller anden sikkerhedsstillelse i fast ejendom til forbrugere. Bestemmelsen er indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 532 af 29. april 2015 og implementerer artikel 7 i boligkreditdirektivet.

Det følger af det gældende § 77 f, stk. 2, som implementerer artikel 7, stk. 3 i boligkreditdirektivet, at penge- og realkreditinstitutter skal sikre, at instituttets lønpolitik, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, ikke tilskynder til risikotagning, som er i strid med instituttets risikoprofil, og at lønpolitikken er i overensstemmelse med instituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.

Det følger således af bestemmelsens 2. led, at penge- og realkreditinstitutter udover at leve op til de generelle krav til lønpolitikken, der følger af § 71, stk. 1, nr. 9, der med dette lovforslag flyttes til § 77 d, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, skal sikre, at lønpolitikken afspejler instituttets overvejelser i forhold til, hvordan instituttet vil indrette sin virksomhed med henblik på opfyldelse af sine langsigtede målsætninger, herunder hvilke aflønningsstrukturer, bonusprogrammer eller andre elementer virksomheden benytter. Da dette krav må anses for indeholdt i det generelle krav til en skriftlig lønpolitik, som gælder for en finansiel virksomhed, jf. bemærkningerne dette lovforslags § 1, nr. 24, foreslås det at ophæve § 77 f, stk. 2.

Artikel 7, stk. 3, i boligkreditdirektivet er herefter implementeret ved § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 24.

Det gældende § 77 f, stk. 3-4, bliver herefter stk. 2-3.

Til nr. 30 (§ 77 f, stk. 3, der bliver stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at § 77 f, stk. 3, bliver til stk. 2, som konsekvens af, at § 77 f, stk. 2, ophæves, jf. dette lovforslags § 1, nr. 29. Endvidere foreslås det, at ”og” ændres til ”herunder”, hvilket er en præcisering af bestemmelsens ordlyd.

Til nr. 31 (§ 77 g-i, i lov om finansiel virksomhed)

§ 77 g

Den foreslåede § 77 g er ny og gennemfører artikel 92, stk. 1 og artikel 109, i CRD IV om aflønningskrav i koncernforbundne virksomheder.

Med ”institutter” forstås institut, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 3, i CRD IV, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 3 i CRR, og hvor der med ”finansieringsinstitut” forstås finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26 i CRR.

Formålet med forslaget til § 77 g er at sikre, at der er en sund og effektiv risikostyring i såvel de danske penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I som i lignende virksomheder inden for samme koncern, hvilket ensartede regler om aflønning for penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og finansieringsinstitutter inden for samme koncern er med til at sikre.

Endvidere tilsikres, at alle medarbejdere i koncernen har de samme lønvilkår og rettigheder. Ydermere forventes forslaget at lette administrationen af koncernens lønpolitik og praksis, da koncernens lønstruktur vil blive mere gennemsigtig for medarbejderne, de omfattede virksomheder i koncernen samt deres investorer og hermed være nemmere at navigere og kontrollere i praksis. Ved at harmonisere aflønningspolitikkerne i de pågældende virksomheder i koncernen forventes forslaget at forebygge tilfælde af omgåelse af aflønningsreglerne ved eksempelvis at ansætte medarbejdere i virksomheder i koncernen, som ikke er direkte omfattet af aflønningsreglerne, men hvor medarbejderne i realiteten udfører hovedparten af deres arbejde for et dansk penge- og realkreditinstitut samt fondsmæglerselskaber I.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal således sikre, at de krav, der følger af de i den foreslåede § 77 g anførte bestemmelser, der alle hidrører fra implementeringen af CRD IV's aflønningsregler, efterleves af samtlige institutter, pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26 i forordning (EU) nr. 575/2013, inden for koncernen, dvs. på koncern-, moderselskabs- og datterselskabsniveau. Forpligtelsen gælder således alle niveauer i koncernen og er ikke begrænset til øverste virksomhed i koncernen. Kravene i § 77 g skal således også efterleves af bl.a. de institutter, der måtte være beliggende uden for EU, og af institutter, der er etablerede i offshore finanscentre. Den foreslåede § 77 g omfatter således også udenlandske virksomheder i koncernen, hvor der ikke gælder regler for aflønning af virksomhedernes bestyrelse og ansatte.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal ligeledes sikre, at aflønningsbestemmelserne som opremses i forslagets § 77 g finder anvendelse for finansieringsinstitutter inden for samme koncern, herunder omfattes finansieringsinstitutter, som ikke selvstændigt er underlagt aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed. Disse institutter kan eksempelvis være koncernens forvaltere af alternative investeringsfonde, selvforvaltende investeringsforeninger og betalingsinstitutter, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007.

Aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed har forrang, medmindre andet eksplicit fremgår af andre regelsæt. Dette indebærer, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at § 77 g implementeres i og efterleves af udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter inden for samme koncern, selvom de udenlandske virksomheder eventuelt også er omfattet af anden sektorlovgivning om aflønning, jf. artikel 92, stk. 1, sammenholdt med artikel 109 i CRD IV.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der er beliggende i Danmark, har ikke pligt til at sikre, at de særlige danske aflønningsregler, der fremgår af § 77 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, § 77 b, stk. 1 og 2, og § 77 d, stk. 2 og stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, og som er fastsat med baggrund i den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, også skal opfyldes i udenlandske virksomheder, der måtte indgå i en koncern med pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, som er beliggende i Danmark. Forpligtelsen efter forslaget § 77 g vedrører alene aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed, som implementerer CRD IV. Forpligtelsen vedrører således ikke aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed, som er indført på baggrund af de politiske aftaler.

Det foreslås i *stk. 1*, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der er beliggende i Danmark, er forpligtede til at sikre, at virksomhedens lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1, de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6, § 77 b, stk. 3 og § 77 d, stk. 3, og regler udstedt i medfør af forslaget § 77 h efterleves af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26 i forordning (EU) nr. 575/2013, inden for samme koncern.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at de danske penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I skal sikre, at der udarbejdes en lønpolitik for hele koncernen, som finder anvendelse for alle ansatte i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter inden for samme koncern, samt sikre, at koncernlønpolitikken efterleves af de udenlandske virksomheder - uanset at de udenlandske virksomheder i koncernen ikke er omfattet CRD IV eller anden regulering om aflønning.

Koncernens implementering og håndtering af forskellige nationale regler om aflønning skal adresseres i koncernens lønpolitik, navnlig med hensyn til loftet for variabel løn for medlemmer af bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere, anvendelse af diskonterings satser for variabel aflønning og begrænsninger for brugen af optioner som variabel løn, jf. § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 24.

Indgår der udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I eller finansieringsinstitutter i koncernen, som ikke er beliggende i EU og hermed ikke omfattet af CRD IV, skal det danske penge- eller realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I således sikre, at koncernlønpolitikken fastsætter et loft for variabel løn, som ikke overstiger loftet i det foreslåede § 77 g, stk. 2, for medlemmer af direktionen og bestyrelsen samt andre væsentlige risikotagere på koncernniveau i

disse udenlandske virksomheder. Det skal endvidere fremgå af koncernens lønpolitik, om diskonteringssatsen efter artikel 94, stk. 1, litra g), nummer iii), i CRD IV, finder anvendelse for denne personkreds i disse virksomheder, herunder skal det specificeres, hvordan de finder anvendelse. Endeligt skal de danske virksomheder sikre, at koncernens lønpolitik iagttager instrumentkravene i § 77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed samt Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 527/2014 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår de udenlandske virksomheder i koncernen, som ikke er omfattet af CRD IV. Danske penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I skal ligeledes sikre, at datterselskaber etableret i tredjelande inden for samme koncern har en lønpolitik, som er i overensstemmelse med koncernens lønpolitik, og som minimum iagttager aflønningskravene efter den foreslåede bestemmelses stk.1 for medlemmer af bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere.

Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 77 d, stk. 1, som affattet i § 1, nr. 24, og til bemærkningerne til § 1, nr. 24, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 64-72, som senest ændret ved § 1, nr. 38-45, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 133 som fremsat, side 106-110 og til bemærkningerne til § 1, nr. 25, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 72-74, som senest ændret ved § 1, nr. 46-49, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 133 som fremsat, side 110-111.

Det foreslåede § 77 d, stk. 1, indeholder krav om, at penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsselskaber samt finansielle holdingvirksomheder skal have en lønpolitik, som er i overensstemmelse med en sund og effektiv risikostyring.

§ 77 a, stk. 1, nr. 2-7 og stk. 3-6, i lov om finansiel virksomhed, indeholder en række begrænsninger for variabel aflønning af bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere i penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsselskaber samt finansielle holdingvirksomheder. Kravene fastsætter bl.a. et loft for tildeling og udbetaling af variable løndelev til bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere, og ydermere et loft på 12,5 pct. for tildeling af aktieoptioner til bestyrelsen og direktionen. § 77 a indeholder ligeledes krav om tildeling og udbetaling af mindst 50 pct. af den variable løndel i instrumenter, og der stilles endvidere krav om udskydelse af 40-60 pct. af de variable løndelev over en periode på tre til fire år efter beregningstidspunktet, krav om tilbageholdelse af instrumenter i en passende periode efter udbetalingstidspunktet, samt krav om revurdering af betingelserne, som har dannet grundlag for tildeling af de variable løndelev fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet m.v.

§ 77 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed indeholder et skærpet krav til fastsættelse af en grænse i virksomhedens lønpolitik for tildeling af variabel løn for bestyrelsen, direktionen samt andre væsentlige risikotagere set i forhold til virksomhedens samlede indtjening i penge- og realkreditinstitutter m.fl., som har modtaget statsstøtte og tilsvarende former for støtte.

§ 77 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er det såkaldte ”say-on-pay” princip, hvorefter generalforsamlingen skal godkende et penge- og realkreditinstituts, et fondsmæglerselskabs, en investeringsforenings, og en finansiel holdingvirksomheds lønpolitik, herunder retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser.

Forslaget til § 77 g, stk. 1, indebærer i overensstemmelse med EBA’s retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker, kapitel 4, afsnit VI, underafsnit 18, retningslinjenummer 295, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglere I i det omfang, at dette er relevant, sikrer, at der offentliggøres en redegørelse for sammenhængen mellem koncernlønpolitikken og virksomhedernes lønpolitikker på moderselskabs-, datterselskabs- og filialniveau i EU og tredjelande, navnlig skal forskelle mellem faste og variable løndelev forklares, anvendelse af diskonterings-satser samt forskelle for så vidt angår begrænsninger for brugen af instrumenter som variabel løn, skal også forklares, herunder skal indvirkningen på fastsættelsen af bonuspuljer for forskellige forretningsområder tydeliggøres på baggrund heraf. Til brug for offentliggørelse af sammenhængen mellem koncernlønpolitikken og virksomhedernes lønpolitikker, kan oplysningerne efter artikel 450, stk. 1, i forordning nr. 575/2013 inddrages.

Ifølge artikel 450 i CRR skal virksomheder, som omfattes af forordningen, offentliggøre en række kvantitative samt kvalitative oplysninger om aflønning. Offentliggørelsesforpligtelsen er qua den politiske aftale udbredt til investeringsforvaltningsselskaber, forsikringselskaber og finansielle holdingvirksomheder, jf. bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. Ifølge forordningen samt bekendtgørelsen skal institutterne m.fl. eksempelvis offentliggøre oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelsen af aflønningspolitikken samt antallet af møder, som afholdes af det hovedorgan, der fører tilsyn med aflønningen i løbet af regnskabsåret, herunder oplysninger om sammensætningen af og mandatet for et eventuelt løn- og vederlagsudvalg og oplysninger om den eksterne ekspert, som er blevet konsulteret med henblik på fastlæggelsen af aflønningspolitikken, og de berørte parter rolle, oplysninger om sammenhængen mellem løn og resultater, oplysningerne om forholdene mellem fast og variabel aflønning, oplysninger om samlede kvantitative oplysninger om aflønning opdelt efter forretningsområder, m.v.

Med de foreslåede ændringer til § 373, stk. 2, foreslås det, at overtrædelser af stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelser af stk. 1, er pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I.

Dette betyder, at et dansk pengeinstitut, et dansk realkreditinstitut eller et dansk fondsmæglerselskab I kan straffes med bøde, hvis instituttet eller selskabet ikke sikrer, at virksomhedens lønpolitik, jf. forslagets § 77 d, stk. 1, de specifikke aflønningskrav i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6, § 77 b, stk. 3 og § 77 d, stk. 2, og regler udstedt i medfør af forslagets § 77 h efterleves af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter inden for samme koncern. Hvis eksempelvis et dansk pengeinstitut, et dansk realkreditinstitut eller et dansk fondsmæglerselskab I helt undlader at udarbejde en lønpolitik for koncernen, eller har en lønpolitik for koncernen,

der åbenlyst er i strid med aflønningsreglerne, vil det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I kunne straffes med bøde.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der er en sund og effektiv risikostyring i såvel de danske penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I som i lignende virksomheder inden for samme koncern, hvilket en forsvarlig lønpolitik og praksis bidrager til. Hvis der ikke er en sund og effektiv risikostyring i koncernen, vil dette kunne medføre store tab for koncernen, hvilket er baggrunden for, at manglende overholdelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Det foreslås i *stk. 2*, at de variable løndelev for et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut, som defineret i artikel 4, *stk. 1*, nr. 26 i forordning (EU) nr. 575/2014, som ikke er beliggende i Danmark, højst må udgøre 100 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.

Ifølge forslaget finder de særlige danske bestemmelser om begrænsninger for variabel løn for medlemmer af bestyrelsen og direktionen efter § 77 a, *stk. 1*, nr. 1 og *stk. 2*, og § 77 b, *stk. 1* og 2, i lov om finansiel virksomhed, alene anvendelse for medlemmer af bestyrelsen og direktionen af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I beliggende i Danmark.

Dette vil i praksis betyde, at der for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter vil gælde de samme grænser for variabel aflønning, som der gælder for andre væsentlige risikotagere i § 77 a, *stk. 1*, nr. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises således til bemærkningerne til § 1, nr. 24, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 64-66, som senest ændret ved § 1, nr. 38-45, jf. Folketingstidende L 133 som fremsat, side 106-110 samt til resuméet af bestemmelserne i bemærkningerne til det foreslåede *stk. 1*.

Et dansk pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I skal i samarbejde med de af bestemmelsen omfattede udenlandske virksomheder inden for samme koncern sikre, at § 77 g, *stk. 2*, overholdes.

Det foreslåede § 77 g, *stk. 2*, er et minimumskrav. I det omfang der gælder mere restriktive nationale regler for loftet for variabel løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i de udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, finder disse anvendelse.

Med de foreslåede ændringer til § 373, *stk. 2*, foreslås det, at overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er et dansk pengeinstitut, et dansk realkreditinstitut og et dansk fondsmæglerselskab I.

Det betyder, at et dansk penge- og realkreditinstitut samt et dansk fondsmæglerselskab I kan straffes med bøde, hvis et medlem af bestyrelsen eller direktionen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et

fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, i forordning (EU) nr. 575/2013, inden for samme koncern, som ikke er beliggende i Danmark, får tildelt og udbetalt mere end 100 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der er en sund og effektiv risikostyring i koncerner, som danske penge- og realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I er en del af. Dette tilsikres bl.a. ved hjælp af forsvarlige lønpolitikker og praksisser, hvormed et loft for variable løndelev for bestyrelsen og direktionen bidrager hertil. Hvis der ikke er en sund og effektiv risikostyring i koncernen, vil dette i sidste ende kunne medføre store tab for koncernen, hvilket er baggrunden for, at manglende overholdelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Det foreslås i *stk. 3*, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal sikre, at de ansatte, som har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil (såkaldte andre væsentlige risikotagere på koncern-niveau) udpeges i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014 i de udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 26, inden for samme koncern.

Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal også sikre, at ansatte, som er udstationeret i et pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab I eller et finansieringsinstitut inden for samme koncern, fra eksempelvis et moderselskab i et tredjeland, og som har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, udpeges som væsentlig risikotager på koncernniveau.

Ifølge Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014 skal en administrerende direktør i et udenlandsk datterselskab, som er et pengeinstitut, realkreditinstitut eller et finansieringsinstitut inden for samme koncern, som de danske institutter og fondsmæglerselskaber I, således udpeges som væsentlig risikotager på koncernniveau, såfremt direktionsmedlemmet også er medlem af direktionen eller bestyrelsen i det øverste selskab i koncernen, jf. artikel 3, stk. 1.

Ifølge Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014 skal alle ansatte i udenlandske pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansieringsinstitutter inden for samme koncern som et dansk pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I udpeges som væsentlige risikotagere, såfremt deres samlede løn er 500.000 euro eller derover i det foregående regnskabsår, jf. artikel 4, stk. 1, medmindre de ansatte kan undtages efter artikel 4, stk. 2-5.

For at sikre at ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, udpeges i de udenlandske virksomheder inden for samme koncern, skal de udenlandske virksomheder inddrages aktivt i identifikationsprocessen og levere de nødvendige oplysninger til at vurdere de ansattes indflydelse på koncernens risikoprofil.

Det danske pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I skal kunne dokumentere overfor Finanstilsynet, at de relevante udenlandske virksomheder er blevet inddraget i identifikationsprocessen og har bidraget med de nødvendige oplysninger til brug for identifikationsprocessen. Identifikation af væsentlige risikotagere på koncernniveau foretages af det øverste selskab i koncernen.

Det foreslåede § 77 g, stk. 1, medfører, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I således skal påse, at koncernens lønpolitik, jf. § 77 d, stk. 1, og aflønningskravene i § 77 a, stk. 1, nr. 2-7, og stk. 3-6, § 77 b, stk. 3 og § 77 d, stk. 2, og regler udstedt i medfør af § 77 h finder anvendelse for andre væsentlige risikotagere på koncernniveau.

Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 77 d, stk. 1, og til bemærkningerne til § 1, nr. 24, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 64-72, som senest ændret ved § 1, nr. 38-45, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 133, som fremsat, side 106-110, og til § 1, nr. 25, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 49 som fremsat, side 72-74, som senest ændret ved § 1, nr. 46-49, jf. Folketingstidende 2013-14, L 133 som fremsat samt til resuméet af bestemmelserne i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelses stk.1.

Med de foreslåede ændringer af § 373, stk. 2, foreslås det, at overtrædelse af lovforslagets § 77 g, stk. 3, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 77 g, stk. 3, er pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber I.

Dette betyder, at et dansk pengeinstitut, et dansk realkreditinstitut eller et dansk fondsmæglerselskab I kan straffes med bøde, hvis eksempelvis instituttet eller selskabet helt undlader at foretage udpegning af ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, eller hvis instituttet eller selskabet undlader at udpege en ansat, hvis aktiviteter helt åbenlyst har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at samtlige ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil identificeres for herved at kunne sikre, at aflønningen af disse ansatte er forsvarlig og ikke medvirker til overdreven risikoadfærd for herved at sikre, at koncernens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Hvis der ikke er en sund og effektiv risikostyring i koncernen, vil dette kunne medføre store tab for koncernen, hvilket er baggrunden for, at manglende overholdelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 77 h

Det foreslås i § 77 h, at erhvervs- og vækstministeren for et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiell holdingvirksomhed kan fastsætte definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og nærmere regler om virksomhedernes pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil og de i § 77 a, stk. 1-6, og § 77 d, stk. 1, nævnte forhold.

Med lovforslaget foreslås det, at hjemmelsbestemmelserne i § 77 a, stk. 8-9, og § 77 d, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed samles i det foreslåede § 77 h. Forslaget er en konsekvensændring på baggrund af, at forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder med dette lovforslag undtages fra aflønningsreglerne i lov om finansiell virksomhed, og at de øvrige finansielle virksomheders pligt til at have en lønpolitik foreslås flyttet fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiell virksomhed til § 77 d, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 24.

De gældende hjemmelsbestemmelser i § 77 a, stk. 8-9, indeholder dels hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i § 77 a, stk. 1-7, nævnte forhold, og indeholder dels hjemmel til at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Den gældende hjemmelsbestemmelse i § 77 d, stk. 4, indeholder hjemmel til, at Finanstilsynet kan fastsætte yderligere regler om finansielle virksomheders oplysningsforpligtelser om aflønning. Efter den gældende bestemmelse i § 71, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte yderligere regler om finansielle virksomheders lønpolitik.

Men den foreslåede § 77 h samles hjemmelsbestemmelserne i § 77 a, stk. 8-9, og § 77 d, stk. 4, og bestemmelsen vil fremover alene omhandle fastsættelse af regler for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, fondsmæglerselskaber og finansielle holdingvirksomheder. Derudover flyttes hjemlen til at fastsætte yderligere regler om pengeinstitutters, realkreditinstitutters, investeringsforvaltningsselskabers, fondsmæglerselskabers og finansielle holdingvirksomheders lønpolitik, herunder kravet om at denne skal være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, fra den gældende § 71, stk. 2, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, til den foreslåede § 77 h, jf. § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 24. Endvidere vil erhvervs- og vækstministeren som følge af samling af hjemmelsbestemmelserne i den foreslåede § 77 h få den

samlede bemyndigelse. Der er således ikke en materiel ændring af hjemmelsbestemmelserne til bl.a. at fastsætte nærmere regler om de omfattede virksomheders lønpolitik, herunder sammenhængen mellem virksomhedernes lønpolitik og risikostyring, men alene at hjemlerne samles og flyttes til § 77 h i lov om finansiel virksomhed for herved at give et samlet overblik over hjemmelsbestemmelserne.

Et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I er omfattet af Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutteres risikoprofil. Forordningen indeholder kriterier til identifikation af virksomhedernes andre væsentlige risikotagere.

Det foreslåede § 77 h indeholder ligeledes en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, for virksomheder, der er omfattet af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed, men som ikke er omfattet af Kommissionens delegerede forordning (EU) 604/2014 af 4. marts 2014, eksempelvis for investeringsforvaltningsselskaberne, finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerselskaber, som ikke er fondsmæglerselskaber I i henhold til § 5, stk. 1, nr. 32. Hjemlen er en videreførelse af § 77 a, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede § 77 h bemyndiger endvidere erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om krav til virksomhedernes lønpolitik samt om begrænsninger for brugen af variabel løn for bestyrelse, direktion samt andre væsentlige risikotagere.

§ 77 i

Det foreslås i de foreslåede § 77 i, stk. 1, at erhvervs- og vækstministeren for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder kan fastsætte definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og nærmere regler om virksomhedernes lønpolitikker og aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, der har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Det foreslåede § 77 i, stk. 1, er en ny bestemmelse, som fastsætter en bemyndigelse for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om definitionen af andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på forsikringsselskabernes og forsikringsholdingvirksomhedernes risikoprofil, deres lønpolitikker og aflønning af bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere i et forsikringsselskab og en forsikringsholdingvirksomhed. Som beskrevet under de almindelige bemærkninger pkt. 2.3 er de gældende bestemmelser om aflønning i § 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a-d i lov om finansiel virksomhed baseret både på EU-regulering og danske politiske aftaler om aflønning i den finansielle sektor.

Med hjemmel i solvens II-direktivet har EU-kommissionen udstedt solvens II-forordningen.

Solvens II-forordningens artikel 258 og 275 indeholder bestemmelser om aflønning for forsikrings-selskaber, herunder rammer for indholdet af selskabernes aflønningspolitik og sammenhængen mellem aflønningspolitikken og selskabernes risikostyring. Solvens II-forordningen indeholder derudover krav om at dele af variable løndele skal udskydes i mindst 3 år, ligesom der stilles krav til mulighederne for at kræve udbetalte variable løndele tilbagebetalt, hvis forudsætningerne for udbetaling har ændret sig.

Der er således i vidt omfang tale om principper, der svarer til de gældende regler, jf. § 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a-d i lov om finansiel virksomhed. Da der er tale om en forordning, har bestemmelserne om aflønning umiddelbar virkning for de omfattede danske forsikringsselskaber, og dansk regulering af samme forhold skal ophæves.

Som konsekvens heraf er det med dette lovforslags § 1, nr. 11-17, 19-20 og 26, foreslået at undtage forsikringsselskaber fra aflønningsbestemmelserne i § 71, stk. 1, nr. 9, og §§ 77 a-d i lov om finansiel virksomhed. For så vidt angår forhold vedrørende forsikringsselskabers aflønning, som ikke er reguleret i solvens II-forordningen, foreslås det, at dansk national regulering af forsikringsselskabers aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere fastsættes i bekendtgørelsesform. Hensigten er, at de omfattede forsikringsselskaber kun behøver at orientere sig i henholdsvis forordningen og bekendtgørelsen for at få et overblik over hvilke aflønningsregler, der finder anvendelse for deres forhold.

Det er ikke hensigten, at den foreslåede ændring skal medføre en ændring i udgangspunktet om, at der skal gælde de samme nationalt fastsatte aflønningsregler på tværs af den finansielle sektor i medfør af de politiske aftaler på området, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed er indført på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor. Forslaget har ikke til hensigt at ændre materielt i aflønningsreglerne for forsikringsselskaberne og forsikringsholdingvirksomhederne, og den kommende bekendtgørelse for forsikringsselskaberne og forsikringsholdingvirksomhederne vil bl.a. indeholde lignende aflønningsregler, som dem der gælder for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder i bl.a. lov om finansiel virksomhed, i det omfang området ikke allerede er reguleret i forordningen. Det betyder bl.a., at loftet på 50 pct. af honoraret eller grundlønnen for variabel løn til medlemmer af bestyrelse og direktion og loftet på 100 pct. af grundlønnen for variabel løn til væsentlige risikotagere opretholdes. Forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomhedernes bestyrelse og direktion vil tillige fortsat være omfattet af kravet om, at aktieoptioner og lignende finansielle instrumenter højst må udgøre 12,5 pct. af henholdsvis honoraret eller den faste grundløn inklusive pension på tidspunktet for beregning af den variable løndel. Kravet om forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders offentliggørelse i årsrapporten af den individuelle aflønning for bestyrelse og direktion vil eksempelvis blive videreført. Endelig fastholdes det, at forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders lønpolitik, herunder retningslinjer for tildeling af fratrædelsesgodtgørelser skal godkendes af selskabets generalforsamling. Alle disse krav stammer fra de politiske aftaler, der fastslår, at de skal gælde for hele den finansielle sektor.

Hensigten med den kommende bekendtgørelse er at indføre aflønningsregler for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder, som er tilpasset til sektoren, til de politiske aftaler, som har indført ensartede aflønningsregler for den finansielle sektor og til relevant europæisk lovgivning om aflønning. Den kommende bekendtgørelse for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder skal bl.a. svare til lignende aflønningsregler i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder bl.a. med de fornødne tilpasninger i forhold til Solvens II-forordningen og forsikringsområdet i øvrigt. Endvidere foreslås det med forslaget, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte aflønningsregler i bekendtgørelsen, som ligner de gældende aflønningsregler i lov om finansiell virksomhed for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder.

Bekendtgørelsen forventes udstedt med ikrafttrædelse den 1. januar 2017.

Efter gennemførelsen af solvens II-direktivet i dansk ret skal alle forsikringsselskaber kategoriseres som gruppe 1- eller gruppe 2-forsikringsselskab. Gruppe 1-forsikringsselskaber er de selskaber, der omfattes af aflønningsreglerne i solvens II-direktivet, mens gruppe 2-forsikringsselskaberne omvendt er de selskaber, som ikke omfattes af aflønningsreglerne i solvens II-direktivet. Gruppe 2-forsikringsselskaberne er som følge heraf heller ikke omfattet af solvens II-forordningens aflønningsregler. Når alle forsikringsselskaber med forslaget undtages fra aflønningsbestemmelserne i lov om finansiell virksomhed, vil selskaber, der kategoriseres som gruppe 2-forsikringsselskaber, ikke være underlagt aflønningsregler. Det foreslås derfor at disse selskaber fremadrettet skal omfattes af regler svarende til solvens II-forordningens regler om aflønning, og at dette sikres ved at fastsætte regler i bekendtgørelsen som svarer til forordningens regler om aflønning.

Med forslaget undtages alle forsikringsholdingvirksomhederne fra aflønningsbestemmelserne i lov om finansiell virksomhed. Forsikringsholdingvirksomhederne omfattes ikke af aflønningsreglerne i Solvens II-forordningen, og vil således ikke være underlagt aflønningsregler. Det foreslås derfor også, at disse selskaber fremadrettet skal omfattes af regler svarende til Solvens II-forordningens regler om aflønning, og at dette sikres ved at fastsætte regler i bekendtgørelsen som svarer til forordningens regler om aflønning.

Det foreslås i § 77 i, stk. 2, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Det foreslåede § 77 i, stk. 2, er en ny bestemmelse, som fastsætter en bemyndigelse for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders indberetnings- oplysningsforpligtelser om aflønning.

Forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder er som følge af bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og

forsikringsholdingvirksomheder i dag omfattet af pligten til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere. Indberetningskravene er fastsat i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, som er udstedt med hjemmel i § 77 d, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Som beskrevet under de almindelige bemærkninger pkt. 2.3 ophæves de gældende bestemmelser om aflønning i § 71, stk. 1, nr. 9, §§ 77 a-d i lov om finansiel virksomhed og i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, herunder pligten til at offentliggøre oplysninger om aflønning, for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. Med dette lovforslag foreslås det at flytte bemyndigelsen til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om bl.a. pligt til at offentliggøre oplysninger om aflønning som ligner aflønningsoplysningerne i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

Pligten til at offentliggøre oplysninger om bestyrelsens, direktionens og andre væsentlige risikotageres aflønning i dag vedrører både kvalitative og kvantitative oplysninger. De kvalitative oplysninger er eksempelvis oplysninger om beslutningsprocessen i forbindelse med fastlæggelse af lønpolitikken, de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemets opbygning og resultatkriterier for tildeling af rettigheder til aktier, optioner eller variable lønkomponenter. De kvantitative oplysninger er eksempelvis lønsummen i regnskabsåret fordelt på fast og variabel løn og antal modtagere, den variable løns størrelse og form fordelt på kontant udbetaling, aktier eller aktielignende instrumenter eller andet, størrelsen af den udskudte aflønning fordelt på optjente og ikkeoptjente andele og størrelsen af den udskudte aflønning, der er tildelt i regnskabsåret, udbetalt og reduceret gennem resultatjusteringer.

Det foreslåede § 77 i, stk. 2, bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte materielt ensartede regler om pligten til at offentliggøre oplysninger om forsikringsselskabers og forsikringsholdingvirksomheders kvalitative og kvantitative oplysninger om aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere som ligner oplysningsforpligtelserne for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber og fondsmæglere I. Forslaget er således en videreførelse af § 77 d, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed for forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder.

Til nr. 32 (§ 80 c, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at ændre henvisningen til § 71, stk. 1, nr. 10, til § 71, stk. 1, nr. 9. Der er tale om en ændring som følge af dette lovforslags § 1, nr. 1, hvorved det gældende § 71, stk. 1, nr. 10, bliver § 71, stk. 1, nr. 9.

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 10.

Til nr. 33 (§ 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

§ 152 i lov om finansiel virksomhed regulerer likviditetskrav til pengeinstitutter.

§ 152 i lov om finansiel virksomhed er ændret i medfør af § 1, nr. 22-24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger m.v., lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love. Ændringen indebærer, at § 152, stk. 1-3, i lov om finansiel virksomhed ophæves, og at § 152, stk. 4 og 5, bliver til § 152, stk. 1 og 2. Endvidere ændres bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som med lov nr. 1563 af 15. december 2015 bliver til § 152, stk. 2. Disse ændringer af § 152 træder i kraft den 1. januar 2017, jf. § 10, stk. 3, i lov nr. 1563 af 15. december 2015.

§ 152, stk. 1-3, ophæves med lov nr. 1563 af 15. december 2015, da det med indfasningen af det nye europæiske likviditetsdækningskrav (LCR) ikke længere er tilladt for medlemsstaterne at opretholde nationale bestemmelser om likviditetskrav, jf. artikel 412, stk. 5, i CRR.

Den gældende § 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, som indebærer, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de i § 152, stk. 1-4, nævnte forhold. Bemyndigelsen er udnyttet ved udstedelse af de særlige regler om operationelle krav ved styring af pengeinstitutters likviditet i bilag 4 til bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Disse særlige regler om operationelle krav ved styring af pengeinstitutters likviditet implementerer artikel 86 og 98 i CRD IV. Artikel 86 og 98 i CRD IV indeholder bl.a. krav om, at de kompetente myndigheder sikrer, at kreditinstitutterne udarbejder strategier og systemer for styring og måling af likviditetsrisici samt metoder til måling og styring af positionerne. Artikel 86 og 98 i CRD IV indeholder endvidere krav om udarbejdelse af stresstests og beredskabsplaner.

Med § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 blev bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som med ændringsloven bliver til § 152, stk. 2, ændret på en sådan måde, at Finanstilsynets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler blev begrænset. Når lovændringen træder i kraft, kan Finanstilsynet således alene fastsætte nærmere regler om de i § 152, stk. 4, som med lovændringen bliver til § 152, stk. 1, nævnte forhold, dvs. om fastsættelse af et specifikt likviditetskrav for pengeinstitutter. Efter den gældende bemyndigelse kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om bl.a. det generelle likviditetskrav, som indebærer, at pengeinstitutterne skal have en forsvarlig likviditet. Denne begrænsning af Finanstilsynets bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters likviditet har ikke været tilsigtet.

Med dette lovforslags § 1, nr. 33, foreslås bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, som med lov nr. 1563 af 15. december 2015 bliver § 152, stk. 2, ændret, således at Finanstilsynet i medfør af bestemmelsen kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters strategier og systemer for måling og styring af likviditetsrisici samt pengeinstitutternes udarbejdelse af stresstest og beredskabsplaner i forhold til likviditetsrisici.

Den foreslåede bemyndigelse sikrer, at der fortsat er hjemmel til udstedelse af de særlige regler om operationelle krav ved styring af pengeinstitutters likviditet i bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl.

Endvidere foreslås med dette lovforslags § 13, nr. 1, begrænsningen af bemyndigelsesbestemmelsen i § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 ophævet. Der henvises til § 13, nr. 1, i dette lovforslag og bemærkningerne hertil.

Til nr. 34 (§ 157, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 157 i lov om finansiel virksomhed omfatter bl.a. fondsmæglerselskaber, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning.

Det foreslås at indsætte et § 157, stk. 2, hvorefter Finanstilsynet kan tillade, at visse fondsmægler-selskaber i forbindelse med udførelse af ordrer vedrørende finansielle instrumenter kan besidde disse instrumenter for egen regning. En forudsætning for at Finanstilsynet kan give tilladelse er, at betingelserne opregnet i den foreslåede § 157, stk. 2, nr. 1-4, er opfyldt. Dermed sikres, at selskabet alene kan få tilladelse fra Finanstilsynet, såfremt de pågældende positioner skyldes, at selskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre, at den samlede markedsværdi af positionerne ikke overstiger 15 pct. af selskabets startkapital, jf. § 9, stk. 8, og at selskabet opfylder de krav, der er fastsat i artikel 92-95 og fjerde del i CRR. Artikel 92-95 i CRR vedrører bl.a. kravet om mindst at have en samlet kapitalprocent på 8 pct. samt krav til beregning af den samlede risiko-eksponering, mens fjerde del af CRR vedrører kravene til store eksponeringer. Endeligt er det en betingelse, at de pågældende positioner er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt be-grænset til den periode, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion. I vurderingen af, om der er tale om besiddelse af positionerne lejlighedsvist og midlertidigt, lægges vægt på, at besiddelse af positioner ikke er en fast del af fondsmæglerselskabets forretningsmodel, men alene sker lejlighedsvist. I relation til om positionen besiddes midlertidigt, vil der blive lagt vægt på, at positionen alene besiddes i en periode, der ikke er længere end den periode, der er nødvendig for udførelsen af transaktionen, idet der ellers vil være tale om handel for egen regning.

Omfattet af bestemmelsen er fondsmæglerselskaber I, der ikke har tilladelse til at udføre handler for egen regning vedrørende finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, men som udfører investors ordrer vedrørende finansielle instrumenter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 2. Fondsmæglerselskaber I defineres som fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter, eller fondsmæglerselskaber som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, jf. § 5, stk. 1, nr. 32, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen implementerer artikel 29, stk. 2, i CRD IV.

Til nr. 35 (§ 174, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Ved lov nr. 268 af 25. marts 2014 blev begrebet ”basiskapital” erstattet af begrebet ”kapitalgrundlag”. § 174, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed blev i den forbindelse ikke ændret, og i bestemmelsen anvendes således fortsat betegnelsen basiskapital. Med den foreslåede ændring tilrettes § 174, stk. 1, 4. pkt., således at der herefter også i § 174, stk. 1, 4. pkt., anvendes betegnelsen kapitalgrundlag.

Til nr. 36 (§ 195, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

§ 195 i lov om finansiel virksomhed regulerer virksomheders indsendelse af deres godkendte årsrapporter til Finanstilsynet.

Ved lov nr. 532 af 29. april 2015 blev der med § 2, nr. 9, indsat en ny § 195, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden heraf, og bestemmelsen er ikke trådt i kraft endnu.

Der er imidlertid behov for en præcisering af anvendelsesområdet for § 195, stk. 2, som blev indført med lov nr. 532 af 29. april 2015. Præciseringen foreslås foretaget på den måde, at § 2, nr. 9, i lov nr. 532 af 29. april 2015 ophæves, jf. § 14, nr. 1, i dette lovforslag, samtidig med, at § 195, stk. 1 og 2, som indført med lov nr. 532 af 29. april 2015, vedtages på ny med den fornødne præcisering, jf. § 1, nr. 36, i dette lovforslag. § 195, stk. 2, som indført ved lov nr. 532 af 29. april 2015, omfatter investeringsforvaltningsselskaber, hvorimod § 195, stk. 2, som foreslås indført ved dette lovforslag, jf. § 1, nr. 36, alene omfatter investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer værdipapirfonde. Der foreslås med dette lovforslag ikke øvrige ændringer af indholdsmæssig karakter i forhold til de bestemmelser i § 195, stk. 1 og 2, som blev indført ved lov nr. 532 af 29. april 2015.

Det foreslås endvidere, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af den med dette lovforslags 1, nr. 36, foreslåede ændring, jf. lovforslagets § 15, nr. 5. Ikrafttræden afventer, at Erhvervsstyrelsens it-system er klart, således at det kan håndtere indberetninger af års- og halvårsrapporter, som foreslået i bestemmelsen.

Med 1, nr. 36, i dette lovforslag foreslås det således, at den gældende § 195, stk. 1, ophæves, og at der i stedet indsættes en ny § 195, stk. 1 og 2.

De gældende regler i § 195, stk. 1 og 4, i lov om finansiel virksomhed kræver, at de finansielle virksomheder, de finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomhederne skal indsende deres årsrapport i tre eksemplarer til Finanstilsynet, hvoraf Finanstilsynet videresender det ene eksemplar til Erhvervsstyrelsen, som derefter offentliggør årsrapporten i styrelsens it-system. Disse regler bærer præg af at være udformet i en tid, hvor årsrapporterne typisk blev indsendt på papir. I dag bliver årsrapporterne oftest indsendt digitalt, og kravet om indsendelse i tre eksemplarer og videresendelse til Erhvervsstyrelsen til brug for offentliggørelse er ikke længere tidssvarende.

Det foreslås derfor at ændre bestemmelsen således, at de finansielle virksomheder, de finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomhederne i henhold til § 195, stk. 1, 1. pkt., uden

ugrundet ophold skal indsende deres endeligt godkendte årsrapporter direkte til Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse, og at Erhvervsstyrelsen samtidig med modtagelsen, i medfør af det foreslåede stk. 1, 3, pkt., sender en kopi af årsrapporten til Finanstilsynet til brug for tilsynsarbejdet. Den indsendte årsrapport skal være godkendt af virksomhedens øverste myndighed, hvilket eksempelvis for et aktieselskab vil sige generalforsamlingen. Forskellen i forhold til årsrapporten indsendt efter § 194 i lov om finansiel virksomhed er således, at den i § 194 omhandlede årsrapport er godkendt af bestyrelsen, mens den i § 195 i lov om finansiel virksomhed omhandlede årsrapport er godkendt af virksomhedens øverste myndighed.

Derudover foreslås i § 195, stk. 1, 2. pkt., at de finansielle virksomheder, de finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomhederne ligeledes skal indsende deres halvårsrapporter til Erhvervsstyrelsen senest 3 måneder efter halvårsperiodens afslutning. Halvårsrapporterne vil herefter blive offentliggjort i Erhvervsstyrelsens it-system i lighed med halvårsrapporterne fra andre virksomhedstyper, der har pligt til at udarbejde halvårsrapporter. Dette er en ændring i forhold til de gældende regler, hvorefter de finansielle virksomheders, de finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomhedernes halvårsrapporter ikke offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, men udelukkende på virksomhedernes egne hjemmesider og indsendes til Finanstilsynet i henhold til de i medfør af § 196, stk. 1-3, udstedte bekendtgørelser om finansielle rapporter.

Det foreslås at fastsætte fristen for indsendelse af halvårsrapporter til 3 måneder således, at der er samme frist i såvel lov om værdipapirhandel m.v. som i lov om finansiel virksomhed. Der er tale om en forlængelse af den gældende frist for offentliggørelse af halvårsrapporter, som er på 2 måneder.

Det foreslås i § 195, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed at indsætte en undtagelse for investeringsforvaltningsselskaber, der administrerer værdipapirfonde, således at disse selskaber skal indsende deres halvårsrapport til Erhvervsstyrelsen senest 2 måneder efter halvårsperiodens afslutning. Årsagen, til at det foreslås at give disse selskaber en kortere frist end de øvrige selskaber, jf. det foreslåede § 195, stk. 1, skyldes, at der i artikel 68 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EU af 8 af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), er fastsat en frist på 2 måneder for indsendelse af halvårsrapporter for investeringsforvaltningsselskaber der administrerer værdipapirfonde. Værdipapirfonde er ikke selvstændige juridiske enheder, og værdipapirfondens halvårsrapport (og årsrapport) indgår derfor som en del af investeringsforvaltningsselskabets halvårsrapport. Fristen for indsendelse af halvårsrapporter på 2 måneder er således uændret i forhold til de gældende regler for offentliggørelse af halvårsrapporter, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. Investeringsforvaltningsselskaber, som ikke administrerer værdifonde, vil være omfattet af § 195, stk. 1.

Til nr. 37 (§ 195, stk. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed)

§ 195 i lov om finansiel virksomhed regulerer virksomheders indsendelse af deres godkendte årsrapporter til Finanstilsynet.

Ved lov nr. 532 af 29. april 2015 blev § 195 i lov om finansiel virksomhed ændret, og § 195, stk. 3 og 4, blev som konsekvens heraf til § 195, stk. 4 og 5. Ved samme lov blev § 195, stk. 3 og 4, der blev til stk. 4 og 5, ophævet, og der blev indsat en ny § 195, stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af disse ændringer, og ændringerne er ikke trådt i kraft endnu.

Med dette lovforslags § 1, nr. 36, ophæves ændringen af § 195, stk. 1, som vedtaget ved lov nr. 532 af 29. april 2015. Det er som følge heraf af tekniske årsager nødvendigt også at ophæve den ændring af § 195, stk. 3 og 4, der blev vedtaget ved lov nr. 532 af 29. april 2015, og på ny indføre de ændringer af den gældende § 195, stk. 3 og 4, der blev vedtaget med § 2, nr. 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015. Grunden hertil er, at der i § 2, nr. 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015 henvises til den ændring, der blev indført ved § 2, nr. 9, i loven, og som foreslås ophævet med dette lovforslags § 1, nr. 36. Der er ikke indholdsmæssige forskelle på den lovtæst, der blev vedtaget ved § 2, nr. 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015, og den lovtæst, der foreslås indført med § 1, nr. 37, i dette lovforslag.

Det foreslås endvidere, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af den med dette lovforslags § 1, nr. 37, foreslåede ændring, jf. lovforslagets § 15, nr. 4. Ikrafttræden afventer, at Erhvervsstyrelsens it-system er klart, således at det kan håndtere indberetninger af års- og halvårsrapporter, som foreslået i bestemmelsen.

Med § 1, nr. 37, i dette lovforslag foreslås det således, at den gældende § 195, stk. 3 og 4, der med dette lovforslags § 1, nr. 36, bliver til § 195, stk. 4 og 5, ophæves, og at der i stedet indsættes en ny § 195, stk. 4.

Den gældende bestemmelse i § 195, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed indeholder et krav om, at finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder skal indsende årsrapporten for samtlige de af virksomhedernes dattervirksomheder, der ikke er finansielle virksomheder omfattet af Finanstilsynets tilsyn. Hermed forstås, at samtlige udenlandske dattervirksomheders og samtlige danske ikke-finansielle dattervirksomheders årsrapporter skal indsendes. I mange tilfælde er det et omfattende materiale, der herefter skal indsendes til Finanstilsynet. Det vurderes, at virksomhedernes administrative omkostninger ved i alle tilfælde at skulle indsende samtlige dattervirksomheders årsrapporter ikke står mål med fordelene. Kun i få tilfælde er der et tilsynsmæssigt behov for at kunne gennemse dattervirksomheders årsrapporter, og i sådanne tilfælde vil de kunne rekvireres særskilt ud fra Finanstilsynets generelle hjemmel til at kræve oplysninger fra de finansielle virksomheder, når det er nødvendigt for Finanstilsynets virksomhed, jf. § 347 i lov om finansiel virksomhed. Det foreslås derfor, at stk. 3, som bliver stk. 4, ophæves.

Efter den gældende § 195, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed videresender Finanstilsynet det ene eksemplar af den reviderede og godkendte årsrapport til Erhvervsstyrelsen. Stk. 4, som bliver stk. 5, foreslås ophævet. Baggrunden herfor er den foreslåede ændring af § 195, stk. 1, hvorefter årsrappor-

ten alene skal indsendes i ét eksemplar til Erhvervsstyrelsen, hvorfor den gældende bestemmelse i stk. 4 ikke længere er relevant.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 4. Ændringen af § 195, stk. 1, i dette lovforslag om indsendelse af årsrapporterne for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder nødvendiggør fastsættelsen af en række praktiske forhold om opsætning, indsendelsesformater og e-mailadresser m.v., der skal lette fremgangsmåden i forbindelse med indsendelse, modtagelse og offentliggørelse af årsrapporterne. Det foreslås derfor i det foreslåede stk. 4, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indsendelse til samt offentliggørelse af årsrapporter og halvårsrapporter i Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen har et system under opbygning, hvorefter årsrapporter og halvårsrapporter fra finansielle virksomheder kan indsendes digitalt. Forslaget ligger i forlængelse af lov nr. 341 af 27. april 2011 om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love, som indførte mulighed for, at Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, kan fastsætte regler om, at årsrapporter og andre dokumenter, som efter loven skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, skal indsendes digitalt. Den foreslåede bestemmelse indfører således regler for de finansielle virksomheder, som allerede gælder for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven med hensyn til digital indsendelse af års- og halvårsrapporter. Den bemyndigelse, som foreslås til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om indsendelse, modtagelse og offentliggørelse af års- og halvårsrapporter vil blive udnyttet efter forhandling med Erhvervsstyrelsen om udformningen af reglerne. Reglerne vil således blive udformet med udgangspunkt i og ud fra erfaringerne med de regler, som allerede gælder for virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, herunder eventuelt om mulighed for fritagelse fra pligten til digital indberetning.

Det er hensigten, at det skal være obligatorisk at indsende digitalt, men det er ikke hensigten, at ændringerne af indsendelsesreglerne skal nødvendiggøre anvendelse af it-systemer, som de finansielle virksomheder ikke allerede besidder. Hvis der opstår behov for sådanne ændringer på et senere tidspunkt, vil de først blive gennemført efter nærmere drøftelser med de finansielle virksomheders brancheorganisationer.

Til nr. 38 (§ 308, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 308, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet én gang årligt udpeger systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark. Herudover fremgår det af § 308, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiell virksomhed, at udpegningen senest skal foretages den 30. juni hvert år, og at udpegningen første gang skal ske senest den 30. juni 2014.

Det vurderes ikke nødvendigt at bibeholde henvisningen til, at udpegning af danske SIFI'er første gang skal ske senest den 30. juni 2014, da dette allerede er sket.

Det foreslås, at § 308, stk. 1, 1. og 3. pkt., sammenskrives, således at det fremadrettet fremgår af § 308, stk. 1, 1. pkt., at udpegningen skal foretages senest den 30. juni hvert år. § 308, stk. 1, 3. pkt., foreslås som følge heraf ophævet, jf. dette lovforslags § 1, nr. 39.

Forslaget indebærer ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til nr. 39 (§ 308, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 308, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at udpegningen af SIFI senest skal foretages den 30. juni hvert år, og at udpegningen første gang skal ske senest den 30. juni 2014.

Det foreslås, at § 308, stk. 1, 3. pkt., ophæves. Ophævelsen foreslås som følge af den foreslåede ændring af § 308, stk. 1, 1. pkt., jf. dette lovforslags § 1, nr. 38, som der henvises til.

Til nr. 40 (§ 312 a og § 312 b i lov om finansiel virksomhed)

§ 312 a

Med det foreslåede § 312 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed bliver et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) som led i virksomhedsstyringen, jf. § 71, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed forpligtet til at identificere de ansatte, der i kraft af deres stillinger er nøglepersoner i instituttet. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 313 a i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 41, der indeholder forslag om, at nøglepersoner i SIFI'er og G-SIFI'er bliver omfattet af reglerne om egnethed og hæderlighed i lov om finansiel virksomhed.

De personer, som vil skulle identificeres som nøglepersoner, vil dels være de af SIFI'ets og G-SIFI'ets ansatte, der i det daglige er en del af den faktiske ledelse af instituttet, og dels ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i instituttet.

De ansatte, som vil skulle identificeres som følge af, at de i det daglige er en del af den faktiske ledelse af instituttet, vil bl.a. være direktionsmedlemmer, der de facto udgør en del af den daglige ledelse, men som ikke er registreret hos Erhvervsstyrelsen som direktører, eksempelvis en direktør med ansvar for et væsentligt forretningsområde eller en økonomidirektør.

De ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i SIFI'et eller G-SIFI'et, vil også skulle identificeres som nøglepersoner. Som nøglefunktioner anses funktioner, der er vigtige og afgørende for det systemisk vigtige finansielle instituts drift. Kreditområdet, risikostyringsfunktionen, compliance-funktionen og den interne revision vil til enhver tid blive anset for nøglefunktioner, og den ansvarlige for en af disse funktioner vil dermed altid skulle identificeres som nøgleperson.

Kreditområdet og den risikoansvarliges og den compliance-ansvarliges opgaver er reguleret i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. (ledelsesbekendtgørelsen). Kreditområdet er beskrevet i bekendtgørelsens bilag 1. Den risikoansvarlige skal påse, at instituttets risikostyring er betryggende, og have et samlet overblik over og kendskab til instituttets risici. Den compliance-ansvarlige skal påse, at instituttet har systemer og procedurer, som er egnede til at opdage og mindske risikoen for manglende overholdelse af lovgivningen.

Kravene til revisionschefens funktionsbeskrivelse og kvalifikationer er beskrevet i bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

Derudover vil også andre funktioner i et SIFI eller G-SIFI kunne anses for nøglefunktioner, eksempelvis markedsrisikoområdet og IT-funktionen. Med den foreslåede bestemmelse bliver SIFI'et og G-SIFI'et forpligtet til at identificere de ansvarlige for øvrige nøglefunktioner. Det vil være det enkelte SIFI og G-SIFI, som vil skulle definere eventuelle andre nøglefunktioner og identificere den ansvarlige for funktionen som nøgleperson. Det vil således bero på en konkret vurdering på baggrund af SIFI'ets eller G-SIFI'ets organisation og forretningsmodel, hvilke øvrige ansatte, som i kraft af deres stilling er ansvarlig for en nøglefunktion i instituttet.

Det forhold, at en ansat i et SIFI eller G-SIFI er udpeget som væsentlig risikotager i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 604/2014 af 4. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, for kvalitative og passende kvantitative kriterier til identifikation af de medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på instituttets risikoprofil, medfører ikke nødvendigvis, at den pågældende skal identificeres som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 312 a. Vurderingen af om en ansat skal udpeges som væsentlig risikotager og dermed er omfattet af aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed og bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt forsikringsholdingvirksomheder, er en særskilt proces, som ikke er forbundet med kravet om, at nøglepersoner skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes. En nøgleperson er heller ikke nødvendigvis samtidig en nøglemedarbejder i ledelsesbekendtgørelsens forstand, hvor en ansat er nøglemedarbejder som følge af dennes særlige viden og kompetencer inden for en specifik enhed i instituttet. En ansat vil skulle identificeres som nøgleperson i kraft af sin stilling enten som en del af den daglige ledelse eller som ansvarlig for en nøglefunktion.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et SIFI ved lovens ikrafttræden og herefter løbende skal identificere instituttets nøglepersoner. Ved ændringer i SIFI'ets forhold, herunder for eksempel organisationsændringer eller fratrædelser, skal instituttet således vurdere, om dette giver anledning til ændringer i vurderingen af, hvem der skal identificeres som nøglepersoner. Pligten til at identificere instituttets nøglepersoner påhviler SIFI'et, men i praksis vil det typisk være en opgave, der påhviler direktionen, som led i den daglige ledelse i medfør af ledelsesbekendtgørelsen.

Der er aktuelt ingen G-SIFI'er i Danmark.

Der gælder ikke et formkrav til opfyldelse af kravet om at identificere instituttets nøglepersoner. Det er dog en forudsætning til opfyldelse heraf, at der hos den pågældende medarbejder, såvel som hos SIFI'et, ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt den pågældende medarbejder er identificeret som nøgleperson.

Det foreslås, at et SIFI's eller G-SIFI's manglende identifikation af instituttets nøglepersoner skal kunne straffes med bøde i henhold til § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Der henvises til den foreslåede ændring af § 373, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 66. Hvor eksempelvis et SIFI eller G-SIFI fuldstændigt undlader at identificere nøglepersoner, eller over en periode på 2-3 år undlader at opdatere identificeringen af nøglepersoner i overensstemmelse med den løbende forpligtelse, jf. det foreslåede § 312 a, stk. 1, vil instituttet kunne straffes med bøde. Herudover vil et SIFI eller G-SIFI i tilfælde, hvor instituttet undlader at identificere en nøgleperson, der helt åbenbart er en nøgleperson, eksempelvis den compliance-ansvarlige, kunne straffes med bøde.

Det foreslåede § 312 a, stk. 2, medfører, at det påhviler SIFI'er og G-SIFI'er at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte instituttet har identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1, herunder hvilke stillinger de identificerede nøglepersoner varetager.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en løbende forpligtelse for instituttet til at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte der til enhver tid er identificeret som nøglepersoner i medfør af den foreslåede § 312 a, stk. 1, herunder de stillinger, som de pågældende nøglepersoner varetager. Underretningsforpligtelsen indebærer, at instituttet skal underrette Finanstilsynet om enhver ændring i kredsens af de ansatte, der er identificeret som nøglepersoner, ligesom instituttet skal underrette om enhver ændring i de stillinger som de identificerede nøglepersoner varetager. Dette vil eksempelvis gælde de situationer, hvor en stilling, som hidtil har været varetaget af en nøgleperson, bortfalder eller ikke længere udgør en stilling, som medfører, at den ansatte, som fremover skal varetage stillingen, skal identificeres som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 312 a, stk. 1. Underretning til Finanstilsynet skal foretages i umiddelbar forlængelse af, at SIFI'et og G-SIFI'et har foretaget identifikation af instituttets nøglepersoner eller der er sket ændringer i kredsens af identificerede nøglepersoner eller i de stillinger der varetages af identificerede nøglepersoner.

Underretningsforpligtelsen sikrer, at Finanstilsynet til enhver tid er bekendt med, hvilke ansatte der i det daglige er en del af den faktiske ledelse af instituttet, og hvilke ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i instituttet. Endvidere sikres herved, at Finanstilsynet er bekendt med enhver ændring i kredsens af de identificerede nøglepersoner. Oplysningerne er nødvendige for, at Finanstilsynet kan føre tilsyn med efterlevelsen af § 312 a, stk. 1, og § 313 a.

Et SIFI's eller G-SIFI's manglende underretning til Finanstilsynet i henhold til det foreslåede § 312 a, stk. 2, foreslås straffet med bøde efter § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed jf. dette lovforslags § 1, nr. 66. Hvor eksempelvis et SIFI eller G-SIFI fuldstændigt undlader at underrette Finanstilsynet om, hvilke ansatte instituttet har identificeret som nøglepersoner, vil instituttet således kunne straffes med bøde.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksom-

hed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

§ 312 b

Forslaget til § 312 b gennemfører artikel 94, stk. 1, litra m, som præciseres af EBA's retningslinjer af 21. december 2015 om forsvarlige aflønningspolitikker, kapitel 4, afsnit IV, underafsnit 15.2, retningslinjenummer 240.

Forslaget til § 312 b skærper kravet om udskydelse af variabel løn efter § 77 a, stk. 1, nr. 4 og 5, i lov om finansiel virksomhed, for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i SIFI'er og G-SIFI'er.

Aflønningsreglerne i lov om finansiel virksomhed § 77 a, stk. 1, nr. 1, nr. 6-7, stk. 2-9, § 77 b og § 77 d finder også anvendelse for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i SIFI'er og G-SIFI'er.

§ 77 a, stk. 1-7, i lov om finansiel virksomhed indeholder en række begrænsninger for variabel aflønning af bestyrelsen og direktionen. Eksempelvis kan et SIFI eller G-SIFI helt eller delvist undlade at udbetale variabel løn, såfremt kapitalkravet eller solvenskravet ikke er overholdt på udbetalingstidspunktet. Et andet eksempel er § 77 a, stk. 1, nr. 7, i lov om finansiel virksomhed, som indeholder et forbud mod udbetaling af variabel løn til bestyrelsen eller direktionen, såfremt et SIFI eller G-SIFI har fået en frist efter § 225, stk. 1 eller stk. 4, i lov om finansiel virksomhed om opfyldelse af solvenskravet. Forbuddet gælder alene for variabel løn i en tidsbegrænset periode.

§ 77 b i lov om finansiel virksomhed indeholder nogle skærpede begrænsninger for variabel aflønning af bestyrelsen og direktionen i tilfælde, hvor et SIFI har modtaget statsstøtte eller lignende støtte.

§ 77 d i lov om finansiel virksomhed, indeholder krav om skriftlig generalforsamlingsgodkendt lønpolitik, krav om offentliggørelse af bestyrelsens og direktionens lønninger og oplysningskrav til formandens beretning.

§ 312 b finder anvendelse på aftaler om variabel løn, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden.

Efter det foreslåede *stk. 1*, skal udskydelse af variabel løn efter § 77 a, stk. 1, nr. 5 til medlemmer bestyrelsen og direktionen i et SIFI eller G-SIFI ske over en periode på mindst 5 år med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden. Bestemmelsen er ny.

Den foreslåede bestemmelse udvider således den gældende udskydelsesperiode for bestyrelse og direktion i finansielle virksomheder, jf. § 77 a, stk. 1, nr. 5, fra mindst 4 år til mindst 5 år for bestyrelse og direktion i SIFI'er og G-SIFI'er. Udskydelsesperioden på 5 år er fastsat på baggrund af institutternes størrelse, interne organisation og omfang og kompleksiteten af deres aktiviteter.

Forslaget til § 312 b, stk. 1, skal forstås således, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn først kan påbegyndes et år efter, at den variable løn er beregnet (beregningstidspunktet). Det betyder, at den del af den beregnede variable løn, der ikke udskydes, kan udbetales i umiddelbar forlængelse af beregningen.

Ved beregningstidspunktet forstås det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem instituttet og det pågældende medlem af bestyrelsen og direktionen foretages.

Endvidere forudsættes det i den foreslåede bestemmelse, at den udskudte del af den variable løn udbetales i intervaller med et års mellemrum, da der skal være et passende tidsrum imellem udbetalingerne til at vurdere, om forudsætningerne har ændret sig, således at den udskudte del af den variable løn ikke skal udbetales helt eller delvist. Eksempelvis kan et SIFI's eller G-SIFI's økonomiske situation være væsentligt forringet i forhold til tidspunktet for beregningen af den variable løn, jf. § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Formålet med forslaget er at sikre, at en variabel løn, der baserer sig på kortsigtede resultater, eksempelvis resultater opnået på baggrund af en investering i indtjeningsåret, bliver justeret for de risici, der viser sig ved den pågældende investering i årene efter i instituttet.

Da tidshorisonten for instituttets realisering af fortjenester og tab som følge af forskellige typer af aktiviteter varierer, skal der være en tilsvarende mulighed for udskydelse af udbetalingen af en del af den relaterede variable løn til medlemmer af bestyrelsen og direktionen.

Da det er formålet med forslaget at begrænse muligheden for at opnå en variabel løn på baggrund af en kortsigtet indsats eller investering, der på længere sigt viser sig at være tabsgivende for instituttet, skal forslaget endvidere ses i sammenhæng med § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. § 77 a, stk. 4, stiller krav om revurdering af dels resultatkriterier, som har dannet grundlag for tildeling af den variable løn, dels vurdering af om bestyrelsen og direktionens fortsat opfylder krav til egnethed og hæderlighed og dels vurdering af virksomhedens økonomiske situation. Revurderingen skal foretages forud for udbetalingstidspunktet, og det er en forudsætning for hel eller delvis udbetaling af de variable løndelev, at disse kriterier er opfyldt.

Der er tale om ”større beløb”, hvis den samlede variable løn før skat overstiger 750.000 kr. om året.

For variable løndele, der ikke overstiger 750.000 kr. om året, må instituttet foretage en vurdering af, om de variable løndele konkret må anses for ”større beløb”. Ved vurderingen kan der, som angivet i bemærkningerne til § 1, nr. 24, i lovforslag L 49 af 9. november 2010, som senest ændret ved § 1, nr. 38, i lovforslag L 133 af 7. februar 2014, lægges vægt på sammenhængen mellem den variable løndel og den pågældendes løn og risikoprofil i øvrigt.

Med de foreslåede ændringer til § 373, stk. 2, foreslås det, at overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er SIFI'er og G-SIFI'er.

Dette betyder, at et SIFI og G-SIFI kan straffes med bøde, såfremt 40-60 pct. af bestyrelsens og direktionens variable løn ikke udskydes over en periode på mindst fem år.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at bestyrelsens og direktionens interesser svarer til instituttets, kundernes og til investorenes langsigtede interesser.

Hvis bestyrelsens og direktionens variable aflønning alene honorerer en kortsigtet indsats, kan eksempelvis væsentlige tabsgivende dispositioner som viser sig på længere sigts få store konsekvenser for instituttet, kunderne og investorerne, hvilket er baggrunden for, at overtrædelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal en væsentlig større del af den udskudte variable løndel til bestyrelsen og direktionen i SIFI'er og G-SIFI'er bestå af de i bestemmelsen anførte instrumenter. Bestemmelsen er ny.

For en nærmere beskrivelse af instrumenterne henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 24, i lovforslag L 49 af 9. november 2010, som senest ændret ved § 1, nr. 41, i lovforslag L 133 af 7. februar 2014. For et kort resumé af § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, henvises til bemærkningerne til forslaget st. 1.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at en væsentlig større del af den udskudte variable løndel til bestyrelsen og direktionen i SIFI'er og G-SIFI'er skal bestå af instrumenter frem for kontanter, hvilket sikrer, at de har samme økonomiske incitamenters som en langsigtet investor. Det må antages, at deres interesse i, at kursen på instrumenterne stiger, er større, når en væsentlig andel af den variable udskudte løndel udgør instrumenter. Ligeledes har medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i samme periode en interesse i, at instrumenternes værdi ikke falder.

Instituttet foretager en vurdering af, hvor meget af den samlede instrumentandel, der skal udskydes i en periode på mindst 5 år. I vurderingen af, hvornår instrumentandelen må anses for at udgøre "en væsentlig større del" af den samlede udskudte variable løndel, skal der bl.a. lægges vægt på, hvor meget af den samlede variable løndel, der er blevet udskudt, f.eks. 60 pct. Størrelsen af den samlede udskudte variable løndel på 40-60 pct. skal således indgå i vurderingen af størrelsen på den udskudte variable instrumentandel, som skal være "væsentlig større". Det vil sige, at såfremt 60 pct. af den samlede variable løndel er blevet udskudt, da vil en væsentlig større del, eksempelvis mindst 80 pct. heraf, skulle bestå af instrumenter. Endvidere skal virksomhedens størrelse og kompleksitet indgå i væsentlighedsvurderingen ved fastsættelse af størrelsen af den udskudte instrumentandel. For nærmere gennemgang af hvad der kan lægges vægt på i forhold til vurderingen af virksomhedens størrelse og kompleksitet henvises til de specielle bemærkninger til § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 24.

En væsentlig del af den udskudte variable løn efter den foreslåede § 312 b, stk. 2, vil i alle tilfælde være over 50 pct.

Med de foreslåede ændringer til § 373, stk. 2, foreslås det, at overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er SIFI'er og G-SIFI'er.

Dette betyder, at et SIFI og G-SIFI kan straffes med bøde, såfremt en væsentlig del af de udskudte variable løndele tildelt bestyrelsen og direktionen ikke består af instrumenter.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at bestyrelsens og direktionens interesser svarer til instituttets, kundernes og til investorernes langsigtede interesser. Bestemmelsen sikrer, at den variable aflønning til bestyrelsen og direktionen honorerer en langsigtet indsats, da overdreven honorering af eksempelvis kortsigtede indsatser kan medføre væsentlige tabsgivende dispositioner for instituttet på sigt og få store konsekvenser for instituttet, kunderne og investorerne, hvilket er baggrunden for, at overtrædelse af bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Det følger af § 373, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og overtrædelsen ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Til nr. 41 (§§ 313 a og b i lov om finansiel virksomhed)

§ 313 a

§ 64, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed indeholder i dag krav til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed i relation til egnethed og hæderlighed. Ifølge § 64, stk. 1-3, skal et ledelsesmedlem til enhver tid have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne bestride stillingen eller hvervet. Derudover skal et ledelsesmedlem til enhver tid have tilstrækkeligt godt omdømme og udvise den fornødne hæderlighed, integritet og uafhængighed for at kunne varetage stillingen eller hvervet. Et ledelsesmedlem må ikke være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven eller den finansielle lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at stillingen eller hvervet ikke kan varetages på forsvarlig vis. Et ledelsesmedlem må heller ikke have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Endvidere må et ledelsesmedlem ikke på grund af sin økonomiske situation eller via et selskab, som den pågældende ejer, deltager i driften af eller har en væsentlig indflydelse på, påføre eller have påført den finansielle virksomhed tab eller risiko for tab. Endelig må et ledelsesmedlem ikke have udvist en adfærd, der giver grundlag for at antage, at den pågældende ikke kan varetage stillingen eller hvervet på forsvarlig vis.

Finanstilsynet forestår i dag en individuel egnetheds- og hæderlighedsvurdering af direktører og bestyrelsesmedlemmer i henhold til § 64, stk. 1-3, ved de pågældendes indtræden i ledelsen af den finansielle virksomhed. Ved vurderingen af, om en direktør eller bestyrelsesmedlem lever op til kravene om egnethed og hæderlighed i medfør af § 64, stk. 2 og stk. 3, nr. 1, 3 og 4, skal Finanstilsynet lægge vægt på hensynet til at opretholde tilliden til den finansielle sektor, jf. § 64, stk. 4.

En direktør eller et bestyrelsesmedlem skal til enhver tid leve op til kravene om egnethed og hæderlighed og har pligt til at orientere Finanstilsynet om forhold omfattet af § 64, stk. 1 og 3, ved indtræden i ledelsen og løbende i forbindelse med ændringer i den pågældendes forhold omfattet af § 64, stk. 2 og 3, jf. § 64, stk. 5. En direktør eller et bestyrelsesmedlems manglende meddelelse om

forhold omfattet af § 64, stk. 3, nr. 1 og 2, kan straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder, jf. § 373, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Med vedtagelsen af lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed (gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet) er kredsen af personer, der skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes i medfør af § 64, stk. 1-5, pr. 1. januar 2016 blevet udvidet til at omfatte nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber, jf. § 64, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed. Nøglepersoner i et gruppe 1-forsikringsselskab er dels ansatte, der er en del af den faktiske ledelse af selskabet, og dels ansatte, der er ansvarlige for en nøglefunktion i selskabet. Finanstilsynet kan på tilsvarende måde som ved direktører påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson, hvis den pågældende ikke længere lever op til hæderlighedskravene.

Den foreslåede § 313 a vil medføre, at ansatte i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI'er), der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40, bliver omfattet af egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse ændrer ikke kravene til medlemmer af bestyrelsen og direktionen i SIFI'er, der som hidtil er omfattet af § 64, stk. 1-5.

Der er aktuelt ingen G-SIFI'er i Danmark.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om ”Regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet”, hvor der blev indgået aftale om, at de eksisterende egnethed og hæderlighedskrav også skal gælde for ledende medarbejdere i systemisk vigtige finansielle institutter og ikke kun for bestyrelse og direktion.

Formålet med det foreslåede § 313 a er at sikre, at SIFI'er og G-SIFI'er sørger for, at institutternes nøglepersoner til enhver tid har tilstrækkelig viden, faglige kompetencer og erfaring til at kunne varetage deres stillinger. Derudover skal institutterne sørge for, at nøglepersonerne til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme og udviser den fornødne hæderlighed, integritet og uafhængighed for at kunne varetage stillingen. Forslaget vurderes at bidrage til at styrke en ansvarlig og effektiv drift af SIFI'er. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af et nyt § 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter Finanstilsynet får mulighed for at give et SIFI og G-SIFI et påbud om at afsætte en nøgleperson. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 45.

Ved nøglepersoner forstås ansatte, der er identificerede som sådanne i medfør af § 312 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40. Et institut skal ifølge § 71, stk.

1, i lov om finansiel virksomhed have effektive former for virksomhedsstyring, herunder en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling. SIFI'er og G-SIFI'er skal som led i virksomhedsstyringen identificere instituttets nøglepersoner. Forpligtelsen til at identificere nøglepersonerne og underrette Finanstilsynet herom påhviler således SIFI'et. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 40.

Konsekvensen af udvidelsen af personkredsen er, at ansatte i SIFI'er og G-SIFI'er, der er identificerede som nøglepersoner i medfør af § 312 a i lov om finansiel virksomhed, skal leve op til kravene til egnethed og hæderlighed for at kunne bestride de pågældende stillinger. Kravet vil tillige gælde for personer, der bestrider en stilling som nøgleperson midlertidigt, herunder ved konstitueringer. Finanstilsynet vil ved vurderingen af, om en nøgleperson opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-3, jf. det foreslåede § 313 a, tage udgangspunkt i de krav, som stilles til de opgaver, som nøglepersonen skal udføre, og den funktion eller det område, som nøglepersonen skal være ansvarlig for, herunder krav fastsat i bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. og bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner.

Derudover opstilles der ikke generelle kriterier for, hvilke teoretiske og praktiske krav som en nøgleperson skal opfylde. Dette vil altid afhænge af, hvilken stilling nøglepersonen skal varetage, og hvilket SIFI eller G-SIFI, vedkommende er ansat i. Finanstilsynet vil ved vurderingen af, om en nøgleperson er egnet til stillingen, inddrage bl.a. forhold vedrørende den pågældendes praktiske erfaring med det relevante område, herunder om vedkommende har haft ansættelse inden for f.eks. den finansielle sektor, og hvilken viden og erfaring den pågældende har opnået på baggrund heraf. Relevant erfaring vil afhængig af den konkrete stilling kunne være opnået inden for andre brancher og f.eks. brancheorganisationer og offentlige myndigheder.

For at være revisionschef i en finansiel virksomhed kræves det ifølge § 18, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015 om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner, at den pågældende har deltaget i revisionsarbejde i mindst tre år inden for de seneste fem år. Erfaringen kan være opnået ved både rollen som en del af intern revision i eller som ekstern revisor for en finansiel virksomhed af samme type som SIFI'et eller G-SIFI'et, hvor den pågældende skal være revisionschef. Revisionschefen må ikke deltage i andet arbejde i virksomheden eller koncernen end revision.

Såfremt SIFI'et eller G-SIFI'et har valgt at outsource en nøglefunktion, vil det være den ansvarlige for nøglefunktionen i instituttet, som vil skulle identificeres som nøgleperson og leve op til egnetheds- og hæderlighedskravene.

Der vil ved tilrettelæggelsen af processen i forbindelse med Finanstilsynets egnetheds- og hæderlighedsvurdering af nøglepersoner blive taget højde for sædvanlige ansættelsesprocesser, herunder institutternes behov for forud for tiltræden at få afklaret, om en ansøger kan varetage en stilling som nøgleperson.

Som en del af skærpelsen af kravene til nøglepersoner i SIFI'er og G-SIFI'er skal Finanstilsynet have samme mulighed for at påbyde et SIFI eller G-SIFI at afsætte de pågældende nøglepersoner, hvis de ikke længere lever op til kravene om hæderlighed, som i dag gælder i relation til direktionen og nøglepersoner i gruppe 1-forsikringsselskaber. Det følger af den gældende bestemmelse i § 351, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kan påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør i den finansielle virksomhed inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis direktøren i medfør af § 64, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed ikke kan bestride stillingen som direktør. Tilsvarende gælder i medfør af den gældende § 351, stk. 4, for en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringsselskab. Da nøglepersoner i et SIFI alene kan afskediges af instituttet selv, er det, jf. lovforslagets § 1, nr. 45, foreslået at indsætte et nyt stykke i § 351, som giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde et SIFI eller G-SIFI at afsætte ansatte, der er identificerede som nøglepersoner i medfør af § 312 a i lov om finansiel virksomhed, hvis de pågældende ikke længere lever op til hæderlighedskravene i § 64, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed.

Påbud om afsættelse af en nøgleperson i et SIFI eller G-SIFI som følge af, at den pågældende har udvist en uansvarlig adfærd som beskrevet i § 64, stk. 3, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed forudsætter, at der er tale om grove eller gentagne overtrædelser af den finansielle lovgivning, eller at den pågældendes adfærd i sig selv medfører eller udgør en væsentlig risiko for, at instituttet lider tab eller kan lide tab. Eksempelvis vil den risikoansvarliges manglende rapportering til direktionen og om nødvendigt bestyrelsen i henhold til bekendtgørelse nr. 1026 af 30. juni 2016 om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. kunne udgøre en uansvarlig adfærd, som i tilfælde af gentagne undladelser eller andre tilsvarende pligtforsømmelser vil kunne medføre et påbud om afsættelse af den risikoansvarlige. Ligeledes vil en nøglepersons gentagne undladelse eller manglende handling efter omstændighederne kunne begrunde et påbud om afsættelse af den pågældende.

Som følge af at en nøgleperson indgår i et ansættelsesretligt forhold med SIFI'et eller G-SIFI'et, vil det være op til instituttet at træffe beslutning om, hvilke ansættelsesretlige konsekvenser et påbud om afsættelse af en nøgleperson skal medføre. Det betyder, at det hører under instituttets kompetence at beslutte om den pågældende nøgleperson skal afskediges som følge af påbuddet, eller om den pågældende kan varetage anden stilling i instituttet. Det må forventes, at et påbud om afsættelse af en nøgleperson vil hindre, at den pågældende kan varetage en anden stilling som nøgleperson i instituttet, da Finanstilsynet vil skulle foretage en fornyet egnetheds- og hæderlighedsvurdering af personen i forbindelse med skiftet til den nye stilling, og da påbuddet vil indgå i denne vurdering.

Hvis en nøgleperson i et SIFI eller G-SIFI ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, og Finanstilsynet som følge heraf giver instituttet påbud om at afsætte den pågældende medarbejder, kan dette efter omstændighederne give anledning til en vurdering af, om de lovovertrædelser eller den adfærd, der førte til påbuddet, også medfører, at Finanstilsynet skal foretage en fornyet vurdering af, om instituttets direktørs adfærd giver grund til at antage, at direktøren ikke kan varetage sin stilling på forsvarlig måde, jf. § 64, stk. 3, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, og om instituttet i givet fald også skal påbydes at afsætte direktionen eller dele heraf. Såfremt den pågældende

nøgleperson er ansat af SIFI'ets eller G-SIFI'ets bestyrelse, skal der tilsvarende ske en vurdering af, om påbuddet giver anledning til, at et eller flere medlemmer af bestyrelsen bør påbydes at nedlægges hvervet.

Et påbud om afsættelse af en nøgleperson i et SIFI eller G-SIFI vil kunne forlanges indbragt for domstolene af instituttet og af den nøgleperson, som påbuddet vedrører, jf. den foreslåede ændring til § 351, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 47.

Såfremt en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40, undlader at oplyse Finanstilsynet om forhold omfattet af § 64, stk. 3, nr. 1 og 2, jf. § 64, stk. 5, og § 313 a, kan den pågældende straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 40, i dette lovforslag.

§ 313 b

I § 78 i lov om finansiel virksomhed stilles en række krav til hvilke betingelser, der skal være opfyldt for, at en finansiel virksomhed kan bevilge eksponeringer mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra bestyrelses- og direktionsmedlemmer i den finansielle virksomhed, samt disses nærtstående. Betingelserne gælder også for eksponeringer imod selskaber, hvor de nævnte personer helt eller delvist ejer selskabet eller deltager i ledelsen heraf.

Med den foreslåede § 313 b indføres der krav om, at eksponeringer mod eller modtagelse af sikkerhedsstillelse fra ansatte, der er identificerede som nøglepersoner i medfør af § 312 a, jf. dette lovforslags § 1, nr. 40, i et SIFI eller G-SIFI, skal godkendes af direktionen. Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 313 a, jf. ovenfor, der udvider personkredsen, som skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed i § 64 i lov om finansiel virksomhed til også at omfatte ansatte, der er identificerede som nøglepersoner i SIFI'er eller G-SIFI'er. Der vil således være tale om samme personkreds, som både skal egnetheds- og hæderlighedsvurderes og være undergivet kravet om godkendelse af eksponeringer og sikkerhedsstillelse.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokratiet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om "Regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet".

Der er aktuelt ingen G-SIFI'er i Danmark.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at nøglepersonernes privatøkonomiske engagement med SIFI'et eller G-SIFI'et ikke er af en karakter, som kan påvirke nøglepersonens uafhængighed og integritet i udførelsen af arbejdet. En ansat, der identificeres som nøgleperson, vil altid indtage en central position i instituttet, og den foreslåede bestemmelse pålægger således direktionen at hindre,

at der opstår et økonomisk afhængighedsforhold mellem nøglepersonen og instituttet, som kan påvirke nøglepersonens faglige dømmekraft i varetagelsen af sin stilling.

Herudover tilsigter den foreslåede bestemmelse at sikre, at nøglepersoner ikke udnytter deres position i instituttet til at opnå fordele i form af f.eks. kreditter, som ikke er på sædvanlige forretningsbetingelser og markedsbaserede vilkår.

Ved nøglepersoner forstås ansatte, der er identificerede som nøglepersoner i medfør af § 312 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40.

SIFI'ets og G-SIFI'ets interne revisionschef og interne vicerevisionschef er ikke omfattet af de foreslåede stk. 1-3, uanset at den interne revisionschef altid – og den interne vicerevisionschef eventuelt – vil være identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a. Dette skyldes, at den eksterne revisor, den interne revisionschef og den interne vicerevisionschef i et SIFI er omfattet af § 78, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed. I henhold til denne bestemmelse må en finansiel virksomhed ikke bevilge eksponering mod eller modtage sikkerhedsstillelse fra en ekstern revisor, den interne revisionschef eller den interne vicerevisionschef, hvilket således gælder uændret.

Eksponering er defineret i § 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede *stk. 2*, indebærer, at der kun må bevilges eksponeringer mod nøglepersoner i henhold til instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Herved forstås betingelser og vilkår svarende til de vilkår, som tilbydes instituttets kunder. Dette indebærer bl.a., at den i det foreslåede *stk. 1*, omfattede personkreds ikke kan få andel i personalebegunstigende ordninger.

Det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.* om revisorerklæringer giver instituttets eksterne revisor pligt til at vurdere eksponeringer med den i *stk. 1* angivne personkreds, herunder om eksponeringen er ydet på instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. I almindelighed vil eksponeringer ydet på instituttets sædvanlige forretningsbetingelser også være ydet på markedsbaserede vilkår. Der kan imidlertid være situationer, hvor det klart fremgår af omstændighederne, at dette ikke er tilfældet. I så fald skal der gøres anmærkning herom. Vurderingen skal foretages senest i forbindelse med udarbejdelse af revisionsprotokollatet vedrørende årsrapporten. Kravet omfatter de eksponeringer, som er omfattet af det foreslåede *stk. 1*.

Det er tilstrækkeligt, at revisor afgiver en samlet erklæring om, at eksponeringerne er ydet i henhold til instituttets sædvanlige forretningsbetingelser og på markedsbaserede vilkår. Erklæringen skal fremgå af revisionsprotokollatet til instituttets årsrapport.

Det foreslåede *stk. 3* indebærer, at SIFI'ets og G-SIFI'ets eksponering mod nøglepersoner løbende skal overvåges af direktionen.

Det foreslåede *stk. 4*, indebærer, at eksponeringer mod nærtbeslægtede til nøglepersoner er omfattet af kravet om direktionens samtykke til og overvågning af eksponeringer samt godkendelse af sikkerhedsstillelse fra disse.

Det bemærkes, at nærtbeslægtede til den interne revisionschef og eventuelt den interne vicerevisionschef, i tilfælde af at denne er identificeret som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 312 a, vil være omfattet af kravet om direktionens godkendelse af eksponering mod og sikkerhedsstillelse fra de pågældende. Direktionen vil endvidere skulle overvåge forsvarligheden og forløbet af eksponeringer mod de pågældende.

Til nr. 42 (§ 333 a, stk. 2, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 333 a i lov om finansiel virksomhed indeholder bestemmelser om nedsættelsen af Penge- og Pensionspanelet og om udpegning af panelets medlemmer.

Det fremgår af den gældende § 333 a, stk. 2, nr. 4, at et af panelets medlemmer indstilles af InvesteringsForeningsRådet. InvesteringsForeningsRådet har skiftet navn til Investeringsfundsbranchen, og den foreslåede ændring er en konsekvens af dette navneskift. Forslaget medfører ingen materielle ændringer i bestemmelsen.

Til nr. 43 (§ 343 a, stk. 2, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 343 a i lov om finansiel virksomhed regulerer investeringsrådgivere og fastslår som udgangspunkt i stk. 1, at virksomheder, der udøver investeringsrådgivning, skal have tilladelse som investeringsrådgivere. En investeringsrådgiver må yde investeringsrådgivning og anden virksomhed, der knytter sig hertil, herunder rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur og industristrategi. Anden aktivitet må ikke ydes i samme juridiske enhed. Derimod må en investeringsrådgiver gerne udøve anden investeringsaktivitet, hvis bare denne aktivitet udøves i en anden juridisk enhed.

Der er imidlertid flere typer af virksomheder, der kan yde investeringsrådgivning, men som reguleres af andre dele af den finansielle lovgivning. Disse virksomheder og ydelser er i medfør af § 343 a, stk. 2, undtaget fra kravet om tilladelse som investeringsrådgiver efter stk. 1 og dermed fra bestemmelserne i kapitel 20 a om investeringsrådgivere. De virksomheder, der er omfattet af undtagelserne i stk. 2, reguleres af andre dele af den finansielle lovgivning og har en finansiell tilladelse i medfør af denne lovgivning. En tilladelse til at udføre investeringsrådgivning i tilknytning til den finansielle hovedaktivitet vil skulle meddeles i medfør af den lovgivning, hvorefter den finansielle tilladelse allerede er meddelt.

§ 343 a, stk. 2, nr. 2, omfatter efter den gældende formulering bl.a. kollektive investeringsordninger, som er meddelt tilladelse efter lov om investeringsforeninger m.v. Med den foreslåede ændring af § 343 a, stk. 2, nr. 2, foreslås kollektive investeringsordninger, som er meddelt tilladelse efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., omfattet af undtagelsen.

Efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. skal en forvalter af alternative investeringsfonde enten registreres hos Finanstilsynet eller meddeles en tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde. Afgørende er primært omfanget af de midler, der er i fonden, men også hvilke investorer fonden retter sig imod. Det er alene forvaltere med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde, som kan få en tilladelse til at udføre investeringsrådgivning. En registreret forvalter af alternative investeringsfonde kan således ikke i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. få tilladelse til at yde investeringsrådgivning. Såfremt en registreret forvalter ønsker at udføre investeringsrådgivning, vil en sådan forvalter skulle søge om tilladelse som forvalter af alternative investeringsfonde samt investeringsrådgivning i tilknytning hertil efter lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Alternativt vil det også være muligt for en registreret forvalter af alternative investeringsfonde at opretholde denne status, såfremt forvalteren udfører investeringsrådgivning fra en anden juridisk enhed, der opnår tilladelse som investeringsrådgiver efter lov om finansiel virksomhed.

Den gældende § 343 a, stk. 2, nr. 2, er en implementering af artikel 2, stk. 1, litra h i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID), der undtager kollektive investeringsinstitutter fra direktivets anvendelsesområde. Forvaltere af alternative investeringsfonde anses for omfattet af begrebet kollektive investeringsinstitutter og bør derfor også nævnes i bestemmelsen.

Til nr. 44 (§ 347, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er en følge af lov nr. 334 af 31. marts 2015, hvor begrebet blandet holdingvirksomhed blev indført i lov om finansiel virksomhed. Der er således tale om konsekvensrettelser, som ikke blev foretaget ved denne lov. Ændringen skal sikre, at Finanstilsynet kan få adgang til de oplysninger fra blandede holdingvirksomheder, der er nødvendige for tilsynets virksomhed.

Til nr. 45 (§ 351, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget indsættes et nyt stk. 4 i § 351 i lov om finansiel virksomhed, som giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a, jf. dette lovforslags § 1, nr. 40, hvis den pågældende ikke længere lever op til kravene i § 64, stk. 2 eller 3, i lov om finansiel virksomhed. Bestemmelsen foreslås indsat på baggrund af det foreslåede § 313 a, stk. 1, jf. dette lovforslags § 1, nr. 41, hvorefter ansatte i SIFI'er og G-SIFI'er, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, omfattes af egnetheds- og hæderlighedsreglerne i § 64, stk. 1-5, i lov om finansiel virksomhed. Det foreslåede stk. 4 er en følge af, at nøglepersonerne alene kan afsættes af instituttet selv. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 40 og 41.

Med det foreslåede stk. 4 sikres det, at det er den samme reaktionsmulighed og procedure, der anvendes ved afsættelse af en nøgleperson, som hvis Finanstilsynet påbyder en finansiel virksomhed at afsætte en direktør efter § 351, stk. 1, eller et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson i medfør af § 351, stk. 4, der med dette lovforslag bliver stk. 5.

Til nr. 46 (§ 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter den gældende § 351, stk. 5, 1. pkt., har Finanstilsynet mulighed for at påbyde en finansiel virksomhed at afsætte direktører, gruppe 1-forsikringselskaber at afsætte nøglepersoner og bestyrelsesmedlemmer at nedlægge deres hverv i forbindelse med, at der rejses tiltale mod de pågældende i en straffesag.

Den foreslåede ændring af § 351, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., indebærer en udvidelse af den gældende bestemmelse, idet Finanstilsynet med forslaget gives mulighed for herudover at påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40, når der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag, indtil straffesagen er afgjort, hvis domfældelse vil indebære, at den pågældende ikke opfylder kravene i § 64, stk. 3, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. den foreslåede § 313 a.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at egnetheds- og hæderlighedsreglerne foreslås udvidet til at omfatte ansatte i SIFI'er og G-SIFI'er, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40, jf. dette lovforslags § 1, nr. 41.

Til nr. 47 (§ 351, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget indebærer en ændring af § 351, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., som følge af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 45, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40. Den foreslåede ændring indebærer, at påbud meddelt i medfør af det foreslåede stk. 4 kan indbringes for domstolene af den pågældende nøgleperson og af det SIFI eller G-SIFI, som nøglepersonen er ansat i.

Herudover indeholder forslaget indsættelse af en henvisning til det gældende stk. 4, der med dette lovforslag bliver stk. 5. Finanstilsynet kan i henhold til det gældende stk. 4 påbyde et gruppe 1-forsikringselskab at afsætte en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringselskab. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiel virksomhed (gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet). Ved en fejl blev der ikke i denne forbindelse indsat en henvisning til stk. 4 i det gældende stk. 7, 1. pkt., der med dette lovforslag bliver stk. 8, 1. pkt., hvilket er baggrunden for forslaget om indsættelse af henvisning til denne bestemmelse i § 351, stk. 7, 1. pkt., der med dette lovforslag bliver stk. 8, 1. pkt. Den foreslåede ændring indebærer, at påbud meddelt i medfør af stk. 5, kan indbringes for domstolene af den pågældende nøgleperson og af det gruppe 1-forsikringselskab, som nøglepersonen er ansat i.

Herudover indeholder forslaget en ændring som følge af indsættelsen af det nye stk. 4, således at ethvert påbud meddelt i medfør af stk. 1-6 kan forlanges indbragt for domstolene.

Til nr. 48 (§ 351, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget indebærer en konsekvensrettelse af § 351, stk. 8, 1. pkt., der bliver stk. 9, 1. pkt., som følge af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 45, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40. Den foreslåede konsekvensrettelse indebærer, at Finanstilsynet som hidtil af egen drift eller efter ansøgning kan tilbagekalde et påbud meddelt i medfør af § 351, stk. 5, 3. pkt., som med dette lovforslag bliver stk. 6, 3. pkt., over for et medlem af bestyrelsen i en finansiel virksomhed.

Til nr. 49 (§ 351, stk. 9, der bliver stk. 10, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Forslaget indebærer en konsekvensrettelse af § 351, stk. 9, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., som følge af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 45, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40. Såfremt den pågældende nøgleperson ikke afsættes inden for den fastsatte frist, kan Finanstilsynet inddrage instituttets tilladelse, jf. § 224, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget indeholder derudover en konsekvensrettelse af henvisningen i 2. pkt. som følge af, at stk. 5 med lovforslaget bliver stk. 6.

Til nr. 50 (§ 354, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 354 i lov om finansiel virksomhed indeholder en bestemmelse om tavshedspligt, som finder anvendelse på ansatte i Finanstilsynet.

Det følger af § 354, stk. 1, 1. pkt., at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden, og fortrolige oplysninger, som de får kendskab til fra Finansiell Stabilitet.

Den foreslåede ændring af § 354, stk. 1, 1. pkt., fastslår, at oplysninger, som Finanstilsynet indhenter eller modtager i sin egenskab af afviklingsmyndighed, er underlagt den skærpede tavshedspligt i § 354.

I forbindelse med eksempelvis udarbejdelsen af afviklingsplaner, jf. §§ 259 og 260 i lov om finansiel virksomhed, vil Finanstilsynet indhente og modtage en række fortrolige oplysninger, som indhentes på baggrund af Finanstilsynets virke som afviklingsmyndighed.

Kravet om tavshedspligt for afviklingsmyndigheden følger af artikel 84 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (herefter forkortet BRRD).

Til nr. 51 (§ 354, stk. 6, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Finanstilsynet har i medfør af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet får kendskab til gennem sin tilsynsvirksomhed. § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed beskriver de tilfælde, hvor der inden for rammerne af stk. 1 kan videregives fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af fortrolige oplysninger vil være berettiget.

Med dette lovforslag foreslås at indsætte et nyt nr. 6 i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af § 27 a, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, at Finanstilsynet, efter en inspektion i Arbejdsmarkedets Tillægspension, samtidig med fremsendelse af en rapport til ledelsen sender rapporten til beskæftigelsesministeren. Tilsvarende bestemmelser findes i § 10 f i lov om Lønmodtagernes Dyrtdidsfond og i § 76 a i lov om arbejdsskadesikring.

Lovforslaget indebærer, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til beskæftigelsesministeren, herunder i de ovennævnte tilfælde.

Til nr. 52 (§ 354, stk. 6, nr. 22, i lov om finansiel virksomhed)

§ 354 i lov om finansiel virksomhed regulerer tavshedspligten for Finanstilsynets ansatte.

Med dette lovforslag foreslås at indsætte et nyt nr. 22 i § 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at Finanstilsynet skal kunne videregive fortrolige oplysninger til Den Internationale Valutafond (IMF).

Til nr. 53 (§ 354, stk. 6, nr. 28, i lov om finansiel virksomhed)

§ 354 i lov om finansiel virksomhed regulerer tavshedspligten for Finanstilsynets ansatte.

Med dette lovforslag foreslås at indsætte et nyt nr. 28 i § 354, stk. 6 i lov om finansiel virksomhed.

§ 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed angiver en udtømmende opstilling af de tilfælde, hvor den i medfør af stk. 1 skærpede tavshedspligt ikke er til hinder for, at Finanstilsynet videregiver fortrolige oplysninger. Det vil sige tilfælde, hvor videregivelse af de fortrolige oplysninger vil være berettiget.

Det foreslås hermed, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til Europa-Kommissionen. Til stadig flere direktiver bemyndiger Europa-Kommissionen til at udstede nærmere regler. Baggrunden for nærværende forslag er således, at det kan være i dansk interesse at kunne videregive oplysninger til Kommissionen og derved have indflydelse på, hvorledes kommende EU-regler udformer sig.

Til nr. 54 (§ 354, stk. 6, nr. 31, der bliver til nr. 34, i lov om finansiel virksomhed)

§ 354, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed er en undtagelse til den særlige tavshedspligtsbestemmelse i § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. § 354, stk. 6, angiver en række modtagere, herunder myndigheder, udvalg mv., som fortrolige oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt kan videregives til.

Efter den gældende § 354, stk. 6, nr. 31, der med dette lovforslag bliver til nr. 34, kan fortrolige oplysninger videregives til bl.a. organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer.

Det foreslås at udvide undtagelsesbestemmelsen i § 354, stk. 6, nr. 31, til også at omfatte afviklingsmyndigheder i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Forslaget sikrer, at Finanstilsynet kan udveksle oplysninger med relevante tredjelandes afviklingsmyndigheder, jf. artikel 98 i BRRD.

De pågældende afviklingsmyndigheder skal være underlagt krav og standarder om tavshedspligt, der mindst, ifølge samtlige berørte myndigheder, anses for at svare til de krav og standarder, som kræves i § 354, stk. 1, jf. § 354, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at det endvidere skal være en betingelse for videregivelse til afviklingsmyndigheder i medfør af § 354, stk. 6, nr. 31, at de pågældende oplysninger er nødvendige for de relevante afviklingsmyndigheders udøvelse af deres afviklingsfunktioner i henhold til national ret, som skal svare til de funktioner, der er fastsat i BRRD, og som ikke anvendes til andre formål, jf. forslaget til et nyt § 354, stk. 14, i dette lovforslags § 1, nr. 56.

Ved udveksling af personoplysninger skal håndtering og overførsel af sådanne oplysninger til afviklingsmyndigheder i tredjelande ske i henhold til gældende EU-ret og national ret for databeskyttelse.

Når de fortrolige oplysninger kommer fra en medlemsstat inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, må Finanstilsynet ikke videregive disse oplysninger til de relevante tredjelandes afviklingsmyndigheder medmindre den myn-

dighed i den medlemsstat, som oplysningerne stammer fra (afgivende myndighed), godkender videregivelsen, jf. § 354, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed. Derudover er det en betingelse at oplysningerne kun videregives til de formål, der er godkendt af den afgivende myndighed, jf. § 354, stk. 13.

Til nr. 55 (§ 354, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 354, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, kun må anvendes i forbindelse med tilsynshvervet, til pålæggelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Det foreslås, at det indsættes i § 354, stk. 10, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må anvendes i forbindelse med Finanstilsynets afviklingshverv.

Den foreslåede ændring af § 354, stk. 10, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 56, hvorved det slås fast, at fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager som led i sin afviklingsvirksomhed, er omfattet af den særlige tavshedspligt i § 354, stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 50.

Den foreslåede ændring af § 354, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 1, nr. 50, i dette lovforslag, gennemfører artikel 84 i BRRD.

Til nr. 56 (§ 354, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i § 354, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed.

Bestemmelsen indebærer, at afviklingsmyndigheder i tredjelande kun kan modtage fortrolige oplysninger, hvis de pågældende afviklingsmyndigheders funktioner svarer til de funktioner, som tilkommer afviklingsmyndighederne i BRRD, herunder udarbejdelse af afviklingsplaner, fastsættelse af krav til de nedskrivningseggede passiver og afvikling af selve virksomheden eller koncernen.

Bestemmelsen gælder kun for afviklingsmyndigheder og ikke for de organer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, der fører tilsyn med organer, der medvirker ved finansielle virksomheders likvidation, konkursbehandling eller lignende procedurer. Bestemmelsen gælder endvidere ikke for myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med aftalemæssige sikringsordninger eller institutsikringsordninger eller myndigheder, der fører tilsyn med personer, som er ansvarlige for den lovpligtige revision af finansielle virksomheders regnskaber.

Med forslaget til § 354, stk. 14, gennemføres artikel 98, stk. 1, litra b, i BRRD i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 57 (§ 354 a i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 354 a i lov om finansiel virksomhed har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevetagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det virksomheden selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor virksomheden ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til virksomheden samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk eller juridisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 3, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som

vedrører den pågældende person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i stk. 7, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af stk. 3, 1. pkt., hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske eller juridiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 354 a i lov om finansiel virksomhed har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 58 (§ 354 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 354 e indeholder regler om offentliggørelse af sager om påtaler, påbud eller tvangsbøder meddelt i henhold til § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Kravet om offentliggørelse efter § 354 e, stk. 1, er begrænset til sager om overtrædelse af de i § 354 e, stk. 2, nævnte bestemmelser.

Med den foreslåede ændring af § 354 e, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indsættes en henvisning i bestemmelsen til § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 24.

Med lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås det at flytte pengeinstitutters, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers, investeringsforvaltningsselskabers og finansielle holdingvirksomheders pligt til at udarbejde en lønpolitik fra § 71, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed til et nyt § 77 d, stk. 1, i samme lov. Kravet om offentliggørelse af overtrædelse af det gældende § 71, stk. 1, nr. 9, er omfattet af § 354 e, stk. 2, i den gældende lov om finansiel virksomhed. Med indsættelsen af henvisning til § 77 d, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 24, skal Finanstilsynet fortsat offentliggøre påtaler, påbud og tvangsbøder meddelt pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og finansielle holdingvirksomheder vedrørende manglende eller mangelfuld lønpolitik. Forslaget indeholder således ikke indholdsmæssige ændringer af hvilke påtaler m.v. der skal offentliggøres.

Til nr. 59 (§ 355, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring er en følge af lov nr. 334 af 31. marts 2015, hvor begrebet blandet holdingvirksomhed blev indført i lov om finansiel virksomhed. Der er således tale om konsekvensrettelser, som ikke blev foretaget ved denne lov. Ændringen skal sikre, at en blandet holdingvirksomhed anses som part i en sag, hvor Finanstilsynet træffer afgørelse rettet mod den pågældende blandede holdingvirksomhed.

Til nr. 60 (§ 355, stk. 2, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed)

§ 355 i lov om finansiel virksomhed angiver, hvem der er part i forhold til afgørelser truffet af Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. mulighed for efter forvaltningsloven at få adgang til sagens dokumenter samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet.

Efter § 355, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed, forsikringsholdingvirksomheden, den udenlandske finansielle virksomhed eller den udenlandske finansielle holdingvirksomhed, som Finanstilsynets afgørelse retter sig mod, en part. Dette gælder afgørelser truffet i henhold til lov om finansiel virksomhed eller regler udstedt i medfør heraf, afgørelser truffet i henhold til CRR og forordninger og regler udstedt i medfør heraf og afgørelser truffet i henhold til forordninger udstedt i medfør af CRD IV.

§ 355, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed angiver de tilfælde, hvor en anden end virksomheden tillige anses som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende. Efter § 355, stk. 2, nr. 4, omfatter dette en person, som Finanstilsynet modtager oplysninger om i forbindelse med godkendelse i medfør af § 64, stk. 1-3. § 64, stk. 1-3, indeholder krav til egnethed og hæderlighed for bestyrelsen og direktionen i finansielle virksomheder.

Med § 1, nr. 62, foreslås der indført en ny bestemmelse i § 355, der angiver, hvem der er part i forhold til Finanstilsynets afgørelse i sager om egnethed og hæderlighed og en række andre sager vedrørende ledelsen i finansielle virksomheder. Som følge heraf foreslås § 355, stk. 2, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed ophævet.

Der tilsigtes med ændringerne at skabe mere klarhed over, hvem der opnår partsstatus i de pågældende afgørelser truffet af Finanstilsynet. Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af indholdsmæssig karakter.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 355, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 62.

Til nr. 61 (§ 355, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

§ 355 i lov om finansiel virksomhed angiver, hvem der er part i forhold til afgørelser truffet af Finanstilsynet.

§ 355, stk. 3, 1. pkt., angiver en nærmere afgrænset personkreds, der har partsstatus, hvis Finanstilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende. Den nævnte personkreds omfatter bl.a. ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås, at ansatte i gruppe 1-forsikringsselskaber, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 71, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, udgår af opremsningen i § 355, stk. 3, 1. pkt. Den foreslåede ændring er en følge af lovforslagets § 1, nr. 62, der foreslår at samle bestemmelser om partsstatus vedrørende Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed og en række andre sager vedrørende ledelsen i finansielle virksomheder.

Der tilsigtes med ændringerne at skabe mere klarhed over, hvem der opnår partsstatus i de pågældende afgørelser truffet af Finanstilsynet. Der er med forslaget ikke tiltænkt en ændring af indholdsmæssig karakter.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 355, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 62.

Til nr. 62 (§ 355, stk. 4., i lov om finansiel virksomhed)

§ 355 i lov om finansiel virksomhed angiver, hvem der er part i forhold til afgørelser truffet af Finanstilsynet.

Med det foreslåede § 313 a bliver nøglepersoner i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globalt systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) omfattet af kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1-5. Med det foreslåede § 351, stk. 4, kan Finanstilsynet påbyde et SIFI og G-SIFI at afsætte en ansat, der er identificeret som nøgleperson i medfør af det foreslåede § 312 a, hvis den pågældende ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Det foreslås at indsætte et nyt § 355, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, der angiver, hvem der er part i sager om egnethed og hæderlighed vedrørende nøglepersoner i SIFI'er og G-SIFI'er. Det foreslås endvidere, at det i samme bestemmelse angives, hvem der opnår partstatus i Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed, afsættelse af tilstrækkelig tid til varetagelse af bestyrelseshverv henholdsvis direktørstilling og antal af ledelsesposter.

Den foreslåede bestemmelse er dels en præcisering af de gældende bestemmelser om partsstatus i lov om finansiel virksomhed for så vidt angår Finanstilsynets afgørelser om egnethed og hæderlighed, afsættelse af tilstrækkelig tid, dels en udvidelse af partsbegrebet som følge af det foreslåede § 312 a, stk. 1, og § 351, stk. 4.

Med den foreslåede ændring får den berørte finansielle virksomhed og det bestyrelsesmedlem, den direktør eller den nøgleperson, som Finanstilsynets afgørelse efter § 64 omhandler, partsstatus. Det samme gælder Finanstilsynets afgørelser efter § 64 a, § 313 og § 351. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at både den berørte finansielle virksomhed og den person, som sagen omhandler, er parter i sager efter de nævnte bestemmelser, uanset om der er tale om f.eks. en forhåndsvurdering af personens egnethed ved indtræden i virksomheden eller et efterfølgende påbud til virksomheden om afsættelse af en direktør på baggrund af dennes adfærd.

Med afgørelser om egnethed og hæderlighed forstås Finanstilsynets afgørelse om, hvorvidt en direktør eller et bestyrelsesmedlem i en finansiel virksomhed opfylder krav til egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 1-3, Finanstilsynets afgørelse om, hvorvidt en nøgleperson i et gruppe 1-forsikringsselskab opfylder krav til egnethed og hæderlighed, jf. § 64, stk. 8, jf. § 64, stk. 1-3, og Finanstilsynets afgørelse om, hvorvidt en nøgleperson i et SIFI eller G-SIFI'er opfylder krav til egnethed og hæderlighed, jf. § 313 a, jf. § 64, stk. 1-3.

Med den berørte finansielle virksomhed forstås den virksomhed, hvori det pågældende bestyrelsesmedlem, som afgørelsen omhandler, sidder i bestyrelsen, eller den virksomhed, hvori den pågældende direktør eller nøgleperson, som afgørelsen omhandler, er ansat. Afgørelsen handler om hvervet eller stillingen i den berørte finansielle virksomhed.

Med den person, som afgørelsen omhandler, forstås den person, hvis egnethed og hæderlighed er genstand for vurdering.

Til nr. 63 (§ 361, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiell virksomhed)

Bestemmelsen vedrører Finanstilsynets afgiftsopkrævning og foreslås ændret som følge af, at specialforeninger, hedgeforeninger m.fl. ikke længere reguleres i den gældende lov om investeringsforeninger m.v. og dermed ikke længere er under tilsyn af Finanstilsynet.

Det foreslås at ændre § 361, stk. 1, nr. 9, 3. pkt., således, at specialforeninger udgår af bestemmelsen, der fastsætter, at afdelinger af danske UCITS og specialforeninger, som har udstedt værdipapirer, skal betale en afgift på 5.000 kr. årligt til Finanstilsynet. Samtidig foreslås »værdipapirer« ændret til »andele«, da andele er den betegnelse, som anvendes i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 64 (§ 367, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed)

§ 367, stk. 1, fastslår en pligt for danske UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde til at betale en afgift på 4,4 pct. af differencen mellem Finanstilsynets udgifter og den afgift, der bliver betalt efter bestemmelserne i §§ 361 og 362.

Med den foreslåede ændring af § 367, stk. 1, præciseres, hvilke forvaltere af alternative investeringsfonde, der er omfattet af pligten til at betale afgift efter bestemmelsen. Det foreslås således præciseret i bestemmelsen, at den omfatter forvaltere, der er meddelt tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i medfør af § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Dette omfatter forvaltere med registeret hjemsted i Danmark, der er omfattet af pligten til at søge om tilladelse som forvalter og således ikke forvaltere, der alene skal registreres, jf. § 11, stk. i, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 65 (§ 367, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed)

§ 367, stk. 2, regulerer fordelingen af afgiften, der skal betales i medfør af § 367, stk. 1, mellem de omfattede afgiftspligtige danske UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde.

Den gældende ordlyd af § 367, stk. 2, fastlår, at afgiften fordeles med 10.000 kr. pr. dansk UCITS plus 3.000 kr. pr. afdeling. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte UCITS' andel af de af stk. 1 omfattede danske UCITS' samlede balance. Den gældende formulering blev indføjet i lov om finansiell virksomhed ved lov nr. 615 af 12. juni 2013 med ikrafttræden den 22. juli 2014 og omfatter som det fremgår alene danske UCITS.

Imidlertid blev bestemmelsen også ændret ved lov nr. 598 af 12. juni 2013 med ikrafttræden 22. juli 2013, hvor forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde blev omfattet af bestemmelsen. Ved samme lovændring blev forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde omfattet af § 367, stk. 1.

Det er hensigten, at såvel danske UCITS som forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde skal være omfattet af § 367, stk. 2. Dette er en naturlig følge af, at § 367, stk. 2, regulerer fordelingen mellem de enkelte virksomheder af den afgift, der skal opkræves i medfør af § 367, stk. 1. Den ændring, der blev foretaget med lov nr. 615 af 12. juni 2013 og som trådte i kraft den 22. juli 2014, burde derfor retteligt ikke have været gennemført.

Bestemmelsen foreslås derfor nyaffattet således, at ordlyden af bestemmelsen svarer til hensigten med denne.

Det følger herefter af den foreslåede bestemmelse i § 367, stk. 2, at afgiften fordeles mellem virksomhederne med kr. 10.000 kr. pr. danske UCITS og 10.000 kr. pr. alternativ investeringsfond, der forvaltes af en forvalter omfattet af stk. 1. Det drejer sig om forvaltere, der har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Videre følger det af den foreslåede nyaffattelse af § 367, stk. 2, at danske UCITS ved fordeling af afgiften skal betale 3.000 kr. pr. afdeling i hver UCITS og forvaltere af alternative investeringsfonde 3.000 kr. pr. afdeling i hver alternativ investeringsfond. Den resterende afgift fordeles i forhold til den enkelte virksomheds andel af de af stk. 1 omfattede virksomheders samlede balance.

Til nr. 66 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er en straffebestemmelse, og det er i denne bestemmelse angivet, hvilke overtrædelser af bl.a. lov om finansiel virksomhed, der kan straffes med bøde.

Med lovforslagets § 1, nr. 18, foreslås § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed ophævet. Som følge heraf foreslås § 373, stk. 2, tilrettet, så § 77 a, stk. 7, ikke længere er strafbelagt.

Med lovforslagets § 1, nr. 21 og 22, foreslås § 77 c, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed om aflønningsudvalget ændret. § 77 c er allerede strafbelagt, jf. § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. § 77 c, stk. 4, der med lovforslaget bliver til stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 23, er også strafbelagt efter den gældende § 373, stk. 2.

Med lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås det at flytte pligten til at udarbejde en lønpolitik fra det gældende § 71, stk. 1, nr. 10, i lov om finansiel virksomhed til det foreslåede § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. § 71, stk. 1, er allerede strafbelagt efter den gældende § 373, stk. 2, og det foreslås, at dette også skal gælde for det foreslåede § 77 d, stk. 1. Et pengeinstitut, et realkreditinsti-

tut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed vil således fortsat kunne straffes med bøde, hvis virksomheden ikke har udarbejdet en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

§ 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed er allerede strafbelagt efter den gældende § 373, stk. 2. Det foreslås, at dette fortsat skal være tilfældet.

De gældende § 77 d, stk. 1-3, der med lovforslaget bliver stk. 2-4, er allerede strafbelagt efter den gældende § 373, stk. 2, og det foreslås, at dette fortsat skal være tilfældet.

Med lovforslagets § 1, nr. 31, foreslås pligten til at sikre krav om aflønning i koncernforbundne virksomheder strafbelagt, jf. bemærkningerne til § 77 g, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 31. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 31.

Med dette lovforslags § 1, nr. 40, foreslås indsat et nyt § 312 a vedrørende identifikation af nøglepersoner og underretning til Finanstilsynet om, hvilke ansatte der er identificeret som nøglepersoner, herunder hvilke stillinger de pågældende varetager. Det foreslås, at overtrædelse af denne bestemmelse kan straffes med bøde.

Det foreslås, at overtrædelse af pligten til at udskyde variabel løn for medlemmer af bestyrelsen og direktionen i mindst 5 år bliver strafbelagt, jf. bemærkningerne til § 312 b, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 40.

Til nr. 67 (§ 373, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede ændring af § 373, stk. 3, 2. pkt., er en konsekvens af indsættelsen af et nyt stk. 4 i § 351 i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 45, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a, i lov om finansiel virksomhed. Med indsættelsen af det nye 351, stk. 4, bliver det gældende stk. 5, til stk. 6, hvorfor henvisningen til stk. 5, 3. pkt. i § 373, stk. 3, 2. pkt., ændres til stk. 6, 3. pkt.

Til nr. 68 (§ 373, stk. 10-12, i lov om finansiel virksomhed)

I § 373, stk. 10, 1. pkt., er det foreslået, at der ved udmålingen af bøder efter lov om finansiel virksomhed og regler fastsat i medfør heraf skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen samt på gerningsmandens økonomiske forhold. Bestemmelsen erstatter herved den gældende regel i § 373, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter der skal lægges vægt på grovheden af overtrædelsen, samt hvor længe overtrædelsen har fundet sted. Uanset at overtrædelsens varighed således ikke længere udtrykkeligt nævnes i bestemmelsen, vil der fortsat skulle lægges vægt herpå, da varigheden er en integreret del af, hvor grov overtrædelsen er, jf. nedenfor. Den ophævede bestemmelse fandt efter sin ordlyd også anvendelse på fastsættelse af frihedsstraf i medfør af lovens § 373. Der var imidlertid ikke i bestemmelsens forarbejder knyttet nærmere forudsætninger om strafniveauet i sådanne tilfælde, og bestemmelsen indeholdt dermed i relation til frihedsstraf reelt ikke et supple-

ment til de almindelige bestemmelser om straffastsættelse i straffelovens kapitel 10. Forslaget om ophævelse af den gældende bestemmelse i stk. 9 indebærer således, at det også fremover vil være de almindelige regler i straffeloven, der regulerer fastsættelsen af frihedsstraf efter lov om finansiel virksomhed, og forslaget tilsigter på den baggrund ikke en indholdsmæssig ændring i relation til reglerne om udmåling af frihedsstraf for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed.

Som det fremgår i det sammenfattende skema under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er det hensigten med bestemmelsen, at bøderne fremover som udgangspunkt udmåles efter følgende model: De finansielle virksomheder opdeles i 5 kategorier efter deres økonomiske størrelse, og der fastsættes for hver kategori et generelt bødeinterval, der efter forslaget skal danne udgangspunkt for bøder til virksomheder i den pågældende kategori. Ved udmålingen af den konkrete bøde inden for intervallet vil der herefter både skulle tages hensyn til virksomhedens størrelse i forhold til andre virksomheder i samme kategori og til overtrædelsens grovhed. Det bemærkes, at bødestraffen, uanset de nedenfor angivne retningslinjer for bødens fastsættelse, fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af sagens omstændigheder, og det angivne bødeniveau vil således kunne fraviges i både op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formidlende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der er ikke med forslaget tilsigtet ændringer i Finanstilsynets praksis med hensyn til, hvilke tilfælde der søges afgjort administrativt ved et påbud eller påtale, og hvilke der søges afgjort ved en strafferetlig sanktion.

Ved vurderingen af *overtrædelsens grovhed* foreslås der ikke indført særlige regler. Det vil således være de almindelige regler i straffeloven, herunder særligt straffelovens §§ 51 og 80-82, der finder anvendelse.

Som eksempel kan nævnes det tilfælde, at et pengeinstitut i strid med lov om finansiel virksomhed § 71, stk. 1, nr. 6, ikke har etableret den fornødne funktionsadskillelse på kreditområdet. Bestemmelsen stiller krav om, at der på kreditområdet som udgangspunkt skal være etableret funktionsadskillelse mellem på den ene side de personer og organisatoriske enheder, der har ansvaret for bevilling og etablering af kreditfaciliteter, og på den anden side de personer og organisatoriske enheder, der har ansvaret for kontrol og rapportering af de pågældende kreditfaciliteter. Hvis et pengeinstitut, der skulle have etableret funktionsadskillelse, i strid med den nævnte bestemmelse i vidt omfang får foretaget sin kontrol og rapportering af den samme personkreds, som har bevilget pengeinstitutts eksponeringer, og dette har medført en forhøjet generel risiko for konflikter, f.eks. i form af risiko for manglende erkendelse af bevillingsfejl og dermed risiko for tab for pengeinstitutts indskydere m.v., taler dette isoleret set (dvs. når der bortses fra virksomhedens økonomiske forhold, jf. nedenfor) for, at bøden som udgangspunkt udmåles midt i det angivne interval. Ved vurderingen af den konkrete grovhed må der imidlertid tillige lægges vægt på de nærmere omstændigheder vedrørende overtrædelsen. Har der i det konkrete tilfælde været tale om en meget kortvarig overtrædelse, eller har den generelle risikoforøgelse af andre grunde været af begrænset omfang, vil dette isoleret set kunne tale for, at anse overtrædelsen for mindre alvorlig, således at bøden udmåles i den

nedre del af intervallet. Har overtrædelsen derimod haft nogen varighed eller har denne fundet sted under omstændigheder, der tilsagde en særlig grad af forsigtighed, vil dette kunne tale for at udmåle bøden i den øvre ende af intervallet.

Som et andet eksempel kan nævnes det tilfælde, at et institut overtræder artikel 77 i CRR. Denne bestemmelse fastsætter bl.a., at et institut skal have Finanstilsynets forudgående tilladelse til at reducere, indfri eller genkøbe egentlige kernekapitalinstrumenter udstedt af instituttet. Hvis en bank uden Finanstilsynets godkendelse foretager en kapitalnedsættelse, hvor kapitalgrundlaget efterfølgende er reduceret, overtræder banken herved artikel 77. Bankens kapitalnedsættelse og heraf reducerede kapitalgrundlag kan udgøre en væsentlig risiko for både kunder, investorer m.v., da banken nu har forringet sit kapitalgrundlag, hvorved diverse investorer og kreditors retsstilling kan være væsentligt forringet, hvis banken skulle komme i yderligere problemer. Der er dermed som udgangspunkt tale om en overtrædelse af en sådan grovhed, at bøden (isoleret set) bør udmåles i den øvre del af intervallet.

For *rent bagatelagtige overtrædelser*, der alene er af formel karakter, og som i det konkrete tilfælde ikke i nævneværdigt omfang har medført en tilsidesættelse af de hensyn til kunder og investorer samt Finanstilsynets kontrol m.v., som den overtrådte regel har til formål at beskytte, foreslås det dog, at der fastsættes et lavt bødeniveau på mellem 10.000 kr. og 50.000 kr. afhængigt af, hvilken kategori den pågældende virksomhed befinder sig i. Disse bøder gradueres ikke yderligere i forhold til grovheden m.v. Der henvises til det anførte herom under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og til afsnit 11.7 i betænkning om bødesanktioner på det finansielle område.

Som illustrativt eksempel kan nævnes det tilfælde, at formanden for bestyrelsen i et pengeinstitut i sin beretning for generalforsamlingen ikke redegør for aflønningen af bestyrelsen og direktionen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i indeværende og kommende regnskabsår. Undladelsen er en overtrædelse af § 77 d, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, der bevirker, at generalforsamlingen ikke får indblik i aflønning og lønpolitik og derfor ikke har mulighed for at komme med indsigelser herimod. Da virksomheden imidlertid har overholdt kravene til aflønning, medfører overtrædelsen ikke nogen økonomisk negativ effekt på instituttet. Det er herved endvidere en forudsætning, at overtrædelsen kun er sket den ene gang, og at de udeladte aflønningsforhold ikke afviger væsentligt fra det, bestyrelsesformanden oplyste på den foregående generalforsamling, således at forsamlingen ikke forholdes muligheden for at gribe ind over for sådanne ændringer.

Videre kan som eksempel på en overtrædelse af en sådan ren formel karakter nævnes det tilfælde, at en bank, som har tilladelse som pengeinstitut efter § 7, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, ikke benytter betegnelsen ”bank” i sit virksomhedsnavn. Instituttet overtræder herved § 7, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter virksomheden skal benytte betegnelsen ”bank” i sit navn. Overtrædelsen er derfor egnet til at give omverdenen den fejlagtige opfattelse, at banken ikke er underlagt tilsyn og dækket af Indskydergarantifonden m.v., mens den ikke kan medføre skade eller risiko herfor på bankens kunder eller investorer, da banken har tilladelse som pengeinstitut, hvorved indskydere m.v. er sikrede.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 10, 2. og 3. pkt.* sondres der ved opgørelsen af *gerningsmandens økonomiske forhold* mellem bøder, der retter sig til juridiske personer (virksomheder), og bøder, der retter sig til fysiske personer.

I *stk. 10, 2. pkt.*, foreslås det således, at der ved vurderingen af *juridiske personers økonomiske forhold* i første række skal lægges vægt på virksomhedernes nettoårsomsætning på gerningstidspunktet. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og til afsnit 11.3 i betænkning om bødesanktioner på det finansielle område.

Ved fastsættelsen af den konkrete bøde inden for intervallerne er det forudsat, at der skal lægges vægt på, om virksomheden er blandt de små eller større virksomheder i den pågældende kategori. Hvis en virksomhed således f.eks. har en nettoårsomsætning på f.eks. 60 mio. kr., ligger den dermed i den nedre del af kategorien af virksomheder med en omsætning på mellem 50 og 100 mio. kr., hvilket dermed isoleret set (dvs. når der bortses fra overtrædelsens grovhed m.v., jf. ovenfor) taler for at udmåle bøden i den nedre del af det foreslåede interval på mellem 50.000 kr. og 200.000 kr. Dette gælder dog ikke de ovennævnte bøder for bagatelagtige overtrædelser, hvor bødeniveauet ligger fast inden for de enkelte kategorier. For sådanne overtrædelser skal der derfor ikke lægges vægt på, om virksomhedens størrelsesmæssigt befinder sig i den mindre eller større del af virksomheder i kategorien.

Som det fremgår af skemaet under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er de foreslåede bødeintervaller for de enkelte kategorier i nogen grad overlappende. Hermed bliver det muligt også for de mindste virksomheder i en kategori inden for det fastsatte bødeinterval at tage højde for eventuelle formildende omstændigheder, ligesom det bliver muligt i relation til de største virksomheder i en kategori at tage højde for eventuelle skærpende omstændigheder.

Som et særligt forhold i relation til betydningen for bøden af en finansielle virksomheds økonomiske forhold kan det nævnes, at det i de specielle bemærkninger til den gældende bestemmelse i § 373, stk. 9, der blev indsat ved lov nr. 1556 af 21. december 2010 bl.a. fremgik, at der ved ”*bødeudmålingen [skal] tages hensyn til, at bødens størrelse som udgangspunkt aldrig må føre til, at virksomheden bliver nødlidende eller kommer til at forværre økonomien hos en i forvejen nødlidende finansiell virksomhed. Begrundelsen for dette er, at de finansielle virksomheder har en særlig samfundsmæssig betydning.*” Det skal i denne forbindelse præciseres, at det anførte dog ikke er til hinder for, at der idømmes en bøde, der ligger i den lave ende af intervallerne eller under de fastsatte intervaller, selv i tilfælde, hvor virksomheden allerede er nødlidende, ligesom en bøde under alle omstændigheder ikke i medfør af det anførte princip kan nedsættes til et lavere beløb end det, der i givet fald følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 12 om forhøjede bøder, i tilfælde af, at overtrædelsen har medført en fortjeneste/besparelse, såfremt et sådant beløb ikke kan konfiskeres.

I *stk. 10, 3. pkt.*, foreslås det, at der for så vidt angår *fysiske personers økonomiske forhold* skal lægges vægt på gerningsmandens indtægtsforhold på gerningstidspunktet.

Som det fremgår af skemaet ovenfor under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, forudsættes det herved, at der ved udmålingen af bødens størrelse tages udgangspunkt i den

pågældendes nettomånedsløn. Denne opgøres i overensstemmelse med praksis for færdselslovs-overtrædelser i medfør af færdselslovens §§ 117 og 117 b. Det indebærer, at nettomånedslønnen beregnes som 1/25 af den pågældendes bruttoindtægt i henhold til årsopgørelsen/R75 for det pågældende år og dermed inkl. variable løndele m.v., der er skattepligtige i det pågældende år. Såfremt årsindkomsten for det pågældende år på tidspunktet for bødens udstedelse eller vedtagelse senere er blevet nedsat efter genoptagelse af den pågældendes skatteansættelse, f.eks. som led i udløsning af et tilbagebetalingskrav i medfør af en såkaldt *claw back*-aftale, jf. lov om finansiel virksomhed § 77 a, stk. 5, tages der højde herfor ved udmålingen af bøden.

Det foreslås herefter, at bøder til fysiske personer for overtrædelse af lov om finansiel virksomhed m.v. som udgangspunkt skal udmåles i et interval fra 10.000 kr. og indtil en nettomånedsløn. Fastsættelsen af den konkrete bøde vil herefter – i overensstemmelse med det, der er anført vedrørende fastsættelse af virksomhedsbøder – bl.a. bero på grovheden af den konkrete overtrædelse samt andre forhold, der i henhold til straffelovens almindelige regler taler i skærpende eller formildende retning. I den forbindelse vil der efter omstændighederne bl.a. kunne lægges vægt på, om den pågældende på afgørelsestidspunktet – f.eks. som følge af afskedigelse – har fået en væsentligt forringet økonomi i forhold til situationen på gerningstidspunktet, og om der f.eks. er sket rettighedsfrakendelse, jf. straffelovens § 82, nr. 12.

For kreditinstitutter og andre finansielle virksomheder end forsikringsselskaber defineres nettoomsætningen som summen af nettorenteindtægter (indgående renteindtægter modregnet udgående renteudgifter) og netto gebyr- og provisionsindtægter (indgående gebyr- og provisionsindtægter modregnet udgående gebyr- og provisionsudgifter). For forsikringsselskaber defineres nettoomsætning som værdien af præmieindtægter og medlemsbidrag for egen regning (indgående medlemsbidrag og bruttopræmieindtægter modregnet for afgivne genforsikringspræmier samt erstatningsudgifter og pensionsydelse for egen regning).

For filialer af udenlandske virksomheder foreslås omsætningen fastsat ud fra filialens omsætning. Dette forudsætter dog, at oplysninger om filialens nettoomsætning er umiddelbar tilgængelig for myndighederne, enten i kraft af virksomhedens offentlige rengskab eller en sædvanlig indberetning til Finanstilsynet eller evt. et tilsvarende tilsyn i virksomhedens hjemland eller anden offentlig myndighed. Derudover vil det endvidere være en forudsætning, at filialens omsætning er udtryk for filialens reelle aktivitet her i landet. Er disse forudsætninger derimod ikke opfyldt, foreslås det derimod, at der vil skulle tages udgangspunkt i hele den virksomheds nettoomsætning, som filialen er en del af. Bøden vil dog, også i tilfælde, hvor den udenlandske virksomheds nettoomsætning overstiger den øverste kategori i skemaet, skulle udmåles inden for rammerne af bødeniveauerne i skemaet, dvs. svarende til niveauet i den øverste kategori.

For overtrædelser der begås af udenlandske virksomheder, der her i landet udøver grænseoverskridende virksomhed omfattet af lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at bøden vil skulle udregnes ud fra hele den udenlandske virksomheds nettoomsætning inden for rammerne af bødeniveauerne i skemaet, uanset om nettoomsætningen overstiger den øverste kategori i skemaet.

For opgørelsen af nettoomsætningen for finansielle holdingvirksomheder eller forsikringsholdingvirksomheder foreslås nettoomsætningen opgjort som nettoomsætningen hos den af holdingvirksomhedens finansielle koncernvirksomheder, som har den største omsætning.

For øvrige virksomheder, dvs. de virksomheder, der er reguleret i lov om finansiel virksomhed, men som ikke er finansielle virksomheder, finansielle holdingselskaber eller forsikringsholdingselskaber, såsom investeringsrådgivere, sparevirksomheder, CO2-kvotebydere og Insurance Special Purpose Vehicles (ISPV'er), foreslås bøden ligeledes fastsat ud fra disse virksomheders nettoomsætning. Fremgår posten nettoomsætning ikke af den enkelte type virksomheds regnskab, bør der på samme vis som ved ovennævnte beregning af nettoomsætningen for finansielle virksomheder tages udgangspunkt i de poster i virksomhedernes regnskab, der viser virksomhedens hovedindtægter og udgifter.

Til sidst foreslås det, at der skal ske en forhøjelse af bøderne i de tilfælde, hvor der ved overtrædelser er opnået en økonomisk fordel, herunder en fortjeneste eller sparede udgifter, men hvor denne fordel ikke kan konfiskeres efter straffelovens almindelige regler om konfiskation. Det foreslås i denne forbindelse, at den forhøjede bøde fastsættes ved at lægge den skønnede fortjeneste eller besparelse oven i den bøde, der bliver resultatet af den model, som er skitseret ovenfor. Det gælder uanset, om der er tale om en fysisk eller juridisk person.

Også for så vidt angår fysiske personer foreslås der et særligt lavt bødeniveau for overtrædelser af rent bagatelagtig karakter, jf. skemaet under pkt. 2.1.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I den foreslåede *stk. 11* foreslås som noget nyt, at der fastsættes et skærpet bødeniveau for overtrædelser, der bl.a. i lyset af erfaringerne fra finanskrisen må anses for særligt grove, idet de indebærer en risiko for den finansielle stabilitet eller tilliden til det finansielle system. Bestemmelsen tilsigter på den baggrund at etablere et særligt strafferetligt værn mod sådanne overtrædelser.

Også for sådanne generelt meget grove overtrædelser foreslås bødeniveauet fastsat under hensyn til den økonomiske styrke af den virksomhed eller person, der har begået overtrædelser og den konkrete grovhed m.v. Som det fremgår af det sammenfattende skema under pkt. 2.2.4 i de almindelige bemærkninger, foreslås der på den baggrund en virksomhedsbøde i førstegangstilfælde på mellem 500.000 kr. og 50 mio. kr. Ved fastsættelsen af den konkrete bøde er det forudsat, at der lægges vægt på, om virksomheden størrelsesmæssigt befinder sig i den mindre eller større andel af virksomheder i kategorien og forbrydelsens konkrete grovhed, jf. bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i *stk. 10*.

I *stk. 11, nr. 1*, foreslås det for det første, at der skal udmåles en skærpet bøde for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed, der medfører en risiko for en finansiel virksomheds fortsatte drift. Baggrunden herfor er, at sådanne overtrædelser indebærer en sådan risiko for en bred kreds af investorer, forbrugere og andre kunder, at de er egnede til at påføre betydelige skader på det omkringliggende samfund.

Det forudsættes, at vurderingen af, om en overtrædelse konkret skal anses for omfattet af bestemmelsen, sker efter en generel vurdering af, om overtrædelsen medfører en (ulovlig) økonomisk risiko for den finansielle virksomheds fortsatte drift.

Om dette er tilfældet afhænger i første omgang af, om virksomheden som led i overtrædelsen påtager sig en økonomisk risiko af en sådan størrelse, at virksomheden, hvis risikoen bliver realiseret, ikke længere kan overholde de gældende kapitalkrav.

I den forbindelse bør der lægges afgørende vægt på den økonomiske størrelse af risikoen sammenholdt med virksomhedens økonomiske forhold på tidspunktet for overtrædelsen. Hvis virksomheden allerede på gerningstidspunktet var i en situation, hvor den ikke kunne overholde kapitalkravene, vil enhver overtrædelse, der indebærer en større (ulovlig) økonomisk risiko for dens fortsatte drift, være omfattet af bestemmelsen.

Som eksempel på en sådan overtrædelse kan nævnes, at et pengeinstitut overtræder reglerne om store eksponeringer, jf. artikel 395, stk. 1, i CRR, og hermed skaber en koncentrationsrisiko, der ville bevirke, at instituttet ikke ville kunne overholde kapitalkravene, hvis eksponeringen eller eksponeringerne nedskrives til 0. En lignende situation kan opstå, hvis instituttet i strid med artikel 395, stk. 1, påtager sig eksponeringer mod en kreds af personer, der er indbyrdes ledelsesmæssigt eller økonomisk forbundne, på en sådan måde, at 25 pct.-grænsen samlet overskrides på trods af, at de enkelte eksponeringer er under 25 pct.-grænsen.

Som yderligere eksempel kan nævnes en finansiell virksomhed, der på grund af en generel høj eksponering mod et risikofyldt marked (berettiget) har fået et påbud, jf. § 350, stk. 1, nr. 2, af Finanstilsynet om at foretage visse nødvendige foranstaltninger, fordi der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling på grund af indre eller ydre forhold udvikler sig således, at virksomheden vil miste sin tilladelse, og virksomheden herefter overtræder dette påbud.

Som nævnt er det afgørende størrelsen af den økonomiske risiko, som den finansielle virksomhed påtager sig som led i overtrædelsen. Derimod er spørgsmålet om, hvor nærliggende denne risiko er, uden betydning for, om overtrædelsen omfattes af bestemmelsen. I det ovenfor anførte eksempel med overskridelse af 25 pct.-grænsen, jf. artikel 395, stk. 1, i CRR, er det således alene størrelsen af den ulovlige eksponering, der er afgørende, mens spørgsmålet om, hvor solid den pågældende debitor er, er uden betydning for, om der skal fastsættes en skærpet bøde efter stk. 11. Dette spørgsmål kan imidlertid være af betydning ved vurderingen af den konkrete grovhed af overtrædelsen – og dermed for den konkrete størrelse af bøden inden for det foreslåede interval.

I anden række kan også overtrædelser, der ikke direkte berører en så stor økonomisk andel af den samlede virksomhed, alene eller sammen med andre overtrædelser udgøre en mere indirekte risiko for den fortsatte drift og således være omfattet af bestemmelsen. Det forudsættes, at dette er tilfældet, hvis virksomheden på gerningstidspunktet befandt sig i en objektiv konstaterbar økonomisk sårbar situation, og der samtidig er tale om en grov overtrædelse af regler, der har til formål at skærme finansielle virksomheder mod betydelige, generelle økonomiske risici.

Udtrykket ”en økonomisk sårbar situation” omfatter for så vidt angår pengeinstitutter og realkreditinstitutter tilfælde, hvor instituttet er under det individuelle solvensbehov, jf. § 124, stk. 2. Tilsvarende gælder for fondsmæglerselskaber, jf. § 125, stk. 4, og investeringsforvaltningsselskaber, jf. § 126 a, stk. 1, 2. pkt. På forsikringsområdet er forsikringsselskaberne pr. 1. januar 2016 blevet ind delt i gruppe 1- og gruppe 2-selskaber, hvor gruppe 2 er de mindste forsikringsselskaber. For gruppe 1-selskaber vil en økonomisk sårbar situation være, hvor et selskab er under solvenskapitalkravet, jf. den nye § 126 c, stk. 2, og for gruppe 2-selskaber vil det være, hvor et selskab er under det individuelle solvensbehov, jf. den nye § 126, stk. 4. Fælles for disse situationer er, at Finanstilsynet vil kunne gribe ind og stille særlige krav til virksomhedernes drift.

Hvis en finansiel virksomhed befinder sig i en sådan økonomisk sårbar situation, vil grove overtrædelser af regler, der har til formål at skærme finansielle virksomheder mod betydelige, generelle risici, skulle sanktioneres med en skærpet bøde. Som eksempler på sådanne regler kan nævnes:

- § 70, stk. 1, nr. 2 og 3, der fastsætter, at bestyrelsen for en finansiel virksomhed (...) skal ”identificere og kvantificere virksomhedens væsentlige risici og fastlægge virksomhedens risikoprofil, herunder fastsætte, hvilke og hvor store risici virksomheden må påtage sig,” og ”fastlægge politikker for, hvorledes virksomheden skal styre hver af virksomhedens væsentlige aktiviteter og de risici, der er knyttet hertil, under hensyntagen til samspillet mellem disse”.
- § 70, stk. 5, der fastsætter, at bestyrelsen for virksomheden løbende skal ”vurdere, om direktionen varetager sine opgaver i overensstemmelse med den fastlagte risikoprofil, de fastlagte politikker og retningslinjerne for direktionen”, og at bestyrelsen ”skal træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet”.
- § 71, stk. 1, nr. 4, der fastsætter, at en finansiel virksomhed skal ”have effektive former for virksomhedsstyring, herunder effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for”.
- § 77 a om krav til aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil.
- § 147, stk. 1, der fastsætter nærmere regler om, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og investeringsforvaltningsselskaber ikke må ”eje fast ejendom eller have kapitalandele i ejendomsselskaber for mere end 20 pct. af kapitalgrundlaget”.
- CRR artikel 412, stk. 1: ”Institutterne skal besidde likvide aktiver, hvis samlede størrelse dækker udgående pengestrømme minus indgående pengestrømme i stresssituationer, således at det sikres, at institutterne opretholder likviditetsbuffer, der er tilstrækkelige til at dække eventuelle ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i alvorlige stresssituati-

oner over en periode på 30 dage. I stressituationer kan institutterne anvende deres likvide aktiver til at dække deres udgående nettopengestrømme.”

Som anført er det herved en forudsætning, at der er tale om grove overtrædelser af regler af den nævnte karakter. Ved vurderingen heraf må navnlig lægges vægt på størrelsen af den risiko, overtrædelserne har medført.

I *stk. 11, nr. 2*, foreslås det, at der også skal udmåles en skærpet bøde i de tilfælde, hvor der er sket drift af en finansiel virksomhed uden den fornødne tilladelse, da sådanne overtrædelser indebærer en grundlæggende tilsidesættelse af Finanstilsynets mulighed for at føre tilsyn med en virksomhed.

Det foreslås på den baggrund, at der også for sådanne overtrædelser fastsættes et skærpet bødeniveau med henblik på at markere alvorligheden af sådanne forbrydelser.

Om der er sket drift af en finansiel virksomhed uden lovpligtig tilladelse afgøres efter kapitel 3 i lov om finansiel virksomhed om tilladelse, eneret m.v., og kapitel 5 om udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11, nævnte virksomhed i et land inden for EU/EØS, og som udøver virksomhed her i landet gennem en filial.

I forhold til udenlandske kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for EU/EØS, følger det derimod af § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1183 af 6. december 2004 om filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område, at disse institutter med tilladelse fra Finanstilsynet kan udøve kreditinstitutvirksomhed gennem en filial her i landet.

Også grov eller gentagen tilsidesættelse af en finansiel virksomheds oplysningspligter kan efter omstændighederne have en sådan karakter, at det indebærer en grundlæggende tilsidesættelse af Finanstilsynets mulighed for kontrol med virksomheden.

Det foreslås på den baggrund, at der også i relation til sådanne overtrædelser skal udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelserne sker ”*under skærpende omstændigheder*.” Hensigten med denne betingelse er at afgrænse anvendelsen af skærpede bøder til tilfælde, hvor overtrædelserne har en sådan grovhed, at den kan sidestilles med at drive en finansiel virksomhed uden tilladelse. Om dette er tilfældet vil bero på en konkret vurdering af de samlede omstændigheder. Som eksempel på, at tilsidesættelse af en oplysningspligt må anses for omfattet af bestemmelsen, kan nævnes, at den manglende indberetning m.v. har hindret eller vanskeliggjort Finanstilsynets kontrolvirksomhed har været af en sådan karakter, at betingelserne for, at Finanstilsynet helt eller delvist kunne have tilbagekaldt virksomhedens tilladelse, have udstedt påbud om afsættelse af et medlem af ledelsen, eller have udstedt påbud om at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at opfylde et individuelt fastsatte solvenskrav, jf. § 225, stk. 2, ville være opfyldt, hvis Finanstilsynet havde haft de omhandlede informationer. Det vil f.eks. være tilfældet ved tilsidesættelse af pligten efter lovens § 75 til straks at underrette Finanstilsynet om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte drift. Som yderligere eksempel kan nævnes det tilfælde, at en finansiel virksomhed forsæt-

ligt foretager en forkert indberetning af kapitalforholdene eller likviditetsforholdene for at dække over, at virksomheden ikke opfylder kravene hertil eller indgiver et årsregnskab, der ikke giver et retvisende billede af virksomhedens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat, jf. § 186, stk. 1. Det anførte gælder dog ikke, hvis Finanstilsynet på anden vis fra virksomheden har fået de pågældende oplysninger.

Med bestemmelsen i § 373, stk. 12, der er ny, foreslås det, at en økonomisk fordel, der er opnået ved en overtrædelse af lov om finansiell virksomhed, skal konfiskeres efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, og at der – såfremt dette ikke kan ske – skal tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af en bøde. Bestemmelsen skal sikre, at gerningsmanden fratages en eventuel økonomisk fordel ved overtrædelsen, således at en overtrædelse af lov om finansiell virksomhed ikke skal kunne betale sig. Dette medfører, at der ved fastsættelsen af bøden skal tages særskilt hensyn til en ved overtrædelsen opnået økonomisk fordel, hvis denne ikke kan konfiskeres efter reglerne i straffelovens 9. kapitel.

I de tilfælde, hvor en overtrædelse har medført en fortjeneste eller en besparelse, der ikke kan konfiskeres efter straffelovens regler herom, indebærer forslaget således, at der fastsættes en forhøjet bøde. Den forhøjede bøde fastsættes herefter ved at lægge den skønnede fortjeneste eller besparelse oven i den bøde, der bliver resultatet af den model, som er skitseret under pkt. 2.2.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, jf. stk. 10 og 11.

Det gælder uanset, om der er tale om en fysisk eller juridisk person.

I det omfang, der ved en begået overtrædelse alene er tilsigtet – men ikke opnået – en fortjeneste eller besparelse, udmåles der ikke en forhøjet bøde efter den foreslåede bestemmelse. Det samme gælder, såfremt en eventuel fortjeneste/besparelse ikke er kommet gerningsmanden til gode. Da en tilsigtet fortjeneste eller besparelse eller en tilsvarende fortjeneste/besparelse for tredjemand imidlertid efter straffelovens almindelige regler er af betydning for vurderingen af overtrædelsens grovhed, vil der i sådanne tilfælde kunne lægges vægt herpå ved udmålingen af bøden efter den ovenfor foreslåede model, jf. stk. 10.

Til nr. 69 (§ 374, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed)

Forslaget indebærer en konsekvensrettelse af § 374, stk. 3, som følge af indsættelsen af nyt stk. 4 i § 351 i lov om finansiell virksomhed, jf. dette lovforslags § 1, nr. 45, hvorefter Finanstilsynet fremover kan påbyde et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) at afsætte ansatte, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af § 312 a i lov om finansiell virksomhed. Den foreslåede ændring af § 374, stk. 3, betyder, at et SIFI eller G-SIFI, der undlader at efterkomme påbud efter § 351, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, om at afsætte en nøgleperson, kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Herudover indeholder forslaget indsættelse af en henvisning til det gældende § 351, stk. 4, der med dette lovforslag bliver stk. 5. Finanstilsynet kan i henhold til det gældende § 351, stk. 4, påbyde et gruppe 1-forsikringsselskab at afsætte en nøgleperson i selskabet. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 308 af 28. marts 2015 om ændring af lov om finansiell virksomhed (gennemførelse af solvens II- og omnibus II-direktivet). Ved en fejl blev der ikke i denne forbindelse indsat en henvisning til §

351, stk. 4, i det gældende § 374, stk. 3, hvilket er baggrunden for nærværende forslag. Den foreslåede ændring indebærer, at et gruppe 1-forsikringsselskab, der undlader at efterkomme påbud efter § 351, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed om at afsætte en nøgleperson, kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder.

Det samme gælder allerede i dag for påbud vedrørende afsættelse af direktører, jf. henvisningen i den gældende § 374, stk. 3, til § 351, stk. 1 og 5, 1. pkt., der med dette lovforslag bliver stk. 1 og 5 og 6, 1. pkt.

Til nr. 70 (bilag 5, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det gældende bilag 5, nr. 3, til lov om finansiel virksomhed henfører andele i kollektive investeringsordninger omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. eller lov om investeringsforeninger m.v. og andele i andre institutter for kollektiv investering til listen over instrumenter.

Der foreslås en ændring af bilag 5, nr. 3, hvorefter det fremadrettet omfatter kollektive investeringsordninger omfattet af regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, eller regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter).

Den foreslåede ændring indebærer, at bestemmelsen omfatter såvel andele i danske alternative investeringsfonde og danske UCITS som andele i henholdsvis alternative investeringsfonde og UCITS fra andre EU/EØS-lande m.v. Bestemmelsen omfatter som hidtil også andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland og udenlandske investeringsinstitutter i det omfang, disse er omfattet af anvendelsesområdet for henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter). Henvisningen til andele i andre institutter for kollektiv investering foreslås ophævet, idet de tidligere omfattede institutter i dag er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og dermed lov om forvaltere af alternativ investeringsfonde m.v.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde er gennemført i dansk ret i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Andele i danske alternative investeringsfonde er omfattet af bilag 5, nr. 3, hvilket er tilfældet i dag og også vil være det efter forslaget. Alternative investeringsfonde kan f.eks. være private equity fonde, ejendomsfonde eller kapitalfonde, ligesom også kapitalforeninger er alternative investeringsfonde. Da der også kan være tale om andele i alternative investeringsfonde, der har registreret hjem-

sted i andre EU/EØS-lande m.v., henvises der med den foreslåede ændring af bestemmelsen til regler, der gennemfører direktivet, og ikke til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., hvor direktivet er gennemført i dansk lovgivning.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) er gennemført i dansk ret i lov om investeringsforeninger m.v. Andele i danske UCITS, dvs. investeringsforeninger, SIKAV'er og værdipapirfonde, jf. § 1, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., er omfattet af bilag 5, nr. 3, hvilket er tilfældet i dag og også vil være det efter forslaget. Da der også kan være tale om andele i UCITS fra andre EU/EØS-lande m.v., henvises der med den foreslåede ændring af bestemmelsen til regler, der gennemfører direktivet, og ikke til lov om investeringsforeninger m.v., hvor direktivet er gennemført i dansk lovgivning.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 1 i lov om investeringsforeninger m.v. angiver anvendelsesområdet for loven.

Der foreslås indsat et nyt § 1, stk. 5, der afgrænser anvendelsesområdet for lovforslagets § 48a-d, foreslåede bestemmelser om aflønning af bestyrelsen, direktionen samt andre ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil.

UCITS V-direktivet indfører aflønningsregler for investeringsforeninger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab samt investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab.

Investeringsforeninger, som har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab, er som følge af den politiske aftale, som er beskrevet under de almindelige bemærkninger pkt. 2.3, allerede omfattet af de gældende aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed, hvilket de fortsat skal være. De gældende aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed svarer til dem, der følger af UCITS V-direktivet, samt de særlige regler, der følger af de politiske aftaler.

Investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab er ikke omfattet af de gældende regler i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås derfor, at de foreslåede aflønningsregler i §§ 48 a-48 c i lov om investeringsforeninger m.v. alene skal finde anvendelse på investeringsforeninger, som ikke har delegeret den daglige ledelse til et investeringsforvaltningsselskab eller et administrationsselskab.

Til nr. 2 (§ 2, stk. 1, nr. 25, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 2 i lov om investeringsforeninger indeholder definitioner.

Det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 25, er ny. Bestemmelsen definerer, hvad der forstås ved variable løndele. Forslaget indføres på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønningsregler i den finansielle sektor. Forslaget svarer til definitionen i § 5, stk. 1, nr. 42, i lov om finansiel virksomhed og til definitionen i § 3, stk. 1, nr. 47, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det fremgår af forslaget, at der ved variable løndele f.eks. forstås bonusordninger, resultatkontrakter, engangsvederlag og lignende ordninger, hvor den endelige værdi ikke er kendt på forhånd. Oprensningen er ikke udtømmende og alle løndele, som ikke er en del af den på forhånd kendte faste aflønning, vil udgøre variabel løn. Direkte resultatafhængige programmer som f.eks. bonusordninger, resultatlønskontrakter og andre aflønningsordninger, der afhænger af, om den ansatte lever op til på forhånd fastsatte mål og kriterier, udgør således variabel løn. Fastholdelsesbonusser udgør ligeledes variabel løn, herunder både fastholdelsesbonusser, der udelukkende er bundet op på den ansattes forbliven i en vis periode, og fastholdelsesbonusser, der tillige er bundet op på resultatkrav.

Endvidere udgør andre ad hoc-beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb, som ikke nødvendigvis er direkte resultatafhængige, ligeledes variabel løn. Dette kan både være engangsvederlag på baggrund af f.eks. en bonuspulje i investeringsforeningen, men det kan også være beløb, der tildeles som efterfølgende belønning på baggrund af f.eks. et stort arbejdspress, mange arbejdstimer, gode resultater, færdiggørelse af projekter, omstruktureringer m.v. Sådanne ad hoc-beløb, engangsvederlag og diskretionære beløb udgør også variabel løn, idet den ansatte ikke på forhånd ved, om et sådant vederlag modtages. Aflønningen er således ikke en del af den faste løn og derfor heller ikke kendt på forhånd.

Aftaletidspunktet er ikke afgørende for, om der er tale om variable løndele. Der kan således være tale om variable løndele, både hvis muligheden for opnåelse af bonus eller vederlag er aftalt forud for arbejdets udførelse, og hvis investeringsforeningen efter udførelsen af opgaven tildeler bonus eller vederlag på engangsbasis.

For ansatte, som er omfattet af en aftale om overarbejdstidsbetaling, f.eks. timelønnede ansatte, anses overarbejdstidsbetaling for fast løn, forudsat at der på forhånd er aftalt faste rammer for honorering, herunder i forhold til timeregnskab, timesats, afregningsinterval m.v. Tilsvarende vil på forhånd aftalte faste tillæg til lønnen som udgangspunkt udgøre en del af den faste vederlæggelse.

For så vidt angår dividende eller afkast, der tilkommer et medlem af en investeringsforening, der tillige er medlem af foreningens bestyrelse eller direktion eller er udpeget som væsentlig risikotager, er dette ikke omfattet af begrebet aflønning og er således ikke omfattet af aflønningsreglerne, så længe der ikke er tale om omgåelse af aflønningsreglerne.

Til nr. 3 (§ 32, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede bestemmelse i § 32, stk. 6, er ny.

Det følger af det foreslåede stk. 6, at generalforsamlingen i en investeringsforening med simpelt flertal kan træffe beslutning om, at årsrapporten skal aflægges på engelsk. Generalforsamlingens beslutning herom skal optages i foreningens vedtægter. Optagelse af generalforsamlingens beslutning i foreningens vedtægter kræver ikke særskilt vedtagelse.

Det første år, hvor investeringsforeningen vælger at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk, skal dette senest besluttes på den ordinære generalforsamling, hvor årsrapporten efterfølgende godkendes. Investeringsforeningen behøver således ikke afvente, at vedtægterne ændres og godkendes af Finanstilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 4, før investeringsforeningen første gang aflægger årsrapport på engelsk.

Når årsrapporten første gang skal aflægges på engelsk, kan dette ske ved, at der optages et punkt på dagsordenen om sprog i årsrapporten, der skal behandles forud for punktet om årsrapportens godkendelse. Såfremt generalforsamlingen forkaster forslaget om fremover at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk, må der udarbejdes en årsrapport på dansk med henblik på godkendelse heraf på en ny generalforsamling.

Generalforsamlingen kan til enhver tid beslutte, at årsrapporten igen skal aflægges på dansk.

En beslutning om, at årsrapporten skal udarbejdes på engelsk, vil også omfatte delårsrapporter. Det er ikke påkrævet, at der forud for, at engelsk kan anvendes i en delårsrapport, er aflagt en årsrapport, som alene er affattet på engelsk.

Der er ikke noget til hinder for, at det allerede i forbindelse med investeringsforeningens stiftelse besluttes, at årsrapporten skal aflægges på engelsk.

Til nr. 4 (§ 35, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 3, er ny.

Det følger af § 35, stk. 2, at ændring af vedtægterne for en investeringsforening først træder i kraft, når ændringen er godkendt af Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte en undtagelse, som et nyt stk. 3, til § 35, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., således at en vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om aflæggelse af årsrapporter på engelsk, træder i kraft på beslutningstidspunktet. Dette gør det muligt for en investeringsforening at beslutte at aflægge årsrapport på engelsk på den samme ordinære generalforsamling, på hvilken årsrapporten efterfølgende godkendes.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 3.

I medfør af lovforslagets § 15 træder loven i kraft den 1. januar 2017. Investeringsforeningerne vil herefter kunne anvende muligheden for at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk ved den

førstkommende ordinære generalforsamling efter lovens ikrafttræden. Det er således ikke balance-datoen, der er afgørende, men derimod alene den omstændighed, at generalforsamlingens afholdelse finder sted efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 5 (§ 41, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede bestemmelse i § 41, stk. 6, er ny og svarer til lovforslagets § 2, nr. 3.

Det følger af det foreslåede nye stk. 6, at generalforsamlingen i en SIKAV med simpelt flertal kan træffe beslutning om, at årsrapporten skal aflægges på engelsk. Generalforsamlingens beslutning skal optages i SIKAV'ens vedtægter. Optagelsen af generalforsamlingens beslutning i vedtægterne kræver ikke særskilt vedtagelse.

Beslutningen om, at årsrapporten fremadrettet alene skal aflægges på engelsk, skal første gang træffes senest på den ordinære generalforsamling, hvorpå årsrapporten efterfølgende godkendes. SIKAV'en behøver således ikke afvente, at vedtægterne ændres og godkendes af Finanstilsynet, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 6, førend SIKAV'en første gang aflægger årsrapport på engelsk.

Når årsrapporten første gang skal aflægges på engelsk, kan dette foregå ved, at der optages et punkt på dagsordenen om sprog i årsrapporten, der skal behandles forud for punktet om årsrapportens godkendelse. Såfremt generalforsamlingen forkaster forslaget om fremover at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk, må der udarbejdes en årsrapport på dansk med henblik på godkendelse heraf på en ny generalforsamling.

Generalforsamlingen kan til enhver tid beslutte, at årsrapporten igen skal aflægges på dansk.

En beslutning om, at årsrapporten udarbejdes på engelsk, vil også omfatte delårsrapporter. Der kan således ikke aflægges delårsrapport på engelsk, førend generalforsamlingen har vedtaget, at årsrapporten fremover alene skal aflægges på engelsk. Det er imidlertid ikke påkrævet, at der forud for, at engelsk kan anvendes i en delårsrapport, er aflagt en årsrapport, som alene er affattet på engelsk, idet det dog forudsættes, at generalforsamlingen vil skulle have truffet beslutning herom.

Der er ikke noget til hinder for, at det allerede i forbindelse med stiftelsen besluttes, at årsrapporten for SIKAV'en aflægges på engelsk.

Til nr. 6 (§ 44, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede bestemmelse i § 44, stk. 3, er ny og svarer til forslagets § 2, nr. 4.

Det følger af § 44, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., at ændring af vedtægterne for en SIKAV først træder i kraft, når ændringen er godkendt af Finanstilsynet.

Det foreslås at indsætte en undtagelse, som et nyt stk. 3, til § 44, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. således, at en vedtægtsændring, der følger af generalforsamlingens beslutning om aflæggelse af årsrapporter på engelsk, træder i kraft på beslutningstidspunktet. Dette gør det muligt for en SIKAV at beslutte at aflægge årsrapport på engelsk på den samme ordinære generalforsamling, på hvilken årsrapporten efterfølgende godkendes.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5.

I medfør af lovforslagets § 15 træder lovforslaget i kraft den 1. januar 2017. SIKAV'er vil herefter kunne anvende muligheden for at aflægge årsrapport udelukkende på engelsk ved den førstkomende ordinære generalforsamling efter lovens ikrafttræden. Det er således ikke balancedatoen, der er afgørende, men derimod alene den omstændighed, at generalforsamlingens afholdelse finder sted efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 7 (§§ 48 a-48 c i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 48 a

Den foreslåede bestemmelse i § 48 a er ny og fastsætter krav om investeringsforeningens variable aflønning af bestyrelsen, direktionen samt andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på investeringsforeningens risikoprofil.

Forslaget indføres dels på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønningsregler i den finansielle sektor, og dels på baggrund af implementeringen af aflønningsreglerne i UCITS V-direktivet. Forslaget svarer til § 77 a i lov om finansiel virksomhed og til § 20 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med de fornødne tilpasninger til lov om investeringsforeninger m.v.

Som en del af investeringsforeningens løbende kontrol med efterlevelse af lønpolitikken skal det sikres, at den endelige aflønning lever op til kravene i den foreslåede § 48 a. Da det i praksis vil være bestyrelsen, der varetager denne opgave på vegne af investeringsforeningen er det angivet i forslaget, at det er bestyrelsens pligt at sikre sig, at foreningens aflønning af bestyrelse, direktion og væsentlige risikotagere overholder kravene i § 48 a, stk. 1. Der er tale om en regulering af bestyrelsens pligter, som vil have indflydelse på investeringsforeningens mulighed for at indgå aftaler om variabel løn med bestyrelsen, direktionen og ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil (væsentlige risikotagere). Hvad der udgør variable løndele er defineret i det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 25, i lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovforslagets § 2, nr. 0, samt bemærkningerne hertil.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, fastsætter et loft således, at den variable løn til et medlem af bestyrelsen eller direktionen ikke må overstige 50 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension for det enkelte bestyrelses- eller direktionsmedlem. Loftet gælder således for hver enkelt person. Investeringsforeningen kan vælge, at størrelsen af den variable løndel kan være forskellig for hvert

enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen. Loftet på 50 pct. for bestyrelse og direktion skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforeningen og den pågældende modtager, foretages, og således inden udskydelse af en del af den variable løndel. Loftet er fastsat på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, jf. pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at de variable løndele til væsentlige risikotagere højst må udgøre 100 pct. af den faste grundløn inklusive pension for den enkelte væsentlige risikotager. Loftet gælder således for hver enkelt person. Ved fortolkning af hvem der skal udpeges som væsentlig risikotager, vil Finanstilsynet tage udgangspunkt i ESMA's retningslinjer for forsvarlige aflønningspolitikker i henhold til direktiv 2014/91/EU om ændring af direktiv 2009/65/EF om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) for så vidt angår depositarfunktioner, aflønningspolitik og sanktioner.

Loftet på 100 pct. for de såkaldte væsentlige risikotagere skal opgøres på beregningstidspunktet, dvs. det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforeningen og den pågældende modtager, foretages, og således inden udskydelse af en del af den variable løndel. Loftet er fastsat på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, jf. pkt. 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at investeringsforeningens generalforsamling kan beslutte at hæve det efter *stk. 1, nr. 2*, fastsatte loft, så de variable løndele til væsentlige risikotagere kan udgøre op til 200 pct. af den faste grundløn inklusive pension. En sådan beslutning forudsætter, at alle betingelserne i det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, litra a-e, er opfyldt. Kravene i litra a-e er således kumulative.

Beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft kan enten vedrøre alle væsentlige risikotagere, en del heraf eller en enkelt væsentlig risikotager. F.eks. kan beslutningen afgrænses til at vedrøre væsentlige risikotagere i en bestemt afdeling. Bestyrelsen kan således beslutte, at der skal gælde forskellige maksimale lofter for forskellige grupper af væsentlige risikotagere i afdelingerne i investeringsforeningen. Beregningen af loftet på 200 pct. foretages på samme tidspunkt som ved loftet på de 100 pct., jf. ovenfor.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra a*, skal investeringsforeningen senest ved indkaldelse til generalforsamlingen orientere om, at der ønskes stillingtagen til benyttelse af et højere maksimalt loft. Investeringsforeningen kan til brug for orienteringen benytte de kommunikationsmidler, som investeringsforeningen normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra b*, skal generalforsamlingen tage beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft på baggrund af en detaljeret anbefaling fra investeringsforeningen. Anbefa-

lingen skal indeholde en begrundelse for indstillingerne, herunder antallet af berørte ansatte, disses arbejdsområder, det nye foreslåede maksimale loft samt den forventede indvirkning på investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.

Benyttelse af et højere maksimalt loft må ikke være til hinder for, at investeringsforeningen kan opretholde en tilstrækkelig startkapital som fastsat i § 9, stk. 1, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v. Det skal fremgå af indstillingen til generalforsamlingen, hvordan bestyrelsen har forholdt sig til dette krav.

Efter bestemmelsen påhviler det investeringsforeningen at udarbejde anbefalingen. Det vil i praksis være bestyrelsen, der på investeringsforeningens vegne fremsætter forslaget på generalforsamlingen, og det vil derfor også være bestyrelsen, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den detaljerede anbefaling til medlemmerne.

Anbefalingen skal gøre medlemmerne i stand til at træffe beslutning om et højere maksimalt loft på et oplyst grundlag, hvor bestyrelsen begrundet sin indstilling til generalforsamlingen. Væsentlige oplysninger som f.eks. hvor mange ansatte, der vil blive berørt af et højere loft, samt deres arbejdsområder, skal fremgå af anbefalingen, herunder skal medlemmerne også kunne udlede, om et foreslået højere loft vil gælde for alle væsentlige risikotagere, kun for nogle kategorier af væsentlige risikotagere, f.eks. kun for væsentlige risikotagere i nogle afdelinger hos investeringsforeningen, eller eventuelt en væsentlig risikotager. Desuden skal indvirkningen på investeringsforeningens formue indgå i anbefalingen, så medlemmerne har mulighed for at inddrage en eventuel indvirkning på værdien af deres andele i beslutningen.

Medlemmerne skal modtage anbefalingen senest samtidig med indkaldelsen til generalforsamlingen. Investeringsforeningen kan benytte de kommunikationsmidler, som investeringsforeningen normalt benytter ved indkaldelse til generalforsamling m.v.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra c*, skal investeringsforeningen senest samtidig med fremsendelse af anbefalingen til medlemmerne, jf. litra b, informere Finanstilsynet om anbefalingen til medlemmerne, herunder det foreslåede højere maksimale loft og begrundelserne for indstillingen.

Investeringsforeningen skal på anmodning fra Finanstilsynet kunne godtgøre, at det foreslåede højere maksimale loft ikke er i modstrid med investeringsforeningens mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital som fastsat i § 9, stk. 1, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v. Finanstilsynet vil i sådanne tilfælde lægge vægt på bestyrelsens drøftelse af forholdene, ligesom Finanstilsynet vil lægge vægt på investeringsforeningens formue.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra d*, skal beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft tiltrædes af investeringsforeningens generalforsamling med mindst 66 pct. af de afgivne stemmer, forudsat at mindst 50 pct. af de stemmeberettigede andele er repræsenteret på forsamlingen. Hvis

mindre end 50 pct. af de stemmeberettigede andele er repræsenteret på forsamlingen, skal beslutningen tiltrædes af mindst 75 pct. af de afgivne stemmer.

Majoritetskravet er skærpet i forhold til almindelige beslutninger på generalforsamlingen, som typisk kan tages ved simpelt flertal, jf. f.eks. § 105 i selskabsloven. Hensynet bag det skærpede majoritetskrav er at sikre, at beslutningen tages med opbakning fra en større andel af medlemmerne, således at sandsynligheden for at f.eks. en enkelt eller få storaktionærer på egen hånd kan træffe beslutningen, mindskes. Bestemmelsen har ikke indvirkning på eventuelle stemmeretsbegrænsninger og stemmelofter.

Det følger endvidere af stk. 1, nr. 3, litra d, at en ansat, som er medlem i investeringsforeningen, ikke må deltage i afstemningen herom på generalforsamlingen, hvis den ansatte har en væsentlig interesse i beslutningen, der kan være stridende mod investeringsforeningens interesse.

Bestemmelsen følger princippet i § 86 i selskabsloven vedrørende kapitalejeres inhabilitet. Bestemmelsen er en undtagelse til den generelle regel om, at medlemmerne som udgangspunkt frit kan udøve deres indflydelse på investeringsforeningens generalforsamlinger med henblik på at fremme egne interesser. I visse sammenhænge kan interessekonflikten dog være så væsentlig, at medlemmet anses for inhabil.

Et medlem vil kunne være omfattet af inhabilitetsbestemmelsen, hvis beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft vil gælde for vedkommende. Hvis generalforsamlingen kun skal tage stilling til, om der kan benyttes et højere maksimalt loft for visse ansatte, f.eks. ansatte i en specifik afdeling, og den pågældende arbejder i en anden afdeling, vil beslutningen som udgangspunkt ikke have en væsentlig interesse for den ansatte. Der kan forekomme situationer, hvor den ansatte vurderes at være inhabil, uden at beslutningen vedrører vedkommende selv. Hvis beslutningen om forhøjelse af loftet for variabel løn eksempelvis vedrører et nærtstående familiemedlem til et medlem, må den ansatte anses for at være inhabil i forhold hertil.

Bestyrelsen må foretage en vurdering af, om den ansatte har en så væsentlig interesse i beslutningen, at det kan være i strid med investeringsforeningens interesse. Bestyrelsen må således foretage en konkret vurdering af, om beslutningen vedrører generelle medarbejderrelaterede spørgsmål vedrørende en større gruppe af ansatte, som ikke vil føre til inhabilitet, eller om beslutningen særligt angår den enkelte ansatte eller en mindre gruppe af ansatte, som kan føre til inhabilitet. Det vil være afgørende, om beslutningen om benyttelse af et højere maksimalt loft er af så væsentlig betydning for den pågældende, at det må betragtes som tvivlsomt, om den pågældende vil kunne agere uden at lade sig påvirke af sin særlige egeninteresse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende er den eneste, der vil blive omfattet af et højere maksimalt loft. Bestyrelsens vurdering skal fremgå af dens anbefaling til generalforsamlingen.

Hvis bestyrelsen vurderer, at en beslutning særligt angår den enkelte ansatte eller en mindre gruppe af ansatte, som kan føre til inhabilitet, skal bestyrelsen sikre, at dirigenten, inden generalforsamlingen

gen finder sted, får instruktion om, hvilke enkelte ansatte eller medlemmer, der efter bestyrelsens opfattelse vil være afskåret fra at deltage i afstemningen om forhøjelse af loft for variabel løn. Dette ændrer ikke på, at det ifølge principperne om inhabilitet i selskabslovgivningens regler er det enkelte medlem, der selv har ansvaret for at vurdere, om vedkommende er inhabil.

Efter forslaget til *stk. 1, nr. 3, litra e*, skal investeringsforeningen senest 8 dage efter generalforsamlingen informere Finanstilsynet om generalforsamlingens beslutning, herunder om størrelsen på et eventuelt besluttet højere maksimalt loft. Finanstilsynet skal informeres uanset udfaldet af generalforsamlingens behandling af forslaget, og således eksempelvis også, hvis forslaget om forhøjelse af loftet ikke vedtages.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra m, i UCITS V-direktivet, hvorefter mindst 50 pct. af en eventuel variabel løn til bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere skal bestå af en balance af andele eller tilsvarende instrumenter i den pågældende investeringsforening, der afspejler investeringsforeningens værdi.

Bestemmelsen er begrundet i et ønske om at sikre, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen og de ansatte, som anses for væsentlige risikotagere, har samme økonomiske incitamenter som en langsigtet investor. Såfremt f.eks. et medlem af bestyrelsen i en investeringsforening modtager en variabel løn, hvoraf halvdelen består af eksempelvis andele i en eller flere afdelinger, må det antages, at det er i bestyrelsesmedlemmets interesse, at kursen på andelene i investeringsforeningen stiger.

Ved vurdering af, om der foreligger en balance mellem de nævnte typer af andele og instrumenter, må der tages hensyn til, hvilke typer af andele og instrumenter, det er muligt at benytte ud fra investeringsforeningens struktur og størrelse, samt hvad der afspejler investeringsforeningens værdi, ligesom der må tages hensyn til, at det kan være hensigtsmæssigt at benytte flere forskellige typer af instrumenter for på bedste vis at sikre en langsigtet interesse, herunder set ud fra en proportionalitetsbetragtning i forhold til bl.a. størrelsen af den variable løndel. Efter Finanstilsynets praksis i henhold til de tilsvarende aflønningsregler i lov om finansiel virksomhed kan en balance af instrumenter bestå af et enkelt finansielt produkt, såfremt investeringsforeningen kan give en passende begrundelse herfor.

Hvis en væsentlig risikotager kun er væsentlig risikotager i forhold til én eller nogle af investeringsforeningens afdelinger, og således kun kan påvirke risikoprofilen for én eller en del af investeringsforeningens afdelinger, skal der kun anvendes andele og instrumenter som variabel løn i den eller de afdelinger, som den pågældende er udpeget som væsentlig risikotager i forhold til. Hvis en investeringsforening består af afdeling x, y og z, og medarbejderen kun er væsentlig risikotager i forhold til afdeling x, skal der alene udstedes andele og instrumenter m.v. i afdeling x. Er medarbejderen væsentlig risikotager i forhold til både afdeling x og afdeling y, skal halvdelen af de krævede andele og instrumenter m.v. udstedes i hver af afdelingerne x og y. Andelen af andele og instrumenter m.v.

skal således fordeles forholdsmæssigt i de afdelinger, som den pågældende er væsentlig risikotager i forhold til.

For så vidt angår instrumenter, der afspejler investeringsforeningernes værdi, må disse instrumenter have en tabsabsorberingskapacitet, der er sammenlignelig med andele baseret på værdien af investeringsforeningen. Hvis der benyttes instrumenter, der baseres på værdiansættelse fra en tredjepart, er det afgørende, at denne tredjepart er uvildig og uafhængig. Hensynet bag dette er at sikre, at modtageren af instrumentet har samme langsigtede interesser som investeringsforeningen i forhold til at sikre værdien af de tildelte instrumenter.

Kravet i stk. 1, nr. 4, skal være opfyldt på beregningstidspunktet for den variable løndel. Beregningstidspunktet er det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforeningen og den pågældende modtager (bestyrelses-, direktionsmedlem og væsentlig risikotager), foretages.

Ved fordelingen af den beregnede variable løndel på henholdsvis kontanter og andele og instrumenter m.v. skal værdiansættelsen af de pågældende andele og instrumenter m.v. ske efter anerkendte værdiansættelsesmetoder.

Det foreslåede stk. 1, nr. 4, skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 48 a, stk. 3, hvorefter investeringsforeningen skal sikre sig, at andele og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere som en del af den variable løn i medfør af det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode, samt at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse andele og instrumenter m.v. Tilsvarende må det antages, at interessen heri udstrækkes over en længere periode, hvis det ikke er muligt for bestyrelsesmedlemmet at afhænde andelene i en passende periode fastsat af investeringsforeningen.

Det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra n, i UCITS V-direktivet. Det foreslås, at investeringsforeningen skal sikre sig, at udbetaling af mindst 40 pct. af den variable løn skal udskydes for væsentlige risikotagere over en periode på mindst 3 år med start 1 år efter beregningstidspunktet, og for bestyrelsen og direktionen over en periode på mindst 4 år med start 1 år efter beregningstidspunktet, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af udskydelsesperioden.

Ved større variable løndele foreslås det, at mindst 60 pct. af den variable løn skal udskydes på samme måde. Ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om et større beløb lægges der vægt på praksis efter den tilsvarende bestemmelse i § 77 a, stk. 1, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede stk. 1, nr. 5, skal forstås således, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn først kan påbegyndes et år efter, at den variable løn er beregnet (beregningstidspunktet). Det

betyder, at den del af den beregnede variable løn, der ikke udskydes, kan udbetales i umiddelbar forlængelse af beregningen. Beregningstidspunktet er det tidspunkt, hvor opgørelsen af den variable løn, der sker i henhold til de kriterier, der ligger til grund for beregningen af den variable løns størrelse i henhold til aftalen mellem investeringsforeningen og den pågældende modtager, foretages.

Hensigten bag bestemmelsen er at begrænse muligheden for at opnå en variabel løn på baggrund af en kortsigtet indsats eller investering, der på længere sigt viser sig at være tabsgivende. Med bestemmelsen sikres det, at en variabel løn, der eventuelt baserer sig på kortsigtede resultater, eksempelvis resultater opnået på baggrund af en investering i indtjeningsåret, kan justeres for de risici, der viser sig ved den pågældende investering i de efterfølgende år. Da tidshorisonten for investeringsforeningernes realisering af fortjenester og tab som følge af forskellige typer af aktiviteter varierer, skal der være en tilsvarende mulighed for udskydelse af udbetalingen af en del af den relaterede variable løn til den pågældende modtager, der har været involveret i aktiviteterne. Udskydelse af udbetalingen af som minimum mellem 40 og 60 pct. af den beregnede variable løndel medvirker til at sikre, at investeringsforeningerne får mulighed for at justere for de langsigtede virkninger, som en given investering medfører.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til stk. 4. Det foreslås i stk. 4, at investeringsforeningen skal sikre sig, at udbetaling af den udskudte del af den variable løn til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn, fortsat er opfyldt på udbetalingstidspunktet.

Med forslaget til stk. 1, nr. 5, fastslås det endvidere, at den del af den variable løn, der skal udskydes, skal udbetales med en ligelig fordeling, eller med en voksende andel i slutningen af perioden, over mindst 3 år for væsentlige risikotagere og mindst 4 år for bestyrelsesmedlemmer og direktionens medlemmer. Det er muligt for investeringsforeningen at aftale en længere periode med den pågældende modtager. Investeringsforeningen kan eksempelvis vurdere, at de risici, der er knyttet til en væsentlig risikotagers aktiviteter, har en længere tidshorisont end 3 år. Det er ikke muligt at aftale en kortere periode end 3 år for væsentlige risikotagere og 4 år for medlemmer af bestyrelsen og direktionen. Endvidere skal bestemmelsen forstås således, at det er muligt for investeringsforeningen at aftale med modtageren, at der udskydes mere end en tredje- eller fjerdedel om året. Det er således alene et mindstekrav, at fordelingen skal være ligelig over årene.

Bestemmelsen om udskydelse, jf. det foreslåede stk. 1, nr. 5, gælder også for den del af den variable løn, der består af andele og instrumenter m.v., jf. forslaget til stk. 1, nr. 4. I det følgende gennemgås et eksempel på samspillet mellem forslaget til stk. 1, nr. 4 og 5. Eksemplet tager udgangspunkt i, at der i forlængelse af år 0, dvs. beregningsåret, udbetales en fast grundløn inklusive pension på 2.000.000 kr. til en direktør i en investeringsforening. På baggrund af en forudgående aftale med investeringsforeningen udgør direktørens variable løndel 1.000.000 kr. dette år.

Som følge af forslaget til § 48 a, stk. 1, nr. 1, må den variable løndel maksimalt udgøre 50 pct. af den faste grundløn på 2.000.000 kr., når der er tale om et medlem af direktionen. Den beregnede

variable løn på 1 mio. kr. overholder derfor grænsen. Ifølge forslaget til § 48 a, stk. 1, nr. 4, skal mindst 50 pct. af den variable løndel – dvs. 500.000 kr. – bestå af en balance af eksempelvis andele. Det følger endvidere af det foreslåede § 48 a, stk. 3, at når disse andele er overdraget til direktionsmedlemmet, må direktionsmedlemmet ikke afhænde disse i en fastsat passende periode.

Der tages i eksemplet udgangspunkt i, at der for direktøren er tale om en større variabel løndel, hvorfor 60 pct. af den variable løndel skal udskydes over en periode på mindst 4 år, og at der udbetales med en ligelig fordeling over årene, jf. forslaget til § 48 a, stk. 1, nr. 5. Der skal således udskydes mindst 600.000 kr. af de beregnede 1 mio. kr., som fordeles ligeligt over en periode på mindst fire år – dvs. 150.000 kr. pr år. Det vil sige, at den del af den beregnede variable løn, der ikke skal udskydes i medfør af det foreslåede stk. 1, nr. 4, kan udbetales i forlængelse af beregningen.

Det følger af artikel 14 b, nr. 1, litra m, i UCITS V-direktivet, som gennemføres med det foreslåede § 48, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., og den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, at kravet om, at mindst halvdelen af den variable løn skal bestå af en balance af andele og instrumenter m.v., både skal finde anvendelse i forhold til den del af den beregnede variable løn, der udskydes, og den del, der udbetales i forlængelse af beregningen. Det vil sige, at investeringsforeningen ikke kan nøjes med alene at udskyde den kontante del af den variable løn.

De ovenstående krav i lovforslaget kan opfyldes ved udbetaling af den variable løn, der relaterer sig til følgende år:

Skema 1						
Løndel der udbetales	År 0 (beregningsåret)	År 1	År 2	År 3	År 4	I alt
Kontant	200.000	75.000	75.000	75.000	75.000	500.000
Andele	200.000	75.000	75.000	75.000	75.000	500.000
I alt	400.000	150.000	150.000	150.000	150.000	1.000.000.

Skema 1 viser, at der i forlængelse af det år, hvor den variable løn beregnes (beregningsåret), udbetales 200.000 kr. kontant og overdrages andele til en værdi af 200.000 kr. til direktøren, svarende til 40 pct. af den samlede variable løn på 1.000.000 kr.

I forhold til antallet af andele, der skal udskydes, skal der tages udgangspunkt i værdien af andelene på beregningstidspunktet (i eksemplet ved beregningen for år 0). Der skal på dette tidspunkt foretages en beregning af, hvor mange andele direktøren ville få overdraget for et beløb svarende til

500.000 kr. i dette år. Der overdrages dog alene andele til en værdi af 200.000 kr. For så vidt angår de andele, der modsvarer de resterende 300.000 kr., og hvis overdragelse skal ske over de fire følgende år, bærer direktøren således risikoen for, at disse andeles værdi ændres hen over udskydelsesperioden.

Både den del af andelene, som overdrages til direktøren i forlængelse af beregningen for år 0 og den del af andelene, der først overdrages til direktøren i år 1-4, skal underlægges en passende tilbageholdelsesperiode, hvor disse ikke kan afhændes af direktøren, jf. den i forslaget til § 48 a, stk. 3, nævnte tilbageholdelsesperiode. Det vil sige, at både den del af andelene, der overdrages efter beregningen i forlængelse af år 0, og den udskudte del af andelene, der først overdrages til direktøren i forlængelse af år 1, herefter skal underlægges en af investeringsforeningen fastsat passende tilbageholdelsesperiode, hvor direktøren ikke kan afhænde disse. Tilsvarende gælder for den udskudte del af andelene, som først overdrages til direktøren i forlængelse af år 2, 3 og 4. Det er investeringsforeningen, der vurderer, hvad der skal forstås ved en passende periode i overensstemmelse med det foreslåede § 48 a, stk. 3.

Da der i eksemplet er tale om en direktør, vil, som følge af forslaget til § 48 a, stk. 2, alene 12,5 pct. af den faste grundløn inklusive pension (i dette eksempel svarende til 25 pct. af den variable løn, dvs. 250.000 kr.) kunne bestå af aktieoptioner eller tilsvarende instrumenter. Det betyder, at aktieoptioner alene kan udgøre, hvad der svarer til halvdelen af værdien af de i skema 1 ovenfor beregnede andele – i alt 250.000 kr. Som ved andele skal der ved aktieoptioner, der skal udskydes, tages udgangspunkt i værdien på beregningstidspunktet (efter opgørelsen af beregningen i år 0). Der skal på dette tidspunkt foretages en beregning af, hvor mange aktieoptioner direktøren ville få overdraget for et beløb svarende til 250.000 kr. Der overdrages dog alene aktieoptioner svarende til en værdi af 100.000 kr. i forlængelse af beregningsåret. Værdiansættelsen af aktieoptionerne skal ske efter anerkendte værdiansættelsesprincipper, såsom Black-Scholes modellen. For så vidt angår de aktieoptioner, der modsvarer de resterende 150.000 kr., og hvis overdragelse skal ske over de 4 følgende år, bærer direktøren således risikoen for, at disse aktieoptioners værdi ændres hen over udskydelsesperioden.

De ovenstående krav kan opfyldes ved udbetaling af den variable løn, der relaterer sig til følgende år:

Skema 2						
Løndel der udbetales	År 0 (beregningsåret)	År 1	År 2	År 3	År 4	I alt
Kontant	200.000 kr.	75.000 kr.	75.000 kr.	75.000 kr.	75.000 kr.	500.000 kr.
Andele	100.000 kr.	37,500 kr.	37,500 kr.	37,500 kr.	37,500 kr.	250.000 kr.
Aktieoptioner	100.000 kr.	37,500 kr.	37,500 kr.	37,500 kr.	37,500 kr.	250.000 kr.
I alt	400.000 kr.	150.000 kr.	150.000 kr.	150.000 kr.	150.000 kr.	1.000.000

						kr.

I forhold til den efterfølgende tilbageholdelsesperiode gælder den tilsvarende bestemmelse i forslaget til § 48 a, stk. 3, hvorefter investeringsforeningen skal fastsætte en passende periode, hvori direktøren ikke kan udnytte eller afhænde de aktieoptioner, der er overdraget til direktøren. Eksempelvis vil de aktieoptioner, som direktøren modtager efter udløbet af år 1, ikke kunne udnyttes eller afhændes før den af investeringsforeningen fastsatte tilbageholdelsesperiode er udløbet.

Kravet om udskydelse af en del af den variable løn i det foreslåede stk. 1, nr. 5, betyder, at den faktiske variable løn, som direktøren får rådighed over i et givent indkomstår, både består af den i året udbetalte del af den beregnede variable løn samt den del af den udskudte variable løn fra tidligere indkomstår, som udbetales i det pågældende år. Det vil sige, at den samlede udbetalte variable løn, der relaterer sig til et givent indkomstår, kan overstige 50 pct. af den faste løn inklusive pension i dette indkomstår, uden at dette vil være i strid med grænsen på 50 pct. i det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 1.

Forslaget i stk. 1, nr. 5, om udskydelse af en del af den variable løn, skal ses i sammenhæng med kravet i det foreslåede stk. 4 om, at investeringsforeningen i aftalen med modtageren skal sikre sig, at udbetalingen af den udskudte del af den variable løn er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn, fortsat er opfyldt ved udbetalingen af den udskudte del, at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed, og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen.

Det er således et krav ifølge det foreslåede stk. 4, at investeringsforeningen knytter betingelser til aftalen om den udskudte variable løn, der har en sådan karakter, at der hersker reel usikkerhed om, hvorvidt aftalen bliver gennemført, eksempelvis opfyldelsen af økonomiske mål.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6*, at investeringsforeningen skal sikre sig, at denne kan undlade at udbetale en variabel løndel helt eller delvist til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, såfremt udbetalingen af den variable løn ikke giver investeringsforeningen mulighed for at bevare en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, eller hvis Finanstilsynet vurderer, at der er nærliggende risiko herfor.

Det foreslåede stk. 1, nr. 6, gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra o, i UCITS V-direktivet, hvorefter variabel løn kun udbetales, hvis den er forsvarlig i lyset af den økonomiske situation for investeringsforeningen som helhed. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at de personer, der på baggrund af bestemmelsen får reduceret deres variable løn helt eller delvist, får udbetalt den resterende del af den variable løn på et senere tidspunkt, såfremt der ikke længere er nærliggende risiko for, at inve-

steringsforeningen ikke overholder kravene til en tilstrækkelig startkapital, jf. § 9, stk. 1, nr. 9, i lov om investeringsforeninger m.v.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 1, er bestyrelsen.

Det foreslåede § 48 a, stk. 1, forpligter investeringsforeningen til at begrænse brugen af variabel løn til direktører, medlemmer af bestyrelsen og andre væsentlige risikotagere i investeringsforeninger. Det er centralt, at investeringsforeningers lønpolitik ikke fører til overdreven risikotagning med henblik på kortsigtede økonomiske gevinster, som samtidig gør foreningen sårbar over for store tab på længere sigt. Formålet med bestemmelsen er således at sikre en forsvarlig aflønning af ledelsen og væsentlige risikotagere. En uforsvarlig lønpolitik kan have alvorlige økonomiske konsekvenser for foreningen, investorerne m.v., hvorfor det foreslås, at overtrædelse af pligterne i § 48 a, stk. 1, kan straffes med bøde. Efter § 48 a, stk. 1, er det bestyrelsen, som på investeringsforeningens vegne skal sikre sig, at kravene og pligterne i § 48 a, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., er opfyldt, og det vil derfor være bestyrelsen, som vil kunne ifalde bødestraf, såfremt § 48 a, stk. 1, overtrædes.

Artikel 14 b, nr. 1, litra m, i UCITS V-direktivet giver mulighed for, at det enkelte land kan forbyde eller begrænse, at investeringsforeningen anvender visse typer af instrumenter helt eller delvist som variabel løn. Denne mulighed er som følge af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, jf. omtalen heraf i de almindelige bemærkninger pkt. 2.3, med forslaget til *stk. 2* anvendt i forhold til bestyrelsen og direktionen. Det foreslås således i *stk. 2*, at optioner vedrørende andele, f.eks. aktieoptioner, eller lignende instrumenter højst må udgøre 12,5 pct. af honoraret eller den faste grundløn inklusive pension til bestyrelsen og direktionen. Grænsen på 12,5 pct. skal ses i forhold til optionernes værdi på tidspunktet for beregningen af den variable løn. Den faktiske værdi af optionerne på udnyttelsestidspunktet vil typisk være væsentligt større eller væsentligt mindre. Bestemmelsen betyder, at i de tilfælde, hvor investeringsforeningen alene ønsker at tildele variabel løn i form af aktieoptioner, kan medlemmer af bestyrelsen og direktionen alene modtage op til 12,5 pct. af den faste løn i variabel løn. Begrænsningen på brugen af optioner til bestyrelsen og direktionen udelukker ikke investeringsforeningen fra at tildele anden form for variabel løn til disse personer, når blot grænsen på 50 pct. i det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, overholdes. Ved lignende instrumenter forstås optioner af enhver type, der er knyttet op på andele eller værdien heraf, og andre instrumenter, der i lighed med optioner vedrørende andele kan have en struktur, der kan medføre overdreven risikotagning.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 2, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 a, stk. 2, er investeringsforeningen. Forslagets § 48 a, stk. 2, begrænser brugen af aktieoptioner og lignende instrumenter som aflønning til direktion og bestyrelse i investeringsforeninger med henblik på at begrænse tildelingen af instrumenter. Investeringsforeningens manglende efterlevelse af bestemmelsen kan medføre, at medlemmer af bestyrelsen og direktionen får incitament til overdreven risikotagning, som kan have

negative økonomiske konsekvenser for en investeringsforening, investorer m.v., hvorfor det foreslås, at overtrædelse af § 48 a, stk. 2, kan straffes med bøde.

Det foreslåede *stk. 3* gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra m og q, i UCITS V-direktivet. Det foreslås, at investeringsforeningen skal sikre sig, at andele og instrumenter m.v., der overdrages til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere som en del af den variable løn i medfør af det foreslåede stk. 1, nr. 4, ikke må afhændes af disse personer i en passende periode efter overdragelsen, og at disse personer ikke må foretage en afdækning af den risiko, der knytter sig til disse andele m.v. Forslaget til stk. 3 understøtter forslaget i stk. 1, nr. 4, om, at mindst halvdelen af den variable løn skal udbetales i andele og instrumenter mv. med det formål at sikre, at bestyrelsen, direktionen og de øvrige væsentlige risikotagere har samme økonomiske incitamentter som en langsigtet investor. Forpligtelsen til ikke at afhænde andele og instrumenter m.v. i en af investeringsforeningen nærmere fastsat periode samt til i samme periode ikke at foretage risikoafdækning heraf, reguleres i aftalen mellem modtageren og investeringsforeningen.

Investeringsforeningen skal i forhold til det enkelte medlem af bestyrelsen og direktionen og den enkelte væsentlige risikotager vurdere, hvad der må anses for en passende periode. Det hensyn, der skal varetages ved en sådan passende tilbageholdelsesperiode er, at investeringsforeningens mere langsigtede interesser på denne måde tilgodeses. Se endvidere bemærkningerne ovenfor til forslagens stk. 1, nr. 5, hvor der gennemgås et eksempel på samspillet mellem kravene i de foreslåede stk. 1, nr. 4 og 5.

Med kravet om at modtageren ikke må afdække den risiko, der knytter sig til de modtagne andele og instrumenter m.v. menes, at modtageren eksempelvis ikke må indgå en aftale med tredjemand om, at såfremt modtagerens variable løn som følge af instrumenternes fald i værdi bliver mindre end på beregningstidspunktet, vil tredjemand skulle godtgøre den mistede del af den variable løn.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 3, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af § 48 a, stk. 3, er investeringsforeningen.

Det med lovforslaget foreslåede § 48 a, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v., skal sikre, at bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere har samme økonomiske incitamentter som en langsigtet investor, og sikrer derfor, at de omfattede personer ikke kan afhænde de overdragede andele og instrumenter m.v., der er overdraget som en del af en variabel aflønning, i en passende periode efter tildeling. Dette er tillige med til at sikre, at den omfattede personkreds ikke har et incitament til overdreven risikotagen på foreningens vegne.

Det foreslås derfor, at overtrædelse af § 48 a, stk. 3, kan straffes med bøde.

Forslaget til *stk. 4* gennemfører artikel 14 b, nr. 1, litra o og r, i UCITS V-direktivet. Det følger af heraf, at den udskudte del af den variable løn alene må udbetales eller overdrages, såfremt dette er holdbart set i forhold til investeringsforeningens økonomiske situation som helhed og er begrundet i

afdelingens og ansattes resultater, ligesom det angives, at den variable løn normalt bliver betydelig mindre, når der er tale om vigende formue for investeringsforeningen med hensyn til såvel den aktuelle aflønning som nedskæringer i udbetalingen af tidligere optjente beløb. Den ved stk. 4 foreslåede gennemførelse af artikel 14 b, nr. 1, litra o og r, i UCITS V-direktivet, tager, foruden direktivimplementering, højde for den politiske aftale om forsvarlig aflønning i den finansielle sektor, jf. omtalen heraf under de almindelige bemærkninger pkt. 2.3, hvorved det er besluttet, at der skal gælde det samme niveau af aflønningsregler for den finansielle sektor og dermed også for investeringsforeninger.

Forslaget er således formuleret i overensstemmelse med det gældende § 77 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, og indebærer, at en investeringsforening skal sikre sig, at udbetaling eller overdragelse af den udskudte del af den variable løn til bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere er betinget af, at de kriterier, der har dannet grundlag for beregningen af den variable løn, fortsat er opfyldt. Samtidig skal udbetalingen være betinget af, at den pågældende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed og ikke har deltaget i eller været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen.

For så vidt angår kriteriet om at den pågældende ikke må have deltaget i eller ikke må have været ansvarlig for en adfærd, der har resulteret i betydelige tab for investeringsforeningen, kan som eksempel nævnes tab for investeringsforeningen som følge af retssager med baggrund i den pågældendes adfærd, eller tab investeringsforeningen har lidt som følge af uansvarlige investeringer eller lignende, som den pågældende har været medvirkende til at foretage.

Derudover skal det medgå i vurderingen, om vedkommende har efterlevet passende krav til egnethed og hæderlighed. For bestyrelsen og direktionen gælder der ved indtræden allerede krav om godkendelse efter reglerne om egnethed og hæderlighed i § 57, stk. 1-3, i lov om investeringsforeninger m.v., ligesom der må foretages en fornyet vurdering, hvis forholdene efterfølgende ændres. Både for bestyrelse og direktion, der er omfattet af en vurdering efter § 57 i lov om investeringsforeninger m.v., og for væsentlige risikotagere, der ikke er omfattet, vil vurderingen af den pågældendes adfærd i høj grad svare til den vurdering, som foretages efter § 57, stk. 2 og 3, herunder særligt stk. 3, nr. 4, uden at der dog er tale om en egentlig egnetheds- og hæderlighedsvurdering. Det må således vurderes, om den pågældende har udvist eller udviser en adfærd, hvor der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage stillingen på en forsvarlig måde. Dette kan f.eks. være, hvis vedkommende har varetaget egne interesser i stedet for investeringsforeningens interesser, har handlet uden for sine beføjelser, eller har ageret i sager, hvor vedkommende var inhabil. Medarbejdere der er udpeget som væsentlige risikotagere, vil i vidt omfang udføre opgaver, der er fastlagt i den finansielle regulering, og også varetagelsen af disse lovbestemte opgaver vil indgå i en vurdering af de pågældendes adfærd. Vurderingen efter det foreslåede stk. 4 skal foretages på udbetalingstidspunktet efter udskydelsesperiodens udløb.

Reduktion eller bortfald af den variable løndel skal ske, hvis blot en af betingelserne i stk. 4 er opfyldt. De anførte betingelser er således ikke kumulative.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2- pkt., foreslås det, at overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 4, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 4, er investeringsforeningen.

Dette betyder, at overtrædelse af det med lovforslaget foreslåede § 48 a, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v., skal kunne straffes med bøde. Bestemmelsen har til formål at sikre, at vurderingen af den enkelte medarbejders, afdelings og investeringsforenings resultater foretages inden for en flerårig ramme, og at vurderingen tager højde for resultaterne set over en længere periode. Bestemmelsen skal således bidrage til at sikre en positiv økonomisk udvikling for foreningen på længere sigt og samtidig begrænse et evt. underskud, eftersom det ikke skal være muligt for et bestyrelsesmedlem, en direktør eller en anden væsentlig risikotager at få udbetalt eller overdraget den udskudte del af den variable løn, såfremt investeringsforeningen har et væsentligt underskud på det tidspunkt, hvor den variable løn skulle være kommet til udbetaling.

Det foreslåede *stk. 5* gennemfører dele af artikel 14 b, nr. 1, litra o, i UCITS V-direktivet om tilbagebetalingskrav. Ifølge forslaget til *stk. 5* skal investeringsforeningen sikre sig, at bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, der modtager variabel løn, skal tilbagebetale denne løndel helt eller delvist, hvis den er udbetalt på grundlag af oplysninger om resultater, som kan dokumenteres at være fejlagtige, og modtageren er i ond tro. Krav om tilbagebetaling er underlagt de almindelige aftale- og ansættelsesretlige principper. Det betyder, at det er en afgørende forudsætning for, at investeringsforeningen kan kræve tilbagebetaling af allerede udbetalt variabel løn, at modtageren har været i ond tro, eksempelvis i det tilfælde hvor modtageren af den variable løn bevidst har været med til at afgive fejlagtige oplysninger om resultater, der ligger til grund for beregningen af modtagerens variable løn.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af lovforslagets § 48 a, stk. 5, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af bestemmelsen er investeringsforeningen.

Dette betyder, at det foreslåede § 48 a, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v., medfører, at en investeringsforening skal sikre sig, at den har mulighed for, at bestyrelsesmedlemmer, direktører og andre væsentlige risikotagere skal tilbagebetale en variabel løndel, hvis den er udbetalt på grundlag af fejlagtige oplysninger om resultater, og hvis modtageren er i ond tro herom. Derved mindskes risikoen for, at en af de nævnte personer konstruerer fejlagtige oplysninger om foreningens resultater, hvilket ellers kan have alvorlige konsekvenser for driften af en forening. Det foreslås derfor, at overtrædelse af § 48 a, stk. 5, kan straffes med bøde.

Det foreslåede *stk. 6* er en gennemførelse af artikel 14 b, nr. 1, litra p, i UCITS V-direktivet, der omhandler de situationer, hvor bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere modtager pension efter en ydelsesbaseret ordning, dvs. at den ansatte er lovet en procentandel af månedslønnen, når den pågældende er gået på pension, og hvor denne pension helt eller delvist kan sidestilles

med variabel løn. Der er således ikke tale om pensionsbidragsordninger, dvs. at en procentandel af den ansattes månedsløn indbetales som bidrag til en pensionsordning. Det følger af forslaget til stk. 6, 1. pkt., at såfremt bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere tildeles en pensionsydelse, som helt eller delvist kan sidestilles med variabel løn, skal investeringsforeningen, hvis modtageren forlader investeringsforeningen inden pensionstidspunktet, beholde denne del af pensionsydelsen i 5 år i form af instrumenter, som nævnt i forslaget til stk. 1, nr. 4. Formålet med denne udskudte betaling er den samme som i forslaget til stk. 1, nr. 5, om udskydelse af en del af den variable løn, hvorefter det ønskes sikret, at modtageren af ydelsen ikke har incitament til at foretage kortsigtede unødvendige risikable handlinger, der kan stride imod investeringsforeningens interesser. Det foreslås samtidig, at de foreslåede stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på udskudte udbetalinger omfattet af det foreslåede stk. 6, da der f.eks. kan opstå behov for, at virksomheden kan undlade at udbetale den udskudte pensionsydelse, hvis dette ikke er forsvarligt henset til virksomhedens økonomiske situation.

Derudover foreslås det i stk. 6, 3. pkt., at hvis modtageren er medlem af bestyrelsen eller ansat hos investeringsforeningen ved pensionsalderen, skal investeringsforeningen udbetale den variable del af pensionsydelsen til modtageren i form af de i det foreslåede stk. 1, nr. 4, nævnte instrumenter uden mulighed for afhændelse eller udnyttelse i en periode på 5 år. Da der er tale om en ydelse, der kan sidestilles med variabel løn, foreslås det, at stk. 5 finder tilsvarende anvendelse på denne udbetalte del af pensionsydelsen.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 6, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 a, stk. 6, er investeringsforeningen.

Dette betyder, at det foreslåede § 48 a, stk. 6, i lov om investeringsforeninger m.v., vedrører situationen, hvor et medlem af bestyrelsen, direktionen eller en anden væsentlig risikotager er blevet tildelt en pensionsydelse, der kan sidestilles med en variabel løndel.

Formålet er det samme som i de foreslåede § 48, stk. 4 og 5, i lov om investeringsforeninger m.v., og skal begrænse risikoen for udbetaling af pensionsydelser i en situation, hvor foreningen har et væsentligt underskud samt risikoen for, at den pågældende konstruerer fejlagtige oplysninger om resultater, hvilket kan have en negativ økonomisk konsekvens for foreningen mv. Af samme hensyn som nævnt ovenfor vedrørende overtrædelse af § 48 a, stk. 4 og 5, foreslås det, at investeringsforeningens overtrædelse af det foreslåede § 48 a, stk. 6, kan straffes med bøde.

Det fremgår af pkt. 10 i præambelen til UCITS V-direktivet, at direktivet ikke berører de rettigheder, der følger af national aftale- og ansættelsesret, ligesom det ikke berører arbejdsmarkedets ret til at indgå og håndhæve kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale love og sædvaner. Det foreslås derfor med stk. 7, at stk. 1-6 alene finder anvendelse på ansættelsesforhold, der ikke er omfattet af kollektive overenskomster. Stk. 1-6 vil omvendt finde anvendelse på bonusordninger og

andre aftaler om variabel løn for overenskomstansatte, i det omfang sådanne ordninger ikke følger af overenskomsten.

§ 48 b

Den foreslåede bestemmelse i § 48 b er ny og fastsætter krav om nedsættelse af et aflønningsudvalg.

Forslaget indføres dels på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønningsregler i den finansielle sektor og dels på baggrund af implementeringen af aflønningsreglerne i UCITS V-direktivet. Forslaget svarer til § 77 c i lov om finansiel virksomhed og til § 21 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med de fornødne tilpasninger til lov om investeringsforeninger m.v.

Det foreslås i *stk. 1*, at en investeringsforening, der har en formue som sammenlagt overstiger 1,25 mia. euro og som samtidig har mere end 50 ansatte, skal nedsætte et aflønningsudvalg. Bestemmelsen gennemfører artikel 14 b, nr. 4, i UCITS V-direktivet.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2.pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 b, stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 b, stk. 1, er investeringsforeningen.

Da aflønningsudvalget skal bidrage til at øge effektiviteten og højne kvaliteten af arbejdet i bestyrelsen ved at medvirke til forberedelse af det materiale, der skal ligge til grund for beslutninger i bestyrelsen er der tale om en central bestemmelse.

Etableringen af aflønningsudvalget har til formål at sikre, at der sker en fyldestgørende forberedelse af spørgsmål om aflønning forud for behandlingen i bestyrelsen, således at beslutninger træffes på det bedst mulige grundlag. Beslutningsgrundlaget for behandling af spørgsmål om aflønning har stor betydning for beslutningsprocessen og i forlængelse heraf virksomhedens risikostyring. Det foreslås derfor at overtrædelse af § 48 b, stk. 1, kan straffes med bøde. Hvor eksempelvis en investeringsforening omfattet af den foreslåede bestemmelse helt undlader at nedsætte et aflønningsudvalg, vil investeringsforeningen kunne straffes med bøde.

Efter det foreslåede *stk. 2*, skal formanden og de øvrige medlemmer af aflønningsudvalget være medlem af bestyrelsen, som nedsætter udvalget.

Aflønningsudvalget skal efter forslaget sammensættes således, at medlemmerne er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om investeringsforeningens aflønning, herunder lønpolitik og forretningsgange, er i overensstemmelse med det foreslåede § 48 a, stk. 1. Der er ikke i forslaget krav om, at udvalget skal have et vist antal medlemmer, da dette må afgøres ud fra investeringsforeningens konkrete behov.

Efter forslaget skal formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget endvidere have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge virksomhedens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter. Ved nedsættelse af aflønningsudvalget skal det således sikres, at de bestyrelsesmedlemmer, som bliver medlem af aflønningsudvalget, samlet set har den viden og de kompetencer, som er nødvendige navnlig i forhold til tilpasning af investeringsforeningens aflønningsstruktur til dennes risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 b, stk. 2, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 b, stk. 2, er bestyrelsen.

Dette betyder, at formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal være medlemmer af bestyrelsen i den pågældende forening. Årsagen hertil er, at personer som ikke er medlem af bestyrelsen i den pågældende forening, ikke har de nødvendige forudsætninger for på kvalificeret vis at deltage i aflønningsudvalgets arbejde, da de ikke har det fornødne kendskab til foreningens forhold og forretningsmodel. Det foreslås derfor, at overtrædelse af § 48 b, stk. 2, kan straffes med bøde. Da det i praksis er investeringsforeningens bestyrelse, der er ansvarlig for nedsættelse af udvalget, vil det som udgangspunkt være bestyrelsen, som vil kunne ifalde bødestraf.

Det foreslås i *stk. 3*, at aflønningsudvalget skal forestå det forberedende arbejde i forhold til bestyrelsens beslutninger vedrørende aflønning, herunder lønpolitik og andre beslutninger herom som kan have indflydelse på investeringsforeningens risikostyring. Ud over vurderingen af om investeringsforeningens aflønning m.v. overholder reglerne i denne lov, har aflønningsudvalget også til opgave at overvåge effektiviteten af investeringsforeningens tiltag på lønområdet og sammenhængen til foreningens risikostyring.

Med forslaget fastlægges de opgaver, som aflønningsudvalget har ansvaret for at varetage efter forslagens § 48 b, stk. 3, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 7. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et samlet overblik over investeringsforeningens faktiske aflønningsstruktur, og som derved skal sikre, at bestyrelsen er bevidst om de risici, der er forbundet hermed. Det skal understreges, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for investeringsforeningens aflønningspolitik og praksis, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde. Forslaget er med hjemmel i den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010 en videreførelse af præciseringerne af § 77 c, stk. 4, 1. pkt., som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 22.

Det er væsentligt, at bestyrelsen løbende har fokus på investeringsforeningens lønpolitik og praksis både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger for investeringsforeningen. Aflønningsudvalget skal derfor løbende danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til investeringsforeningens aflønningspolitik og praksis, hvilket fastslås med den foreslåede bestemmelse *stk. 3, nr. 1-7*.

Aflønningsudvalget skal i forbindelse med sine opgaver efter stk. 3, nr. 1-7, have adgang til alle data og informationer i forhold til bestyrelsens beslutningsproces for så vidt angår udformning, implementering, kontrol og revision af investeringsforeningens aflønningspolitik og praksis. Aflønningsudvalget skal ligeledes have tilstrækkelige økonomiske ressourcer og uhindret adgang til alle oplysninger og data fra de uafhængige kontrolfunktioner samt risikostyringsfunktionen til at udføre sine arbejdsopgaver. Aflønningsudvalget skal endvidere samarbejde med andre bestyrelsesudvalg, f.eks. nominerings-, risiko- og revisionsudvalget, såfremt deres aktiviteter kan have en betydning for udformningen og efterlevelsen af investeringsforeningens lønpolitik og praksis.

Det foreslås i *nr. 1*, at udvalget skal rådgive bestyrelsen om udformningen af investeringsforeningens lønpolitik. I rådgivningen skal udvalget iagttage kravene til lønpolitikken efter det foreslåede § 48 a, stk.1.

Aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 ligeledes bistå bestyrelsen med at påse, at investeringsforeningen i praksis overholder sin lønpolitik. Til brug herfor skal aflønningsudvalget have de fornødne ressourcer, som beskrevet i de indledende bemærkninger til det foreslåede § 48 b, stk. 3, 1. pkt.

Det er vigtigt, at investeringsforeningens lønpolitik er i overensstemmelse med den faktiske situation, som investeringsforeningen befinder sig i, og aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 også løbende vurdere, om investeringsforeningens lønpolitik er passende og opdateret på baggrund heraf, og i det omfang, at det er nødvendigt, komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken. Eksempelvis i tilfælde, hvor investeringsforeningens lønpolitik ikke giver mulighed for tildeling af variabel løn til direktionen, og hvor investeringsforeningen ønsker at tildele variabel løn til direktionen, skal udvalget således foreslå, at lønpolitikken opdateres, så den giver mulighed herfor. Opdateres lønpolitikken, skal udvalget endvidere påse, at bestyrelsen forelægger den opdaterede lønpolitik for generalforsamlingen til godkendelse.

Hvis bestyrelsen beslutter at inddrage eksterne aflønningskonsulenter i rådgivningsøjemed, foreslås det i *nr. 2*, at udvalget skal gennemgå udnævnelsen af disse konsulenter for bl.a. at sikre, at konsulenterne besidder de fornødne kvalifikationer og viden om aflønning efter investeringsforeningens behov. Dette kan eksempelvis være advokater med speciale inden for aflønning i den finansielle sektor i relation til en konkret aflønningssag i investeringsforeningen eller håndtering af aflønningssager ved de offentlige myndigheder. Aflønningsudvalget kan endvidere gennemgå konsulenternes honorar m.v.

Det foreslås i *nr. 3*, at udvalget skal sikre, at oplysningerne om investeringsforeningens lønpolitik og praksis, som forelægges for investeringsforeningens generalforsamling til orientering og godkendelse, er tilstrækkelige. Dette kan både være oplysninger, som forelægges skriftligt for generalforsamlingen, eksempelvis investeringsforeningens lønpolitik, lønnoter til årsrapporten samt aflønningsrapporter, som oplysninger, der forelægges mundtligt for generalforsamlingen, som eksempelvis indgår i formandens beretning. Efter nr. 3 skal udvalget ligeledes sikre, at oplysningerne, som

forelægges for generalforsamlingen efter § 48 a, stk. 1, nr. 3, a)-b), er tilstrækkelige til, at generalforsamlingen kan tage en velinformeret beslutning.

Det foreslås i *nr. 4*, at udvalget i forhold til investeringsforeningens overordnede aflønningsstruktur løbende skal vurdere, om investeringsforeningens interne processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for samtlige af investeringsforeningens risici, navnlig risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet. Udvalget skal i denne forbindelse inddrage relevante afdelinger og forretningsenheder og i øvrigt have de fornødne ressourcer til rådighed, som beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Udvalget skal endvidere sikre, at investeringsforeningens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, herunder sikre, at disse er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser efter den foreslåede bestemmelses nr. 4. Det er vigtigt, at udvalget i denne forbindelse har de fornødne ressourcer til rådighed, som er nærmere beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Det foreslås i *nr. 5*, at udvalget skal vurdere investeringsforeningens, afdelingernes og medarbejdernes opnåede resultater samt på baggrund af en evaluering af de resultatkriterier, som ligger til grund for beregningen af variable løndelev til investeringsforeningens ansatte, vurdere, om der fortsat er grundlag for udbetaling af variable løndelev.

For at teste, hvordan investeringsforeningens lønpolitik fungerer i praksis i forhold til eksterne og interne begivenheder, skal aflønningsudvalget også efter *nr. 5* gennemgå en række scenarier, og teste samtlige resultatkriterier forbundet med investeringsforeningens variable aflønning af sine ansatte, herunder teste procedurer for tildeling af variabel løn baseret på investeringsforeningens faktiske risici. Aflønningsudvalget kan i forbindelse med sin opgave gennemføre stikprøver af investeringsforeningens lønpraksis. Stikprøverne kan både gennemføres for en afdeling i investeringsforeningen samt for udvalgte medarbejderkategorier og kan eksempelvis tage udgangspunkt i udvalgte medarbejders aftaler om variabel løn, hvormed det undersøges, om aflønningsreglerne er overholdt i sin helhed i forbindelse med tildeling og udbetaling af variabel løn til medarbejderne, herunder kan der foretages en kontrol af backtestingmekanismerne, udskydelsesmekanismerne m.fl.

Det foreslås i *nr. 6*, at udvalget skal påse aflønningen af den risikoansvarlige, den complianceansvarlige og den interne revisionschef. Aflønningsudvalget skal lave en anbefaling af sammensætningen af og størrelsen på deres lønninger til bestyrelsen. Anbefalingerne kan være baseret på markedsstandarder for medarbejderkategorierne. Anbefalingerne skal iagttage kravene i § 11 i bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt forsikringsholdingvirksomheder, i det omfang, at dette er relevant.

Det foreslås i *nr. 7*, at aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner, f.eks. compliance-funktionen, inddrages i det omfang, det er nødvendigt for, at

udvalget kan udføre sine opgaver efter de foreslåede stk. 3, nr. 1-6. I det omfang at det er nødvendigt, skal udvalget ligeledes søge ekstern rådgivning, som eksempelvis har erfaring med aflønningsreglerne for den finansielle sektor. Efter forslaget indledende bemærkninger skal aflønningsudvalget have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løse sine arbejdsopgaver, herunder til ekstern rådgivning, såfremt dette er nødvendigt.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 a, stk. 3, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 b, stk. 3, er bestyrelsen.

Dette betyder, at bestyrelsen kan straffes med bøde, såfremt den ikke sikrer, at aflønningsudvalget varetager sine opgaver efter forslaget stk. 3, nr. 1-7.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at aflønningsudvalget bistår bestyrelsen med at sikre, at investeringsforeningens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring og således ikke medvirker til overdreven risikoadfærd. Hvis der ikke er en sund og effektiv risikostyring i investeringsforeningen, vil dette kunne medføre store tab for investeringsforeningen, hvilket er baggrunden for, at bestemmelsen foreslås strafbelagt.

Det foreslås i *stk. 4*, at udvalget i forbindelse med sit arbejde skal varetage investeringsforeningens langsigtede interesser, ligesom udvalget skal varetage medlemmernes interesser samt offentlighedens interesse. Bestyrelsen kan beslutte, at udvalget skal have andre opgaver inden for aflønningsområdet. En anden opgave inden for aflønningsområdet kan eksempelvis være at afgive indstilling til bestyrelsen om ledelsesmedlemmers vederlag samt aflønning af ledelsen af kontrolfunktioner, herunder intern revision, compliance m.v.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 b, stk. 4, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 b, stk. 4, er bestyrelsen.

Dette betyder, at bestyrelsen kan straffes med bøde, hvis denne ikke sikrer, at aflønningsudvalget varetager sine opgaver efter § 48 b, stk. 4.

Formålet med bestemmelsen er, at aflønningsudvalget i forbindelse med sit arbejde varetager investeringsforeningens langsigtede interesser, medlemmernes samt offentlighedens interesse, idet dette er investeringsforeningens hovedinteressenter og således af afgørende betydning for investeringsforeningens kernevirkksomhed. Hvis interessenternes interesser ikke varetages, vil dette således kunne medføre betydelige tab for investeringsforeningen, hvilket er baggrunden for, at bestemmelsen foreslås strafbelagt.

§ 48 c

Den foreslåede bestemmelse i § 48 c er ny og fastsætter krav om en skriftlig lønpolitik for investeringsforeninger, krav om generalforsamlingens godkendelse af lønpolitikken, krav til formandens

beretning om redegørelse for investeringsforeningens aflønning for generalforsamlingen og krav om offentliggørelse af bestyrelsens og direktionens individuelle lønninger i årsrapporten.

Forslaget indføres dels på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønningsregler i den finansielle sektor og dels på baggrund af implementeringen af aflønningsreglerne i UCITS V-direktivet. Forslaget svarer til § 77 d i lov om finansiel virksomhed og til § 22 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med de fornødne tilpasninger til lov om investeringsforeninger m.v.

Efter forslaget til *stk. 1*, skal investeringsforeningen have en skriftlig lønpolitik, som er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring.

En lønpolitik er et risikostyringsværktøj. Investeringsforeningen skal omsætte lovgivningens krav til en reel politik for investeringsforeningen baseret på sin forretningsmodel- og risikostrategi. Den reelle aflønning af investeringsforeningens bestyrelse og ansatte skal således forankres i en lønpolitik. En lønpolitik bør forholde sig til de risici, der er forbundet med den af investeringsforeningen valgte aflønningsmodel, herunder forholde sig til incitamenterne for risikotagning som den valgte aflønningsmodel kan medføre i praksis.

En lønpolitik skal være i overensstemmelse med en sund og effektiv risikostyring og iagttage aflønningsreglerne i § 48 a-c, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 7, i det omfang det er relevant. En lønpolitik skal tage afsæt i investeringsforeningens størrelse, organisation samt omfanget og kompleksiteten af investeringsforeningens aktiviteter. Ved vurdering af investeringsforeningens størrelse kan der bl.a. lægges vægt på værdien af investeringsforeningens aktiver og passiver samt antallet af ansatte. Ved vurdering af investeringsforeningens organisation kan der bl.a. lægges vægt på investeringsforeningens organisering af passende risikostyringsfunktioner. Ved vurdering af omfanget og kompleksiteten af investeringsforeningens aktiviteter kan der bl.a. lægges vægt på typen af virksomhed samt kompleksiteten og karakteren af investeringsforeningens forretningsmodel, produkter, distributionskanaler og kontrakter samt underliggende aktiver og passiver.

En lønpolitik skal være i overensstemmelse med investeringsforeningens fondsregler, vedtægter, forretningsmodel og risikostrategi, værdier, langsigtede interesser, organisatoriske struktur samt iagttage forbruger- og investorbeskyttelseshensyn. En lønpolitik må ikke tilskynde til overdreven risikotagning og bør indeholde foranstaltninger til at undgå interessekonflikter. En lønpolitik bør angive fremgangsmåden for udpegning af væsentlige risikotagere.

En lønpolitik skal omfatte bestyrelsen og alle ansatte i investeringsforeningen og fastlægge rammerne for deres aflønning, navnlig aflønning af direktionen, andre væsentlige risikotagere og andre personer, der handler på investeringsforeningens vegne. Hvilke ansatte der vurderes at være væsentlige risikotagere afgøres af investeringsforeningens bestyrelse. For nærmere om afgrænsningen af hvornår en ansat skal udpeges som væsentlig risikotager henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 48 d, som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 7. En lønpolitik bør endvidere fastlægge ram-

merne for personer, som handler på investeringsforeningens vegne, eksempelvis tilknyttede agenter, således at betaling af disse personer ikke tilskynder til uforholdsmæssig risikotagning eller uhenigtsmæssigt salg af produkter. Hvor relevant bør en lønpolitik endvidere tage højde for person-sammenfald mellem investeringsforeningens hovedaktionærer samt ansatte og adressere potentielle interessekonflikter i denne henseende. En lønpolitik skal ligeledes sikre, at der ikke opstår væsentlige interessekonflikter for medarbejdere i kontrolfunktioner.

En lønpolitik fastlægger de overordnede rammer for investeringsforeningens aflønning af bestyrelsen og ansatte i investeringsforeningen, herunder retningslinjer for fast og variabel løn, retningslinjer for fratrædelsesgodtgørelser samt retningslinjer for investeringsforeningens pensionspolitik. En lønpolitik fastlægger således investeringsforeningens aflønningsstruktur. En lønpolitik gælder derfor for alle ansatte i investeringsforeningen.

Da der gælder særlige begrænsninger for brugen af variabel løn til bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere, er det naturligt, at en lønpolitik særligt fokuserer på aflønningen af denne personkreds, uanset at den gælder for alle ansatte. Investeringsforeningens lønpolitik bør angive, hvilke former for variabel løn, f.eks. resultatkontrakter, nyansættelsesgodtgørelser, fastholdelsesbonusser m.v., der kan tildeles, herunder tage stilling til de begrænsninger for brugen af variabel løn, som følger af det foreslåede § 48 a. En lønpolitik skal eksempelvis fastlægge loftet for variabel løn for bestyrelsen, direktionen samt virksomhedens andre væsentlige risikotagere, hvis investeringsforeningen anvender variabel løn. Loftets størrelse kan variere for bestyrelsen, direktionen og andre væsentlige risikotagere, så længe disse er fastsat inden for rammerne af § 48 a, stk. 1, nr. 1-3, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 7. Bestyrelsen kan med generalforsamlingens godkendelse eksempelvis fastsætte et loft, som er lavere end det, der følger af § 48 a, stk. 1, nr. 1-3, jf. dette lovforslags § 2, nr. 7. Såfremt investeringsforeningen tildeler variabel løn til bestyrelsen, direktionen eller andre væsentlige risikotagere, skal lønpolitikken sikre en passende balance mellem den faste og den variable løndel. Den passende balance kan variere afhængig af modtagerens funktion og investeringsforeningens forhold i øvrigt. Anvender investeringsforeningen instrumenter som variabel løn, bør en lønpolitik oplyse, hvilke former for instrumenter, en investeringsforening kan tildele, eksempelvis andele eller tilsvarende instrumenter. Såfremt en virksomhed anvender eller gerne vil have mulighed for at anvende nyansættelsesgodtgørelser, som per definition er variabel løn, bør den maksimale størrelse af heraf fremgå af lønpolitikken.

Retningslinjer i en lønpolitik om fratrædelsesgodtgørelser skal fastlægge et maksimalt beløb, som kan tildeles i fratrædelsesgodtgørelse, og retningslinjerne bør også fastlægge kriterierne for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse. Et kriterium for tildeling af fratrædelsesgodtgørelse kan eksempelvis være opsigelse fra investeringsforeningens side.

En lønpolitik skal indeholde de overordnede mål for investeringsforeningens, forretningsenhedernes og medarbejdernes resultater og metoderne for måling af resultaterne samt de overordnede resultat-kriterier. investeringsforeningens lønpolitik bør skelne mellem de forskellige forretningsenheder,

ledelsesfunktioner samt kontrolfunktioner for så vidt angår variabel aflønning og de overordnede resultatkrav.

En lønpolitik skal sikre, at der ved beslutninger om tildeling af variabel løn tages højde for de risici, som er forbundet med de resultatkrav, der kan udløse en variabel løn. Resultatkravene skal afspejle både medarbejdernes, forretningsenhedernes og investeringsforeningens samlede resultater.

En lønpolitik skal afspejle, om der er forskel på muligheden for at optjene variabel løn mellem de forskellige forretningsenheder, herunder hvilke risici der er forbundet hermed i de forskellige forretningsenheder samt hvordan dette afspejles i muligheden for variabel løn. Det skal således være muligt at udlede af investeringsforeningens lønpolitik om, og hvordan investeringsforeningen anvender variabel løn, herunder hvilke kriterier der gælder for, at en medarbejder kan få tildelt variabel løn. Investeringsforeningen kan have fastsat kriterier som eksempelvis omkostningsudviklingen i investeringsforeningen, kundetilfredshed og investeringsforeningens resultat før skat.

Såfremt en investeringsforening, som er et aktieselskab, navnlig hvis det er børsnoteret, kræver, at bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere skal være i besiddelse af et af investeringsforeningen nærmere fastsat antal andele for herved at tilpasse bestyrelsen og de ansattes incitamenter med investeringsforeningens langsigtede interesser, skal dette fremgå af en lønpolitik, herunder er krav til antallet og beløbet specificeret i politikken.

Hvis det er relevant, skal en lønpolitik endvidere indeholde investeringsforeningens krav til udskydelse af variable løndele samt begrundelse herfor, og en lønpolitik indeholder ligeledes en beskrivelse af, hvordan investeringsforeningen forholder sig til kravene om forudgående og efterfølgende risikojustering af tildeling og udbetaling af variabel løn. I praksis medfører en effektiv lønpolitik, at variable løndele kan nedjusteres som følge af forudgående eller efterfølgende risikojusteringer. Eksempelvis kan det fremgå af en lønpolitik, at variable løndele nedjusteres på udbetalingstidspunktet som følge af at investeringsforeningens økonomiske situation er væsentligt forringet siden tildelingstidspunktet. En lønpolitik anfører således hvordan variable løndele justeres i forhold til ændringer i resultater for de enkelte medarbejdere, afdelingerne samt investeringsforeningen. Endvidere kan det eksempelvis fremgå af lønpolitikken, at variable løndele kan nedjusteres eller kræves tilbagebetalt som følge af, at modtageren har været i ond tro.

En investeringsforening skal have en lønpolitik uanset om dennes aflønningsmodel udelukkende er baseret på fast løn, og uanset om investeringsforeningen udbetaler løn i det hele taget. Da bør dette fremgå af lønpolitikken. Anvender investeringsforeningen alene variabel løn i ekstraordinære tilfælde, eksempelvis i tilfælde af at ansatte har ydet en ekstraordinær indsats, skal det fremgå af lønpolitikken, at investeringsforeningen anvender variabel løn, herunder hvilke former for variabel løn investeringsforeningen anvender i sådanne tilfælde samt kriterierne for tildeling af løndelen.

Har investeringsforeningen nedsat et aflønningsudvalg, bør dette fremgå af lønpolitikken.

Lønpolitikken skal tage højde for investeringspolitikken i de afdelinger, som investeringsforeningen forvalter, herunder sikre, at lønpolitikken tager højde for de risici, som investeringsforeningen påtager sig, er i overensstemmelse med afdelingernes risici.

Bestemmelsen vil blive suppleret med mere detaljerede regler, som fastsættes i bekendtgørelsesform, jf. den foreslåede § 48 d i lov om investeringsforeninger m.v.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 c, stk. 1, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 c, stk. 1, er investeringsforeningen.

Hvis eksempelvis en investeringsforening helt undlader at udarbejde en lønpolitik eller har en lønpolitik, der åbenlyst er i strid med aflønningsreglerne, vil den pågældende investeringsforening kunne straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 2*, at generalforsamlingen i investeringsforeningen skal godkende investeringsforeningens lønpolitik, herunder retningslinjer for tildeling af variabel løn og retningslinjer for tildeling af fratrædelsesgodtgørelser.

Det foreslåede krav om godkendelse af lønpolitikken følger af den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvori det er besluttet, at der skal være en forsvarlig aflønningspolitik, som også sikrer medlemmernes indflydelse på investeringsforeningens lønpolitik. Se i øvrigt omtalen af den politiske aftale under de almindelige bemærkninger pkt. 2.3. Investeringsforeningens lønpolitik skal godkendes af generalforsamlingen, uanset om investeringsforeningen benytter variabel aflønning eller ej, idet en beslutning om ikke at benytte variabel aflønning ligeledes udgør en lønpolitik, som medlemmerne skal tage stilling til. Hvis generalforsamlingen ikke godkender lønpolitikken, skal bestyrelsen udarbejde en ny lønpolitik, der tager højde for generalforsamlingens bemærkninger, og som igen skal forelægges til godkendelse for generalforsamlingen. Hvis lønpolitikken senere ændres, skal den reviderede lønpolitik godkendes på ny af investeringsforeningens generalforsamling. De ændrede dele af lønpolitikken vil først kunne benyttes for aftaler om variabel løn for bestyrelsen og direktionen, når den reviderede lønpolitik er godkendt af investeringsforeningens generalforsamling. For væsentlige risikotagere kan ændrede dele af en revideret lønpolitik benyttes, når den reviderede lønpolitik er godkendt af bestyrelsen. Den reviderede lønpolitik, for så vidt angår de væsentlige risikotageres forhold, godkendes så af investeringsforeningens generalforsamling ved førstkomende lejlighed.

Lønpolitikken skal altid være i overensstemmelse med og fremme en sund og effektiv risikostyring, jf. § 48 c, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 7. Da lønpolitikken ikke skal vedrøre ansættelsesforhold, der er omfattet af kollektive overenskomster, med mindre der er tale om bonusordninger m.v. for overenskomstansatte, som ikke er fastsat i overenskomsten, betyder det også, at generalforsamlingen m.v. ikke vil skulle godkende variable lønforhold, der reguleres af den kollektive overenskomst.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 c, stk. 2, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 c, stk. 2, er investeringsforeningen.

Det foreslåede § 48 c, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. har til formål at sikre medlemmernes indflydelse på investeringsforeningens lønpolitik. Investeringsforeningens øverste organ, generalforsamlingen, skal således have godkendt ændrede dele af lønpolitikken, før disse kan benyttes for aftaler om variabel løn for bestyrelse og direktion. Da bestyrelsen i modsat fald ville kunne fastsætte politikkerne for tildeling af løn til sig selv uden at skulle have dette godkendt af et højere organ, sikrer bestemmelsen, at habilitetsproblemer kan minimeres. Endvidere sikrer bestemmelsen, at det øverste organ tager stilling til lønpolitikken, som gælder for hele foreningen, hvilket sikrer en mere effektiv risikostyring. Endelig medfører en lønpolitik, der ikke er godkendt af foreningens øverste organ, en større risiko for at være uhensigtsmæssig og kan således have negative økonomiske konsekvenser for foreningen, indskyderne, investorerne m.v. Det foreslås derfor, at overtrædelse af det foreslåede § 48 c, stk. 2, kan straffes med bøde..

Det foreslåede *stk. 3* angiver, at formanden for bestyrelsen i sin beretning for investeringsforeningens ordinære generalforsamling skal redegøre for aflønningen af investeringsforeningens bestyrelse og direktion. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om aflønningen i det foregående regnskabsår og om den forventede aflønning i det indeværende og det kommende regnskabsår. Formålet med kravet er, at generalforsamlingen skal forholde sig til aflønningen af bestyrelsen og direktionen.

Redegørelsen skal indeholde oplysninger om henholdsvis honorarer, fast grundløn og variabel løn samt de overordnede retningslinjer for brugen af enhver form for variabel aflønning, herunder betingelserne for at optjene og få tildelt bonus eller kursrelaterede incitamentsordninger m.v. samt for pensions- og fratrædelsesordninger og andre fordele. Oplysninger om fordelingen mellem henholdsvis den faste løn, incitamentsaflønningen og de øvrige elementer i aflønningen, skal ligeledes fremgå.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 c, stk. 3, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 c, stk. 3, er formanden for bestyrelsen.

Det foreslåede § 48 c, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v. pålægger formanden for bestyrelsen i en investeringsforening, at dennes beretning for investeringsforeningens øverste organ, generalforsamlingen, skal indeholde en redegørelse for aflønningen af bestyrelsen og direktionen. Investeringsforeningens øverste organ får herved et indblik i foreningens aflønningsniveau og får dermed samtidig mulighed for at fremkomme med indsigelser mod den nuværende og fremtidige aflønning og lønpolitik. Oplysninger om hvorledes bestyrelse og direktion er aflønnet er vigtigt for medlemmerne, da de på baggrund af disse informationer kan tage stilling til om de fortsat kan god-

kende den gældende lønpolitik eller om der er behov for ændringer heri. Det foreslås derfor, at overtrædelse af § 48 c, stk. 3, kan straffes med bøde.

Det foreslås i *stk. 4*, at investeringsforeningen i årsrapporten skal offentliggøre det samlede vederlag for hvert enkelt medlem af bestyrelsen og direktionen, som vedkommende som led i dette hverv har optjent fra investeringsforeningen i det pågældende regnskabsår.

Oplysninger om enkeltpersoners lønforhold er personoplysninger omfattet af § 6 i lov om behandling af personoplysninger (persondataloven). Behandlingen, herunder offentliggørelsen af oplysningerne, skal således ske i overensstemmelse med persondataloven. § 6 i persondataloven opregner en række betingelser for, hvornår det er muligt at offentliggøre personoplysninger, eksempelvis hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, eller hvis det følger af lovgivningen.

Det skal med det foreslåede *stk. 4* være muligt for investeringsforeningen at offentliggøre vederlaget for bestyrelsen og direktionen, uden at de pågældende har givet deres udtrykkelige samtykke hertil, idet det vurderes, at oplysninger om det enkelte bestyrelses- og direktionsmedlems samlede vederlag på årsbasis er af væsentlig interesse for offentligheden, herunder navnlig for investeringsforeningens medlemmer m.v. Det sikres herved, at investeringsforeningens interessenter får et indblik i, hvordan investeringsforeningen aflønner de personer, der står for investeringsforeningens daglige ledelse og de personer, der har det overordnede ansvar for investeringsforeningen og dennes overlevelse på længere sigt. Indsigten i investeringsforeningens aflønning af bestyrelsen og direktionen kan således være grundlæggende for investorenes vurdering af, om der er en fornuftig sammenhæng mellem investeringsforeningens resultater og belønning af bestyrelsen og direktionen.

Ved det samlede vederlag forstås både fast og variabel løn eller honorar inklusive pension, som bestyrelses- og direktionsmedlemmet modtager som led i dennes hverv i investeringsforeningen selv. Det betyder eksempelvis, at den løn, som et medarbejdervalgt bestyrelsesmedlem modtager som led i sin almindelige ansættelse, ikke er omfattet af offentliggørelsespligten.

At vederlaget skal være modtaget i regnskabsåret betyder, at der er tale om det vederlag i form af fast og variabel løn eller honorar, som bestyrelsen og direktionen får udbetalt eller overdraget i dette regnskabsår. I forhold til variabel løn, som modtages i regnskabsåret, vil der oftest være tale om variabel løn, som er optjent på baggrund af resultater, der er skabt i tidligere regnskabsår, men som først udbetales eller overdrages i det pågældende regnskabsår.

Det fremgår af forslaget til *stk. 4*, at offentliggørelsen af individuelle vederlag for bestyrelsen og direktionen skal ske i årsrapporten. På den måde sikres det, at investeringsforeningens medlemmer og andre interessenter får vederlagsoplysningerne samtidig med den seneste årsrapport. Bestemmelsen indeholder ikke krav om, hvor i årsrapporten oplysningerne skal gives, og de kan således gives i ledelsesberetningen eller i en note. Investeringsforeningen kan eksempelvis vælge at give oplysningerne i noten om aflønning af ansatte, der skal gives i henhold til regnskabsreglerne.

I det foreslåede § 190, stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at overtrædelse af § 48 c, stk. 4, straffes med bøde. Ansvarssubjektet i forhold til overtrædelse af lovforslagets § 48 c, stk. 4, er investeringsforeningen.

Pligten efter det foreslåede § 48 c, stk. 4, til at offentliggøre den samlede aflønning for hvert enkelt medlem af bestyrelse og direktion skal sikre åbenhed og gennemsigtighed omkring aflønning af bestyrelse og direktion og skal sikre offentlighedens mulighed for at få indblik i foreningens aflønningspraksis. Dermed varetages investorers mfl. interesser, og bestemmelsen er vigtig i forhold til at sikre åbenhed omkring investeringsforeningers aflønning. Det foreslås derfor, at investeringsforeningens overtrædelse af § 48 c, stk. 4, kan straffes med bøde.

§ 48 d

Den foreslåede bestemmelse i § 48 d er ny, og fastsætter en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren om fastsættelse af nærmere regler om de i de foreslåede § 48 a, stk. 1-6, nævnte forhold, og om de foranstaltninger, som en investeringsforening skal træffe for at have en lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, jf. § 48 c, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 7, i en bekendtgørelse. Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges erhvervs- og vækstministeren endvidere til at fastsætte nærmere regler om investeringsforeningers pligt til at offentliggøre oplysninger om deres aflønning af bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil. Med forslaget bemyndiges erhvervs- og vækstministeren endvidere til at fastsætte definitionen af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en investeringsforenings risikoprofil.

Forslaget indføres dels på baggrund af den politiske aftale af 31. august 2010 om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor, hvormed der skal gælde ensartede aflønningsregler i den finansielle sektor og dels på baggrund af implementeringen af aflønningsreglerne i UCITS V-direktivet. Forslaget svarer indholdsmæssigt til den foreslåede § 77 h i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 31, og til § 20, stk. 11, og § 22, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. med de fornødne tilpasninger til lov om investeringsforeninger m.v.

Forslaget bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler om definitionen af ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil, dvs. væsentlige risikotagere i en bekendtgørelse. Væsentlige risikotagere vil typisk omfatte de personer, der sammen med direktionen deltager i den daglige ledelse af investeringsforeningen, f.eks. ledelsen af den del af organisationen, som beskæftiger sig med investeringsforvaltning, ansatte, som via finansielle instrumenter kan tage en væsentlig risiko på investeringsforeningens vegne, ledelsen af den del af organisationen, som forestår kontrol af overholdelse af grænser for risikotagning, og øvrige ansatte, som kan påføre investeringsforeningen væsentlige markedsrisici. Endvidere skal investeringsforeningen også overveje, hvorvidt personer, hvis samlede løn inklusive pension ligger inden for samme aflønningsniveau som bestyrelsen og direktionen, også skal inddrages i investeringsforeningens overvejelser over, om der er tale om væsentlige risikotagere, jf. også artikel 14 a, stk. 3,

i UCITS V-direktivet. Det er dog et afgørende kriterium for at en person udpeges som risikotager at investeringsforeningen vurderer, at den pågældende har væsentlig indflydelse på en eller flere afdelingers risikoprofil. Hvis investeringsforeningen består af mere end én afdeling, kan investeringsforeningen vurdere, at den enkelte væsentlige risikotager kun anses for risikotager for så vidt angår den eller de afdelinger, hvor den pågældende har væsentlig indflydelse på risikoprofilen, jf. også bemærkningerne til det foreslåede § 48 a, stk. 1, nr. 3. Hvilke ansatte der vurderes at være væsentlige risikotagere afgøres af virksomhedens bestyrelse. Det forventes, at de kommende retningslinjer fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) om en forsvarlig aflønningspraksis for UCITS indeholder fortolkningsbidrag til, hvilke grupper af ansatte, der bør udpeges som væsentlige risikotagere i en investeringsforening. Med henblik på at sikre, at de kommende regler for udpegning af væsentlige risikotagere kan baseres på retningslinjerne fra ESMA og at eventuelle senere justeringer på baggrund af ændring af retningslinjer eller andre fortolkningsbidrag kan ske mest smidigt foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren gives hjemmel til at fastsætte regler herom ved bekendtgørelse.

Med forslaget indføres endvidere bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om fastlæggelse og gennemgang af lønpolitikken, om pensionsydelse, nyansættelsesgodtgørelser og fratrædelsesgodtgørelser samt om aflønning ved outsourcing af visse aktiviteter. Det følger endvidere af artikel 14 b, stk. 1, litra e, i UCITS V-direktivet, at særligt for så vidt angår ansatte i kontrolfunktioner, eksempelvis intern revision og compliancefunktioner m.v., må disses eventuelle variable løn ikke være afhængig af resultatet i den afdeling eller det område, som disse personer kontrollerer, og endvidere følger det af artikel 14 b, stk. 1, litra f, i UCITS V-direktivet, at lønpolitikken for ansatte i kontrolfunktioner skal være underlagt direkte tilsyn af aflønningsudvalget, hvorfor lønpolitikken for disse personer derfor vil skulle indeholde nogle særlige begrænsninger i den forbindelse. Bekendtgørelsen, som forventes udstedt i medfør af forslaget, forventes således at indeholde nærmere regler aflønning for en investeringsforenings bestyrelse og ansatte. Eksempelvis krav til en investeringsforenings lønpolitik, krav til variabel aflønning af bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere, krav til aflønning af ansatte i særlige funktioner, pension og særlige godtgørelser m.fl.

Efter forslaget bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler for investeringsforeningers forpligtelse til at offentliggøre og indberette oplysninger vedrørende aflønning af bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere. Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler svarende til de gældende regler, der ved bekendtgørelse nr. 818 af 27. juni 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder samt forsikringsholdingvirksomheder er fastsat for virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Som en følge af den politiske aftale omtalt i de almindelige bemærkninger under pkt. 2.3, skal der således gælde fælles regler om aflønning for den finansielle sektor. Investeringsforvaltningsselskaberne er allerede omfattet af tilsvarende regler i lov om finansiel virksomhed og regler udstedt i medfør heraf og forslaget skal medvirke til at sikre, at, at de selvadministrerende foreninger underlægges tilsvarende regler.

Til nr. 8 (§ 87, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Den foreslåede bestemmelse i § 87, stk. 4, er ny.

Efter § 87, stk. 1, nr. 8, i lov om investeringsforeninger m.v. skal årsrapporter udarbejdes efter en grundlæggende forudsætning om, at hver transaktion, begivenhed og værdiændring skal indregnes og måles hver for sig, ligesom de enkelte forhold ikke må modregnes med hinanden (bruttoværdi).

Det foreslås at indsætte en bemyndigelse til erhvervs- og vækstministeren til at udstede regler om fravigelse af modregningsforbuddet, som følger af § 87, stk. 1, nr. 8, i lov om investeringsforeninger m.v., ved udarbejdelsen af årsrapporten. Bemyndigelsen skal anvendes til at udstede regler om undtagelser til modregningsforbuddet i overensstemmelse med reglerne i de internationale regnskabsregler (IFRS), således at det er muligt løbende at tilpasse reglerne til de internationale regnskabsregler (IFRS). Dette gøres mest hensigtsmæssigt på bekendtgørelsesniveau.

De gældende internationale regnskabsregler (IFRS) indeholder, ligesom den danske lovgivning, et generelt forbud mod modregning ved udarbejdelse af årsrapporten. De internationale regnskabsregler (IFRS) indeholder samtidig regler, hvorefter det generelle forbud mod modregning i særlige begrænsede tilfælde fraviges. Det er denne mulighed for fravigelse, der danner baggrund for forslaget. Bemyndigelsen forventes bl.a. anvendt til at udstede regler herom i bekendtgørelse om finansielle rapporter for danske UCITS, som er udstedt med hjemmel i § 95.

Til nr. 9 (§ 95, stk. 1-4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter den gældende § 95 kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler om regnskabsaflæggelse for danske UCITS. Det foreslås at ændre bestemmelsen, så beføjelsen fremadrettet tilkommer erhvervs- og vækstministeren. Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til § 87, stk. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 8. Ved dette forslag bemyndiges erhvervs- og vækstministeren således til at udstede nærmere regler, der forventes udstedt i samme bekendtgørelse, som udstedes med hjemmel i § 95.

Med bemyndigelsesbestemmelsen i § 95, stk. 1, kan Finanstilsynet således i dag fastsætte nærmere regler for årsrapporten, herunder regler om indregning og måling af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger, opstilling af resultatopgørelse og balance samt krav til noter og ledelsesberetning.

§ 95, stk. 2, giver endvidere Finanstilsynet beføjelser til at fastsætte regler for koncernregnskaber, herunder regler for, hvornår en årsrapport skal indbefatte et koncernregnskab, mens § 95, stk. 3, fastslår, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for udfærdigelse og offentliggørelse af regnskabsrapporter, som er dækkende for kortere perioder end årsrapporten.

Endelig giver § 95, stk. 4, Finanstilsynet beføjelse til at fastsætte nærmere regler for offentliggørelse af værdipapirfondes årsrapporter.

Til nr. 10 (§ 170, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

I § 170, stk. 1, opregnes en række bestemmelser i markedsføringsloven, som finder anvendelse, når Forbrugerombudsmanden behandler eller anlægger sager efter lov om investeringsforeninger m.v.

Den gældende bestemmelse i § 170, stk. 1, indeholder imidlertid ikke en henvisning til markedsføringslovens § 27 a, der blev indført ved lov nr. 378 af 17. april 2013, og som giver Forbrugerombudsmanden hjemmel til efter forhandling at meddele påbud om at informere relevante kunder om retsstillingen i relation til forældelse i de tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden skønner det nødvendigt for at beskytte forbrugeren mod retstab.

Bestemmelsen blev indsat for at sikre, at kunder, der måtte have et krav, bliver orienteret om deres retsstilling i relation til forældelse, så de har mulighed for at varetage deres interesser. I forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i markedsføringsloven burde man have foretaget en konsekvensrettelse af § 170, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., og af tilsvarende bestemmelser i de øvrige tilsynslove på det finansielle område, således at Forbrugerombudsmanden også har mulighed for at anvende denne nye bestemmelse i markedsføringsloven overfor virksomheder, som måtte have påført deres kunder et tab, og hvor Forbrugerombudsmanden vil indlede en retssag på vegne af disse kunder.

Med den foreslåede ændring rettes der op på dette forhold i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 11 (§ 175, stk. 3, nr. 11, i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 175 regulerer Finanstilsynets tavshedspligt. Efter udgangspunktet i § 175, stk. 1, er Finanstilsynets underlagt en skærpet tavshedspligt. § 175, stk. 3, fastlår imidlertid, at den skærpede tavshedspligt ikke gælder for oplysninger vedrørende tilsynet med god skik og en række forbrugerbeskyttelsesregler, herunder eksempelvis oplysninger i sager om prospekter, jf. § 102 i lov om investeringsforeninger m.v.

Ved udbud af andele i en dansk UCITS skal den danske UCITS udarbejde et dokument med central investorinformation for hver afdeling eller andelsklasse. Den centrale investorinformation skal udleveres til interesserede detailinvestorer og skal indeholde information om de væsentlige karakteristika ved den danske UCITS, afdelingen eller andelsklassen, således at en detailinvestor kan forstå karakteren af og risiciene ved investering i de andele, som vedkommende bliver tilbudt. Reglerne om central investorinformation er, ligesom reglerne om prospekter, en forbrugerbeskyttelsesregel, hvorfor central investorinformation foreslås omfattet af undtagelsen i § 175, stk. 3.

Med den foreslåede ændring af § 175, stk. 3, nr. 11, foreslås central investorinformation efter § 103 i lov om investeringsforeninger m.v. tilsvarende omfattet af bestemmelsen, således at Finanstilsynet fremover kan videregive oplysninger om central investorinformation i henhold til § 103, dog med de undtagelser, som følger af offentlighedslovens kapitel 3.

Til nr. 12 (§ 176, stk. 6 og 7, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Efter § 176 i lov om investeringsforeninger m.v. har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den danske UCITS, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt den danske UCITS anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det den danske UCITS selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 7. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor den danske UCITS ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den danske UCITS samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk eller juridisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 3, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som

vedrører den pågældende person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i stk. 7, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af stk. 3, 1. pkt., hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske eller juridiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 176 i lov om lov om investeringsforeninger m.v. har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (§ 190, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Som en konsekvens af, at der indføres nye regler om aflønning i lovens §§ 48 a-c, foreslås det at ændre § 190, stk. 1, 2. pkt., så overtrædelse af § 48 a, stk. 1-6, § 48 b samt § 48 c, stk. 1-4, kan straffes med bøde. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 7.

Til § 3

Til nr. 1-2 (§ 83, stk. 2, i lov om værdipapirhandel mv.)

Der foreslås enkelte sproglige tilpasninger og opdatering af henvisninger til anden relevant lovgivning. Herudover foretages præcisering af nr. på Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

Til nr. 3 (§ 83, stk. 5, i lov om værdipapirhandel mv.)

§ 83, stk. 5, i værdipapirhandelsloven henviser til den fremgangsmåde, der følger af § 83 b, stk. 3 og 4. Med § 3, nr. 4, i dette lovforslag foreslås § 83 b ophævet, og henvisningen i § 83, stk. 5, foreslås ophævet som følge heraf.

Til nr. 4 (§ 83 b i lov om værdipapirhandel mv.)

§ 83 b i lov om værdipapirhandel foreslås ophævet. Dette skyldes at bestemmelserne om regnskabskontrollen skal følge ESMA's retningslinjer fra 28. oktober 2014 nr. 2014/1293 om håndhævelse af finansiel information (regnskabskontrol) med ikrafttrædelse den 28. december 2014. ESMA's retningslinjer skal sikre, at informationen i harmoniserede dokumenter fra udstedere, hvis finansielle instrumenter er optaget til handel på et reguleret marked i EU, overholder de krav, der følger af gennemsigtighedsdirektivet.

Formålet med regnskabskontrollen af årsrapporter og delårsrapporter er at bidrage til en konsekvent anvendelse af de relevante regnskabsregler og derved til gennemsigtigheden af den finansielle information, der er relevant for de beslutninger, som træffes af investorer og andre brugere af års- og delårsrapporter. Regnskabskontrollen bidrager til at beskytte investorer og styrke markedstilliden.

For at investorer og andre brugere af års- og delårsrapporter er i stand til at sammenligne de finansielle oplysninger fra forskellige udstedere, er det vigtigt, at disse oplysninger er baseret på en korrekt og konsekvent anvendelse af regnskabsreglerne, således at ensartede forhold indregnes, præsenteres og måles på en ensartet måde.

Regnskabskontrollen defineres i ESMA's retningslinjer som en undersøgelse af, om reglerne for finansiell information i års- og delårsrapporter overholder de relevante regnskabsregler, og at der tages passende foranstaltninger, når der ved kontrollen konstateres overtrædelser. De udstedere, der udvælges til regnskabskontrol, udvælges såvel ud fra en risikomæssig betragtning som ved tilfældig udvælgelse. Dette med henblik på at sikre, at regnskabsbrugerne får den information de skal have, og at der i fremtiden ikke opstår lignede overtrædelser.

I henhold til ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol må der ikke være en begrænsning af undersøgelsesbeføjelserne. Af retningslinjerne fremgår det endvidere, at håndhævere ved udførelsen af deres arbejde skal kunne kræve nødvendige informationer, uanset om der er indikation på fravigelser fra reglerne.

Ved ophævelse af § 83 b gælder der ikke længere en begrænsning om, at regnskabskontrollen alene må foretages på op til 20 pct. af ustederne. Endvidere gælder der ikke længere en begrænsning om, at Erhvervsstyrelsen skal have en begrundet formodning om fejl i den finansielle information for at kunne opstarte en regnskabskontrol.

Ophævelsen af § 83 b forventes ikke at betyde en væsentlig ændring af praksis for udførelsen af regnskabskontrollen.

Til nr. 5 (§ 84 c, stk. 6 og 7, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet

herom. Ligeledes er det virksomheden selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 1, 8. pkt. og stk. 2, 1. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i stk. 6, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor virksomheden ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til virksomheden samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk eller juridisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 3, 1. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører den pågældende person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af *stk. 3, 1. pkt.*, hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske eller juridiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v. har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 84 l, stk. 6 og 7, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v. har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedttagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det virksomheden selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 2. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor virksomheden ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til virksomheden samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en virksomhed eller fysisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende virksomhed eller person. Da det ikke er givet, at en virksomhed eller fysisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra virksomheden eller personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende virksomhed eller person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 4, 3. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører den pågældende virksomhed eller fysiske person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i stk. 7, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af stk. 4, 3. pkt., hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en virksomhed eller fysisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til virksomheden eller den fysiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 84 l i lov om værdipapirhandel m.v. har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 84 m, stk. 5 og 6, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Efter § 84 m i lov om værdipapirhandel m.v. har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedttagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 5*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den virksomhed eller fysiske person, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 5* kun ske offentliggørelse, såfremt virksomheden eller personen anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det virksomheden eller personen selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 1, 2. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynets tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efter-

forskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i stk. 5, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor virksomheden eller den fysiske person ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til virksomheden eller personen samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 6*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en virksomhed eller fysisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende virksomhed eller person. Da det ikke er givet, at en virksomhed eller fysisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra virksomheden eller personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende virksomhed eller person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 3, 3. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører den pågældende virksomhed eller fysiske person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i stk. 6, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af stk. 3, 3. pkt., hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en virksomhed eller fysisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til virksomheden eller den fysiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.]

Den foreslåede ændring af § 84 m i lov om værdipapirhandel m.v. har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8 (§ 87, stk. 10, i lov om værdipapirhandel mv.)

Det foreslås indsat et nyt stk. 10 i § 87 i værdipapirhandelsloven, hvorefter § 87, stk. 5, i værdipapirhandelsloven skal finde tilsvarende anvendelse for Finanstilsynets kontrol med udstedere af værdipapirer efter § 83, stk. 2-8, i værdipapirhandelsloven.

§ 83, stk. 2, i værdipapirhandelsloven handler om Finanstilsynets kontrol med udstedere af værdipapirer, og det følger af § 83, stk. 2, 4. pkt., at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted ved behandling af sager, der vedrører virksomheder omfattet af årsregnskabsloven.

Den foreslåede ændring indebærer, at Erhvervsstyrelsen mod behørig legitimation og uden retskendelse vil kunne aflægge kontrolbesøg hos udstedere af værdipapirer i forbindelse med udførelsen af regnskabskontrollen efter § 83, stk. 2, i værdipapirhandelsloven.

I henhold til gældende ret har Erhvervsstyrelsen ikke haft hjemmel til at foretage kontrolundersøgelser af virksomheder. Det følger af artikel 24, stk. 4, litra i, i gennemsigtighedsdirektivet, ligesom det følger af ESMA's retningslinjer af 28. oktober 2014 om håndhævelse af finansiell information (regnskabskontrol), at den nationale kompetente myndighed skal have adgang til at foretage kontrolundersøgelser hos udstedere, dvs. børsnoterede selskaber.

Finanstilsynet har meddelt ESMA, at Danmark vil bringe lovgivningen i overensstemmelse med retningslinjerne. Ved gennemførelse af de foreslåede ændringer, følger Danmark ESMA's retningslinjer om regnskabskontrol.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 20, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 20, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indeholder krav om, at en forvalters lønpolitik skal skelne mellem kriterier for fastsættelse af fast og variabel løn. § 77 a, stk. 7, i lov om finansiell virksomhed indeholder et identisk krav for finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. § 77 a, stk. 7, i lov om finansiell virksomhed foreslås med dette lovforslags § 1, nr. 18, ophævet med henblik på indførelse af kravet i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser i finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Ifølge den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010, som videreføres med den brede politiske aftale om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet af 10. oktober 2013, skal der gælde ens regler om aflønning for hele den finansielle sektor. Det foreslås derfor at ophæve § 20, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som svarer til § 77 a, stk. 7, i lov om finansiell virksomhed, med henblik på indførelse af tilsvarende krav i bekendtgørelse om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning for forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., således at dette er konsistent med aflønningsreglerne for finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder.

Der henvises til pkt. 2.3.2 i de almindelige bemærkninger for nærmere om de politiske aftaler.

Til nr. 2 (§ 21, stk. 3, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det foreslås, at § 21, stk. 3, 2.pkt. præciserer de kollektive kompetencekrav til aflønningsudvalget, således at formanden og medlemmerne af aflønningsudvalget skal have den fornødne viden, kvalifikationer og kompetencer til at forstå og overvåge forvalterens lønpolitik og praksis, risikostyring og kontrolaktiviteter. Ved nedsættelse af aflønningsudvalget skal det således sikres, at de bestyrelsesmedlemmer, som bliver medlem af aflønningsudvalget, samlet set har den viden og de kompetencer, som er nødvendige navnlig i forhold til tilpasning af forvalterens aflønningsstruktur til forvalterens risikoprofil og forvaltning af kapital og likviditet. Dette er en udbredelse af præciseringerne til § 77 c, stk. 4, 1. pkt. jf. lovforslagets § 1, nr. 23, i overensstemmelse med den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010.

Den foreslåede præcisering forventes at sætte større fokus på, at medlemmerne i aflønningsudvalget besidder de nødvendige kollektive kompetencer til at varetage udvalgets opgaver. § 21, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed indeholder i dag krav om, at aflønningsudvalget skal sammensættes således, at medlemmerne hver især er i stand til at foretage en kvalificeret og uafhængig vurdering af, om virksomhedens aflønning, herunder lønpolitik og tilhørende forretningsgange, er i overensstemmelse med § 20. Forslaget har ikke til formål at stille yderligere krav til de enkelte udvalgsmedlemmers kompetencer, men skal sikre, at bestyrelsen ved nedsættelsen af aflønningsudvalget tager højde for, at udvalgsmedlemmerne kollektivt besidder de rette kompetencer til at varetage udvalgets opgaver.

Til nr. 3 (§ 21, stk. 4, 1. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 20, stk. 8, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer aflønningsudvalgets overordnede opgaver.

Med forslaget til § 21, stk. 4, 1. pkt. fastlægges de konkrete opgaver, som aflønningsudvalget har ansvaret for at varetage efter § 21, stk. 4. Det er opgaver, der skal bidrage til at sikre, at bestyrelsen kan få et samlet overblik over forvalterens faktiske aflønningsstruktur, og som derved skal sikre, at bestyrelsen er bevidst om de risici, der er forbundet hermed. Det skal understreges, at det fortsat er den samlede bestyrelse, der har ansvaret for forvalterens aflønningspolitik og praksis, men udvalgets arbejde er et vigtigt led i det forberedende arbejde. § 21, stk. 4, er en udbredelse af præciseringerne til § 77 c, stk. 4, 1. pkt. jf. lovforslagets § 1, nr. 23, i overensstemmelse med den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor af 31. august 2010.

Det er væsentligt, at bestyrelsen løbende har fokus på forvalterens lønpolitik og praksis både i forhold til den aktuelle situation, men også i forhold til fremtidige beslutninger for forvalteren. Aflønningsudvalget skal derfor løbende danne sig et samlet billede af de risici, som knytter sig til forvalterens aflønningspolitik og praksis, hvilket fastslås med den foreslåede § 21, stk. 4, nr. 1-7.

Aflønningsudvalget skal i forbindelse med sine opgaver efter stk. 4, nr. 1-7, have adgang til alle data og informationer i forhold til bestyrelsens beslutningsproces for så vidt angår udformning, implementering, kontrol og revision af forvalterens aflønningspolitik og praksis. Aflønningsudvalget

skal ligeledes have tilstrækkelige økonomiske ressourcer og uhindret adgang til alle oplysninger og data fra de uafhængige kontrolfunktioner samt risikostyringsfunktionen til at udføre sine arbejdsopgaver. Aflønningsudvalget skal endvidere samarbejde med andre bestyrelsesudvalg, f.eks. nominerings-, risiko- og revisionsudvalget, såfremt deres aktiviteter kan have en betydning for udformningen og efterlevelsen af forvalterens lønpolitik og praksis.

Det foreslås i *nr. 1*, at udvalget skal rådgive bestyrelsen om udformningen af forvalterens lønpolitik. I rådgivningen skal udvalget iagttage kravene til lønpolitikken efter § 20, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 ligeledes bistå bestyrelsen med at påse, at forvalteren i praksis overholder sin lønpolitik. Til brug herfor skal aflønningsudvalget have de fornødne ressourcer, som beskrevet i de indledende bemærkninger til det foreslåede § 21, stk. 4, 1. pkt.

Det er vigtigt, at forvalterens lønpolitik er i overensstemmelse med den faktiske situation, som forvalteren befinder sig i, og aflønningsudvalget skal efter den foreslåede bestemmelse nr. 1 også løbende vurdere, om forvalterens lønpolitik er passende og opdateret på baggrund heraf, og i det omfang, at det er nødvendigt, komme med forslag til opdateringer af lønpolitikken. Eksempelvis i tilfælde, hvor forvalterens lønpolitik ikke giver mulighed for tildeling af variabel løn til direktionen, og hvor forvalteren ønsker at tildele variabel løn til direktionen, skal udvalget således foreslå, at lønpolitikken opdateres, så den giver mulighed herfor. Opdateres lønpolitikken, skal udvalget endvidere påse, at bestyrelsen forelægger den opdaterede lønpolitik for generalforsamlingen til godkendelse.

Hvis bestyrelsen beslutter at inddrage eksterne aflønningskonsulenter i rådgivningsøjemed, foreslås det i *nr. 2*, at udvalget skal gennemgå udnævnelsen af disse konsulenter for bl.a. at sikre, at konsulenterne besidder de fornødne kvalifikationer og viden om aflønning efter forvalterens behov. Dette kan eksempelvis være advokater med speciale inden for aflønning i den finansielle sektor i relation til en konkret aflønningssag i forvalteren eller håndtering af aflønningssager ved de offentlige myndigheder. Aflønningsudvalget kan endvidere gennemgå konsulenternes honorar m.v.

Det foreslås i *nr. 3*, at udvalget skal sikre, at oplysningerne om forvalterens lønpolitik og praksis, som forelægges for forvalterens generalforsamling til orientering og godkendelse, er tilstrækkelige. Dette kan både være oplysninger, som forelægges skriftligt for generalforsamlingen, eksempelvis forvalterens lønpolitik, lønnoter til årsrapporten samt aflønningsrapporter, som oplysninger, der forelægges mundtligt for generalforsamlingen, som eksempelvis indgår i formandens beretning. Efter *nr. 3* skal udvalget ligeledes sikre, at oplysningerne, som forelægges for generalforsamlingen efter § 20, stk. 2, nr. 3, a)-b), er tilstrækkelige til, at generalforsamlingen kan tage en velinformeret beslutning.

Det foreslås i *nr. 4*, at udvalget i forhold til forvalterens overordnede aflønningsstruktur løbende skal vurdere, om forvalterens interne processer og systemer er tilstrækkelige og tager højde for samtlige af forvalterens risici, navnlig risici forbundet med forvaltning af kapital og likviditet. Udvalget skal i denne forbindelse inddrage relevante afdelinger og forretningsenheder og i øvrigt have de fornødne ressourcer til rådighed, som beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget. Udvalget skal endvidere sikre, at forvalterens lønpolitik og praksis er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring, herunder sikre, at disse er i overensstemmelse med forvalterens forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser efter den foreslåede bestemmelses nr. 4. Det er vigtigt, at udvalget i denne forbindelse har de fornødne ressourcer til rådighed, som er nærmere beskrevet indledningsvis i bemærkningerne til forslaget.

Det foreslås i *nr. 5*, at udvalget skal vurdere forvalterens, forretningsenhedernes og medarbejdernes opnåede resultater samt på baggrund af en evaluering af de resultatkræterier, som ligger til grund for beregningen af variable løndelev til forvalterens ansatte, vurdere, om der fortsat er grundlag for udbetaling af variable løndelev.

For at teste, hvordan forvalterens lønpolitik fungerer i praksis i forhold til eksterne og interne begivenheder, skal aflønningsudvalget også efter *nr. 5* gennemgå en række scenarier, og teste samtlige resultatkræterier forbundet med forvalterens variable aflønning af sine ansatte, herunder teste procedurer for tildeling af variabel løn baseret på forvalterens faktiske risici. Aflønningsudvalget kan i forbindelse med sin opgave gennemføre stikprøver af forvalterens lønpraksis. Stikprøverne kan både gennemføres for en forretningsenhed i virksomheden samt for udvalgte medarbejderkategorier og kan eksempelvis tage udgangspunkt i udvalgte medarbejders aftaler om variabel løn, hvormed det undersøges, om aflønningsreglerne er overholdt i sin helhed i forbindelse med tildeling og udbetaling af variabel løn til medarbejderne, herunder kan der foretages en kontrol af backtestingmekanismerne, f.eks. programmer til kontrol af resultatkræterier udskydelsesmekanismerne m.fl.

Det foreslås i *nr. 6*, at udvalget skal påse aflønningen af den risikoansvarlige, den compliance-ansvarlige og den interne revisionschef. Aflønningsudvalget skal lave en anbefaling af sammensætningen af og størrelsen på deres lønninger til bestyrelsen. Anbefalingerne kan være baseret på markedsstandarder for medarbejderkategorierne. Anbefalingerne skal iagttage kravene i § 11 i bekendtgørelse nr. 296 af 27. marts 2014 om lønpolitik og oplysningsforpligtelser om aflønning for forvaltere af alternative investeringsfonde, i det omfang, at dette er relevant.

Det foreslås i *nr. 7*, at aflønningsudvalget skal sikre, at de uafhængige kontrolfunktioner og andre relevante funktioner, f.eks. compliance-funktionen, inddrages i det omfang, det er nødvendigt for, at udvalget kan udføre sine opgaver efter de foreslåede bestemmelser nr. 1-6. I det omfang at det er nødvendigt, skal udvalget ligeledes søge ekstern rådgivning, som eksempelvis har erfaring med aflønningsreglerne for den finansielle sektor. Efter forslagens indledende bemærkninger skal aflønningsudvalget have tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at løse sine arbejdsopgaver, herunder til ekstern rådgivning, såfremt dette er nødvendigt.

Til nr. 4 (§ 21, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Det følger af det gældende § 21, stk. 4, 2. og 3. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, at udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning, og at udvalget i det forberedende arbejde skal varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til kapital-ejere og andre investorer.

Som følge af, at der med lovforslagets § 4, nr. 2, indsættes et nyt pkt. 2, i § 21, stk. 4, foreslås det, at flytte det gældende § 21, stk. 4, 2. og 3. pkt., om at udvalget kan varetage andre opgaver vedrørende aflønning, og at udvalget i det forberedende arbejde skal varetage forvalterens langsigtede interesser, herunder også i forhold til kapitalejere og andre investorer, flyttes til § 21 som nyt stk. 5.

Det gældende § 21, stk. 4, 2. og 3. pkt., videreføres således uændret for forvaltere af alternative investeringsfonde i det foreslåede § 21, stk. 5. Det gældende § 21, stk. 5 bliver herefter til stk. 6.

Til nr. 5 (§ 30, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 30 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at sikre, at de alternative investeringsfonde, som forvalteren forvalter, regelmæssigt og mindst en gang årligt oplyser investorerne i fondene om den indre værdi pr. andel i fonden.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 29 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, der fastslår, at en forvalter af alternative investeringsfonde skal have procedurer for værdiansættelse af aktiverne og forpligtelserne i hver af de fonde, som forvalteren forvalter. Procedurene skal sikre, at værdiansættelsen og beregningen af indre værdi pr. andel sker korrekt, uafhængigt, konsekvent og i overensstemmelse med gældende lov. Reglerne om værdiansættelse og beregning af indre værdi pr. andel skal fremgå af den enkelte fonds vedtægter eller fondsbestemmelser. Værdiansættelsen og beregningen af indre værdi pr. andel skal mindst ske én gang årligt.

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde. Direktivet indeholder en række beføjelser til Kommissionen til at udstede delegerede retsakter, herunder også vedrørende værdiansættelse og beregning af indre værdi pr. andel. Denne bemyndigelse er udnyttet i artikel 72 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 231/2013 af 19. december 2012 om udbygning af Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU for så vidt angår undtagelser, generelle vilkår for drift, depositarer, gearing, gennemsigtighed og tilsyn (level 2-forordningen). Forvalteren skal således også sikre, at værdiansættelsen og beregningen af indre værdi pr. andel sker i overensstemmelse med artikel 72 i level 2-forordningen.

Med lovforslaget foreslås det præciseret, at den indre værdi pr. andel, der efter § 30 skal oplyses til investorerne, er den indre værdi pr. andel, som allerede er beregnet i medfør af § 29. Hensigten med ændringen er således at sikre, at det tydeligt fremgår, at § 30 ikke skal forstås som en yderligere forpligtelse til at beregne den indre værdi ud over de krav, der allerede følger af loven.

Til nr. 6 og 7 (§ 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 63 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. regulerer sammen med § 62, hvilke oplysninger en forvalter af alternative investeringsfonde skal stille til rådighed for investorerne inden, der investeres i fonden.

§ 62, stk. 1 og 2, oplister en lang række oplysninger, som skal stilles til rådighed for investorerne forud for investeringer i fonden. Det drejer sig f.eks. om oplysninger om investeringsstrategi og investeringsmålsætninger, investeringsbegrænsninger, gearing, gebyrer og omkostninger, indre værdi pr. andel osv.

§ 63 fastslår, at en forvalter af alternative investeringsfonde kan undlade at offentliggøre dele af oplysningerne omfattet af opstillingen i § 62, stk. 1 og 2, såfremt den pågældende alternative investeringsfond er omfattet af pligt til at offentliggøre et prospekt. I sådanne tilfælde kan forvalteren nøjes med at offentliggøre de oplysninger, som ikke allerede fremgår af prospektet.

Med forslaget til ændring af § 63 foreslås bestemmelsen udvidet til også at omfatte oplysninger, som fremgår af lignende dokumenter, som udleveres til investorerne. Dette vil f.eks. være et privat placement memorandum (PPM). En forvalter kan således efter forslaget nøjes med at offentliggøre de oplysninger, som ikke allerede fremgår af prospekter eller lignende dokumenter, der udleveres til investorerne.

Dette vil være en væsentlig lempelse af den oplysningsopgave, der er pålagt forvalteren i medfør af § 62, idet mange af oplysningerne, der skal gives efter § 62, stk. 1 og 2, allerede vil findes enten i prospekter, PPM eller lignende dokumenter.

De oplysninger, som ikke allerede fremgår af prospektet eller et lignende dokument og som forvalteren derfor skal offentliggøre i medfør af § 62, stk. 1 og 2, kan offentliggøres enten separat eller som tillæg til enten prospektet eller det lignende dokument, som de øvrige oplysninger fremgår af.

Til nr. 8 (§ 162 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 162 kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om forvaltere af alternative investeringsfondes pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af forvalteren.

Med den foreslåede ændring foreslås depositarer efter § 46 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. på tilsvarende vis omfattet af § 162, således, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om de omfattede depositarers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af depositaren.

Den eksisterende bemyndigelse er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 1567 af 23. december 2014 om finansielle virksomheders og investeringsforeningers m.v. pligt til at offentliggøre Finanstilsynets vurdering af virksomheden og investeringsforeningen m.v. Det er forventningen, at de af lovforslaget omfattede depositarer skal omfattes af tilsvarende regler.

Til nr. 9 (§ 170, stk. 3, nr. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter den gældende § 170, stk. 3, nr. 4, er sager om oplysninger til investorerne i henhold til §§ 62-66 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. samt regler udstedt i medfør af lovens § 66 undtaget fra den skærpede tavshedspligt, der gælder for Finanstilsynet efter § 170, stk. 1.

Finanstilsynets tavshedspligt er således lempet på en række udvalgte områder vedrørende god skik og andre investorbeskyttelsesregler. Lempelsen har til hensigt at øge offentligheden og åbenheden vedrørende disse områder.

Offentligheden kan få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven. Finanstilsynets lempede tavshedspligt på de nævnte områder indebærer, under forudsætning af overholdelse af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven, at Finanstilsynet kan udtale sig til offentligheden om, hvorvidt en konkret sag behandles i Finanstilsynet, herunder eksempelvis udlevere en kopi af Finanstilsynets brev til forvalteren eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist. I forbindelse med at Finanstilsynet tager en sag op, vil Finanstilsynet kun kunne oplyse dette, men ikke hvordan sagen forventes afgjort.

Med lovforslaget foreslås bestemmelsen præciseret, så der henvises til sager om oplysninger til investorerne givet i henhold til §§ 62-65 samt regler udstedt i medfør § 62, stk. 3, og § 66. Med præciseringen foretages der ikke materielle ændringer i bestemmelsen. § 62, stk. 3, og § 66 indeholder bemyndigelser til erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelsesform og det præciseres med ændringen, at sager om oplysninger til investorerne i henhold til regler udstedt i medfør af disse bemyndigelser tilsvarende er omfattet af den lempede tavshedspligt.

Til nr. 10 (§ 171, stk. 6 og 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Efter § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den forvalter, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt forvalteren anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det forvalteren selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstil-

synets offentliggørelse efter stk. 1, 7. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i stk. 6, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor forvalteren ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til forvalteren samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk eller juridisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 3, 1. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører den pågældende person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af stk. 3, 1. pkt., hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske eller juridiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 12, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere)

Der findes i dag ikke en adgang for tilsynsmyndigheder i andre EU-lande og lande, som Unionen har indgået aftale med, til at indhente og foretage stedlige undersøgelser i filialer af udenlandske boligkreditformidlere i Danmark. I medfør af § 346, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed findes en sådan adgang for tilsynsmyndighederne i andre EU-lande og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, for filialer af udenlandsk finansielle virksomheder med hjemsted i et af de pågældende lande.

Forslaget til stk. 4 giver tilsynsmyndigheder i andre EU-lande og lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, adgang til efter forudgående meddelelse til Finanstilsynet at indhente oplysninger og foretage stedlige undersøgelser her i landet i filialer af udenlandske boligkreditformidlere fra det pågældende land. Denne adgang er en naturlig følge af, at det er hjemlandets tilsynsmyndigheder, der ifølge det såkaldte princip om hjemlandstilsyn har ansvaret for tilsynet med filialen og derfor må have adgang til at kontrollere denne. Det foreslås, at Finanstilsynet skal kunne foretage selvstændige inspektioner i den her i landet beliggende filial, som led i Finanstilsynets tilsyn med god skik og kompetencekrav. Den foreslåede bestemmelses 1. pkt. gennemfører boligkreditdirektivets artikel 34, stk. 5, og bestemmelsens 2. pkt. præciserer, at Finanstilsynet som hidtil fører tilsyn med filialens overholdelse af regler om god skik.

Til nr. 2 (§ 18, stk. 6 og 7, i lov om finansielle rådgivere)

Efter § 18 i lov om finansielle rådgivere har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedttagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den finansielle rådgiver, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt den finansielle rådgiver anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det den finansielle rådgiver selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efter-

forskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i stk. 6, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor den finansielle rådgiver ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den finansielle rådgiver samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk eller juridisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 3, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører den pågældende person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af *stk. 3, 1. pkt.*, hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske eller juridiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 18 i lov om finansielle rådgivere har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til *pkt. 2.4* i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 49 a, stk. 6 og 7, i lov om forsikringsformidling)

Efter § 49 a i lov om forsikringsformidling har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom

eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det virksomheden selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 7. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor virksomheden ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til virksomheden samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk eller juridisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 3, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører den pågældende person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i stk. 7, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af stk. 3, 1. pkt., hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske eller juridiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 49 a i lov om forsikringsformidling har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 93, stk. 6 og 7, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Efter § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den virksomhed, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt virksomheden anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det virksomheden selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 7. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor virksomheden ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offent-

liggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til virksomheden samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk eller juridisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 3, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører den pågældende person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af *stk. 3, 1. pkt.*, hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske eller juridiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 66 c, stk. 6 og 7, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Efter § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at den firmapensionskasse, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt firmapensionskassen anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det firmapensionskassen selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 8. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor firmapensionskassen ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til firmapensionskassen samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk eller juridisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 3, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører den pågældende person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af *stk. 3, 1. pkt.*, hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i

det tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske eller juridiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 15, stk. 7 og 8, i lov om ejendomskreditselskaber)

Efter § 15 i lov om ejendomskreditselskaber har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedttagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 7*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefracald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at det pantebrevsselskab, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefracaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 7* kun ske offentliggørelse, såfremt pantebrevsselskabet anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det pantebrevsselskabet selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefracald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefracald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 2, 8. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefracald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor pantebrevsselskabet ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefracald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede

de af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til pantebrevsselskabet samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Med § 9, nr. 1, foreslås det endvidere at indsætte *stk. 8*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk eller juridisk person, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk eller juridisk person ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 4, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører den pågældende person. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i *stk. 8*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af *stk. 4, 1. pkt.*, hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk eller juridisk person ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske eller juridiske person samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 15 i lov om ejendomskreditselskaber har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til *pkt. 2.4* i de almindelige bemærkninger.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 27 g, stk. 6 og 7, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Efter § 27 g i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af

frifindende dom. Da det ikke er givet, at Arbejdsmarkedets Tillægspension, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til stk. 6 kun ske offentliggørelse, såfremt Arbejdsmarkedets Tillægspension anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det Arbejdsmarkedets Tillægspension selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 1, 7. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i stk. 6, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til Arbejdsmarkedets Tillægspension samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk person eller Arbejdsmarkedets Tillægspension, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person eller Arbejdsmarkedets Tillægspension. Da det ikke er givet, at en fysisk person eller Arbejdsmarkedets Tillægspension ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen eller Arbejdsmarkedets Tillægspension, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person eller Arbejdsmarkedets Tillægspension sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter stk. 2, 1. pkt., dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af *stk. 2, 1. pkt.*, hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk person eller Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke selv anmoder Fi-

nanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske person eller Arbejdsmarkedets Tillægspension samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 27 g i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 76 b, stk. 7 og 8, i lov om arbejdsskadesikring)

Efter § 76 b i lov om arbejdsskadesikring har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 7*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 7* kun ske offentliggørelse, såfremt Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 7. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 7*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom.

Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 8*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk person eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Da det ikke er givet, at en fysisk person eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 2, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i *stk. 8*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af *stk. 2, 1. pkt.*, hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk person eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske person eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 76 b i lov om arbejdsskadesikring har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til *pkt. 2.4* i de almindelige bemærkninger.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 10 g, stk. 6 og 7, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Efter § 10 g i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond har Finanstilsynet i dag en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning. Er der i en sag afsagt fældende dom eller vedtaget bøde, offentliggør Finanstilsynet ligeledes dommen, bødevedtagelsen eller

et resumé heraf. Samtidig er den pågældende virksomhed forpligtet til også at offentliggøre fældende domme eller vedtagne bøder på sin hjemmeside.

Det foreslås at indsætte *stk. 6*, hvorefter det i tilfælde hvor Finanstilsynet har offentliggjort, at Finanstilsynet har overgivet en sag til politimæssig efterforskning, også bliver muligt for Finanstilsynet at offentliggøre, såfremt sagen er afsluttet ved påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsigelse af frifindende dom. Da det ikke er givet, at Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som er blevet politianmeldt, i de foreslåede tilfælde ønsker offentliggørelse af påtaleopgivelsen, tiltalefrafaldet eller den frifindende dom, skal der i henhold til *stk. 6* kun ske offentliggørelse, såfremt Lønmodtagernes Dyrtidsfond anmoder Finanstilsynet herom. Ligeledes er det Lønmodtagernes Dyrtidsfond selv, som skal sende Finanstilsynet en kopi af afgørelsen om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller den frifindende dom, idet Finanstilsynet ikke nødvendigvis vil være i besiddelse af afgørelsen eller dommen.

Finanstilsynet skal offentliggøre, at sagen er sluttet uden tiltale, at sagen er sluttet ved tiltalefrafald, eller at der er afsagt frifindende dom i sagen i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 1, 7. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort beslutningen om at overgive sagen til politimæssig efterforskning. De supplerende oplysninger om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 6*, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om beslutningen om at overgive en sag til politimæssig efterforskning. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke selv anmoder Finanstilsynet om, at der skal ske offentliggørelse af en påtaleopgivelse, et tiltalefrafald eller frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til Lønmodtagernes Dyrtidsfond samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Det foreslås endvidere at indsætte *stk. 7*, hvorefter Finanstilsynet på anmodning fra en fysisk person eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond, skal offentliggøre resultatet af en anket eller en genoptaget dom, som har ført til frifindelse af den pågældende person. Da det ikke er givet, at en fysisk person eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond ønsker offentliggørelse af en frifindende dom, skal offentliggørelse kun ske efter anmodning fra personen eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som dommen retter sig imod. Ligeledes skal den pågældende person eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond sende en kopi af dommen til Finanstilsynet.

Finanstilsynet skal offentliggøre den frifindende dom i umiddelbar og naturlig sammenhæng med Finanstilsynets offentliggørelse efter *stk. 2, 1. pkt.*, dvs. det sted på Finanstilsynets hjemmeside, hvor Finanstilsynet tidligere har offentliggjort, at der er faldet hel eller delvis dom i en sag, som vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Oplysningerne om den frifindende dom, skal fremgå tydeligt af Finanstilsynets hjemmeside.

Det foreslås endvidere i stk. 7, at Finanstilsynet kan vælge at fjerne oplysningerne om dommen, der er offentliggjort i medfør af stk. 2, 1. pkt., hvis resultatet af en anke eller genoptagelse er et andet end den ankede eller genoptagede dom. Det er tiltænkt, at denne mulighed skal finde anvendelse i det tilfælde, hvor en fysisk person eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke selv anmoder Finanstilsynet om at offentliggøre en frifindende dom. Forslaget er begrundet i hensynet til den, som sagen vedrører, og i at sikre offentligheden et mere retvisende billede af praksis. Finanstilsynet vil i sin vurdering af, hvorvidt en dom skal fjernes fra hjemmesiden, inddrage hensynet til den fysiske person eller Lønmodtagernes Dyrtidsfond samt øvrige hensyn, som måtte være relevante i det konkrete tilfælde.

Den foreslåede ændring af § 10 g i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond har til formål at give et mere retvisende billede af gældende ret. Der henvises endvidere til pkt. 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 13

Til nr. 1 (§1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015)

Ved § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 blev bemyndigelsesbestemmelsen i § 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, der med lov nr. 1563 af 15. december 2015 bliver § 152, stk. 2, begrænset. Som det fremgår af de specielle bemærkninger til dette lovforslags § 1, nr. 33, har denne begrænsning ikke været tilsigtet.

Den ændring af § 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som er vedtaget med § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015, er endnu ikke trådt i kraft.

Med dette lovforslags § 1, nr. 33, foreslås § 152, stk. 5, der med lov nr. 1563 af 15. december 2015 bliver § 152, stk. 2, ændret, således at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters strategier og systemer for måling og styring af likviditetsrisici samt pengeinstitutternes udarbejdelse af stresstest og beredskabsplaner i forhold til likviditetsrisici. Den ændring af § 152, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, som er vedtaget med § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015, foreslås ophævet.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 33, i dette lovforslag.

Til nr. 2 (§10, stk. 3, i lov nr. 1563 af 15. december 2015)

Med § 13, nr. 1, i dette lovforslag foreslås § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 ophævet. Som følge heraf foreslås der med § 13, nr. 2, at ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 10, stk. 3, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 tilrettes, så det ikke længere fremgår af bestemmelsen, at § 1, nr. 24, i lov nr. 1563 af 15. december 2015 træder i kraft den 1. januar 2017.

Der henvises til de specielle bemærkninger til § 13, nr. 1, i dette lovforslag.

Til § 14

Med § 14, nr. 1, i dette lovforslag foreslås § 2, nr. 9 og 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015 ophævet. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 34.

Som følge heraf foreslås der med § 14, nr. 2, at ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 16, stk. 9, i lov nr. 532 af 29. april 2015 tilrettes, således at § 2, nr. 9 og 10, i lov nr. 532 af 29. april 2015 ikke længere fremgår af ikrafttrædelsesbestemmelsen.

Til § 15

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Den foreslåede *stk. 2* tager stilling til, hvordan der skal forholdes for ansatte, som på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), som indebærer, at de identificeres som nøglepersoner i medfør af § 312 a i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 40. Den regulering, der med den foreslåede § 313 a, stk. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 41, skal gælde for disse medarbejdere vil gælde fuldt ud for ansatte, der identificeres som nøglepersoner efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2017. For ansatte, der allerede varetager en stilling, der indebærer, at de identificeres som nøglepersoner i medfør af § 312 a i forbindelse ved lovens ikrafttræden, ville det imidlertid være et stort indgreb, såfremt reglerne gjaldt fuldt ud.

Ansatte, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden varetager en stilling i et SIFI, som medfører, at de pågældende bliver identificeret som nøglepersoner ved lovens ikrafttræden, vil derfor ikke skulle egnetheds- og hæderlighedsvurderes i medfør af § 64, stk. 1-3, jf. den foreslåede § 313 a. Derved sikres det, at disse personer kan fortsætte i deres stillinger, uanset at de på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke måtte opfylde betingelserne. Konsekvensen ville i modsat fald være, at en nøgleperson kunne miste sin stilling i de tilfælde, hvor denne eksempelvis er dømt for en strafbar overtrædelse eller gået konkurs, jf. § 64, stk. 3, nr. 1 og 2, før lovens ikrafttræden.

Finanstilsynet vil kunne påbyde et SIFI at afsætte en ansat, der identificeres som nøgleperson i medfør af § 312, stk. 2, ved lovens ikrafttræden, såfremt vedkommende efter lovens ikrafttræden bliver pålagt strafansvar, går konkurs eller i øvrigt ikke opfylder kravene i § 64, stk. 2 og 3, jf. det foreslåede § 313 a.

Hvis en ansat i et SIFI, der var identificeret som nøgleperson i medfør af § 312 a ved lovens ikrafttræden, efterfølgende skifter til anden stilling som nøgleperson, skal den pågældende egnetheds- og

hæderlighedsvurderes i medfør af § 64, stk. 1-3, jf. den foreslåede § 313 a, i forhold til den nye stilling. Dette gælder, uanset at der er tale om en stilling i samme SIFI.

De pågældende nøglepersoner vil derudover være omfattet af oplysningspligten efter § 64, stk. 5, efter lovens ikrafttræden, jf. den foreslåede § 313 a. Dette indebærer, at såfremt en nøgleperson f.eks. bliver dømt for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, da har nøglepersonen pligt til selv at orientere Finanstilsynet herom. På baggrund af nøglepersonens underretning til Finanstilsynet foretager Finanstilsynet en vurdering af, om domfældelsen m.v. giver anledning til at antage, at den pågældende ikke længere vil kunne varetage sit hverv på betryggende vis.

Det foreslåede *stk. 3* medfører, at § 312 b i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 50, alene finder anvendelse på aftaler mellem SIFI'et og medlemmerne af henholdsvis dets bestyrelse og direktion, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravene i de nævnte bestemmelser finder således ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Den foreslåede *stk. 4* medfører, at den foreslåede § 313 b i lov om finansiel virksomhed ikke finder anvendelse for eksponeringer mod eller sikkerhedsstillelse fra ansatte i SIFI'er, der er identificeret som nøglepersoner i medfør af det foreslåede § 312 a i lov om finansiel virksomhed, hvis eksponeringen eller sikkerhedsstillelsen er bevilget før lovens ikrafttræden.

Nye eksponeringer mod en nøgleperson, herunder ændring af en bestående eksponering, eksempelvis forhøjelse eller forlængelse af en kredit bevilget før lovens ikrafttræden, vil kræve direktionens godkendelse i overensstemmelse med den foreslåede § 313 b. Tilsvarende gælder ved SIFI'ets modtagelse af nye sikkerheder fra en nøgleperson efter lovens ikrafttræden, herunder ved forlængelser og forhøjelser af allerede stillede sikkerheder.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for de foreslåede ændringer, som er affattet ved lovforslagets § 1, nr. 37 og 38. Disse ændringer vedrører indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen. Ikrafttræden af bestemmelserne afventer, at Erhvervsstyrelsens it-system er klart, således at det kan håndtere indberetninger af års- og halvårsrapporter, som foreslået i bestemmelserne.

Med *stk. 6* foreslås det, at lovens § 48 a, stk. 1-6, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, finder anvendelse på investeringsforeningers aftaler, der indgås, forlænges eller fornyes efter lovens ikrafttræden. Kravene i de nævnte bestemmelser finder således ikke anvendelse på aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, og som ikke efter lovens ikrafttræden er forlænget eller fornyet.

Med *stk. 7* foreslås det, at lovens § 48 c, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, først får virkning fra den førstkommende generalforsamling, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

I forhold til kravet i forslaget § 48 c, stk. 2, om, at investeringsforeningens generalforsamling skal godkende investeringsforeningens lønpolitik, betyder forslaget, at dette krav først gælder fra førstkommande generalforsamling efter lovens ikrafttræden den 1. januar 2017. Kravet om at investeringsforeningen skal have en lønpolitik, træder imidlertid i kraft allerede den 1. januar 2017, jf. stk. 1. Investeringsforeningen skal fra denne dato have en lønpolitik, der er i overensstemmelse med dette forslags § 48 c, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7.

Det er i perioden indtil den førstkommande generalforsamling ikke en gyldighedsbetingelse for aftaler om variabel løn, at den af bestyrelsen udarbejdede lønpolitik er godkendt af generalforsamlingen. Investeringsforeningen kan således godt i perioden fra den 1. januar 2017 og indtil førstkommande generalforsamling indgå aftaler om variabel løn på baggrund af bestyrelsens godkendte lønpolitik. Efter den pågældende investeringsforenings førstkommande generalforsamling er det en betingelse for, at investeringsforeningen kan indgå aftaler om variabel løn med bestyrelsen og direktionen, at generalforsamlingen har godkendt lønpolitikken.

Til § 16

Den foreslåede § 16 angiver lovforslagets territoriale gyldighedsområde. Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke finder anvendelse på Færøerne og i Grønland.

Med *stk. 2* foreslås det, at § 1-14 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.